

เลยอันนา

คำปราศรัยในการประชุมใหญ่
สาวกเจ็ดสิบ ฝ่ายอธิการควบคุม
และฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์
สามัญคนใหม่ได้รับเรียก

© เดวิดพีธ ซิงห์, ไมออนูวาดให้ทำสำเนา

As It Began to Dawn (ฟ้าสาง) โดย เอลส์เฟิธ ยังก์

“ครั้นวันสะบาโตล่วงไปแล้ว มารีย์ชาวมักดาลา [ดังภาพข้างบน] มารีย์มารดาของยากอบ และนางสะโลเม
ซื้อเครื่องหอมมาเพื่อจะไป香油พระศพของพระองค์
“เวลารุ่งเช้า วันต้นสัปดาห์พวกนางก็มาถึงอุโมงค์” (มาระโก 16:1-2)

- 2 สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 เมื่อเรามารวมกันอีกครั้ง
ประธานโจห์ส เอส. มอนสัน
- 6 และเด็กเล็กๆ จะนำมาซึ่ง
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
- 10 สอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจ
เซอวิล เอ. เอสพลิน
- 13 เปลี่ยนใจเลือกใส่เสื้อพระกิตติคุณของพระองค์ผ่านศาสนจักรของพระองค์
เอลเดอร์โดนัลด์ แอล. ฮอลส์สตรอม
- 16 พระองค์ทรงรักเราจริงๆ
เอลเดอร์พอล ซี. โคลลิเคอร์
- 19 การเสียสละ
เอลเดอร์ดัลลิน เอช. ไรต์
- 23 ภูเขาเพื่อให้นิน
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 27 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ
- 29 รายงานจากแผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรปี 2011
โรเบิร์ต ดับเบิลยู. แคนท์เวลล์
- 30 รายงานสถิติปี 2011
บรูค พี. เฮลส์
- 31 คนงานในสวนองุ่น
เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 34 รู้ลึกถึหัวใจ: ศีลระลึก พระวิหาร และการเสียสละรับใช้
เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 37 ศรีทธา ความทรหด สัมฤทธิ์ผล: ข่าวสารถึงบิดาหรือมารดาตัวคนเดียว
เอลเดอร์เดวิด เอส. แมกซ์เตอร์
- 39 อยู่ในแดนของพระเจ้า
เอลเดอร์ยูลิสเสส ซวาร์ส
- 41 สอดคล้องกับท่วงทำนองแห่งศรีทธา
เอลเดอร์เคเวนทิน แอล. คูก
- 45 วิธีได้รับการเปิดเผยและการดลใจในชีวิตส่วนตัวของท่าน
เอลเดอร์ชาร์ด จี. สก๊อตต์

ภาคฐานะปุโรหิต

- 48 อำนาจแห่งสวรรค์
เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์
- 52 การช่วยเหลือเพื่อให้เติบโตอย่างแท้จริง
อธิการชาร์ด ซี. เอจลีย์
- 55 ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน: ลูกขึ้นใช้อำนาจของพระเจ้า
เอเดรียน โฮจ่าว

- 58 เหตุผล ในการรับใช้ของฐานะปุโรหิต
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ
- 62 ครอบครัวย้ายใต้พันธสัญญา
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 66 จงเต็มใจและมีค่าควรแก่การรับใช้
ประธานโจห์ส เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 70 ผู้มีใจกรุณาย่อมได้รับพระกรุณา
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ
- 77 จงน้อมขอบพระทัยพระเจ้า
เอลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
- 80 บทเรียนพิเศษ
เอลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
- 83 วิสัยทัศน์ของศาสนาดำเนินการเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์: ศรีทธา ครอบครัวยุติการบรรเทาทุกข์
จูลี บี. แมค
- 86 หลักคำสอนของพระคริสต์
เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 90 การแข่งขันในชีวิต
ประธานโจห์ส เอส. มอนสัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 94 พลังแห่งการปลดปล่อย
เอลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
- 97 เพื่อจะพบคนหลงทาง
เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 101 มิวสิคที่คนนี้จะทำ
เอลเดอร์โอ. วินเซนต์ ฮาล์ก
- 103 ตามหลักธรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น
เอลเดอร์แลร์รี่ วาย. วิลสัน
- 106 คุ่มค่าหรือไม่
เอลเดอร์เดวิด เอฟ. อีวานส์
- 109 อารมณ์ความศักดิ์สิทธิ์
เอลเดอร์พอล บี. ไฟเฟอร์
- 111 พระคริสต์ทรงคิดอย่างไรด้วยเรื่องฉัน
เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 115 เมื่อเราเปิดการประชุมใหญ่ครั้งนี้
ประธานโจห์ส เอส. มอนสัน

ท่านจะพบได้ quick-response (QR) ในคำปราศรัยบางเรื่องตลอดทั้งเล่ม ท่านสามารถสแกนโค้ดเหล่านี้ให้ลิงก์ตรงไปยังวิดีโอออนไลน์ของคำปราศรัยที่มีโค้ดกำกับโดยใช้สมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ตและโปรแกรมอ่านโค้ด QR วิดีโอคำปราศรัยเหล่านี้และคำปราศรัยอื่นๆ ดูได้ที่ conference.lds.org

การประชุมเยาวชนหญิงสามัญ

- 117 จงลุกขึ้นและขายส่งออกไป
แอน เอ็ม. ดิบบ์
- 120 แสวงหาการเรียนรู้: ท่านมีงานต้องทำ
แมรี่ เอ็น. คูก
- 123 บัดนี้ถึงเวลาลุกขึ้นและขายส่ง!
อีเลน เอส. ดัลตัน
- 126 เชื้อ เชื้อฟิง และอดทน
ประธานโจห์ส เอส. มอนสัน
- 72 เจ้าหน้าที่ขึ้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 130 ท่านกล่าวกับเรา: การทำให้การประชุมใหญ่สามัญเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา
- 132 ดัชนี่เรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 133 คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา
- 133 ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ
- 134 ข่าวศาสนจักร

สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ครั้งที่ 182

เข้วันเสาร์ 31 มีนาคม 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์-ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์จอห์น บี. ดิคสัน ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์วิลฟอร์ด ดับเบิลยู. แอนเดอร์เซ็น ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และ ไรอัน เมอร์ฟี ผู้อำนวยเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ และ เคลย์ คริสเตียนเซ็น ผู้เล่นออร์แกน: “สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา” เพลงสวด บทเพลงที่ 4; “Praise the Lord with Heart and Voice,” Hymns, no. 73; “ท่านทำให้ทางสว่างได้” เพลงสวด บทเพลงที่ 112, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่ตีพิมพ์; “ฐานมั่นคงหนักหนา” เพลงสวด บทเพลงที่ 33; “รักได้เอ๋ยที่นี้” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 102–91, เรียบเรียงโดย คาร์ดอน ไม่ตีพิมพ์; “พระเจ้าผู้ไถ่แห่งอิสราเอล” เพลงสวด บทเพลงที่ 5 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ตีพิมพ์โดย ฮินซอร์

บ่ายวันเสาร์ 31 มีนาคม 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์วิลเลียม อาร์. วอลท์-เกอร์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์บรูซ เอ. คาร์ลสัน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมจากศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรวัว; ดักลาส เบรมชิลีย์ และ ไรอัน เอ็กเกิร์ต ผู้อำนวยเพลง; บอนนีย์ กู๊ดลิปฟ์ ผู้เล่นออร์แกน: “สิริแด่พระเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 18 เรียบเรียงโดย มานูคิน ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “แสงอันเมตตาโปรดนำ” เพลงสวด บทเพลงที่ 42 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; ถูกเรียกให้รับใช้ บทเพลงที่ 126; “สรรเสริญบุรุษ” เพลงสวด บทเพลงที่ 14 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน

ค่ำวันเสาร์ 31 มีนาคม 2012 ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์ยูน ฮวาน ซอย ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะปุโรหิตจากสถาบันของมหาวิทยาลัยในซอลท์เลค; ฮาล ดับเบิลยู. รอมเรลล์, เกรก อัลเลน และเดนนิส นอร์ดีเฟลท์ ผู้อำนวยเพลง; ริชาร์ด เอลเลียตต์ ผู้เล่นออร์แกน: “พระเจ้าเยซูโปรดช่วยนำฉัน” เพลงสวด บทเพลงที่ 38 เรียบเรียงโดย ลองเฮิร์ทส ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “Carry On,” Hymns, no. 255, เรียบเรียงโดยเดอร์แฮม ตีพิมพ์โดยแจ็คแมน; “เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอล” เพลงสวด บทเพลงที่ 158; “ของรักจากใจพระเจ้าผู้เลี้ยงแกะ” เพลงสวด บทเพลงที่ 107 เรียบเรียงโดย บีบี ตีพิมพ์โดย ลาริช

เข้วันอาทิตย์ 1 เมษายน 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เบิร์ต เอช. นีลสัน ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เพอร์ จี. มาร์ลสัน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต อำนวยเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น และ ริชาร์ด เอลเลียตต์ ผู้เล่นออร์แกน: “มาเถิด ท่านลูกหลานพระเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 20; “สรรเสริญพระเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 30 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ตีพิมพ์โดย ออกซ์ฟอร์ด; “สอนฉันเดินในแสง” เพลงสวด บทเพลงที่ 131 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่ตีพิมพ์; “จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน!” เพลงสวด บทเพลงที่ 27; “ให้เราพำนักชมเศยเอ๋ยสรรเสริญ” เพลงสวด บทเพลงที่ 116 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่ตีพิมพ์; “ขอพระเจ้าโปรดบันดาลลงมา” เพลงสวด บทเพลงที่ 22 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ตีพิมพ์โดย ออกซ์ฟอร์ด

บ่ายวันอาทิตย์ 1 เมษายน 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์-ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์ดับเบิลยู. เกรก ฮิวค ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์ไซโร มัชซาการ์ตี ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และ ไรอัน เมอร์ฟี ผู้อำนวยเพลง; ลินดา มาร์เก็ตส์ และ บอนนีย์ กู๊ดลิปฟ์ ผู้เล่นออร์แกน: “On This Day of Joy and Gladness,” Hymns, no. 64, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี ไม่ตีพิมพ์; “มาหาพระเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 49 เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี ไม่ตีพิมพ์; “ความหวังอิสราเอล” เพลงสวด บทเพลงที่ 121; “ขอฟังพระทุกโมงยาม” เพลงสวด บทเพลงที่ 44 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่ตีพิมพ์

ค่ำวันเสาร์ 24 มีนาคม 2012 การประชุมเยาวชนหญิงสามัญ

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: อีเลน เอส. ดัลตัน ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: อภิเกิล ฟินการ์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: แคที อลิซาเบธ การ์ฟ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงเยาวชนหญิงจากสแตคในอเมริกา ฟอร์ก ยูทาร์; เมอร์ริส เว็บบ์ ผู้อำนวยเพลง; บอนนีย์ กู๊ดลิปฟ์ ผู้เล่นออร์แกน: “มาเถิด ท่านลูกหลานพระเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 20 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “As Zion’s Youth in Latter Days” Hymns no. 256 เรียบเรียงโดย แคลเซ็น ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “ฉันรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วย” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 42– “Beautiful Savior,” Children’s Songbook, 62–63 เรียบเรียงเพลงเมดเลย์โดย เว็บบ์ ไม่ตีพิมพ์

(เซลโล: ดัฟเน โอริลเลียน); “สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา” เพลงสวด บทเพลงที่ 4

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่างๆ

ท่านสามารถฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ในหลายภาษาที่ conference.lds.org แล้วเลือกภาษา โดยปกติ หลังการประชุมใหญ่ไม่เกินสองเดือนจะมีแผ่นบันทึกเสียงการประชุมใหญ่ภาคต่างๆ อยู่ที่ศูนย์หนังสือ

ข่าวสารสำหรับการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

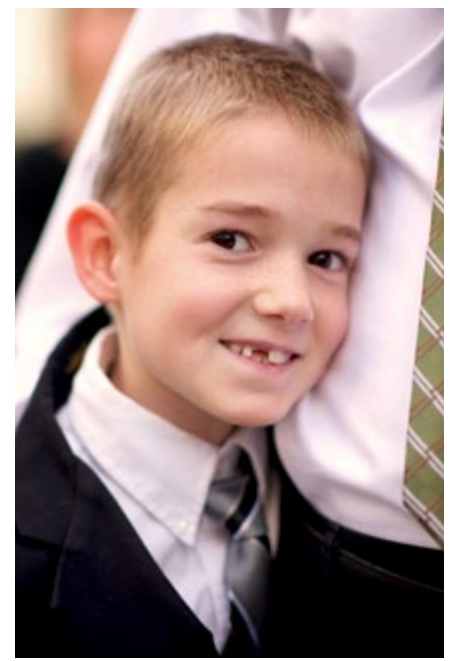
โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เดเร็ก อิสราเอลเซ็น
 ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์

ภาพการประชุมใหญ่

ภาพถ่ายการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตีโดย เกรก ไดมอนด์, เวลเดิน ซี. แอนเดอร์เซ็น, จอห์น ลูค, แมททิว โรเจอร์, คริสตินา สมิธ, โคดี้ เบลล์, เลส นิลส์สัน, เวสตัน โคลตัน, ซาราห์ เจ็นเซ็น, เดเร็ก อิสราเอลเซ็น, สก็อตต์ เดวิส, คริสตี จอร์แดน และ แรนดี้ โคลลิเออร์; ในอัลบานี โดย รีเบคคาห์ แอทคิน; ในอาร์เจนตินา โดย มาริอาโน กาเบรียล แคลติโย; ในบราซิล โดย ลอร์รีน โฟเซตโต และ ซานดรา โรซาโดส; ในอังกฤษ โดย จอห์น เครบส์; ในฝรั่งเศส โดย เซบาสเตียน มอนกาส; ในกวม โดย ซูซาน แอนเดอร์สัน; ในกัวเตมาลา โดย จอร์แดน ฟรานซิส; ในไต้หวัน สหรัฐอเมริกา โดย ลูค ฟิลลิปส์; ในอินเดีย โดย มากาเร็ต เอลเลียตต์; ในมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา โดย รอนดา แฮร์ริส และในรัสเซีย โดย แอนเดร เซเมนอฟ

พฤษภาคม 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 5
เลย์โฮนา 10485

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท

โคออร์ดิเนเตอร์ฝ่ายสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดิลลิน เอช. ไรค์ส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์,
เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นัล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์
ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. แฮ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น จูเนียร์,
แฟร์ จี. มาลัม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสเชนเคท์
ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอฮัน
ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน
รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เบตต์, โรอัน คาร์ว
กองบรรณาธิการ: บริทานนี่ ปีทท์, เดวิด เอ. แฮ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี.
ฟลินตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แครี คาสเติน, เจนิเฟอร์ แมคคีย์,
ลิลิอา แมคคานานาฮาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. เมอร์ริส, แซลลีย์
เจ. โอติเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แซคซี ฟาเรส, เจน ฟินบอร์น,
พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ริสซา เอ. วิดัลสัน, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนด์เซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอท์, คอลลิน อิงค์ลีย์,
เอริค ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย
เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ จูเนียร์, โคนนี โบว์ธอร์พ บิวด์,
ซาเวียร์ จี. บราวน์, จูลี เบอริเดนท์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กิกิ, แครอลีน
ฮาเวิร์ต, เดนิส เคอร์บี, จีนนี่ เจ. นิลสัน, กายลี เทพ แรฟเฟอร์ที่
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เรกค เค. เซตซิด
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาออกสหรัฐและแคนาดาไปที่
store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำวงศ์
หรือผู้นำสาขา

สำนักงานพิมพ์และข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; **หรือทางไปรษณีย์ที่**
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA

เลย์โฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ
"เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า
บัลแกเรีย เขมร ญี่ปุ่น จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี
ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุริบาต เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย
มาลาเกซี มาร์แชลล์ มอญไทย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย
รัสเซีย

ซามัว สเปน สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตาฮิติ ไทย ตองกา ยูเครน
อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)
© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์
ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลย์โฮนา ไว้ใช้ที่บ้าน
ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้าม
ให้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐและแคนาดา: ฉบับกรกฎาคม 2012 ปีที่ 36
เล่มที่ 5 เลย์โฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554)
จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่า
สมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี
ค่าไปรษณีย์การจ่ายที่ชอกลดพิเศษนี้ ยูทาร์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้า
เปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสัปดาห์ล่วงหน้าจากฉบับล่าสุด
พร้อมทั้งระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไป
สมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง
สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถชำระ
ผ่านบัตรเครดิต (อเมริกันเอ็กซ์เพรส ดิสคอฟเวอร์ มาสเตอร์การ์ด วีซ่า)
ทางโทรศัพท์ หรือที่ store.lds.org (ข้อมูล Canada Poste: Publication
Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368

รายชื่อผู้ติดตามลำดับอักษร ดั้งนี้หัวข้อ

คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 86
คูก, เควนทิน แอล., 41
คูก, แมรี เอ็น., 120
โคลิลิเคอร์, พอล อี., 16
ชาวเลส, ยูลิสส์เสส, 39
ดัลตัน, อีเลน เอส., 123
ดิบบี, แอน เอ็ม., 117
เนลสัน, รัสเซลล์ เอ็ม., 77
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซลล์, 97
เบค, จูลี บี., 83
เบคเนอร์, เดวิด เอ., 48
แบกซ์เตอร์, เดวิด เอส., 37
เพอร์รี่, แอล. ทอม, 94
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 6
โพเพอร์, พอล บี., 109
มอนสัน, โรมัส เอส., 4, 66, 90,
115, 126
ราสแบนด์, โรนัลด์ เอ., 80
วิลสัน, แลร์รี่ วาย., 103
สก็อตต์, ริชาร์ด ซี., 45
อายริงก์, เฮนรี่ บี., 23, 62
อีแวนส์, เดวิด เอฟ., 106
อุคท์คอร์ท, ดีเทอร์ เอฟ.,
27, 58, 70
เฮลล์, ริชาร์ด ซี., 52
เอสพลิน, เซอริล เอ., 10
แอนเดอร์สัน, นัล แอล., 111
ไรค์ส, ดิลลิน เอช., 19
โอซาว, เอเดรียน, 55
ฮอลล์, สจวร์ต, โดนัลด์, 13
ฮอลล์, เจฟฟรีย์ อาร์., 31
ฮาเล็ก, เอ. วินเซนต์, 101
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 34

กตัญญู, ความ, 4, 77
กลับใจ, การ, 70
กล้าหาญ, ความ, 117
การเติบโตของศาสนจักร, 4
การประชุมใหญ่สามัญ, 4
แข็งขัน, การทำให้, 52, 55, 106
ครอบครัว, 6, 16, 37, 41, 62,
70, 83, 97, 115
ความตาย, 90
ความพิการ, 80
ความรัก, 16, 106
ความถี่, 120
ความโลก, 31, 77
ค่าควร, ความมี, 55
งานเผยแผ่ศาสนา, 16, 19,
101, 106
งานพระวิหาร, 19, 34, 62
ชดใช้, การ, 19, 31
ชอภธรรม, ความ, 48
เชื้อเพลิง, การ, 39, 126
ฐานะบุโรหิต, 48, 52, 55, 58,
62, 66, 103
ฐานะบุโรหิตแห่งอาโรน, 55
จิตใจ, การ, 45, 109
เด็ก, 6, 10
แต่งงาน, การ, 6, 97
นิมิต, วิสัยทัศน์, 101
บริสุทธิ์, ความ, 123
บิดามารดา, ความ, 6,
37, 103
บิดามารดาตัวคนเดียว, 37
แบบอย่าง, 16, 39, 55, 117, 123
ปลดปล่อย, การ, 94
เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ, 13

เปิดเผย, การ, 45
แผนแห่งความรอด, 13, 77, 80, 90
พระกิตติคุณ, 13
พระคัมภีร์, 41
พระคัมภีร์มอรมอน, 41, 94
พระเยซูคริสต์, 19, 23, 31, 39, 77,
86, 90, 111
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 10, 45, 58,
101, 109, 115
พันธสัญญา, 39, 62
พึ่งพาตนเอง, การ, 34
ฟื้นคืนชีวิต, การ, 90
มาตรฐาน, 117, 123
มารดา, ความ, 6, 37, 120
มุมมอง, 90
เมตตา, ความ, 70
แยกลำบาก, ความ, 4, 23, 80,
94, 115
รับใช้, การ, 19, 34, 37, 58, 66, 83
ลำดับความสำคัญ, 97
ศรัทธา, 23, 37, 41, 83, 111, 126
ศักดิ์สิทธิ์, ความ, 109
ศาสดาพยากรณ์, 83, 86
ศีลระลึก, 34
ศึกษา, การ, 120
สมาคมสงเคราะห์, 83
สอน, การ, 10
สาขาวิชาชีพ, ความ, 101, 111
สิทธิเสรี, 39, 103
สิทธิอำนาจ, 48, 86
เสียสละ, การ, 19
หน้าที่, 66
ให้อภัย, การ, 31, 70
องค์การของศาสนจักร, 13
อดทน, ความ, 126

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

เมื่อเรามา รวมกันอีกครั้ง

พระบิดาบนสวรรค์ทรงระลึกถึงเราทุกคน พระองค์เอาพระทัยใส่
ความต้องการของเรา ขอให้เราเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณพระองค์
ขณะมีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่ครั้งนี้

พื่น้องที่รักทั้งหลาย เมื่อเรามาด้วยกัน
อีกครั้งในการประชุมใหญ่สามัญ
ของศาสนจักร ข้าพเจ้าขอต้อนรับ
ท่านและแสดงความรักที่มีต่อท่าน เราพบกัน
ทุกหกเดือนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน
ให้กำลังใจกัน ปลอดภัยกัน และสร้างศรัทธา
เราอยู่ที่นี้เพื่อเรียนรู้ บางท่านอาจกำลังแสวง
หาคำตอบให้คำถามและการท้าทายที่กำลัง
ประสบในชีวิต บางท่านอาจกำลังต่อสู้กับความ
ผิดหวังหรือการสูญเสีย แต่ละท่านสามารถได้
รับความสว่าง ความอิมเมมใจ และการปลอดภัย
เมื่อรู้สึกถึงพระวิญญูญาณของพระเจ้า

หากมีสิ่งใดที่ต้องเปลี่ยนแปลงในชีวิตท่าน
ขอให้ท่านพบแรงจูงใจและกล้าทำเช่นนั้นเมื่อ
ท่านฟังถ้อยคำที่ได้รับการดลใจจากผู้พูด ขอให้
เราแต่ละคนตั้งปณิธานใหม่ว่าจะดำเนินชีวิต
จนเราเป็นบุตรธิดาที่มีค่าควรของพระบิดาบน
สวรรค์ ขอให้เราต่อต้านความชั่วร้ายต่อไปไม่
ว่าที่ใดก็ตามที่เราพบเห็น

เราได้รับพรมากเหลือเกินที่ได้มาแผ่นดิน
โลกในช่วงเวลาเช่นนี้—ช่วงเวลาอัศจรรย์ใน
ประวัติศาสตร์อันยาวนานของโลก เราทุกคน
ไม่สามารถอยู่ได้หลังคาเดียวกันได้ แต่ปัจจุบัน
เราสามารถมีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่ผ่าน
ความนำพิศวงของโทรทัศน์ วิชยู เคเบิล การ

ถ่ายทอดผ่านดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต—แม้
กระทั่งอุปกรณ์มือถือ เรามาอยู่รวมกันเป็นหนึ่ง
เดียว พูดหลายภาษา อาศัยอยู่ในหลายประเทศ
แต่เราทุกคนต่างมีศรัทธาเดียวกัน หลักคำ
สอนเดียวกัน และจุดประสงค์เดียวกัน

จากจุดเริ่มต้นเล็กๆ เมื่อ 182 ปีที่แล้ว ปัจจุบัน
เราเป็นที่รู้จักทั่วโลก อุดมการณ์ยิ่งใหญ่ที่
เรามีส่วนร่วมจะดำเนินต่อไปข้างหน้าขณะ
เปลี่ยนชีวิตและเป็นพรให้ชีวิตในเวลาเดียวกัน
ไม่มีอุดมการณ์ใดหรืออิทธิพลใดในสากลโลก
จะหยุดยั้งงานของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ ไม่ว่าจะอะไร
จะเกิดขึ้น อุดมการณ์ยิ่งใหญ่จะก้าวไปข้างหน้า
ท่านจดจำได้ถึงถ้อยคำเชิงพยากรณ์ของศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิทที่ว่า “มือที่ไม่สะอาดไม่
สามารถหยุดยั้งความก้าวหน้าของงานนี้ได้ การ
ชมเชยอาจทวีความรุนแรง ผู้ชนอาจชุมนุมกัน
ต่อต้าน กองทัพอาจรวมตัวกันเพื่อคุกคาม การ
ใส่ร้ายป้ายสีอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศและ
ชื่อเสียง แต่ความจริงของพระเจ้าเป็นเจ้าจะออก
ไปอย่างองอาจ มีเกียรติ และเป็นอิสระ จนกว่า
จะเข้าไปสู่ทุกทวีป ไปเยือนทุกถิ่น ไปยังทั่ว
ทุกประเทศ และก้องอยู่ในทุกหู จนกว่าจุด
ประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าจะสำเร็จ และพระ
เยโฮวาห์ผู้ทรงฤทธานุภาพจะตรัสว่างานสำเร็จ
แล้ว”

มีหลายสิ่งที่ยากและท้าทายในโลกทุกวันนี้
พี่น้องทั้งหลาย แต่มีหลายสิ่งที่ดีและยกระดับ
จิตใจด้วยเช่นกัน ดังที่เราประกาศในหลักแห่ง
ความเชื่อข้อสิบสามว่า “หากมีสิ่งใดที่เป็นคุณ
ธรรม, สงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดี หรือควร
ค่าแก่การสรรเสริญ, เราแสวงหาสิ่งเหล่านี้.” ขอ
ให้เราทำเช่นนั้นต่อไป

ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับศรัทธาและการอุทิศ
ตนที่ท่านมีต่อพระกิตติคุณ ขอขอบคุณสำหรับ
ความรักความห่วงใยที่ท่านแสดงต่อกัน ขอ
ขอบคุณสำหรับงานรับใช้ที่ท่านทำในวอร์ด สาขา

สแตก และห้องถิ่นของท่าน การรับใช้เช่นนั้นเองที่พระเจ้าทรงสามารถบรรลุผลสำเร็จในจุดประสงค์หลายประการของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับความเมตตาที่ท่านมีต่อข้าพเจ้าไม่ว่าข้าพเจ้าจะไปทีใด ขอขอบคุณสำหรับคำสวดอ้อนวอนให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้นและซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เรามาเพื่อจะได้รับคำแนะนำและการดลใจ จะมีการแบ่งปันข่าวสาร

มากมายระหว่างช่วงสองวันที่จะมาถึง ข้าพเจ้าขอรับรองกับท่านว่าชายและหญิงที่จะพูดกับท่านได้แสวงหาความช่วยเหลือและการนำทางจากสวรรค์ขณะเตรียมข่าวสารที่จะพูด บุคคลเหล่านั้นได้รับการดลใจเกี่ยวกับสิ่งที่จะแบ่งปันกับเรา

พระบิดาบนสวรรค์ทรงระลึกถึงเราทุกคน พระองค์เอาพระทัยใส่ความต้องการของเรา ขอให้เราเปี่ยมด้วยพระวิญญาณพระองค์ขณะมีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยใจจริงในพระนามอันศักดิ์-

สิทธิ์ของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 152

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคออร์ดิเนตอร์สภาอภิบาลสอง

และเด็กเล็ก ๆ จะนำมามันไป

สามภรรยาควรเข้าใจว่าการเรียกแรกของพวกเขา—ซึ่งจะไม่มีวันปลด—
คือการเรียกที่มีต่อกันและจากนั้นต่อบุตรธิดาของพวกเขา

หลายปีมาแล้ว ในคืนอันหนาวเหน็บ
ที่สถานีรถไฟในญี่ปุ่น ข้าพเจ้าได้
ยินเสียงเคาะหน้าต่างอุ่นของ
ข้าพเจ้า มีเด็กชายคนหนึ่งสวมเสื้อขาดรุ่งริ่ง
ยื่นตัวแข็งอยู่ข้างนอก เขาผ้าชีวส์สกปรกพัน
รอบกรามบวมตุ่ย ศีรษะมีแต่แผลกลากเกลื่อน
เขาถือกระป๋องที่เป็นสนิมกับช้อนหนึ่งคัน บ่ง
บอกว่าเป็นเด็กขอทานกำพร้า ขณะข้าพเจ้า
พยายามเปิดหน้าต่างให้เงินเขา รถไฟก็เคลื่อน
ขบวน

ข้าพเจ้าไม่มีวันลืมเด็กชายอดอยากคน
นั้นที่ยืนถือกระป๋องเปล่าอยู่ในความหนาว
เย็น ข้าพเจ้าลืมไม่ลงเช่นกันว่าข้าพเจ้าไม่
สามารถช่วยได้เลยขณะรถไฟค่อยๆ เคลื่อน
ขบวนออกไปและปล่อยให้เขาเย็นอยู่บน
ชานชาลา

หลายปีต่อมาในคัสโก เมืองที่อยู่สูงใน
แอนดิสของเปรู เอ็ดเดอร์ เอ. ริโอดอร์ ทัทเทิล
กับข้าพเจ้าจัดการประชุมศิลาจารึกในห้อง
แคบยาวที่หันหน้าเข้าหาถนน คืนนั้นขณะ
เอ็ดเดอร์ทัทเทิลพูด เด็กผู้ชายตัวเล็กอายุ
ประมาณหกขวบปรากฏตัวที่ประตู เขาสวม
แต่เสื้อเชิ้ตขาดรุ่งริ่งยาวแค่เข่า

ซ้ายมือเรามีโต๊ะตัวเล็กวางถาดขนมปัง
สำหรับศิลาจารึก เด็กกำพร้าอดอยากข้างถนน

คนนั้นเห็นขนมปังและค่อยๆ เดินเลียบนั่งมา
ที่โต๊ะตัวนั้น เขาเกือบจะถึงโต๊ะอยู่แล้วตอนที่
ผู้หญิงคนหนึ่งตรงทางเดินเห็นเข้าพอดี เธอ
ทำหน้าดู สายหน้า และไล่เขาออกไปใน
ความมืด ข้าพเจ้าคร่ำครวญในใจ

เด็กคนนั้นกลับมาอีก เขาค่อยๆ ขยับไป
ตามผนัง พลังช้าเลื่องมองขนมปังมาทาง
ข้าพเจ้า เมื่อเขาใกล้ถึงจุดที่ผู้หญิงคนนั้นจะ
เห็นเขาอีก ข้าพเจ้ากางแขน และเขาวิ่งมา
หาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอุ้มเขานั่งตัก

จากนั้น ข้าพเจ้าวางเขาบนเก้าอี้ของ
เอ็ดเดอร์ทัทเทิลเหมือนเป็นสัญลักษณ์บาง
อย่าง หลังจากสวดอ้อนวอนปิด เด็กหิวโหย
คนนั้นแวบออกไปแล้ว

เมื่อข้าพเจ้ากลับบ้าน ข้าพเจ้าเล่าประ-
สพการณ์นี้ให้ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลด์ฟัง ท่านสะเทือนใจมากและบอก
ข้าพเจ้าว่า “คุณกำลังอุ้มประชาชาติหนึ่งไว้
บนตัก” ท่านพูดกับข้าพเจ้ามากกว่าหนึ่ง
ครั้งว่า “ประสบการณ์นั้นมีความหมายมาก
เกินกว่าที่คุณจะรู้ได้”

เนื่องด้วยข้าพเจ้าไปเยือนประเทศแถบ
ลาตินอเมริกาเกือบ 100 ครั้ง ข้าพเจ้าจึง
มองหาเด็กชายคนนั้นในใบหน้าของคนทั่วไป
เวลานี้ข้าพเจ้ารู้แล้วว่าประธานคิมบัลด์
หมายถึงอะไร

ข้าพเจ้าพบเด็กชายตัวสั้นเทาอีกคนหนึ่ง
บนถนนในซอลท์เลคซิตี เป็นเวลาดีกในคืน
ฤดูหนาวอีกคืนหนึ่ง เราออกจากงานเลี้ยง
คริสต์มาสมาที่โรงแรม มีเด็กผู้ชายหกถึง
แปดคนส่งเสียงดังอยู่ที่ถนน ทุกคนน่าจะ
หลบหนาวอยู่ที่บ้าน

เด็กผู้ชายคนหนึ่งไม่มีเสื้อกันหนาว เขา
กระโดดไปมาเร็วมากเพื่อขจัดความหนาว
เขาหายตัวเข้าข้างถนน คงเข้าไปในพาร์ต-
เมนท์เล็กๆ โกรโกลโสและเตียงคงมีผ้าห่ม
ไม่พอให้ความอบอุ่น

คืนนั้น เมื่อถึงผ้าขึ้นมาห่ม ข้าพเจ้ากล่าว
คำสวดอ้อนวอนให้คนที่ไม่มีเตียงอุ่นๆ ใว้นอน

ข้าพเจ้าประจำการในโอซากา ประเทศ
ญี่ปุ่นเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุด เมือง
นั้นเป็นเศษหินเศษปูน ท้องถนนเกลื่อนด้วย

เศษอิฐ เศษขยะ และหลุมระเบิด แม่ฉันไม่
ส่วนใหญ่อยู่ระเบิดทำลาย แต่บางต้นยัง
คงตั้งตระหง่านทั้งที่กิ่งก้านและลำต้นเสีย
หายและยังกล้าแตกกิ่งพร้อมใบอ่อนออก
มาบ้าง

เด็กผู้หญิงตัวเล็กสวมชุดกิโมโนหลากสี
ขาดรุ่งริ่งกำลังง่วนกับการเก็บใบเมเปิลสี
เหลืองมาทำเป็นช่อ ดูเหมือนเด็กเล็กๆ จะ
ไม่รับรู้ความเสียหายที่เกิดขึ้นรอบตัวขณะ
ตะกายขึ้นบนเศษหินเศษปูนเพื่อวางใบไม้
ใหม่ๆ ที่เก็บได้ไว้บนนั้น เธอพบว่ายังมี
ความสวยงามอีกอย่างหนึ่งหลงเหลืออยู่ใน
โลกของเธอ ข้าพเจ้าน่าจะพูดว่า เธอ คือ
ส่วนที่สวยงามในโลกของเธอ ศรัทธาของ
ข้าพเจ้าเพิ่มขึ้นเมื่อนึกถึงเธอ เด็กคนนั้นเป็น
แบบอย่างของความหวัง

มอรมอนสอนว่า “เด็กเล็กๆ มีชีวิตอยู่ใน
พระคริสต์” และไม่ต้องกลัว

ราวช่วงต้นศตวรรษก่อน ผู้สอนศาสนา
สองคนทำงานท่ามกลางขุนเขาทางภาคใต้
ของสหรัฐ วันหนึ่ง จากยอดเขา พวกเขาเห็น
คนมาชุมนุมกันตรงที่โล่งด้านล่าง ผู้สอน
ศาสนามักมีคนให้พวกเขาสั่งสอนไม่มาก
ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเดินลงไปที่โล่งแห่งนั้น

เด็กผู้ชายคนหนึ่งจมน้ำตาย และที่นั่น
คือพิธีศพ พ่อแม่ส่งคนไปพบาทหลวงมา
“พูด” ในพิธีศพ ผู้สอนศาสนายืนอยู่ข้าง
หลังขณะบาทหลวงสัจจรหันหน้าเข้าหาพ่อ
แม่ที่โศกเศร้าและเริ่มการเทศน์ของเขา ถ้า
พ่อแม่คาดว่าจะได้รับการปลอบโยนจากชาย
สวมชุดพบาทหลวง พวกเขาคงต้องผิดหวัง

เขาต่อว่าพ่อแม่อย่างรุนแรงที่ไม่ให้เด็ก
น้อยรับบัพติศมา พวกเขาผลัดวันเร่ร่อนมา
เพราะเรื่องนั้นเรื่องนี้ และตอนนั้นก็สายเกิน
ไป เขาบอกพ่อแม่ตรงมากกว่าลูกชายไปอยู่
นรกแล้ว นั่นเป็นความผิดของพวกเขา พวกเขา

เขาทำให้ลูกต้องได้รับความทรมาณไม่รู้จบ

หลังจากเทศนาจบแล้ว และกลบหลุม
เอ็ดเดอร์เดินเข้าไปหาพ่อแม่ที่โศกเศร้า และ
บอกผู้เป็นแม่ว่า “เราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า
เรามาพร้อมข่าวสารสำหรับคุณ” เมื่อพ่อแม่
ที่กำลังสะอื้นให้รับฟัง เอ็ดเดอร์ทั้งสองจึง
อ่านจากการเปิดเผยและแสดงประจักษ์
พยานเกี่ยวกับการฟื้นฟูบุญแก่สำหรับการ
ไถ่ทั้งคนเป็นและคนตาย

ข้าพเจ้าเห็นใจนักเทศน์คนนั้นมาก เขา
กำลังทำสุดความสามารถด้วยแสงสว่างและ
ความรู้ที่มี แต่ยังมีมากกว่าที่เขาจะสามารถ
ให้ได้ นั่นคือความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ

เอ็ดเดอร์มาในฐานะผู้ปลอบโยน ครุ ผู้รับ
ใช้ของพระเจ้า ศาสนาจารย์ที่ได้รับมอบ
อำนาจให้สอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
เด็กเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดถึงเป็นตัวแทน
ลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ “บุตรทั้งหลาย

เป็นมรดกจากพระเจ้า และ ... ชายใดๆ ที่มีลูกธนูเต็มแฉ่งก็เป็นสุข”²

การสร้างชีวิตเป็นความรับผิดชอบใหญ่หลวงสำหรับชายหญิงที่แต่งงานแล้ว การเป็นพ่อแม่ที่มีค่าควรและรับผิดชอบเป็นความท้าทายของชีวิตมรดก ชายคนเดียวหรือหญิงคนเดียวย่อมมีบุตรไม่ได้ นั่นหมายความว่าเด็กมีพ่อแม่—มีทั้งพ่อและแม่ ไม่มีแบบฉบับหรือขั้นตอนใดแทนที่ขั้นตอนนี้ได้

นานมาแล้วสตรีผู้หนึ่งเล่าให้ข้าพเจ้าทั้งน้ำตาว่าสามีเป็นนักศึกษาเธอทำความผิดร้ายแรงกับแฟนหนุ่ม เขาจัดการเรื่องการทำแท้ง ต่อมาทั้งสองเรียนจบ แต่งงาน และมีบุตรอีกหลายคน เธอเล่าว่าเวลานี้เธอทรมานใจมากขณะมองดูครอบครัว ลูกๆ ที่น่ารักของเธอ และในมโนภาพเห็นที่ว่างสำหรับลูกคนหนึ่งที่ย้ายไป

ถ้าชายหญิงคู่นี้เข้าใจและทำให้การชดใช้มีผล พวกเขาจะรู้ว่าประสบการณ์เหล่านั้นและความเจ็บปวดเกี่ยวกับพวกเขาสามารถได้ ไม่มีความเจ็บปวดใดคงอยู่ตลอดกาล มันไม่ง่าย แต่ชีวิตไม่ได้หมายความว่า จะง่ายหรือยุติธรรมเสมอไป การกลับใจและความหวังอันยั่งยืนที่ก่อให้เกิดขึ้นย่อมคุ้มค่าความพยายามเสมอ

หนุ่มสาวอีกคู่หนึ่งบอกข้าพเจ้าทั้งน้ำตาว่าพวกเขาเพิ่งไปพบแพทย์มา และแพทย์บอกว่าพวกเขาจะมีบุตรไม่ได้ พวกเขาใจสลายกับข่าวนี้ พวกเขาแปลกใจเมื่อข้าพเจ้าบอกว่าพวกเขาโชคดีมากแล้ว พวกเขาสงสัยว่าเหตุใดข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น ข้าพเจ้าบอกว่าสถานะของพวกเขาดีกว่าชายหญิงอีกหลายคู่ที่สามารถเป็นพ่อแม่ได้แต่ไม่ยอมเป็นและหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบอย่างเห็นแก่ตัว

ข้าพเจ้าบอกพวกเขาว่า “อย่างน้อยคุณก็อยากมีบุตร และความปรารถนานั้นจะมีผลดีอย่างมากในแง่ของชีวิตทางโลกและหลังจากนี้เพราะนั่นจะให้เสถียรภาพทางอารมณ์และทางวิญญาณ สดท้ายแล้วคุณจะได้เปรียบมากเพราะคุณอยากมีบุตรแต่

มีไม่ได้ เมื่อเทียบกับคนที่มีบุตรได้แต่ไม่ยอมมี”

ยังมีอีกหลายคู่ที่ไม่แต่งงานและด้วยเหตุนี้จึงไม่มีบุตร บางคน เนื่องด้วยสภาวะการณเกินควบคุม กำลังเลี้ยงดูบุตรในฐานะแม่หรือพ่อตัวคนเดียว นี่เป็นสถานะชั่วคราว ในแผนนิรันดร—มักไม่ใช่ในความเป็นมรดก—ความปรารถนาและความใฝ่ฝันที่ชอบธรรมจะเกิดสัมฤทธิ์ผล

“ถ้าในชีวิตนี้พวกเราซึ่งอยู่ในพระคริสต์มีแต่ความหวังเท่านั้น เราก็คือพวกที่นำสิ่งเรขที่สูงสุดในบรรดาคนทั้งปวง”³

เป้าหมายสุดท้ายของงานทั้งหมดในศาสนจักรคือเห็นสามีภรรยาและบุตรธิดามีความสุขที่บ้าน มีหลักการและกฎของพระกิตติคุณคุ้มครอง ได้รับการฝึกอย่างปลอดภัยในพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตอันเป็นนิรันดร สามีภรรยาควรเข้าใจว่าการเรียก

แรกของพวกเขา—ซึ่งจะไม่มีวันปลด—คือการเรียกที่มีต่อกันและจากนั้นต่อบุตรธิดาของพวกเขา

การค้นพบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการเป็นบิดามารดาคือ เราเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งสำคัญจริงๆ จากบุตรธิดาของเรามากกว่าที่เราเรียนรู้จากบิดามารดาของเรา เราตระหนักถึงความจริงในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ว่า “เด็กเล็กๆ จะนำมันไป”⁴

ในเยรูซาเล็ม “พระเยซูจึงทรงเรียกเด็กเล็กๆ คนหนึ่งมาให้ยืนท่ามกลางเขา

“แล้วตรัสว่า เรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ท่านจะเข้าในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดถ่อมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็กๆ คนนี้ ผู้นั้นจะเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์”⁵

“ฝ่ายพระเยซูตรัสว่าจงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”

“เมื่อพระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนเด็กเหล่านั้นแล้ว ก็เสด็จไปจากที่นั่น”⁶

เราอ่านในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับการเสด็จเยือนโลกใหม่ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงรักษาและอวยพรผู้คนและทรงบัญชาให้พวกเขา นำเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์ มอรมอนบันทึกว่า “พวกเขานำเด็กเล็กๆ ของพวกเขามาวางบนพื้นดินรอบๆ พระองค์, และพระเยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง; และฝูงชนเปิดทางให้คนนำเด็กทั้งหมดมาถึงพระองค์”⁷

จากนั้นพระองค์ทรงบัญชาผู้คนที่ให้พวกเขา พระผู้ช่วยให้รอดทรงคุกเข่าโดยมีเด็กๆ อยู่รายรอบและทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ หลังจากสวดอ้อนวอน พระผู้ช่วยให้รอดทรงกันแสง “และพระองค์ทรงพาเด็กเล็กๆ ของพวกเขามา, ที่ละคน, และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา.

“และเมื่อพระองค์ทรงทำสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงกันแสงอีก”⁸

ข้าพเจ้าเข้าใจความรู้สึกที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเด็กๆ มีมากมายให้เรียนรู้จากการทำตามแบบอย่างของพระองค์ในการพยายามสวดอ้อนวอน ประธานพร และสอน “เด็กเล็กๆ เหล่านั้น”⁹

ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนที่ 10 ในจำนวนบุตรธิดา 11 คน เท่าที่ทราบ บิดามารดาข้าพเจ้าไม่เคยรับใช้ในการเรียกที่โดดเด่นในศาสนจักร

พ่อแม่ของเรารับใช้อย่างซื่อสัตย์ในการเรียกสำคัญที่สุดของท่าน—ในฐานะบิดามารดา คุณพ่อนำครอบครัวในความชอบธรรม ไม่ใช่ด้วยความโกรธหรือความกลัว แบบอย่างอันทรงพลังของคุณพ่อขยายตามคำแนะนำที่อ่อนโยนของคุณแม่ พระกิตติคุณมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อชีวิตเราทุกคนในครอบครัวแพคเกอร์และต่อคนรุ่นถัดไป ถัดไป และถัดไป เท่าที่เราเห็น

ข้าพเจ้าหวังจะได้รับการพิพากษาว่าเป็นคนดีเท่าคุณพ่อข้าพเจ้า ก่อนได้ยินคำว่า “ดีแล้ว” จากพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้าหวังจะได้ยินคำนั้นจากคุณพ่อทางโลกของข้าพเจ้าก่อน

หลายครั้งข้าพเจ้าครุ่นคิดหนักว่าเหตุใดจึงได้รับเรียกให้เป็นอัครสาวกแล้วก็ยังเป็นประธานโครัมอัครสาวกสิบสองทั้งที่มาจากครอบครัวซึ่งมีบิดาที่อาจเรียกได้ว่าแข็งขันน้อย ข้าพเจ้าไม่ใช่สมาชิกอัครสาวกสิบสองคนเดียวที่เป็นเช่นนั้น

ในที่สุด ข้าพเจ้าก็เห็นและเข้าใจว่าอาจเป็นเพราะสภาวะการณ์นั้นก็ได้ที่ข้าพเจ้าได้รับเรียก และข้าพเจ้าเข้าใจว่าทั้งหมดที่เราทำในศาสนจักร เหตุใดผู้นำอย่างเราจึงต้องหาวิธีให้พ่อแม่ลูกมีเวลาอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว ผู้นำฐานะปุโรหิตจะต้องทำให้ศาสนจักรสนับสนุนครอบครัว

มีหลายอย่างเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ซึ่งไม่สามารถวัดได้จากจำนวนที่เรานับหรือเขียนไว้ในบันทึกผู้เข้าร่วมการประชุม เราทำให้ตนเองอยู่กับอาคาร งบประมาณ โปรแกรม และระเบียบปฏิบัติ ขณะทำเช่นนั้นเราอาจมองข้ามเจตนาแท้จริงของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

มีคนมาพูดกับข้าพเจ้าบ่อยเหลือเกินว่า “ประธานแพคเกอร์ครับ จะดีไหมครับถ้า...”

ข้าพเจ้ามักจะหยุดพวกเขาและพูดว่า “ไม่” เพราะข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่เกิดตามมาคือกิจกรรมใหม่หรือโปรแกรมใหม่ซึ่งจะเพิ่มภาระเรื่องเวลาและการเงินให้ครอบครัว

เวลาของครอบครัวเป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์ควรรักษาและเคารพเวลานั้น เราขอให้สมาชิกอุทิศทุ่มเทให้ครอบครัวตน

เมื่อเราแต่งงานกันใหม่ๆ ข้าพเจ้ากับภรรยาตัดสินใจว่าจะยอมรับเด็กที่จะเกิดกับเราโดยรับผิดชอบดูแลการเกิดและการเติบโตของพวกเขา จนในที่สุดพวกเขาก็ได้สร้างครอบครัวของตน

สองครั้งในชีวิตแต่งงานของเรา ตอนลูกชายสองคนของเราเกิด แพทย์บอกเราว่า “ผมคิดว่าคุณไม่น่าจะเก็บเด็กคนนี้ไว้”

ทั้งสองครั้งได้คำตอบจากเราว่าเรายอมสละชีวิตถ้าลูกชายตัวเล็กจิ๋วของเราอยู่รอดได้ ในระหว่างเสนอนั้น เราตระหนักว่านี่คล้ายกับการอุทิศตนแบบเดียวกับที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้สึกต่อเราแต่ละคน ความคิดนั้นสูงส่งยิ่งนัก

บัดนี้ ในช่วงบั้นปลายของชีวิตเรา ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์แพคเกอร์เข้าใจและเป็นพยานว่าครอบครัวเราจะอยู่ชั่ววันรันดร์ เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่ เราจะได้รับความรักคุ้มครองและพร เราสวดอ้อนวอนขอให้ลูก หลาน และเหลนแต่ละคนของเรามีการอุทิศตนแบบเดียวกันต่อเด็กเล็กๆ ที่ล้ำค่าเหล่านั้น

บิดามารดาทั้งหลาย คราวหน้าเมื่อท่านอุ้มเด็กแรกเกิดในวงแขน ขอให้ท่านเห็นความลึกลับและจุดประสงค์ของชีวิต ท่านจะเข้าใจดีขึ้นว่าเหตุใดศาสนจักรจึงเป็นอย่างที่เป็นอยู่ และเหตุใดครอบครัวจึงเป็นองค์กรพื้นฐานในกาลเวลาและนิรันดร์ ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง แผนแห่งการไถ่ ซึ่งเรียกว่าแผนแห่งความสุข คือแผนสำหรับครอบครัว ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้าขอให้ครอบครัวของศาสนจักรได้รับพร พ่อแม่ลูก เพื่องานนี้จะก่อกองออกไปตามที่พระบิดาทรงประสงค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมโรไน 8:12
2. สดุดี 127: 3, 5
3. 1 โครินธ์ 15: 19
4. อิสยาห์ 11: 6
5. มัทธิว 18: 2-4
6. มัทธิว 19: 14-15
7. 3 นีไฟ 17: 12
8. 3 นีไฟ 17: 21-22
9. 3 นีไฟ 17: 24

โดย เฮอร์ลีน เอ. เอสพลิน

ที่ปรึกษาที่สอนในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

สอนบุตรธิดาของเรา ให้เข้าใจ

การสอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจเป็นมากกว่าการแบ่งปันข้อมูล แต่คือการช่วยให้บุตรธิดารับหลักคำสอนไว้ในใจพวกเขา

เมื่อเวลาผ่านไปรายละเอียดมากมายในชีวิตดิฉันเลือนรางลงทุกที แต่ความทรงจำบางเรื่องที่ยังคงแจ่มชัดที่สุดคือการเกิดของลูกๆ แต่ละคนของเรา สวรรค์เหมือนอยู่ใกล้ และถ้าดิฉันพยายาม ดิฉันแทบจะรู้สึกได้ถึงความคารวะและความอัศจรรย์ใจที่ประสบเหมือนกันทุกครั้งเมื่อวางทารกล้ำค่าแต่ละคนไว้ในอ้อมแขนของดิฉัน

“บุตรทั้งหลาย [ของเรา] เป็นมรดกจากพระเจ้า” (สดุดี 127:3) พระองค์ทรงรู้จักและรักแต่ละคนด้วยความรักอันบริบูรณ์ (ดูโมโรไน 8:17) นับเป็นความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบให้เราในฐานะบิดามารดาเพื่อเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการช่วยให้วิญญาณที่เลิศเลอเป็นอย่างที่พระองค์ทรงรู้ว่าพวกเขาจะเป็นได้

สิทธิพิเศษอันสูงส่งของการเลี้ยงดูบุตรธิดาเป็นความรับผิดชอบใหญ่หลวงเกินกว่าเราจะทำได้ตามลำพังโดยปราศจากความช่วยเหลือของพระเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าจะสอนบุตรธิดาของเราต้องรู้อะไร พวกเขาต้องทำอะไร และพวกเขาต้องเป็นอะไรจึงจะกลับมาในที่ประทับของพระองค์ได้ พระองค์ประทานคำแนะนำและการนำทางที่แน่ชัดแก่บิดามารดาและบิดาผ่านพระคัมภีร์ ศาสดาพยากรณ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในการเปิดเผยยุคสุดท้ายผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท พระเจ้าทรงแนะนำบิดามารดาให้สอนบุตรธิดาให้ เข้าใจ หลักคำสอนเรื่องการกลับใจ ศรัทธาในพระคริสต์ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ สังเกตว่าพระเจ้ามีเพียงตรัสให้เรา “สอนหลักคำสอน” เท่านั้น แต่พระดำรัสแนะนำของพระองค์คือสอนบุตรธิดาให้ “เข้าใจ หลักคำสอน” ด้วย (ดู คพ. 68:25, 28; เน้นตัวเอน)

ในที่สุดดิฉันอ่านว่า “ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรักษาพระธรรมของพระองค์ไว้ และปฏิบัติด้วยสติของข้าพระองค์” (สดุดี 119:34)

การสอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจเป็นมากกว่าการแบ่งปันข้อมูล แต่คือการช่วยให้บุตรธิดารับหลักคำสอนไว้ในใจพวกเขา จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวพวกเขาและสะท้อนในเจตคติและพฤติกรรมตลอดชีวิตของพวกเขา

นี่ไฟสอนว่าบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือนำความจริง “ไปสู่อุจกหลานมนุษย์” (2 นิไฟ 33:1) บทบาทของบิดามารดาคือทำสุดความสามารถเพื่อสร้างบรรยากาศที่บุตรธิดาจะรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณแล้วช่วยให้พวกเขาตระหนัก

ว่าพวกเขากำลังรู้สึกอย่างไร

ดิฉันนึกถึงวันที่ได้รับโทรศัพท์เมื่อหลายปีก่อนจากมิเชลล์บุตรสาว เธอพูดด้วยอารมณ์ที่อ่อนโยนว่า “คุณแม่ขา หนูเพิ่งมีประสบการณ์เหลือเชื่อที่สุดกับแอชลีย์” แอชลีย์เป็นบุตรสาวของเธอ ตอนนั้นอายุห้าขวบ มิเชลล์เล่าว่าเช้าวันนั้นแอชลีย์กับแอนดรูว์วัยสามขวบทะเลาะกันอย่างที่ทำเป็นประจำ—คนหนึ่งไม่ยอมแบ่งของ อีกคนก็จะตี หลังจากช่วยแก้ไขปัญหาก็แล้ว มิเชลล์ก็ไปดูลูกคนเล็ก

ไม่นาน แอชลีย์ก็วิ่งเข้ามา โกรธที่แอนดรูว์ไม่แบ่งของ มิเชลล์เตือนแอชลีย์ถึงคำมั่นสัญญาที่การสังสรรค์ในครอบครัวว่าจะมีเมตตาต่อกันมากขึ้น

เธอถามแอชลีย์ว่าต้องการสวดอ้อนวอนและขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์หรือไม่ แต่แอชลีย์ยังโกรธอยู่จึงตอบว่า “ไม่ค่ะ” เมื่อถามว่าเธอเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเธอหรือไม่ แอชลีย์ตอบว่าเธอไม่รู้ คุณแม่จึงขอให้เธอพยายาม จับมือเธออย่างนุ่มนวลและคุกเข่ากับเธอ

มิเชลล์เสนอให้แอชลีย์ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ช่วยแอนดรูว์แบ่งปัน—และช่วยให้เธอมีเมตตา ความคิดจะให้พระบิดาบนสวรรค์ช่วยน้องชายแบ่งปันคงสร้างความสนใจของแอชลีย์ และเธอเริ่มสวดอ้อนวอนสิ่งแรกเธอทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยแอนดรูว์แบ่งปัน ขณะทูลขอให้ทรงช่วยเธอมีเมตตา เธอเริ่มร้องไห้ แอชลีย์สวดอ้อนวอนจบและเอาศีรษะชนไหล่มารดา มิเชลล์กอดเธอและถามว่าเธอร้องให้ทำไม แอชลีย์ตอบว่าเธอไม่รู้

มารดาเธอตอบว่า “แม่คิดว่าแม่รู้ว่าทำไมลูกร้องไห้ ลูกรู้สึกดีในใจใช่ไหม” แอชลีย์พยักหน้าและมารดากล่าวต่อไปว่า “พระวิญญาณกำลังช่วยให้ลูกรู้สึกแบบนี้ นั่นคือวิธีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงบอกลูกว่าพระองค์ทรงรักลูกและจะทรงช่วยลูก”

เธอถามแอชลีย์ว่าเชื่อหรือไม่ เธอเชื่อหรือ

ไม่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเธอได้
แอสลีย์น้ำตาคลอและตอบว่าเชื้อ

บางครั้งวิธีที่ได้ผลมากที่สุดในการสอน
บุตรธิดาให้เข้าใจหลักคำสอนคือสอนใน
บริบทของสิ่งที่พวกเขาประสบอยู่ขณะนั้น
ช่วงเวลาเหล่านี้เกิดขึ้นเอง ไม่ได้วางแผนไว้
และเกิดขึ้นตามวิถีปกติของชีวิต สิ่งนี้มาเร็ว
ไปเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงต้องตื่นตัวและรับรู้ช่วง
การสอนเมื่อลูกๆ มาหาเราพร้อมคำถาม
หรือความกังวล เมื่อพวกเขามีปัญหาในการ
เข้ากับพี่น้องหรือเพื่อนๆ เมื่อพวกเขาต้อง
ควบคุมความโกรธ เมื่อพวกเขาทำผิด หรือ
เมื่อมีเรื่องต้องตัดสินใจ (ดู *ไม่มีการเรียกใด
ยิ่งใหญ่กว่าการสอน: คู่มือประกอบการสอน
พระกิตติคุณ* [1999], 140-141; *Marriage
and Family Relations Instructor's Manual*
[2000], 61.)

ถ้าเราพร้อมและยอมให้พระวิญญาณ
นำทางในสถานการณ์เหล่านี้ เรายอมสอน

บุตรธิดาได้ผลมากขึ้นและพวกเขาจะเข้าใจ
มากขึ้น

ที่สำคัญเท่ากับช่วงการสอนที่เกิดขึ้นคือ
เมื่อเราวางแผนโอกาสประจำอย่างรอบคอบ
เช่น การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การ
ศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว การสังสรรค์
ในครอบครัว และกิจกรรมอื่นๆ ของครอบครัว

ในสถานการณ์การสอนทุกครั้ง การเรียน
รู้ทั้งหมดและความเข้าใจทั้งหมดบ่มเพาะ
ได้ดีที่สุดในบรรยากาศของความอบอุ่นและ
ความรักที่พระวิญญาณสถิตอยู่ด้วย

ประมาณสองเดือนก่อนลูกๆ ของเขาอายุ
ครบแปดขวบ คุณพ่อคนหนึ่งจะกินเวลาแต่
ละสัปดาห์ไว้เตรียมลูกๆ ให้พร้อมรับบัพติศ
มา ลูกสาวของเขาบอกว่าเมื่อถึงเวลาของ
เธอ คุณพ่อมอบบันทึกร่วมตัวให้และนั่งลง
ด้วยกัน แต่พวกเขาสองคน พุดคุยกัน และ
แบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับหลักธรรมพระกิต
ติคุณ ขณะคุยกันคุณพ่อให้เธอวาดรูปการ

ดำรงอยู่ก่อนเกิด ชีวิตบนโลกนี้ และแต่ละ
ขั้นที่เธอต้องทำเพื่อกลับไปอยู่กับพระบิดา
บนสวรรค์ คุณพ่อแสดงประจักษ์พยานเกี่ยว
กับแผนแห่งความรอดแต่ละขั้นขณะที่คุณ
พ่อสอนเธอ

เมื่อลูกสาวของเขานึกถึงประสบการณ์
นี้หลังจากเธอโตเป็นผู้ใหญ่ เธอกล่าวว่า
“ดิฉันจะไม่มีวันลืมความรักที่รู้สึกได้จาก
คุณพ่อเมื่อท่านใช้เวลาที่นั่นกับดิฉัน... ดิฉัน
เชื่อว่าประสบการณ์นี้เป็นเหตุผลหลักที่
ทำให้ดิฉันมีประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ
เมื่อครั้งรับบัพติศมา” (ดู *ไม่มีการเรียกใด
ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 129)

การสอนให้เข้าใจตั้งตั้งใจและพยายาม
สม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกร่องการสอนโดยกฎ
เกณฑ์และโดยแบบอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ยังโดยช่วยให้บุตรธิดาดำเนินชีวิตตามสิ่งที่
พวกเขาเรียนรู้

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี สอนว่า “หาก

ไม่มีการนำหลักธรรมพระกิตติคุณไปปฏิบัติ ก็นับว่าเป็นเรื่องยากมากที่จะเชื่อในหลักธรรมนั้น” (คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ดี [2002] หน้า 113)

ดิฉันฝึกสวดอ้อนวอนครั้งแรกโดยคุณเช่า ในการสวดอ้อนวอนกับครอบครัว ดิฉันเรียนรู้ภาษาของการสวดอ้อนวอนขณะฟังคุณพ่อคุณแม่สวดอ้อนวอนและขณะท่านช่วยดิฉันกล่าวคำสวดอ้อนวอนครั้งแรก ดิฉันเรียนรู้ว่าดิฉันสามารถพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์และขอการนำทางได้

ทุกๆ เข้าไม่เคยขาด คุณพ่อคุณแม่ให้พวกเรามารวมกันรอบโต๊ะในครัวก่อนกินอาหารเช้า และคุณเช่าสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว เราสวดอ้อนวอนก่อนอาหารทุกมื้อ กลางคืนก่อนเข้านอน เราคุกเข่าด้วยกันในห้องนั่งเล่นและสิ้นสุดวันด้วยการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว

แม้ตอนเด็กจะมีหลายอย่างที่ดิฉันไม่เข้าใจเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน แต่นั่นกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่อยู่กับดิฉัน ดิฉันยังคงเรียนรู้ต่อไป และความเข้าใจเรื่องพลังของการสวดอ้อนวอนยังคงเติบโต

เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์กล่าว

ว่า “เราทุกคนเข้าใจว่าข่าวสารพระกิตติคุณจะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับการสอน จากนั้นต้องเข้าใจ แล้วดำเนินชีวิตตามในวิธีที่ทำให้คำสัญญาแห่งความสุขและความรอดของข่าวสารสามารถเป็นจริง” (“การสอนและการเรียนรู้ในศาสนจักร” [การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก 10 ก.พ. 2007], เลียโฮนา มิ.ย. 2007 หน้า 57)

การเรียนรู้เพื่อเข้าใจหลักคำสอนของพระกิตติคุณอย่างถ่องแท้เป็นกระบวนการตลอดชีวิตและเป็น “บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์, ที่นี้หนิดและที่นั่นหน่อย” (2 เนีไฟ 28:30) ขณะบุตรธิดาเรียนรู้และทำตามสิ่งที่เรียนรู้ ความเข้าใจของพวกเขาขยาย ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้มากขึ้น การปฏิบัติมากขึ้น และแม้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นและยั่งยืนมากขึ้น

เราคิดว่าบุตรธิดาของเรากำลังเริ่มเข้าใจหลักคำสอนเมื่อเราเห็นความเข้าใจนั้นเผย ในเจตคติและการกระทำของพวกเขาโดยปราศจากคำข่มขู่หรือรางวัล ขณะบุตรธิดาเรียนรู้ที่จะเข้าใจหลักคำสอนพระกิตติคุณ พวกเขาจะพึ่งพาตนเองมากขึ้นและรับผิดชอบมากขึ้น พวกเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของ

การแก้ไขปัญหาครอบครัวและทำคุณประโยชน์ต่อสภาพแวดล้อมของบ้านและความสำเร็จของครอบครัวเรา

เราจะสอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจเมื่อเราใช้สถานการณ์การสอนทุกครั้งให้เป็นประโยชน์ อัญเชิญพระวิญญาณ เป็นแบบอย่าง และช่วยให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เรียนรู้

เมื่อเรามองเข้าไปในดวงตาของทารกน้อย เราจะนึกถึงเพลงนี้

*ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า
เหล่าความต้องการใหญ่ยิ่ง
ช่วยฉัน เข้าใจ พระคำความจริง
ก่อนทุกสิ่งสายเกินกาล*

*พาลัน นำฉัน เดินเคียงข้างฉัน
ช่วยฉันให้พบทาง*

*สอนฉันทุกอย่างที่ต้องทำ
เพื่อทำนากับพระอีก*

(“ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 149; เน้นตัวเอน)

ขอให้เราทำเช่นนั้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เฮลเตอร์ โดแนลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม

แห่งฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมสภาก่อตั้ง

เปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่ พระกิตติคุณของ พระองค์ผ่านศาสนจักร ของพระองค์

จุดประสงค์ของศาสนจักรคือช่วยให้เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ปาพเจ้ารักพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย บางครั้งเราใช้คำว่า พระกิตติคุณ และ ศาสนจักร สลับกัน แต่ทั้งสองคำนี้ไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม คำทั้งสองเชื่อมโยงกันอย่างสวยงาม และเราต้องการทั้งสองคำ

พระกิตติคุณคือแผนอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เรา ในฐานะบุตรธิดาของพระองค์ มีโอกาสได้รับสิ่งทั้งปวงที่พระบิดาทรงมี (ดู คพ. 84:38) สิ่งนี้เรียกว่าชีวิตนิรันดร์ และอธิบายไว้ว่า “ของประทานนี้สำคัญที่สุดในการบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” (คพ. 14:7) ส่วนสำคัญยิ่งของแผนคือประสบการณ์บนแผ่นดินโลก—ซึ่งเป็นเวลาที่เราพัฒนาศรัทธา (ดู โมโรไน 7:26) กลับใจ (ดู โมไซยาห์ 3:12) และคืนดีกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ดู เลคอบ 4:11)

เพราะความเปราะบางในชีวิตมรรตัยของเราและ “การตรึงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง”

(2 เนไฟ 2:11) จะทำให้ชีวิตนี้ยากลำบากมาก และเนื่องจากไม่สามารถชำระบาปของเราเอง จึงจำเป็นต้องมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อเอลิฮิม พระผู้เป็นเจ้าของและพระบิดานิรันดร์ของวิญญาณทั้งปวง ทรงเสนอแผนแห่งความรอด มีวิญญาณหนึ่งพูดว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเกิด” (อับราฮัม 3:27) พระนามของพระองค์คือ เยโฮวาห์

เพราะพระองค์ประสูติจากพระบิดาบนสวรรค์ ทั้งทางวิญญาณและทางร่างกาย พระองค์จึงทรงมีมหิทธิฤทธิ์ที่จะชนะโลก เพราะพระองค์ประสูติจากมารดาทางโลก จึงทรงมีความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานของความเป็นมรรตัย พระเยซูเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ทรงมีพระนามว่าพระเยซูเช่นกันและนอกจากนี้ยังได้รับพระนามว่าพระคริสต์ ซึ่งมีความหมายว่าพระเมสสิยาห์หรือพระเจ้าผู้ได้รับการเจิม ความสำเร็จสูงสุดของพระองค์คือการชดใช้ พระเยซูพระคริสต์ “เสด็จลงมา

กว่าสิ่งทั้งปวง” (คพ. 88:6) ทำให้พระองค์ทรงจ่ายค่าไถ่ให้เราแต่ละคนได้

ศาสนจักรสถาปนาโดยพระเยซูคริสต์ระหว่างที่ทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก “ประดิษฐานขึ้นบนรากแห่งพวกอัครทูตและพวกผู้เผยพระวจนะ” (เอเฟซัส 2:20) ใน “สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา” (คพ. 128:18) พระเจ้าทรงฟื้นฟูสิ่งที่เคยมีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์ตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธว่า “เราจะสถาปนาหน่วยของศาสนจักรแห่งหนึ่งโดยมือเจ้า” (คพ. 31:7) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นและยังคงเป็นประมุขศาสนจักรของพระองค์ ทรงมีตัวแทนของพระองค์บนแผ่นดินโลก ได้แก่ศาสดาพยากรณ์ ซึ่งดำรงสิทธิอำนาจแห่งอัครสาวก

นี่คือศาสนจักรอันสูงส่ง ผู้พากเพียรอย่างจริงจังที่จะเข้าใจศาสนจักรจะเคารพองค์การประสิทธิภาพ และคุณความดีอันครบถ้วนของศาสนจักร ศาสนจักรมีโปรแกรมสำหรับเด็ก เยาวชน นุรุษและสตรี มีอาคารประชุมที่สวยงามในจำนวนกว่า 18,000 แห่ง พระวิหารอันสง่างามปัจจุบันมี 136 แห่งทั่วโลกอีก 30 แห่งอยู่ระหว่างการก่อสร้างหรือประกาศสร้าง ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา 56,000 กว่าคน ประกอบด้วยคนหนุ่มสาวและไม่หนุ่มสาว กำลังรับใช้อยู่ใน 150 ประเทศงานเพื่อมนุษยธรรมทั่วโลกของศาสนจักร แสดงออกอย่างน่าอัศจรรย์ถึงความเอื้ออาทรจากสมาชิก ระบบสวัสดิการของเราดูแลสมาชิกและส่งเสริมการพึ่งพาตนเองในรูปแบบที่ไม่เหมือนใคร ในศาสนจักรนี้เรามีผู้นำทางศาสนาผู้ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย และชุมชนวิสุทธิชนผู้เต็มใจรับใช้กันในวิธียอดเยี่ยม ศาสนจักรนี้ไม่เหมือนสิ่งใดในทั่วทุกมุมโลก

เมื่อข้าพเจ้าเกิดมา ครอบครัวเราอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็กๆ บริเวณอาคารประชุมแห่งหนึ่งซึ่งมีความสำคัญในประวัติศาสตร์

ของศาสนจักร ไฮโนลลูเทแบร์นาเคิล ตอน
นี้ข้าพเจ้าต้องขอภัยเพื่อนที่รักของข้าพเจ้า
ในฝ่ายอภิการควบคุม ผู้ดูแลสิ่งอำนวย
ความสะดวกของศาสนจักร แต่สมัยเป็น
เด็กข้าพเจ้าปั่นป่วนไปมาทั่วทุกตารางนิ้ว
ของอาคารหลังนั้น จากกันสระน้ำไปจนถึง
ปลายยอดแหลมของหลังคาอันสง่างาม
เราโหน (เหมือนทารก) แม้กระทั่งรากที่
ห้อยย้อยลงมาจากต้นไม้ใหญ่ในพื้นที่นั้น

ศาสนจักรคือทุกสิ่งสำหรับเรา เราไปที่
การประชุมหลายครั้งมาก บ่อยกว่าที่เรา
มีในปัจจุบัน เราเข้าเรียนปฐมวัยช่วงบ่ายวัน
พฤหัสบดี การประชุมสวดมนต์สวดเช้าวัน
อาทิตย์ สหกิจกรรมสำหรับเยาวชนมี
อยู่ในคืนวันพุธ วันเสาร์คือวันกิจกรรมวอร์ด
วันอาทิตย์ผู้ชายและเยาวชนชายจะไป
ประชุมฐานะปูลิทธิตช่วงเช้า ตอนเพียงเรา
จะเข้าชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ จากนั้น
ช่วงเย็นเราจะกลับไปประชุมศีลระลึก
โดยที่เดินทางไปมาเพื่อเข้าประชุม จึงดูเหมือน
ว่าเวลาของเราจะใช้ไปกับกิจกรรมโบสถ์ใน
วันอาทิตย์ทั้งวันและเกือบทุกวันในสัปดาห์

ข้าพเจ้ารักศาสนจักรมาก ในช่วงวัยเด็ก
เหล่านี้เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้ารู้สึกถึงบางสิ่ง
ที่มากกว่า เมื่อข้าพเจ้าอายุห้าขวบ มีการ
ประชุมใหญ่ครั้งสำคัญที่แทเบอร์นาเคิล เรา
เดินไปตามถนนที่เราอยู่ ช้ามสะพานเล็กๆ
ไปยังอาคารประชุมที่ใหญ่โตนั้นและนั่ง
ประมาณแถวที่ 10 ของห้องนมัสการขนาดใหญ่
ผู้ควบคุมการประชุมและผู้พูดที่การประชุม
คือเดวิด โอ. แมคเคย์ ประธาน
ศาสนจักร ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าท่านพูดอะไร
บ้าง แต่มีความทรงจำอันชัดเจนในสิ่งที่
ข้าพเจ้าเห็นและรู้สึก ประธานแมคเคย์สวม
สูทสีครีมและมีผมขาวเป็นลอนทำให้ท่าน
ดูสง่างาม ในประเพณีของหมู่เกาะ ท่าน
สวมพวงมาลัยคาร์เนชั่นสีแดงสามชั้น ขณะที่
ท่านพูด ข้าพเจ้ารู้สึกถึงบางสิ่งที่มีความ
เป็นส่วนตัวและแรงกล้ามากทีเดียว ต่อมา
ข้าพเจ้าจึงเข้าใจว่าข้าพเจ้ารู้สึกถึงอิทธิพล
ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ เราช้องเพลงปิด

ใครเล่าอยู่ฝ่ายพระเจ้า
บัดนี้ถึงคราวแสดงตน

เราถามอย่างไม่หวาดหวั่น
ใครเล่าอยู่ฝ่ายพระเจ้า

(“Who’s on the Lord’s Side?” *Hymns*,
no. 260)

คำร้องนี้ที่ร้องโดยคนเกือบ 2,000 คนซึ่ง
สำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนว่าคำถามจะ
เจาะจงมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากยืนขึ้น
และพูดว่า “ผมเอง”

บางคนคิดว่าความแข็งแกร่งในศาสนจักร
เป็นเป้าหมายสูงสุด มีอันตรายแฝงอยู่ เป็น
ไปได้ว่าอาจแข็งแกร่งในศาสนจักรและแข็งแกร่ง
น้อยในพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าขออัยว่าความ
แข็งแกร่งในศาสนจักรเป็นเป้าหมายอันพึง
ปรารถนาสูงสุด แต่ไม่เพียงพอ ความแข็งแกร่ง
ในศาสนจักรเป็นตัวบ่งชี้ภายนอกของความ
ปรารถนาทางวิญญาณ ถ้าเราเข้าร่วมการ
ประชุม มีหน้าที่รับผิดชอบในศาสนจักรและ
ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล และรับใช้ผู้อื่น ความ
แข็งแกร่งเช่นนั้นสังเกตได้

ในทางกลับกัน เรื่องของพระกิตติคุณโดย
ปรกติเป็นสิ่งที่มองไม่ค่อยออกและยากจะ
ประเมิน แต่สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญนรันดร
มากกว่า ตัวอย่างเช่น เรามีศรัทธาที่แท้จริง
อยู่เท่าไร เรากลับใจเพียงใด ศาสนพิธีมีความ
หมายอย่างไรในชีวิตเรา เราให้ความสำคัญ
แก่พันธสัญญาของเราเพียงใด

ข้าพเจ้ากล่าวว่าย่ำว่า เราต้องการพระกิตติ
คุณ และ ศาสนจักร อันที่จริงจุดประสงค์
ของศาสนจักรคือช่วยให้เราดำเนินชีวิตตาม
พระกิตติคุณ เรายังสงสัยว่ามีใครแข่งขัน
อย่างเต็มที่ในศาสนจักรขณะเป็นเยาวชน
แต่ทำไม่ได้เมื่ออายุมากขึ้น ผู้ใหญ่ที่มาโบสถ์
เป็นประจำและรับใช้จะหยุดมาได้อย่างไร
คนที่ผิดหวังกับผู้นำหรือสมาชิกคนอื่นจะ
ยอมให้สิ่งนั้นมายุติการมีส่วนร่วมในศาสน
จักรได้อย่างไร บางทีเหตุผลคือพวกเขาเปลี่ยน
ใจเลื่อมใสไม่พอที่จะมาสู่พระกิตติคุณ—สิ่ง
ที่เป็นนรันดร

ข้าพเจ้าแนะนำวิธีพื้นฐานสามวิธีเพื่อจะ

มีพระกิตติคุณเป็นพื้นฐานของเรา

1. **จงเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น** ความรู้ที่ต่อเนื่องและความรักที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การสวดอ้อนวอนด้วยใจจดจ่อถึงพระบิดา ในพระนามของพระบุตร และแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ควบคุมการสวดอ้อนวอนกับการศึกษาอย่างต่อเนื่องและไตร่ตรองอย่างรอบน้อม เพื่อค่อยๆ สร้างศรัทธาอันไม่สั่นคลอนในพระเยซูคริสต์ “เพราะคนจะรู้จักผู้เป็นนายซึ่งเขาไม่เคยรับใช้...เป็นคนแปลกหน้าสำหรับเขา, และอยู่ไกลจากความนึกคิดและเจตนาของใจเขาได้อย่างไร?” (โมไซยาห์ 5:13)
2. **มุ่งเน้นความสำคัญของศาสนพิธีและพันธสัญญา** ถ้ามีศาสนพิธีใดที่จำเป็นต้องทำในชีวิตท่าน จงตั้งใจเตรียมตัวรับศาสนพิธีแต่ละอย่าง จากนั้นเราต้องสร้างวินัยที่จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของเรา ใช้ของประทานแห่งศีลระลึกประจำสัปดาห์อย่างเต็มที่ เราหลายคนไม่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นประจำจากอำนาจของการชำระให้บริสุทธิ์เพราะเราขาดความเคารพต่อศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้
3. **รวมพระกิตติคุณให้เป็นหนึ่งเดียวกับการศาสนจักร** ขณะที่เราจดจ่อที่พระกิตติคุณ ศาสนจักรจะเป็นพรมากขึ้นในชีวิตไม่ใช่บ่อยลง เมื่อเราพร้อมมาการประชุมแต่ละครั้งเพื่อ “แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย” (คพ. 88:118) พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะทรงเป็นครูของเรา ถ้าเรามาเพื่อความบันเทิงเรามักจะผิดหวัง มีผู้ถามประธานสเปนเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์ว่า “คุณทำอะไรเมื่อรู้สึกตัวว่าอยู่ในการประชุมศีลระลึกที่น่าเบื่อ” คำตอบของท่านคือ “ผมไม่ทราบ ผมไม่เคยรู้สึกเช่นนั้น” (quoted by Gene R. Cook, in Gerry Avant, “Learning Gospel Is Lifetime Pursuit,” *Church News*, Mar. 24, 1990, 10)

ในชีวิตนี้เราควรปรารถนาสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากพระเจ้าเสด็จมาหาผู้คนในโลกใหม่

และสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ พระคัมภีร์อ่านว่า “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่าน [หมายถึงสานุศิษย์ของพระองค์] ออกไปในบรรดาผู้คนทั้งหมดของนี้ไปดังนั้น, และสั่งสอนพระกิตติคุณของพระคริสต์กับผู้คนทั้งปวงบนผืนแผ่นดิน; และพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, และเข้ามาในศาสนจักรของพระคริสต์, และด้วยเหตุนี้

ผู้คนรุ่นนั้นจึงได้รับพร, ตามพระวาระของพระเยซู.” (3 นีโพบี 28:23)

พระเจ้าทรงประสงค์ให้สมาชิกศาสนจักรเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณของพระองค์โดยสมบูรณ์ นี่คือนิเวศเดียวเท่านั้นที่มีความปลอดภัยทางวิญญาณในเวลานี้ และความสุขตลอดกาล ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเวิร์ด พล อี. โคล์ลิเคอร์

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระองค์ทรงรักเราจริง ๆ

เนื่องด้วยแบบฉบับครอบครัวที่สวรรค์กำหนด เราจึงเข้าใจถ่องแท้มากขึ้นว่า พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราแต่ละคนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน

ป้าพเจ้าชอบอยู่กับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา พวกเขาเปี่ยมด้วยศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลที่แท้จริง ประสบการณ์ของพวกเขาเหมือนชีวิตขนาดย่อมที่เกิดขึ้นในช่วง 18 ถึง 24 เดือน พวกเขาเหมือนทารกทางวิญญาณที่อยากเรียนรู้มาก และพวกเขาจะออกไปเหมือนผู้ใหญ่เต็มตัว ดูเหมือนพร้อมเอาชนะการทำตายทุกอย่างที่ขวางหน้า ข้าพเจ้ารักผู้สอนศาสนาอาวุโสที่อุทิศตนเช่นกัน พวกเขาเปี่ยมด้วยความอดทน ปัญญา และความสุขุมมั่นใจ พวกเขานำของประทานแห่งความเด็ดเดี่ยวและความรักมาให้คนวัยหนุ่มที่อยู่รอบพวกเขา ผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มสาวและผู้สอนศาสนาอาวุโสคู่สามีภรรยาต่างเป็นกองทัพธรรมที่เปี่ยมด้วยพลังไม่ย่อท้อ ซึ่งมีผลลึกซึ้งต่อชีวิตตนเอง และต่อคนที่ได้รับผลจากการรับใช้ของพวกเขา เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าฟังผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มที่ยอดเยี่ยมสองคนทบทวนประสบการณ์และความพยายามของพวกเขา ในช่วงพินิจไตร่ตรองนั้นพวกเขานึกถึงคนที่ได้ติดต่อนั้น บางคนตอบรับมากกว่าคนอื่น ขณะพิจารณาสถานการณ์ต่างๆ พวกเขาถามว่า “เราจะช่วยให้แต่ละคนมีความปรารถนาจะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ได้อย่างไร เราจะช่วยให้พวกเขารู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างไร เราจะช่วยให้พวกเขาารู้ได้อย่างไรว่าเรารักพวกเขา”

ในมโนภาพข้าพเจ้าเห็นชายหนุ่มสองคน

นี่ในอีกสามสี่ปีหลังจากจบงานเผยแผ่ ข้าพเจ้าเห็นภาพพวกเขาพบคู่ชีวิตนิรันดร์และรับใช้ในโครัมเอ็ดเวิร์ดหรือสอนกลุ่มเยาวชนชาย ตอนนี้อยู่ที่นั่นถึงผู้สนใจ พวกเขาจะถามคำถามเดียวกันเกี่ยวกับสมาชิกโครัมหรือเยาวชนชายที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้บารุงเลี้ยง ข้าพเจ้าเห็นว่าประสบการณ์งานเผยแผ่ศาสนาของพวกเขา นำมาใช้เป็นแม่แบบสำหรับการบารุงเลี้ยงผู้ติดตามตลอดชีวิตที่เหลือของพวกเขาได้ เมื่อกองทัพของสานุศิษย์ที่ขอบธรรมกลับจากงานเผยแผ่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก พวกเขากลายเป็นผู้มีส่วนสำคัญในงานสถาปนาศาสนจักร

ลีไฮศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนอาจไตร่ตรองคำถามชุดเดียวกับผู้สอนศาสนาเหล่านี้เมื่อเขาฟังการตอบสนองของบุตรชายต่อคำแนะนำและนิมิตที่เขาเห็น “และดังนั้นแลมันกับเลมิเอล, โดยที่เป็นพี่, พร่ำบ่นต่อต้านบิดาพวกเขา. และพวกเขาพร่ำบ่นเพราะพวกเขาไม่รู้ไม่ถึงถึงการกระทำของพระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ทรงสร้างพวกเขา” (1 นิไฟ 2:12)

เราอาจจะเคยรู้สึกท้อแท้ใจเหมือนลีไฮ ประสพกับบุตรชายคนโตสองคน เมื่อเราพบลูกที่นอกถนนนอกทาง ผู้สนใจไม่รับปาก หรือผู้หวังเป็นเอ็ดเวิร์ดไม่ตอบสนอง ใจเราหวนให้เช่นเดียวกับลีไฮและเราถามว่า “ฉันจะช่วยให้พวกเขารู้สึกและฟังพระวิญญาณได้

อย่างไรเพื่อพวกเขาจะไม่ติดอยู่กับสิ่งล่อใจทางโลก” พระคัมภีร์สองข้อโดดเด่นในความคิดข้าพเจ้าที่สามารถช่วยให้เราพบทางออกผ่านสิ่งล่อใจเหล่านี้และรู้สึกถึงพลังแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า

นี่ไฟให้กุญแจไขประตูแห่งการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ส่วนตัวของเขา ดังนี้ “ข้าพเจ้า, นิไฟ, ... มีความปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลับของพระผู้เป็นเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้า; และดูเถิดพระองค์เสด็จเยือนข้าพเจ้า, และทรงทำให้ใจข้าพเจ้าอ่อนลงจนข้าพเจ้าเชื่อคำทั้งปวงซึ่งพูดโดยบิดาข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้ามิได้กบฏต่อต้านท่านเหมือนดังพี่ๆ ข้าพเจ้า” (1 นิไฟ 2:16)

การปลุกความปรารถนาอยากรู้ทำให้วิญญาณเราสามารถได้ยินเสียงจากสวรรค์ การหาวิธีปลุกและบารุงเลี้ยงความปรารถนานั้นเป็นการแสวงหาและความรับผิดชอบของเราแต่ละคน—ผู้สอนศาสนา บิดามารดา ครู ผู้นำ และสมาชิก ขณะเรารู้สึกว่าความปรารถนานั้นปะทุในใจเรา เราย่อมพร้อมรับประโยชน์จากการเรียนรู้พระคัมภีร์ข้อที่สองที่ข้าพเจ้าต้องการกล่าวถึง

ในเดือนมิถุนายน 1831 เมื่อการเรียกมาถึงผู้นำศาสนาจักรสมัยเริ่มแรก โจเซฟ สมิท ทราบว่า “ซาตานอยู่ไปทั่วในแผ่นดิน, และเขาออกไปหลอกลวงบรรดาประชาชาติ” เพื่อต่อสู้กับอิทธิพลล่อใจนี้ พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะประทาน “แบบฉบับ (แก่เรา) ในสิ่งทั้งปวง, เพื่อ (เรา) จะไม่ถูกหลอก” (คพ. 52:14)

แบบฉบับคือแม่แบบ เครื่องนำทาง ขึ้นตอนที่เกิดขึ้นซ้ำ หรือเส้นทางที่คนๆ หนึ่งเดินตามเพื่อให้อยู่แนวเดียวกับจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าทำตาม เราจะยังคงนอนบ่ม ตื่นตัว และสามารถแยกแยะสูญเสียของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จากเสียงเหล่านั้นที่ล่อใจและนำเราออกนอกทาง พระเจ้าทรงแนะนำเราต่อจากนั้นว่า “คนที่ตัวสันภายใต้อำนาจของเรา เราจะทำให้

เข้มแข็ง, และจะนำผลแห่งการสรรเสริญ และปัญญาออกมา, ตามการเปิดเผยและความจริงซึ่งเราให้เจ้าไว้” (คพ. 52:17)

พรของการสวดอ้อนวอนด้วยความนอบน้อม ด้วยเจตนาแท้จริงอำนวยการให้พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์สัมผัสใจเราและช่วยให้เราตระลึกถึงสิ่งที่เรารู้ก่อนเราเกิดมาในประสบการณ์มรตัยนี้ เมื่อเราเข้าใจแผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับเราอย่างชัดเจน เราจะเริ่มยอมรับความรับผิดชอบในการช่วยให้ผู้อื่นเรียนรู้และเข้าใจแผนของพระองค์ ที่สัมพันธ์แน่นกับการช่วยให้ผู้อื่นจดจำคือวิธีที่เราดำเนินชีวิตและประยุกต์ใช้พระกิตติคุณในชีวิตเรา เมื่อเราดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสอนเรา่อมสามารถช่วยผู้อื่นได้มากขึ้น ประสบการณ์ต่อไปนี้เป็นตัวอย่งแสดงให้เห็นว่าหลักการนี้ได้ผลอย่างไร

ผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มสองคนเคาะประตู

บ้านหลังหนึ่ง โดยหวังว่าจะพบคนรับข่าวสารของพวกเขา ประตูเปิดและชายร่างใหญ่ทักทายพวกเขาด้วยน้ำเสียงไม่ค่อยเป็นมิตรว่า “ผมคิดว่าผมบอกพวกคุณแล้วนะว่าอย่าเคาะประตูบ้านผมอีก ผมเคยเตือนพวกคุณแล้วว่าถ้าพวกคุณกลับมา ประสบการณ์นั้นอาจไม่น่าพอใจ อย่ามายุ่งกับผม” เขาปิดประตูอย่างรวดเร็ว

ขณะเอลลเดอร์เดินจากมา ผู้สอนศาสนาที่มีประสบการณ์มากกว่าและอายุมากกว่าโอบไหล่ผู้สอนศาสนาที่อายุน้อยกว่าเพื่อปลอบและให้กำลังใจ พวกเขาไม่รู้ว่าจะขายคนนั้นมองทางหน้าต่างเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจข่าวสารที่บอก เขาคาดหวังเต็มที่ว่าจะเห็นทั้งสองคนหัวเราะและไม่ยึดกับการตอบสนองอย่างหยาบคายของเขาต่อการพยายามมาเยี่ยมของพวกเขา แต่เมื่อเขาเห็นการแสดงความอ่อนโยนระหว่างผู้สอนศาสนาทั้งสอง ใจเขาอ่อนลงทันที เขา

เปิดประตูอีกครั้งและขอให้ผู้สอนศาสนากลับมาแบ่งปันข่าวสารกับเขา

เมื่อเรายอมตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระองค์ ผู้คนจะรู้สึกถึงพระวิญญาณ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเจ้า” (ยอห์น 13:35) หลักธรรมของการมีความรักต่อกันและพัฒนาความสามารถในการให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางของสิ่งที่เราคิด พูด และทำคือรากฐานการเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์และครูสอนพระกิตติคุณ

การปลุกความปรารถนาที่เตรียมเราให้มองหาแบบฉบับที่สัญญาไว้ การแสวงหาแบบฉบับนำเราไปสู่หลักคำสอนของพระคริสต์ตามที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและศาสดาพยากรณ์ผู้นำของพระองค์สอน แบบฉบับหนึ่งของหลักคำสอนนี้คืออดทนจนกว่าชีวิต

จะหาไม่ “และคนที่หมายมั่นจะนำไซอันของเราออกมาในวันนั้นย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะมีของประทานและอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; และหากพวกเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ พระองค์จะทรงยกพวกเขาขึ้นในวันสุดท้าย, และจะทรงช่วยให้รอดในอาณาจักรอันเป็นนิรันดร์ของพระเมษโปดก” (1 โครินธ์ 13:37)

อะไรคือวิธีสุดท้ายที่เราจะได้รับของประทานและอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจนั้นเกิดจากการเป็นสาวกที่ซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์ เกิดจาก *ความรัก* ที่เรามีต่อพระองค์และเพื่อนมนุษย์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงนิยามแบบฉบับของความรักเมื่อพระองค์ทรงสอนเราว่า “เราให้บัญญัติใหม่

ไว้แก่เจ้าทั้งหลาย คือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34)

ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช ยังได้เขียนยืนยันหลักธรรมนี้เมื่อท่านกล่าวว่า “การรักพระเจ้าไม่ใช่แค่คำแนะนำ ไม่ใช่แค่ความปรารถนาดี แต่เป็นพระบัญญัติ... ความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าเป็นรากฐานของคุณธรรมทุกอย่าง ความดีงามทุกอย่าง ข้อดีของอุปนิสัยทุกอย่าง ความซื่อสัตย์ต่อการทำสิ่งถูกต้องทุกอย่าง” (“คำของศาสดาที่มีชีวิต” เลียโฮนา ธันวาคม 1996 หน้า 8; “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Apr. 1996, 73)

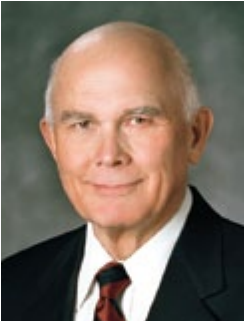
แผนของพระบิดากำหนดแบบฉบับของ

ครอบครัวเพื่อช่วยให้เราเรียนรู้ ใช้ และเข้าใจพลังแห่งความรัก ในวันสร้างครอบครัวของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ากับแอนไปพระวิหารและเข้าสู่พันธสัญญาของการแต่งงาน ข้าพเจ้าคิดว่าวันนั้นข้าพเจ้าคิดว่ารักเธอมากเกินไป แต่ข้าพเจ้าเพิ่งเริ่มมองเห็นวิสัยทัศน์ของความรัก เมื่อลูกหลานแต่ละคนเข้ามาในชีวิตเรา ความรักของเราเมื่อแม่ไปรักพวกเขาอย่างเต็มที่เท่าเทียมกัน ดูเหมือนเราสามารถแผ่แผ่ความรักได้ไม่สิ้นสุด

ความรู้สึกรักจากพระบิดาบนสวรรค์เปรียบเสมือนแรงดึงดูดจากสวรรค์ เมื่อเราขจัดสิ่งล่อใจที่ดึงเราไปหาโลกและใช้สิทธิ์เสรีแสวงหาพระองค์ เท่ากับเราเปิดใจรับพลังซีเลสเชียลซึ่งดึงเราไปหาพระองค์ นี่ไฟบรรยายผลของความรักนี้ว่ามาก “แม้ฉันจะเผาไหม้เนื้อหนัง [ของท่าน]” (2 โครินธ์ 4:21) ความรักเดียวกันนี้ทำให้แอลมาร้อง “เพลงสดุดีความรักที่โต” (แอลมา 5:26; ดู ข้อ 9 ด้วย) ความรักนั้นสัมผัสใจมอรมอนจนท่านแนะนำเราให้ “สวดอ่อนน้อม... จนสุดพลังของใจ [เรา]” จนเราเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ (โมโรไน 7:48)

พระคัมภีร์ทั้งในอดีตและปัจจุบันเต็มไปด้วยเครื่องเตือนใจถึงความรักนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์ต่อลูกๆ ของพระองค์ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระพหุของพระบิดาบนสวรรค์ทางออกเสมอ พร้อมจะโอบเราแต่ละคนและตรัสกับแต่ละคนด้วยสุรเสียงเบาๆ และเสียดแทงว่า “เรารักเจ้า”

เนื่องด้วยแบบฉบับครอบครัวที่สวรรค์กำหนด เราจึงเข้าใจถ่องแท้มากขึ้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราแต่ละคนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่เป็นความจริง พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักและรักเรา พระองค์ประทานนิมิตของสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ทรงเรียกศาสนทายาทภรรณีและอัศวินมาสอนหลักธรรมและแบบฉบับเพื่อจะนำเรากลับไปหาพระองค์ ขณะที่เราพยายามปลุกความปรารถนาในตนเองและผู้อื่นเพื่อให้รู้และขณะที่เราดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่เราค้นพบ เราจะถูกดึงเข้าใกล้พระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นแบบอย่าง และพระผู้ไถ่ที่รักของเรา ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเวิร์ดกลิน เอช. ไอค์ส
แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

การเสียสละ

ชีวิตแห่งการรับใช้และการเสียสละของเราเป็นการแสดงออกที่เหมาะสมที่สุดถึงคำมั่นสัญญาว่าเราจะรับใช้พระอาจารย์และเพื่อนมนุษย์

การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์นับเป็น “เหตุการณ์ที่สูงส่งที่สุดในบรรดาเหตุการณ์ทั้งหมดนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการสร้างจวบจนยุคสมัยอันไม่สิ้นสุดของนิรันดร” การเสียสละครั้งนั้นเป็นข่าวสารสำคัญของศาสดาพยากรณ์ทุกท่าน มีเกริ่นไว้ล่วงหน้าโดยการพลีบูชาด้วยสัตว์ตามที่บัญญัติไว้ในกฎของโมเสส ศาสดาพยากรณ์ท่านหนึ่งประกาศว่าความหมายทั้งหมดของการทำเช่นนี้ “ชี้ถึงการพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง [ของ] ... พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร” (แอลมา 34:14) พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์อย่างที่ไม่อาจเข้าใจได้เพื่อพลีพระองค์เป็นเครื่องบูชาบาปของคนทั้งปวง การพลีบูชาครั้งนั้นถวายเป็นสิ่งที่ดีที่สุด—พระเมษโปดกผู้บริสุทธิ์และไม่มีตำหนิ—เพื่อความชั่วร้ายมหันต์ที่สุด—ซึ่งคือบาปทั้งหมดของโลก ในถ้อยคำอันน่าจดจำของเอลิชา อาร์. สโนว์

โลหิตล้ำค่าพระองค์หลังให้
อีกทั้งชีวิตยอมพลี
พลีบูชาเพื่อผู้มีบาปใด
เพื่อช่วยโลกรอดชีวิต²

การพลีบูชาครั้งนั้น—การชดใช้ของพระเยซูคริสต์—เป็นศูนย์กลางของแผนแห่งความรอด

การทนทุกข์อันไม่อาจเข้าใจได้ของพระเยซู

คริสต์ทำให้การพลีบูชาด้วยการหลังเสียดิ้นสุดลง แต่มีได้ทำให้ความสำคัญของการพลีบูชาในแผนพระกิตติคุณจบลงด้วย พระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกร้องให้เราถวายเครื่องพลีบูชาต่อไป แต่บัดนี้พระองค์ทรงบัญชาให้เราพลีบูชาด้วยการ “ถวายใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดแก่ [พระองค์] เป็นเครื่องพลีบูชา” (3 นิโฟ 9:20) อีกทั้งทรงบัญชาให้เราแต่ละคนรักกันและรับใช้กันด้วย—โดยแท้แล้วนั่นคือการถวายเครื่องพลีบูชาเลียนแบบพระองค์เล็กๆ น้อยๆ โดยเสียสละเวลาและประโยชน์ส่วนตนที่เราให้ความสำคัญในเพลงสวดที่ได้รับการดลใจ เรายังว่า “การเสียสละนำมาซึ่งพรจากสวรรค์”³

ข้าพเจ้าจะพูดถึงการเสียสละในความเป็นมรรตัยเหล่านี้ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้เราทำ ในที่นี้จะไม่รวมถึงการเสียสละที่เราถูกบีบบังคับให้ทำหรือการกระทำที่อาจจูงใจด้วยผลประโยชน์ส่วนตัวแทนที่จะเป็นการรับใช้หรือการเสียสละ (ดู 2 นิโฟ 26:29)

I.

คริสต์ศาสนามีประวัติด้านการเสียสละ ในที่นี้รวมถึงการเสียสละขั้นสูงสุดดังกล่าว ในช่วงต้นคริสต์ศักราช โรมสังหารคนหลายพันคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ หลายศตวรรษต่อมา เมื่อความขัดแย้งทางหลักคำสอนทำให้ชาวคริสต์แตกแยก บางนิกายเข้มแข็งและถึงกับเช่นฆ่าสมาชิกนิกายอื่น ชาวคริสต์ที่ถูก

ชาวคริสต์นิกายอื่นสังหารเป็นมรณสักขีอันน่าสลดใจที่สุดของคริสต์ศาสนา

ชาวคริสต์จำนวนมากเสียสละโดยสมัครใจเนื่องจากศรัทธาในพระคริสต์และความปรารถนาจะรับใช้พระองค์ บางคนเลือกอุทิศทั้งชีวิตไว้ใหญ่เพื่อรับใช้พระอาจารย์ กลุ่มคนที่นำยกย่องนี้รวมถึงผู้ที่อยู่ในองค์กรศาสนาของคริสต์จักรนิกายคาทอลิกและผู้ที่ใช้เป็นผู้สอนศาสนาชาวคริสต์ตลอดชีวิตในนิกายต่างๆ ของโปรเตสแตนต์ แบบอย่างของคนเหล่านั้นทำทนายและสร้างแรงบันดาลใจ แต่คนส่วนใหญ่ที่เชื่อในพระคริสต์ไม่ได้ถูกคาดหวังทั้งไม่สามารถอุทิศทั้งชีวิตให้งานรับใช้ทางศาสนาได้

II.

สำหรับผู้ติดตามส่วนใหญ่ของพระคริสต์ การเสียสละของเรารวมถึงสิ่งที่เราทำได้แต่ละวันในชีวิตส่วนตัวตามปกติ ในประการหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าไม่รู้จักหมู่คณะใดที่สมาชิกเสียสละมากกว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การเสียสละของพวกเขา—การเสียสละของท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า—ตรงข้ามกับการแสวงหาทางโลกเพื่อเติมเต็มความปรารถนาส่วนตัวดังที่เราคุ้นเคยกัน

แบบอย่างแรกคือผู้บุกเบิกชาวอมอรมอนของเรา วีรกรรมการเสียสละของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นชีวิต สัมพันธภาพของครอบครัว บ้านและความสะดวกสบาย ล้วนเป็นรากฐานของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ ซาราห์ ริช พูดถึงแรงจูงใจผู้บุกเบิกเหล่านี้เมื่อเธอบรรยายถึงซาร์ลส์สามี่ของเธอที่ได้รับเรียกไปทำงานเผยแผ่ว่า “นี่คือช่วงเวลาที่ยากจริงๆ สำหรับดิฉันกับสามี่ แต่หน้าที่เรียกร้องให้เราต้องทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เราจึงรู้สึกว่าต้องสละความรู้สึกส่วนตัวเพื่อช่วยสถาปนางาน ... แห่งการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก”⁴

ปัจจุบันจุดแข็งซึ่งเห็นได้ชัดที่สุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค

สุดท้ายคือการรับใช้และการเสียสละอย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของสมาชิกศาสนจักร ก่อนการอุทิศพระวิหารแห่งหนึ่งของเรา นักบวชชาวคริสต์คนหนึ่งถามประธานกอร์ดอน บี. ینگคีย์ว่าเหตุใดจึงไม่มีเครื่องหมายกางเขนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้กันทั่วไปมากที่สุดในคริสต์ศาสนา ประธานอิงคีย์ตอบว่าสัญลักษณ์คริสต์ศาสนาของเราคือ “ชีวิตผู้คนของเรา” โดยแท้แล้วชีวิตแห่งการรับใช้และการเสียสละของเราเป็นการแสดงออกที่เหมาะสมที่สุดถึงค่านิยมของเรา

III.

เราไม่มีเจ้าหน้าที่ทางศาสนาที่เชี่ยวชาญแบบมีอาชีพหรือได้รับเงินเดือนในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผลคือสมาชิกซึ่งได้รับเรียกให้มาและรับใช้ที่ประชุมต้องรับภาระทุกอย่างในการประชุมที่มีอยู่มากมายของศาสนจักร รวมทั้งโปรแกรมและกิจกรรมต่างๆ ด้วย พวกเขาทำเช่นนี้ในที่ประชุมมากกว่า 14,000 แห่งเฉพาะใน

สหรัฐและแคนาดา แน่หนอนว่าไม่ได้มีแต่เราที่มีสมาชิกรับใช้เป็นครูและผู้นำ แต่ปริมาณเวลาที่สมาชิกอุทิศเพื่ออบรมและปฏิบัติศาสนกิจให้กันมีมากเป็นพิเศษ ความพยายามของเราที่จะให้ครอบครัวในศาสนจักรได้รับการเยี่ยมโดยผู้สอนประจำบ้านทุกเดือนและสตรีผู้ใหญ่ได้รับการเยี่ยมโดยผู้เยี่ยมสอนจากสมาคมสงเคราะห์ทุกเดือนเป็นตัวอย่างของเรื่องนี้ เราไม่เห็นการรับใช้ขององค์กรใดในโลกจะเทียบได้

ตัวอย่างซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุดของการรับใช้และการเสียสละไม่เหมือนใครของแอลดี-เอสคืองานผู้สอนศาสนาของเรา ปัจจุบันมีชายหนุ่มหญิงสาวเป็นผู้สอนศาสนามากกว่า 50,000 คน และชายหญิงที่เป็นผู้ใหญ่มากกว่า 5,000 คน พวกเขาอุทิศเวลาตั้งแต่หกเดือนถึงสองปีในชีวิตเพื่อสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรมในมากกว่า 160 ประเทศทั่วโลก งานของพวกเขาเกี่ยวข้องกับภารกิจเสียสละซึ่งรวมถึงเวลาที่อุทิศให้งานของพระเจ้าและการเสียสละโดยจัดหาเงินทุนสนับสนุน

ผู้ที่รออยู่บ้าน—ทั้งบิดามารดาและสมาชิก

คนอื่นๆ ในครอบครัว—ต่างก็เสียสละเช่นกัน ด้วยการอยู่โดยไม่มีพวกเขาเป็นเพื่อนคอยช่วยเหลือเพราะส่งไปเป็นผู้สอนศาสนา ตัวอย่างเช่น เด็กหนุ่มชาวบราซิลได้รับหมายเรียกขณะทำงานหาเลี้ยงน้องๆ หลังจากบิดามารดาสิ้นชีวิต เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่งเล่าว่าเด็กเหล่านี้ประชุมกันในสภาและจำได้ว่าบิดามารดาผู้ล่วงลับสอนพวกเขาให้เตรียมพร้อมรับใช้พระเจ้าเสมอ เด็กหนุ่มคนนั้นยอมรับหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนา และน้องชายวัย 16 ปีรับภาระทำงานหาเลี้ยงครอบครัวแทน เราส่วนใหญ่รู้จักแบบอย่างอีกมากมายของการเสียสละเพื่อรับใช้งานเผยแผ่หรือสนับสนุนผู้สอนศาสนา เราไม่เห็นการรับใช้และการเสียสละด้วยความสมัครใจเช่นนี้ในองค์กรอื่นใดในโลก

มักจะมีคนถามเราว่า “คุณจงใจสมาชิกหนุ่มสาวและวัยอาวุโสของคุณอย่างไรให้ทั้งโรงเรียนหรือชีวิตเกษียณมาเสียสละเช่นนี้” ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนอธิบายว่า “การที่รู้ว่าพระเจ้าได้ยื่นหลายคนอธิบายว่า “การที่รู้ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำอะไรให้ผมบ้าง—พระคุณของพระองค์ที่ทรงทนทุกข์เพื่อบาปของผมและเอาชนะความตายเพื่อให้ผมมี

ชีวิตได้อีกครั้ง—ทำให้ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เสียสละเล็กๆ น้อยๆ เมื่อขอให้ผมรับใช้พระองค์ ผมต้องการบอกเล่าความเข้าใจที่พระองค์ประทานให้ผม” เราตั้งใจติดตามพระคริสต์เช่นนั้นให้รับใช้อย่างไรนะหรือ ดังที่ศาสดาพยากรณ์อธิบายไว้ “เรา [เพียงแต่] ขอให้พวกเขาทำ”⁷

การเสียสละอื่นๆ อันเป็นผลมาจากการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาคือการเสียสละของผู้ที่กระทำตามคำสอนของผู้สอนศาสนาและมาเป็นสมาชิกศาสนจักร สำหรับผู้เปลี่ยน

แพทซีเซีย กัวเตมาลา

ใจเลื่อมใสหลายคน การเสียสละเช่นนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะรวมถึงการสูญเสียความสัมพันธ์กับมิตรสหายและครอบครัว

หลายปีที่ผ่านมาผู้ฟังการประชุมใหญ่ได้ยินเรื่องราวชายหนุ่มผู้พบพระกิตติคุณที่ได้รับบริการฟื้นฟูขณะศึกษาอยู่ในสหรัฐ เมื่อชายคนนี้ก็กำลังจะกลับถิ่นฐานบ้านเกิด ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ถามเขาว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเขากลับไปบ้านในฐานะชาวคริสต์คนหนึ่ง “ครอบครัวผมจะผิดหวัง” ชายหนุ่มคนนั้นตอบ “พวกเขาคงเนรเทศผมและถือว่าผมตายไปแล้ว ถ้าพูดถึงอนาคตและงานอาชีพ โอกาสของผมคงถูกปิดตาย”

“คุณเต็มใจจ่ายราคาสูงเช่นนั้นเพื่อพระกิตติคุณหรือ?” ประธานอิงค์ลีย์ถาม

ชายหนุ่มตอบทั้งน้ำตา “พระกิตติคุณเป็นความจริงไม่ใช่หรือครับ” เมื่อได้รับคำยืนยันกลับมา เขาตอบว่า “แล้วเรื่องอื่นจะสำคัญอะไรอีกล่ะครับ” นั่นคือวิญญาณแห่งการเสียสละในบรรดาสมาชิกใหม่หลายคนของเขา

ตัวอย่างอื่นๆ ของการรับใช้และการเสียสละปรากฏในชีวิตสมาชิกผู้ซื่อสัตย์ที่รับใช้ในพระวิหารของเรา งานรับใช้ในพระวิหาร

เป็นเรื่องจำเพาะสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย แต่ชาวคริสต์ทุกคนพึงเข้าใจความสำคัญของการเสียสละเช่นนั้น วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่มีประเพณีรับใช้ในอาราม แต่เรายังสามารถเข้าใจและให้เกียรติการเสียสละของผู้ที่ได้รับแรงจูงใจจากคริสต์ศาสนาให้อุทิศชีวิตเพื่อกิจกรรมทางศาสนาดังกล่าว

ในการประชุมใหญ่เมื่อปีที่แล้ว ประธานโรมัส เอส. มอนสันเล่าแบบอย่างการเสียสละของการรับใช้ในพระวิหาร วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งบนเกาะอันไกลโพ้นในแปซิฟิกทำงานหนักในสถานที่ห่างไกลเป็นเวลาหกปีเพื่อหารายได้ให้มีเงินมากพอจะพารรยากับลูกๆ อีกสิบคนไปแต่งงานและฝึกเพื่อนรันดร์ในพระวิหารนิวซีแลนด์ ประธานมอนสันอธิบายว่า “คนที่เข้าใจพระนิรันดร์ซึ่งมาจากพระวิหารทราบว่าเพื่อให้ได้พรดังกล่าวไม่มีการเสียสละใดมากเกินไป ไม่มีราคาใดสูงเกินไป และไม่มีการต่อสู้ใดๆ มากเกินไป”⁹

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับแบบอย่างอันอัศจรรย์ของความรัก การรับใช้ และการเสียสละแบบชาวคริสต์ที่ได้เห็นในบรรดา

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าเห็นท่านทำการเรียกในศาสนจักร ซึ่งบ่อยครั้งต้องสละเวลาและปัจจัยเป็นอันมาก ข้าพเจ้าเห็นท่านรับใช้งานเผยแผ่ด้วยค่าใช้จ่ายของท่านเอง ข้าพเจ้าเห็นท่านอุทิศทักษะในงานอาชีพเพื่อรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยใจยินดี ข้าพเจ้าเห็นท่านดูแลคนยากจนด้วยตัวท่านเองและโดยการสนับสนุนงานสวัสดิการและงานเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร¹⁰ ทั้งหมดนี้ยืนยันด้วยผลการวิจัยทั่วประเทศซึ่งสรุปว่าสมาชิกที่เข้มขันในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย “อาสาสมัครและบริจาคมากมายยิ่งกว่าชาวอเมริกันโดยเฉลี่ยและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในการสละเวลาและเงินยิ่งกว่ากลุ่มคนเคร่งศาสนาในระดับบน [จำนวน 20 เปอร์เซ็นต์] ในอเมริกา”¹¹

แบบอย่างการให้ผู้อื่นเช่นนั้นเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราทุกคน และเตือนเราให้นึกถึงคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า

“ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามาให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง . . .

“เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด” (มัทธิว 16:24-25)

IV.

บางทีแบบอย่างซึ่งคุ้นเคยที่สุดและสำคัญที่สุดของการรับใช้และการเสียสละโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเกิดขึ้นในครอบครัวเราเอง มารดาอุทิศตนให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูกๆ สามีสละตนเพื่อเลี้ยงดูภรรยาและลูกๆ การเสียสละดังกล่าวซึ่งเกี่ยวข้องกับกรับใช้สำคัญซึ่งวนิรันดร์ต่อครอบครัวเรา มีมากมายเกินกว่าจะกล่าวถึงและเป็นที่ยึดมั่นกันไม่ต้องการกล่าวถึง

ข้าพเจ้าเห็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายรับอุปการะบุตรบุญธรรมรวมถึงผู้มีความต้องการพิเศษด้วยความเมตตา อีกทั้งพยายามให้บุตรบุญธรรมได้รับความหวังและโอกาสซึ่งพวกเขาถูกปิดกั้นในสภาวาการณีก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าเห็นท่านดูแลสมาชิกครอบครัวและเพื่อนบ้านที่หนักทุกข์จากโรคแต่กำเนิด อากาศเจ็บป่วยทางจิตและทางกาย ตลอดจนความชราภาพ พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นท่านเช่นกัน และทรงให้ศาสนาดพยากรณ์ของพระองค์ประกาศว่า “เมื่อท่านเสียสละเพื่อกันและกันและเพื่อลูกๆ ของท่าน พระเจ้าจะประ-

ทานพรท่าน”¹²

ข้าพเจ้าเชื่อว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่รับใช้และเสียสละโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนในการนมัสการพระผู้ช่วยให้รอดด้วยการเลียนแบบพระองค์จะยึดมั่นคุณค่านิรันดร์มากกว่าคนกลุ่มอื่นใด วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเห็นว่าการเสียสละเวลาและปัจจัยของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และการมีคุณสมบัติคู่ควรกับชีวิตนิรันดร์ นี่คือความจริงที่ได้รับการเปิดเผยใน *Lectures on Faith* ซึ่งสอนว่า “ศาสนาที่ไม่เรียกร้องการเสียสละสิ่งทั้งปวง ย่อมไม่มีอำนาจเพียงพอจะสร้างศรัทธาที่จำเป็นต่อชีวิตและความรอด . . . โดยผ่านการเสียสละ และโดยทางนี้เท่านั้นที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดให้มนุษย์ได้รับชีวิตนิรันดร์”¹³

การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของแผนแห่งความรอดอันใด ผู้ติดตามพระคริสต์เช่นเราต้องเสียสละด้วยตนเองเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับจุดหมายปลายทางที่แผนมีไว้สำหรับเราฉันนั้น

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์ ข้าพเจ้ารู้ว่าเพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ จึงรับประกันได้ว่าเราจะมีความเป็นอมตะและมีโอกาสรับชีวิตนิรันดร์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา พระผู้ช่วยให้รอดของเรา และพระผู้ไถ่ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระองค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. บรูซ อาร์. แมคคองกี, *The Promised Messiah: The First Coming of Christ* (1981), 218.
2. “ปัญญาและความรักยิ่งใหญ่,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 88
3. “สรรเสริญบุญ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 14
4. ซาราห์ ริช, โน จีนิเยอร์ โรมัส วูลสเทนฮูล์ม, “I Have Seen Many Miracles,” ใน ริชาร์ด อี. เทอร์ลีย์ จูเนียร์ และ บริทาเนียนี เอ. แซฟแมน, eds., *Women of Faith in the Latter Days: Volume 1, 1775–1820* (2011), 283.
5. กอร์ดอน บี. ینگลิช, “สัญลักษณ์แห่งศรัทธาของเรา,” *เลียโฮนา*, เม.ย. 2005, 3.
6. ดู ฮาโรลด์ จี. ฮิลแลม, “Sacrifice in the Service,” *Ensign*, พ.ย. 1995, 41–42.
7. กอร์ดอน บี. ینگลิช, “The Miracle of Faith,” *เลียโฮนา* ก.ค. 2011, 84; *Ensign*, พ.ค. 2001, 68.
8. ดู กอร์ดอน บี. ینگลิช, “It’s True, Isn’t It?” *Tambuli*, ต.ค. 1993, 3–4; *Ensign*, ก.ค. 1993, 2; ดู นีล แอล. แอนเดอร์สัน, “เรื่องนี้จริงไม่ใช่หรือ แล้วจะหวังเรื่องอื่นทำไม” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2007, 92
9. โทมัส เอส. มอนตัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศการส่องโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2011, 113
10. ดู ตัวอย่างเช่น, นาโอมิ เมเพอร์ ไรลีย์, “What the Mormons Know about Welfare,” *Wall Street Journal*, 18 ก.พ. 2012, A11.
11. Ram Cnaan and others, “Called to Serve: The Prosocial Behavior of Active Latter-day Saints” (draft), 16.
12. เอสรา แพพท์ เบ็นสัน, “To the Single Adult Brethren of the Church,” *Ensign*, พ.ค. 1988, 53.
13. *Lectures on Faith* (1985), 69.

โดยประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ภูเขาเพื่อให้ปีน

ถ้าเรามีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เวลาที่ยากที่สุดและเวลาที่ง่ายที่สุดในชีวิตสามารถเป็นพรได้

ข้าพเจ้าได้ยื่นประธานสเป็นเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์พูดในการประชุมใหญ่พูดขอให้พระผู้เป็นเจ้าประทานภูเขาเพื่อให้ท่านปีน ท่านกล่าว “มีการทำทายนามากมายรออยู่เบื้องหน้าของเรา มีโอกาสใหญ่รอเราอยู่ ข้าพเจ้าขอต้อนรับโอกาสอันนำดีนั้น ดังนั้นและอยากจะน้อมทูลพระเจ้าว่า ‘ประธานภูเขานี้แก่ข้าพระองค์’ มอบการทำทายนเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า”

ใจข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้น ขณะข้าพเจ้าทำ โดยรู้ถึงการท้าทายและความยากลำบากที่ประธานคิมบัลล์เผชิญ ข้าพเจ้าอยากจะเป็นเหมือนท่านมากขึ้น ผู้รับใช้ที่ท้องอาของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นคืนหนึ่งข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอการทดสอบเพื่อพิสูจน์ความกล้าหาญ ข้าพเจ้าจำได้อย่างชัดเจน ในช่วงคำข้าพเจ้าคุกเข่าในห้องนอนด้วยศรัทธาที่ดูเหมือนว่าเกือบจะทำให้อกข้าพเจ้าระเบิด

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าได้รับคำตอบภายในวันสองวัน การทดลองที่ยากที่สุดในชีวิตทำให้ข้าพเจ้าประหลาดใจและรู้สึกนอบน้อม สิ่งนี้ให้บทเรียนสองอย่างแก่ข้าพเจ้าอย่างแรก ข้าพเจ้ามีหลักฐานที่ชัดเจนว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงฟังและตอบคำสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาของข้าพเจ้า แต่อย่างที่สอง ข้าพเจ้าเริ่มเรียนรู้และยังคงเรียนต่อไปถึงเหตุผลที่ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความมั่นใจในคืนนั้นว่าจะมีพรอันยิ่งใหญ่มาจากความยากลำบากเกินกว่าจะมีสิ่งใดทดแทนได้

ความยากลำบากที่ข้าพเจ้าเผชิญเมื่อนานมาแล้ว เวลานี้ดูเหมือนจะเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าและคนที่ข้าพเจ้ารักนับจากนั้น ปัจจุบันหลายท่านกำลังผ่านการทดลองทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ที่อาจทำให้ท่านร้องเสียงดังเหมือนอย่างผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์คนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าที่ข้าพเจ้ารู้จักดี พยาบาลของเขาได้ยื่นเสียงร้องด้วยความเจ็บปวดจากเตียง “ผมพยายามเป็นคนดีตลอดชีวิต ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นกับผม”

ท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงตอบคำถามนั้นให้แก่ศาสตราจารย์โรเจอร์ สมิธในห้องซังอย่างไร “และหากเจ้าถูกโยนลงไปในหลุม, หรือในมือซาตกร, และเจ้าถูกตัดสินประหารชีวิต; หากเจ้าถูกโยนลงไปในช่วงลึก; หากคลื่นซัดโหมกระหน่ำลงมากกระแทกเจ้า; หากลมแรงกลายเป็นศัตรูเจ้า; หากฟ้าสวรรค์รวบรวมความมืด, และธาตุทั้งปวงรวมกันสกัดกั้นทาง; และเหนือสิ่งอื่นใด, หากซาครรไกรแห่งนรกนั้นเองจะอ้าปากกว้างเพื่อจับเจ้า, จงรู้ไว้เถิด, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า.

“บุตรแห่งพระมหาบุรุษเคยลดพระฐานะลงต่ำกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด. เจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระองค์หรือ?”

“ฉะนั้น, จงยึดมั่นวิถีทางของเจ้า, และฐานะปุโรหิตจะคงอยู่กับเจ้า; เพราะขอบเขต

ของพวกเขากำหนดไว้แล้ว, พวกเขาจะผ่านไปไม่ได้. วันเวลาของเจ้าเป็นที่รู้, และจะไม่นับปีของเจ้าให้น้อยลง; ฉะนั้น, อย่ากลัวสิ่งที่มีมนุษย์จะทำได้, เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงอยู่กับเจ้าตลอดกาลและตลอดไป.”²

สำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนว่าไม่มีคำตอบใดดีกว่าพระวจนะของพระองค์เองผู้ทรงผ่านการทดลองอย่างแสนสาหัสเกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้เพื่อเราในคำถามที่ว่าเหตุใดจึงมีการทดลองและเราควรทำอะไร

ท่านจำได้ถึงพระวจนะของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงแนะนำให้เราควรกลับใจด้วยศรัทธาในพระองค์

“ฉะนั้น เราบัญชาให้เจ้ากลับใจ—จงกลับใจเถิด, เกลือกเราจะลงทัณฑ์เจ้าด้วยไม้จากปากของเรา, และด้วยความเคียดแค้นของเรา, และด้วยความโกรธของเรา, และความทุกข์เวทนาของเจ้าจะอาดูร—อาดูรเพียงใดเจ้าหารู้ไม่, แสนสาหัสเพียงใดเจ้าหารู้ไม่, แท้จริงแล้ว, ยากเหลือจะทนเพียงใดเจ้าหารู้ไม่.

“เพราะดูเถิด, เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ;

“แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา;

“ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสິงทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมขน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องตีเมด้วยอันขมขื่น, และชะงักอยู่—

“กระนั้นก็ตาม, รัศมีภาพจะมีแด่พระบิดา, และเราได้รับส่วนและทำให้การเตรียมของเราเสร็จสิ้นเพื่อลูกหลานมนุษย์.”³

ท่านกับข้าพเจ้ามีศรัทธาว่าวิธีที่จะฝ่าฟันและอยู่เหนือการทดลองคือเชื่อว่ามี “พิมเสนในกิเลอาด”⁴ และว่าพระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า “เราจะไม่ . . . ละทิ้งเจ้าเสีย”⁵ นั่นคือสิ่งที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราเพื่อช่วยเราและผู้ที่เราได้รับใช้ในเวลาที่คุณเหมือนได้รับการทดลองอย่างโดดเดี่ยวและทรมาน⁶

แต่ประธานมอนสันสอนอย่างชาญฉลาดว่าในความเป็นจริง ฐานรากของศรัทธาของคำสัญญาเหล่านั้นใช้เวลาสร้าง ท่านอาจเห็นดังที่ข้าพเจ้าเห็น ถึงความต้องการของฐานรากนั้นที่ข้างเตียงของผู้ที่พร้อมจะยอมแพ้ในการต่อสู้เพื่ออดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ถ้าฐานรากของศรัทธาไม่ได้ติดตรึงอยู่ในใจของเรา พลังอำนาจในการอดทนจะล่มสลาย

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าวันนี้คืออธิบายสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ถึงวิธีที่เราจะวางฐานรากอันไม่สั่นคลอน ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้ด้วยความนอบน้อมด้วยเหตุผลสองประการ อย่างแรก สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพูดอาจบั่นทอนผู้ที่ประสบปัญหาท่ามกลางความยากลำบากอันหนักหน่วงและรู้สึกว่าคุณฐานรากของศรัทธาตนเองกำลังล่มสลายประการที่สอง ข้าพเจ้ารู้ว่าการทดสอบที่หนักหนาที่สุดรอข้าพเจ้าอยู่ก่อนข้าพเจ้าจะสิ้นชีวิต ดังนั้นคำแนะนำที่ข้าพเจ้าให้ท่านจะต้องได้รับการพิสูจน์ในชีวิตข้าพเจ้าเองผ่านการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

สมัยเป็นหนุ่มข้าพเจ้าทำงานกับผู้รับเหมา ทำต่อม่อและวางฐานรากของบ้านใหม่ ในความร้อนของฤดูร้อนเป็นงานที่ยากในการเตรียมพื้นสำหรับแบบพิมพ์ที่เราจะเทซีเมนต์

เพื่อทำต่อม่อ สมัยนั้นไม่มีเครื่องจักร เราใช้พลั่วและเสียม การสร้างฐานรากให้คงทนสำหรับอาคารต่างๆ เป็นงานที่ยากในสมัยนั้น งานนั้นต้องใช้ความอดทน หลังจากที่เราหล่อต่อม่อเรารอให้ต่อม่ออยู่ตัว เราอยากจะทำงานต่อไปแต่หลังจากเทปูนฐานรากแล้วเราต้องรอ ก่อนที่เราจะเอาแบบพิมพ์ออก

และสิ่งที่ประทับใจผู้ก่อสร้างรายใหม่เป็นสิ่งที่ดูเหมือนว่าน่าเบื่อหน่ายและเสียเวลา คือขั้นตอนของการใส่เหล็กเส้นอย่างระมัดระวังเข้าไปในแบบพิมพ์เพื่อเสริมความแข็งแรงให้แก่ฐานรากเมื่อทำเสร็จ

ในวิธีที่คล้ายกัน ต้องเตรียมพื้นดินอย่างระมัดระวังสำหรับฐานรากแห่งศรัทธาของเราเพื่อต้านทานพายุที่จะมาสู่ทุกชีวิต พื้นฐานอันแข็งแรงของฐานรากแห่งศรัทธาคือความสุจริตส่วนบุคคล

การเลือกสิ่งที่คุณต้องการของเราจะเป็นไปอย่างต่อเนืองเมื่อไรก็ตามที่มีการเลือกอยู่ตรงหน้าเมื่อเราสร้างพื้นดินอันแข็งแรงแก่ร่างกายได้ศรัทธาของเรา สิ่งนี้สามารถเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์นับตั้งแต่ทุกจิตวิญญาณถือกำเนิดมาพร้อมกับของขวัญที่ได้นำมาของพระวิญญาณแห่งพระคริสต์ ด้วยพระวิญญาณนั้นเรา

จะรู้ว่าเมื่อไรเราทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าและเมื่อไรที่เราทำผิดในสายพระเนตรของพระองค์

การเลือกเหล่านั้น หลายร้อยครั้ง ในทุกวันเตรียมพื้นดินอันแข็งแรงแรงซึ่งอาคารแห่งศรัทธาของเราสร้างอยู่บนนั้น โครงเหล็กที่อยู่รอบๆ เพื่อให้เนื้อแท้แห่งศรัทธาของเราทะลุลงไปคือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พร้อมกับพันธสัญญา ศาสนพิธีและหลักธรรม

กฎแจจอย่างหนึ่งของศรัทธาอันคงทนคือการพิจารณาอย่างถูกต้องถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมที่ นั่นคือสาเหตุที่ข้าพเจ้าไม่ฉลาดในการสวดอ้อนวอนเร็วเกินไปในชีวิตสำหรับภูเขาที่สูงเพื่อปีนและการทดสอบที่ยากขึ้น

การเติบโตเต็มที่นั้นไม่ได้มาโดยอัตโนมัติไปตามเวลา แต่สิ่งนี้ใช้เวลา การมีอายุเพิ่มขึ้นก็ไม่ได้ช่วยอะไร แต่การรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าและผู้อื่นอย่างพากเพียรโดยทุ่มเททั้งใจและจิตวิญญาณที่จะเปลี่ยนประจักษ์พยานแห่งความจริงไปสู่ความเข้มแข็งทางวิญญาณที่ไม่แตกสลาย

ข้าพเจ้าอยากให้กำลังใจผู้ที่อยู่ท่ามกลางการทดลองหนักหน่วง ผู้ที่รู้สึกว่าศรัทธาอาจเลือนลางภายใต้ปัญหาที่รุนแรง ด้วปัญหา

เองสามารถเป็นทางที่จะเสริมสร้างและทำให้มีศรัทธาที่ไม่สิ้นคลอนได้ในที่สุด โมโรไนบุตรของมอรมอนในพระคัมภีร์มอรมอนบอกเราถึงพรที่จะเกิดขึ้น เขาสอนถึงความจริงอันเรียบง่ายและหอมหวานว่าการกระทำแม้ด้วยศรัทธาเพียงแขนงเล็กๆ ก็จะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าของช่วยทำให้งอกงามได้

“และบัดนี้, ข้าพเจ้า, โมโรไน, จะพูดบางสิ่งเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; ข้าพเจ้าจะแสดงต่อโลกว่าศรัทธาคือสิ่งที่หวังไว้และมองไม่เห็น; ดังนั้น, จงอย่าเถียงกันเลยเพราะท่านไม่เห็น, เพราะท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน.

“เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่พระคริสต์ทรงแสดงองค์แก่บรรพบุรุษของเรา, หลังจากพระองค์ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย; และพระองค์ไม่ทรงแสดงองค์แก่พวกเขาจนหลังจากที่พวกเขามีศรัทธาในพระองค์; ดังนั้น, จึงต้องเป็นไปว่าบางคนมีศรัทธาในพระองค์, เพราะพระองค์ไม่ทรงแสดงพระองค์เองแก่โลก.

“แต่เพราะศรัทธาของมนุษย์พระองค์จึงทรงแสดงพระองค์เองแก่โลก, และสรรเสริญพระนามของพระบิดา, และเตรียมทางไว้เพื่อโดยทางนั้นคนอื่นจะได้เป็นผู้มีส่วนในของประทานจากสวรรค์, เพื่อพวกเขาจะหวังได้ในสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาไม่เห็น.

“ดังนั้น, ท่านจะมีความหวังด้วย, และเป็นผู้มีส่วนในของประทาน, หากท่านจะเพียง

เซาเปอู บราซึล

มีศรัทธา.”⁷

อนุภาคนั้นของศรัทธามีค่ามากที่สุดและท่านควรปกป้องและใช้ไม่ว่าในกรณีใดที่ท่านทำได้คือศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ โมโรไนสอนถึงพลังอำนาจของศรัทธานั้นว่า “และทั้งไม่ว่าเวลาโดยอ้อมไม่มีผู้กระทำปาปิกหริยเลยจนหลังจากพวกเขามีศรัทธา; ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าก่อน.”⁸

ข้าพเจ้าไปเยี่ยมสตรีผู้หนึ่งที่ได้รับปาปิกหริยแห่งความเข้มแข็งเพียงพอเพื่อออกทนกับความสูญเสียที่ไม่อาจจินตนาการได้ด้วยเพียงความสามารถอันเรียบง่ายในการพูด ย้ำถ้อยคำเหล่านี้ตลอดไปว่า “ฉันรู้พระเจ้าได้ทรงพระชนม์”⁹ ศรัทธานั้นและถ้อยคำแห่งประจักษ์พยานเหล่านั้นยังคงอยู่ที่นั่นราวกับความทรงจำในวัยเยาว์ของเธอที่ดูเลือนลางแต่ไม่ได้หายไปทั้งหมด

ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจที่รู้ว่าสตรีคนหนึ่งได้ให้อภัยคนที่ทำผิดต่อเธอเป็นเวลาหลายปี ข้าพเจ้าแปลกใจและถามเธอว่าเหตุใดเธอก็เลือกให้อภัยและไม่จดจำเวลาหลายปีที่ถูกกระทำทารุณอย่างโหดร้าย

เธอตอบอย่างแผ่วเบาว่า “นี่เป็นสิ่งที่ยากที่สุดที่ฉันเคยทำ แต่ฉันแค่รู้ว่าต้องทำ ดีฉันก็เลยทำ” ศรัทธาของเธอที่ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงให้อภัยเธอถ้าเธอให้อภัยผู้อื่นเตรียมเธอให้รู้สึกสันติสุขและมีความหวังขณะที่

เผชิญกับความตายในไม่กี่เดือนหลังจากที่เธอให้อภัยปฏิภักษ์ที่ไม่กลับใจ

เธอถามข้าพเจ้า “เมื่อดิฉันไปถึงสวรรค์ ที่นั่นจะเป็นอย่างไร?”

และข้าพเจ้ากล่าวว่า “ผมรู้จากสิ่งที่ผมเห็นถึงความสามารถของคุณในการใช้ศรัทธาและการให้อภัยว่านั่นจะเป็นการกลับบ้านอันยอดเยี่ยมสำหรับคุณ”

ข้าพเจ้ามีเรื่องราวให้กำลังใจอีกเรื่องแก่ผู้ติดตามนี้ซึ่งสงสัยว่าศรัทธาของพวกเขาในพระเยซูคริสต์จะมีพอให้พวกเขาอดทนต่อไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่หรือเปล่า ข้าพเจ้าได้รับพรที่ได้รู้จักพวกท่านที่ฟังอยู่ในขณะนี้ว่าเมื่อท่านอายุยังน้อย มีชีวิตชีวามีพรสวรรค์เกินกว่าผู้ที่อยู่รอบข้างท่าน กระนั้นท่านก็ยังเลือกที่จะทำสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้อวดทรงทำ เพราะพรอันมากมายจากความเป็นอยู่ในชีวิตท่านทำให้ท่านพบวิธีที่ช่วยและดูแลผู้ที่ท่านอาจละเลยหรือดูถูก

เมื่อการทดลองที่หนักหน่วงมาถึง ศรัทธาในการอดทนสิ่งเหล่านี้จะมีอยู่ เพิ่มขึ้นโดยท่านอาจสังเกตได้ในเวลานี้แต่ในขณะนั้นไม่ทันสังเกตเมื่อท่านกระทำด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ รับใช้และให้อภัยผู้อื่นอย่างที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำ ท่านสร้างฐานรากแห่งศรัทธาจากความรักเหมือนกับที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรักและรับใช้พระองค์ ศรัทธาของท่านในพระองค์นำไปสู่การกระทำแห่งจิตกุศลที่จะนำความหวังมาให้ท่าน

ยังไม่สายเกินไปที่จะเสริมสร้างฐานรากแห่งศรัทธา ยังมีเวลาเสมอ โดยมีศรัทธาในพระเจ้าช่วยให้รอด ท่านสามารถกลับใจและวิงวอนขอการให้อภัย ท่านสามารถให้อภัยบางคนได้ ท่านสามารถขอบคุณบางคนได้ ท่านสามารถรับใช้และยกย่องระดับจิตวิญญาณบางคนได้ ท่านสามารถทำสิ่งที่ไหนก็ได้และไม่ว่าท่านจะรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวเพียงไร

ข้าพเจ้าไม่สัญญาว่าความยากลำบากของท่านจะจบลงในชีวิตนี้ ข้าพเจ้าไม่ยืนยันกับท่านว่าการทดลองของท่านจะดูเหมือนว่าจะอยู่เพียงชั่วประเดี๋ยว คุณลักษณะอย่างหนึ่งของการทดลองในชีวิตก็คือดูเหมือนว่าจะทำให้น้ำพิกาหมุนช้าลงและจากนั้นอาจดูราวกับจะหยุดหมุน

มีเหตุผลในเรื่องนี้ การรู้เหตุผลเหล่านั้นอาจไม่ได้ช่วยอะไรมากนักแต่สามารถทำให้

ท่านอดทนได้ เหตุผลเหล่านั้นมาจากความจริงข้อหนึ่งที่ว่า ด้วยความรักอันบริสุทธิ์ที่พระบิดาในสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดทรงมีให้ท่าน พระองค์ทรงประสงค์ให้ท่านทำตามที่เหมาะสมกับที่ จะอยู่กับพระองค์ในครอบครัวไปตลอดกาล มีเพียงแต่ผู้ที่ได้รับชำระให้สะอาดหมดจดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะได้อยู่ที่นั่น

มารดาของข้าพเจ้าต่อสู้กับมะเร็งเกือบ 10 ปี การรักษาและการผ่าตัดและการที่ต้องอยู่บนเตียงเป็นการทดลองของท่าน

ข้าพเจ้าจำได้ว่าคุณพ่อพูดขณะที่เฝ้าดู

คุณแม่หายใจด้วยลมหายใจเฮือกสุดท้าย “สว่น้อยกลับบ้านไปพักผ่อนแล้ว”

ผู้พูดคนหนึ่งที่งานศพของคุณแม่คือประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์ ในบรรดาคำสรรเสริญที่ท่านพูด ข้าพเจ้าจำคำพูดหนึ่งได้คร่าวๆ ดังนี้ “บางท่านอาจคิดว่ามิลเดรดทนทุกข์แสนสาหัสเป็นเวลานานเพราะบางสิ่งที่คุณแม่ทำผิดที่เรียกว่าการทดลอง” จากนั้นท่านพูดว่า “ไม่ใช่เลย พระผู้เป็นเจ้าเพียงแต่มีพระประสงค์ที่จะขัดเกลาเธอขึ้นอีกนิด” ข้าพเจ้าจำได้ว่าในตอนนั้นคิดว่า “ถ้าสตรีที่ดิขนาดนี้ยังต้องขัดเกลาเพียงนี้ แล้วจะมีอะไร

รอฉันอยู่เบื้องหน้าเล่า”

ถ้าเรามีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เวลาที่ยากที่สุดและเวลาที่ง่ายที่สุดในชีวิตสามารถเป็นพรได้ ในทุกสถานการณ์ เราจะสามารถเลือกสิ่งที่ถูกต้องด้วยการนำทางของพระวิญญาณ เรามีพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพื่อหล่อหลอมและนำทางชีวิตเราหากเราเลือกที่จะทำตาม และด้วยการที่ศาสดาพยากรณ์เปิดเผยแก่เราถึงหน้าที่ของเราในแผนแห่งความรอด เราสามารถดำเนินชีวิตด้วยความหวังอันสมบูรณ์และความรู้สึกถึงสันติสุข เราไม่จำเป็นต้องรู้สึกว่าคุณอยู่ตามลำพังหรือไม่ได้เป็นที่รักในการรับใช้ของพระเจ้า เพราะเราไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราสามารถรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าเทพจะอยู่ทางซ้ายและทางขวาของเรา เพื่อประคองเราไว้¹⁰ พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบิดาทรงพระชนม์และพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์คือพระผู้ไถ่ของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันความจริงในการประชุมใหญ่และจะทำอีกขณะที่ท่านแสวงหาพระวิญญาณขณะที่ท่านฟังและจากนั้นศึกษาข่าวสารของผู้รับใช้ที่ได้รับมอบอำนาจจากพระเจ้าที่อยู่ที่นี่ ประธานโรมัส เอส. มอนสันคือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าแก่คนทั้งโลก พระเจ้าทรงคุ้มครองท่าน พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาทรงพระชนม์ พระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา ความรักของพระองค์ไม่มีวันสิ้นสุด ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์ “Give Me This Mountain,” *Ensign*, พ.ศ. 1979, 79.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7-9
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:15-19
4. เยเรมีย์ 8:22
5. โยชูวา 1:5
6. ดู โธมัส เอส. มอนสัน “จงมองหาพระผู้เป็นเจ้าและมีชีวิต” *เล็โฮนา* กรกฎาคม 1998 หน้า 63-66
7. อีเธอร์ 12:6-9
8. อีเธอร์ 12:18
9. “ฉันรู้พระผู้ไถ่ทรงพระชนม์” *หนังสือเพลงสดอ* หน้า 59
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานอายริงก์ โปรดสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ทโฟนประเภท QR-enabled

นำเสนอโดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุน เจ้าหน้าที่ศาสนาจักร

ปขอเสนอว่าเราสนับสนุนโธมัส สเป็นเซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตราจารย์คนผู้หนึ่ง ผู้เปิดเผย และประธานศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่ เบเนเนียน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค อุกท์ดอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเน็ธ แพคเกอร์ ในฐานะประธานโคออร์ดิเนตอร์สภาคริสตจักร และสมาชิกโคออร์ดิเนตอร์สภาคริสตจักร

ดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอมเพอริย์, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. อีคส์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดนาร์, เคเวนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, และ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่า เราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตราจารย์คนผู้หนึ่ง และผู้เปิดเผย ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน

เอ็ดเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ ได้รับการปลดจากสมาชิกในฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอร์สภาคริสตจักร

ผู้ที่เข้าร่วมแสดงความขอบคุณกับเรา โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเอ็ดเดอร์ริชาร์ด เจ. เมนส์ ในฐานะสมาชิกในฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอร์สภาคริสตจักร

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอปลดพร้อมออกเสียงแสดงความขอบคุณต่อเอ็ดเดอร์เจราร์ด จอห์น คอสเซ และแกรี อี. สตีเวนสันจากสมาชิกโคออร์ดิเนตอร์สภาคริสตจักร

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

หลังจากหลายปีของการรับใช้อย่างซื่อสัตย์ และมีประสิทธิภาพ เราขอเสนอปลดอธิการ เอช. เดวิด เบอर्टัน อธิการริชาร์ด ซี. เอชเลีย และอธิการคีย์ บี. แมคมูลลินจากฝ่ายอธิการควบคุมและแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ

ผู้ที่เข้าร่วมแสดงความขอบคุณ โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดสภาคริสตจักรต่อไปนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2012

ริชาร์ด เค. อาฮ์ดี, คลิมาโต ซี. เอ. อัลเมดา, เฟอร์นันโด เจ. ดี. อาร์โซ, มาร์วิน ที. บริงเกอร์ฮอฟฟ์, มาร์ไอ แอล. คาร์ลอส, ราฟาเอล เอ. คาสโตร, เดวิด แอล. คุก, ซีซาร์ เอ. ดาวิลลา, โมเซยาห์ เอส. เดลกาโด, ลูอิส จี. ดูอาร์เต, จอร์จ เอ. เอตเชกาบาย, สตีเฟน แอล. ฟลูคิเกอร์, เจ. โรเจอร์ ฟลูห์แมน, โรเบิร์ต ซี. เกย์, มิเกล อีดีลโก, กาลิซ ซี. ฮิลล์, เดวิด เจ. ฮอร์, เดวิด เอช. อิงแกรม, เทตสึจิ อิชิอิ, คาฟูมา ทิ. โคลา, เกเลนดอน โลออนส์, อาร์. บรูซ เมอร์เรลล์, เอนริค เจ. มอนโทยา, แดเนียล เอ. มอเรโน, อะเดซีนา เจ. อะคูคินี, กามาลีเอล โอโซร์โน, แพทริก เอส. ไพรซ์, มาร์คอส เอ. ฟรีเอโด, เปาลู อาร์ ปวยร์ตา, คาร์ลอส เอฟ. ริวาส, เอ. ริคาร์โด ซานตานา, ฟาเบียน แอล. ซันม-

บัน, นาดา ซี. โทบีอัธ, สแตนลีย์ แวน, เพอร์-
รีย เอ็ม. เว็บบ์, ริชาร์ด ดับเบิลยู. วิลเลอร์
และสก๊อตต์ ดี. ไวทิงก์

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณ
เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เหล่านี้ในการรับใช้ที่
ยอดเยี่ยมของท่าน โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดพร้อมออกเสียงแสดงความ
ขอบคุณจากใจจริงต่อซิสเตอร์จูดี บี. เบค,
ซิลเวีย เอช. ฮอลล์เรด และบาร์บารา ธอมป์
สันจากฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ขอเสนอปลดสมาชิกคณะกรรมการสมา-
คมสงเคราะห์สามัญเช่นกัน

ผู้ที่ร่วมแสดงความขอบคุณต่อพี่น้อง
สตรีเหล่านี้สำหรับการรับใช้และการอุทิศตน
อันโดดเด่นของพวกเธอ โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสมาชิกใหม่ใน
โครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ ครอก เอ. คาร์
ดอน, สแตนลีย์ จี. เอลลิส, แลร์รีย เอ็กโค
ฮอว์ค, โรเบิร์ต ซี. เกย์ และสก๊อตต์ ดี. ไวทิงก์

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนแกรี อี. สตีเวน
สันในฐานะอธิการควบคุมของศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

พร้อมด้วยเจอร์ลัด จอง คอสเซ ในฐานะ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และติน ไมรอน ดาวิส ใน
ฐานะที่ปรึกษาที่สอง

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสวากเจ็ดสิบภาค
คนใหม่ดังรายชื่อต่อไปนี้

เพรโด ยู. แอดดัวร์, เดทเล็ฟ เอช. อาดเลอร์,
อังเจล เอช. อะลาร์คอน, อาลีเย เค. อานา
จูเนียร์, ดับเบิลยู. มาร์ก แบสเช็ทท์, โรเบิร์ต
เอ็ม. คอลล์, เฮอรัลด์ คาเมร็อก, จิน อาร์.
ซีเดสเตอร์, ฮาวคิน อี. คอสตา, รัสฟ แอล.
คูร์สัน, อังเจล เอ. คูอาร์ท, เอ็ดเวิร์ด ดูเบ,
ไมโรนี กาโอน่า, เทย์เลอร์ จี. โกดอย, ฟราน-
ซิสโก ดี. เอ็น. กรันจา, ยูรี เอ. กูซชิน, ริชาร์ด
เค. แชนเซ็น, ทอดด์ บี. แชนเซ็น, คลิฟฟอร์ด
ที. เฮอร์เบิร์ตสัน, อานีฟ็อก อูโด อินยอง,
ลูอิซ เอ็ม. ลีอัล, อะเลฮันโดร โลเปซ, แอล.
จอง โคลด มาบายา, อัลวิน เอฟ. เมเรดิทที่
สาม, อาโดนาย เอส. โอบันโด, เจเร็ด อาร์.
โอคัมโป, อาดิยีนกา เอ. โอจีเดรอน, แอน-
ดรูว์ เอ็ม. โอริออร์ตัน, เฮซุส เอ. ออร์ทิซ,
เฟร็ด เอ. พาร์เกอร์, ชู ฮอง พอน, เอบราฮัม
อี. เควโร, โรเบิร์ต แคลร์ รีน, ฮอว์ก ลุยส์
โรเมอู, ฮอว์ก ซัลดีวาร, กอร์ดอน เอช. สมิธ,

อะลิน สเปนเนาส์, ไมโรนี บี. ทอร์แกน, สตีเวน
แอล. ไทรอนโท และแดเนียล ยิเรยา-ทาวีอา
ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้าน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนลินดา เคอร์ เบอร์-
ตัน ในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ
พร้อมด้วยแคโรล แมนเชล สตีเฟนส์ ที่
ปรึกษาที่หนึ่ง และลินดา เซฟฟิลด์ รัสฟ ที่
ปรึกษาที่สอง

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้านโปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
สวากเจ็ดสิบภาค และ ฝ่ายประธานองค์การ
ช่วยสามัญดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน

ประธานมอนสันครีบท่าที่สังเกตเห็น การ
สนับสนุนในศูนย์การประชุมใหญ่เป็นเอกฉันท์

ขอบคุณพี่น้องทุกท่านสำหรับการออก
เสียงสนับสนุน ตลอดจนศรัทธา การอุทิศตน
และการสวดอธิษฐานของท่าน

ขอเชิญเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และฝ่ายประ-
ธานสมาคมสงเคราะห์สามัญที่เพิ่งได้รับเรียก
ออกมานั่งบนยกพื้น ■

รายงานจากแผนก ตรวจสอบบัญชีของ ศาสนจักรปี 2011

นำเสนอโดย โรเบิร์ต ดับเบิลยู. แคนท์เวลล์

กรรมการผู้จัดการ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

ถึงฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่: ดังที่อธิบายไว้โดยการเปิดเผยในภาคที่ 120 ของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา สภากิจการสวนสืบมีอำนาจอนุมัติการใช้จ่ายเงินทุนของศาสนจักร สภาประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด โควรัมฮัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอธิการควบคุม สภาดังกล่าวอนุมัติงบประมาณสำหรับ

หน่วยงานและการดำเนินงานของศาสนจักร ตลอดจนงบประมาณจัดสรรที่เกี่ยวข้องซึ่งส่งไปยังหน่วยดำเนินการด้านศาสนา หน่วยงานของศาสนจักรใช้จ่ายเงินทุนให้อยู่ในงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบายกับระเบียบปฏิบัติของศาสนจักร

แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังบันทึกและระบบทุก

อย่างที่ทำเป็นเพื่อประเมินความเหมาะสมของการควบคุมรายรับรายจ่ายของเงินทุน และการปกป้องดูแลทรัพย์สินของศาสนจักร แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรทำงานอิสระโดยไม่ขึ้นอยู่กับแผนกหรือหน่วยงาน และการดำเนินการอื่นๆ ของศาสนจักรแต่อย่างใด ตลอดจนมีนักบัญชีเอกชนที่มีใบอนุญาต ผู้ตรวจสอบบัญชีภายในที่มีใบอนุญาต ผู้ตรวจสอบระบบข้อมูลที่มีใบอนุญาต และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ระดับมืออาชีพที่ได้รับการรับรอง

โดยยึดตามการดำเนินงานตรวจสอบ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรลงความเห็น ว่า ในแง่ของทรัพย์สิน รายรับของเงินบริจาค รายจ่ายที่เกิดขึ้น และทรัพย์สินของศาสนจักร สำหรับปี 2011 ได้รับการบันทึกและจัดการตามแนวทางที่ถือปฏิบัติตามระบบบัญชี งบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบาย ตลอดจนระเบียบปฏิบัติที่ศาสนจักรกำหนดไว้ทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

โรเบิร์ต ดับเบิลยู. แคนท์เวลล์

กรรมการผู้จัดการ ■

รายงานสถิติปี 2011

นำเสนอโดย บรูค พี. เฮลส์

เลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด

เกี่ยวกับข้อมูลสมาชิกของศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุดออกรายงานสถิติเกี่ยวกับการเติบโตและสถานะของศาสนจักร สิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2011

หน่วยของศาสนจักร

สเตค.....	2,946 แห่ง
คณะเผยแผ่.....	340 แห่ง
ท้องถิ่น.....	608 แห่ง
วอร์ดและสาขา.....	28,784 แห่ง

สมาชิกภาพศาสนจักร

ยอดรวมสมาชิกภาพ.....	14,441,346 คน
เด็กใหม่ในบันทึกศาสนจักร	
ระหว่างปี 2011	119,917 คน
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา	
ระหว่างปี 2011	281,312 คน

ผู้สอนศาสนา

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา.....	55,410 คน
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์..	22,299 คน

พระวิหาร

พระวิหารที่อุทิศระหว่างปี 2011	
(ซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ และ	
เกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา).....	2 แห่ง
พระวิหารที่อุทิศซ้ำระหว่างปี 2011	
(แอตแลนตา จอร์เจีย).....	1 แห่ง
พระวิหารทั้งหมดที่เปิดดำเนินการ..	136 แห่ง

อดีตเจ้าหน้าที่สามัญของศาสนจักรและคนอื่น ๆ ที่เสียชีวิตตั้งแต่การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปีที่ผ่านมา

เอลเดอร์มาเวียน ดี. แองคส์, เอลเดอร์ แจ็ค

เอช. กอสลินด์ จูเนียร์, เอลเดอร์เมนเต เจ. บรัฟ, เอลเดอร์โรนัล อี. โพลแมน, เอลเดอร์ คีธ ดับเบิลยู. วิลคอกซ์ และเอลเดอร์ฮาร์โรลด์ จี. ฮิลลาม อดีตสมาชิกโครัมสาวกเจ็ดสิบ; ซิสเตอร์จอย อี. อีแวนส์ และซิสเตอร์ซีเอโกะ เอ็น. โอกาซากิ, อดีตที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามี; ซิสเตอร์นอร์มา ซอนน์แทก ภรรยาของเอลเดอร์ฟิลลิป ที. ซอนน์แทก อดีตสมาชิก

โครัมสาวกเจ็ดสิบ; ซิสเตอร์ลีโอลา จอร์จ ภรรยาหม้ายของเอลเดอร์ลอยด์ พี. จอร์จ อดีตสมาชิกโครัมสาวกเจ็ดสิบ; ซิสเตอร์อาร์จีเลีย วิลลานูวา เด อัลวาเรซ ภรรยาของเอลเดอร์ลิน อัลวาเรซ อดีตสมาชิกโครัมสาวกเจ็ดสิบเช่นเดียวกัน; บราเดอร์เวนเดลล์ เอ็ม. สมูท จูเนียร์ อดีตประธานคณະนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล ■

โดย เฮลเตอร์เจฟฟรี อาร์. ฮอลแลนด์

แห่งโคเวรัมมัครสาวกลีบสอง

คนงานในสวนองุ่น

ขอให้ฟังการกระตุ้นเตือนที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ทรงบอกท่านขณะนี้ เวลา
นี้ว่าท่านพึงยอมรับของประทานแห่งการชดใช้จากพระเจ้าพระเยซูคริสต์

เมื่อพูดถึงการเรียกและการปลดซึ่งฝ่าย
ประธานสูงสุดเพิ่งประกาศไปนั้น ข้าพ
เจ้าขอล่าวแทนเราทุกคนที่เราจะจดจำ
และรักท่านที่รับใช้อย่างซื่อสัตย์ตลอดไป
เฉกเช่นที่เรารักและต้อนรับผู้ที่เพิ่งเข้ามารับ
ตำแหน่งโดยทันที เราขอขอบคุณทุกท่าน
จากใจ

ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดถึงอุปมาของพระ
ผู้ช่วยให้รอดเรื่องที่เจ้าของสวน “ออกไปจ้าง
คนทำงาน ... แต่เวลาเช้าตรู่” หลังจากจ้าง
คนงานกลุ่มแรกไปเมื่อ 6 โมงเช้า เขากลับ
มาอีกช่วง 9 โมงเช้า เที่ยง และบ่ายสามโมง
เพื่อจ้างคนงานเพิ่มเพราะต้องรีบเก็บเกี่ยว
ให้เร็วขึ้น พระคัมภีร์บอกว่าเขากลับมารอบ
สุดท้าย “ประมาณบ่ายห้าโมง” (ราวห้าโมง
เย็น) และจ้างคนงานเป็นกลุ่มสุดท้าย เพียง
หนึ่งชั่วโมงต่อมา คนงานทุกคนมารวมตัวกัน
เพื่อรับค่าจ้างรายวัน นำประหลาดใจที่ทุก
คนได้รับค่าแรงเท่ากันแม้ว่าชั่วโมงทำงานจะ
ต่างกัน คนงานกลุ่มแรกโมโหโดยฉับพลัน
พลางกล่าวว่า “พวกที่มาสุดท้ายได้ทำงาน
ชั่วโมงเดียว และท่านได้ให้ค่าจ้างแก่เขาเท่า
กันกับพวกเราที่ทำงานตรากตรำกลางแดด
ตลอดวัน” เมื่ออ่านอุปมาเรื่องนี้ ท่านอาจ

จะรู้สึกเช่นเดียวกับคนงานเหล่านั้นว่ามีความ
ไม่ยุติธรรมเกิดขึ้น ข้าพเจ้าขอพูดถึงข้อกังวล
ดังกล่าวพอสังเขป

ก่อนอื่นเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องจดจำว่า
ไม่มีใคร ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมใน
เรื่องนี้ คนงานกลุ่มแรกเห็นด้วยกับค่าแรงเต็ม
ของวันนั้นและรับไปแล้ว ยิ่งกว่านั้น ข้าพ
เจ้านึกภาพได้แต่เพียงว่าพวกเขาปลาบปลิม
อย่างมากที่ได้อาหาร ในสมัยพระผู้ช่วยให้รอด
ชายทั่วไปกับครอบครัวของเขาทำอะไรไม่ได้
มากไปกว่าดำเนินชีวิตตามรายได้ในวันนั้น
หากใครไม่ได้ทำงาน ทำไร่ หารปลา หรือ
ค้าขาย คนนั้นอาจจะไม่มีกิน ด้วยคนงาน
มีมากกว่าปริมาณงาน ชายกลุ่มแรกที่ได้รับ
เลือกจึงนับว่าโชคดีที่สุดในบรรดาแรงงาน
ทั้งหมดที่มีอยู่ในเช้าวันนั้น

อันที่จริง หากจะต้องเห็นใจ อย่างน้อย
ในขั้นต้นควรให้ความเห็นใจแก่ชายที่ ไม่ได้
รับเลือกซึ่งต้องหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเช่น
กัน ดูเหมือนโชคไม่เคยเข้าข้างพวกเขาเลย
ตลอดทั้งวันที่นายจ้างมาแต่ละครั้ง พวกเขา
มักจะเห็นคนอื่นได้รับเลือกเสมอ

แต่พอถึงช่วงท้ายของวัน เจ้าของสวนกลับ
มาครั้งที่ห้าอย่างน่าประหลาดใจพร้อมข้อ

เสนออันน่าทึ่ง ณ ห้าโมงเย็นนั้น! คนงาน
กลุ่มสุดท้ายผู้ท้อแท้เป็นที่สุด ได้ยินแต่เพียง
ว่าพวกเขาจะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม
รับงานโดยไม่รู้กระทั่งค่าจ้าง แต่รู้ว่า มีอะไร
ทำยอมดีกว่าอยู่เฉยๆ อย่างที่เคยผจญมา
ต่อมาเมื่อพวกเขามารวมตัวกันเพื่อรับค่าจ้าง
พวกเขาตกตะลึงที่ได้รับค่าจ้างเท่าคนอื่น!
คนเหล่านี้ต้องประหลาดใจเพียงใดและสำนึก
คุณมากเพียงใด! แน่แน่นอนว่าพวกเขาคงไม่
เคยได้รับความกรุณาเช่นนั้นมาก่อนตั้งแต่
เคยทำงานมา

จากการอ่านเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณงาน
กลุ่มแรกคงจะบ่นออกมา เจ้าของสวนใน
อุปมาจึงบอกพวกเขาว่า (ข้าพเจ้าปรับเปลี่ยน
คำพูดเล็กน้อย) “สหายเอ๋ย เรามิได้อยู่อุ
ธรรมกับท่านเลย ท่านเห็นด้วยกับค่าจ้างนั้น
มิใช่หรือ ค่าจ้างดีเสียด้วย ท่านดีใจมากที่
ได้งานและเราพอใจกับการทำงานของท่าน
ท่านได้รับค่าจ้างเต็มจำนวน จงรับค่าจ้างไป
เถิดและพอใจกับพรที่ได้รับ สำหรับคนอื่น ๆ
เราย่อมมีสิทธิ์ทำตามใจชอบกับเงินของเรา”
จากนั้นคือคำถามเสียดแทงใจผู้คนเวลานั้น
หรือผู้ที่ต้องได้ยินเวลานี้ว่า “ท่านจะอิจจา
ทำไมเมื่อเราเลือกมีเมตตา”

พี่น้องทั้งหลาย จะมีช่วงเวลาในชีวิตเรา
เมื่อคนอื่นได้พรอย่างไม่คาดฝันหรือได้รับยก
ย่องเป็นพิเศษ ข้าพเจ้าขอให้เราไม่ต้องน้อย
ใจ—และแน่นอนว่าไม่ต้องรู้สึกอิจฉา—เมื่อ
โชคดีมาถึงผู้อื่น เราไม่ได้ถูกลดคุณค่าลงเมื่อ
คนอื่นได้รับเพิ่มเติม เราไม่ได้แข่งขันกันเพื่อ
ให้รู้ว่าใครร่ำรวยที่สุดหรือมีพรสวรรค์มากที่สุด
สวยงามที่สุด หรือแม้แต่ได้รับพรมากที่สุด
แต่ที่จริงแล้ว เรากำลังแข่งขันกับบาป
และแน่นอนว่าความอิจฉาริษยาเป็นบาป
สากลที่สุดอย่างหนึ่ง

ยิ่งไปกว่านั้นความอิจฉาริษยาเป็นความ
ผิดพลาดที่ถลาลึกลงไปเรื่อยๆ เห็นชัดว่าเรา
ทุกซีกเล็กน้อยเมื่อ ไซค์ร้าย บางอย่างตก
อยู่กับ เรา แต่ความอิจฉาริษยาทำให้เรา

ต้องทุกขใจเมื่อ *ไซคิ* ทั้งหลายตกอยู่กับทุกคน ที่เรารู้จัก! ช่วงเป็นอนาคตที่สดใสเสียนี้กระไร—กับการที่ต้องเข้าใจทุกครั้งเมื่อเห็นคนรอบข้างมีความสุข! คงไม่ต้องพูดถึงความละอายเมื่อสุดท้ายเราพบว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าเป็นเจ้าของทั้งทรงยุติธรรมและทรงมีพระเมตตา พระองค์ประทาน “บรรดาข้าวของ [ที่พระองค์มี]”² ให้ทุกคนที่ยืนข้างพระองค์ดังพระคัมภีร์กล่าวไว้ ดังนั้นบทเรียนแรกจากสวนองุ่นของพระเจ้าคือ ความโลภ อาการบูดบัง หรือการจ้องทำร้ายผู้อื่น *ไม่ได้* ยกสถานะของ *ท่าน* การดูหมิ่นผู้อื่นมิได้ทำให้ภาพลักษณ์ในตัวตน ของ *ท่าน* ดีขึ้นเช่นกัน

ดังนั้นจึงมีเมตตา และขอบพระทัยที่พระเจ้าเป็นเจ้าของทั้งพระเมตตา นี่คือนิเวศที่สุขประเด็นที่สองซึ่งข้าพเจ้าต้องการยกมาจากอุปมาเรื่องนี้คือความผิดพลาดอันน่าเศร้าที่บางคนอาจจะทำหากพวกเขาต้องทิ้งค่าจ้างใน ช่วงสุดท้าย ของวันเพราะมัวแต่กังวลกับปัญหาที่คิดไปเอง *ก่อนหน้า* นี้ ในวันนั้น พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่ามีใครขวางเหรียญใส่หน้าเจ้าของสวนและออกไปมือเปล่าอย่างฉุนเฉียว แต่ข้าพเจ้าคิดว่าคงมีคนทำเช่นนั้น

พี่น้องที่รักทั้งหลาย สิ่งที่เกิดขึ้นช่วง 9 โมงเช้าหรือเที่ยงหรือบ่ายสามโมงในเรื่องนี้

เทียบไม่ได้กับค่าจ้างมหาศาลที่จ่ายอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในช่วงท้ายของวัน สูตรสำเร็จของศรัทธาคือดำเนินต่อไป พยายามต่อไป ทำจนสำเร็จ และให้ความวิตกกังวลก่อนหน้านี้—ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือคิดไปเอง—กลืนหายไปกับความล้มเหลวของรางวัลสุดท้าย อาจมออยู่กับปัญหาหรือความคับข้องใจเดิมๆ—ที่มีต่อตัวท่านหรือเพื่อนบ้านของท่าน หรือข้าพเจ้าขอเพิ่มว่าแม้แต่ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งนี้ บารมีของชีวิตท่าน ชีวิตเพื่อนบ้านของท่าน และของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะประจักษ์ชัดในวันสุดท้าย แม้จะไม่มีใครรับรู้ถึงบารมีนั้นในตอนแรกเสมอไป ดังนั้นอย่าตระหนกกับบางสิ่งที่เกิดขึ้นช่วง 9 โมงเช้า เมื่อพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าพยายามจะให้รางวัลท่านในช่วง 6 โมงเย็น—ไม่ว่าข้อตกลงการทำงานของท่านตลอดทั้งวันจะเป็นอย่างไรก็ตาม

เราหมดอารมณ์ความรู้สึกและต้นทุนทางวิญญาณอันล้ำค่าเช่นนั้นไปกับการยึดติดไม่ยอมปล่อยความทรงจำถึงโน้ตเปียโนที่เราเคยเล่นในการเดี่ยวเปียโนสมัยเด็ก หรือสิ่งที่คู่ครองพูดหรือทำเมื่อ 20 ปีก่อนแต่เรายังปักใจนำมาตอกย้ำตลอด 20 ปีต่อมา หรือเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเพียงบทพิสูจน์ว่าเป็นเรื่องยากเสมอที่มนุษย์จะเป็นได้ตามความคาดหวังของพระเจ้าเป็นเจ้าถึงแม้ว่าหนึ่งในความคับข้องใจเหล่านั้นจะไม่ได้เกิดจาก *ท่าน* แต่สามารถ จบ ที่ *ท่าน* ได้ รางวัลจะยิ่งใหญ่เพียงใดสำหรับคุณความดีนั้นเมื่อพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทอดพระเนตรเข้าไปในดวงตา *ท่าน* และทรงชำระบัญชีในช่วงวันเวลาสุดท้ายของเรานบนแผ่นดินโลก

ที่กล่าวมานั้นนำไปสู่ประเด็นที่สามและประเด็นสุดท้าย อุปมานี้—เช่นเดียวกับทุกเรื่อง—ไม่เชิงเกี่ยวกับคนงานหรือค่าจ้างเช่นเดียวกับอุปมาเรื่องอื่นๆ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับแกะกับแพะ นี่คือนิเวศที่เกี่ยวกับพระคุณความดีของพระเจ้า ความอดทนและการให้อภัยของพระองค์ ตลอดจนการซัดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ นี่คือนิเวศที่เกี่ยวกับความเอื้ออาทรและการอุทิศตน นี่คือนิเวศที่เกี่ยวกับพระคุณ เรื่องราวนี้ขีดเส้นใต้ความคิดที่ข้าพเจ้าได้ยินเมื่อหลายปีก่อนว่า สิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าสำราญพระทัยมากที่สุดเกี่ยวกับการเป็นพระเจ้าคือ

ความยินดีที่ได้แสดงพระเมตตา โดยเฉพาะต่อผู้ที่ไม่คาดหวังจะได้รับหรือมักจะรู้สึกว่ามันไม่คู่ควร

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีใครในที่ประชุมขนาดใหญ่วันนี้อาจจำเป็นต้องได้ยินข่าวสารเรื่องการให้อภัยซึ่งเป็นเนื้อแท้ในอุปมาเรื่องนี้ ไม่ว่าจะคิดว่าสหายเพียงใด ไม่ว่าจะคิดว่าพลาดโอกาสไปแล้วก็ครั้ง ไม่ว่าจะคิดว่ารู้สึกว่าการผิดพลาดไปมากเพียงใด หรือพรสวรรค์ที่ท่านคิดว่าไม่มี หรือไม่ที่ท่านจะรู้สึกว่าเดินทางออกมาไกลจากบ้านจากครอบครัวและพระเจ้าเป็นเจ้ามากเพียงใด ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านยัง *ไม่ได้* เดินทางไปไกลเกินเอื้อมพระหัตถ์แห่งความรักของพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะจมดิ่งลงไปลึกกว่าความสว่างอันไม่มีขอบเขตจากการชดใช้ของพระคริสต์จะส่องถึง

ไม่ว่าท่านจะนับถือศาสนาอื่นหรือเคยอยู่กับเรามาก่อนแต่ไม่อยู่แล้ว ไม่มีสิ่งใดในกรณีเหล่านั้นที่ท่านทำไปแล้วล้มเลิกไม่ได้ ไม่มีปัญหาใดที่ท่านเอาชนะไม่ได้ ไม่มีขีดความฝันใดที่ยังทำให้เป็นจริงไม่ได้แม้เวลาและนิรันดรจะล่วงผ่านไป แม้ท่านจะรู้สึกว่าตนเป็นคนงานกลุ่มสุดท้ายผู้สิ้นหวังของช่วงห้าโมงเย็น แต่พระเจ้าแห่งสวนองุ่นยังทรงยืนก้มก้มพระหัตถ์เรียก “จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระ

คุณ”³ และน้อมกายลงแทบพระบาทพระเจ้าบริสุทธิแห่งอิสราเอล จงมาร่วมเลี้ยงฉลอง “โดยไม่ต้องเสียเงินเสียค่า”⁴ ที่โต๊ะของพระเจ้า

ข้าพเจ้าวิงวอนเป็นพิเศษต่อสามีและบิดาทั้งหลาย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตหรือจะดำรงฐานะปุโรหิตในอนาคต “จงตื่นเถิด! และจงลุกขึ้นจากภัสมธุลี... และจงเป็นลูกผู้ชาย”⁵ ดังที่ลิไฮกล่าว บ่อยครั้งแต่ไม่เสมอไปที่ผู้ชายนั่นเองเลือกไม่ชานรับการเรียกให้ “มาร่วม [ชบวณ]”⁶ บ่อยครั้งสตรีและเด็กดูเหมือนจะเต็มใจมากกว่าพี่น้องชายทั้งหลาย จึงก้าวออกมาข้างหน้า ก้าวออกมาเพื่อเห็นแก่ *ตัวท่านเอง* ก้าวออกมาเพื่อเห็นแก่ผู้คนที่รักท่านและสวดอ้อนวอนให้ท่านตอบรับ ก้าวออกมาเพื่อเห็นแก่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงจ่ายราคาเกินจะหยั่งได้เพื่อให้ท่านมีอนาคตอย่างที่พระองค์ทรงต้องการ

พี่น้องที่รักทั้งหลาย สำหรับท่านที่ได้รับพรจากพระกิตติคุณมาแล้วหลายปีเพราะท่านไซดดีพอที่จะค้นพบแต่เนิ่นๆ สำหรับท่านที่มาสู่พระกิตติคุณช้ากว่านั้น และสำหรับท่าน—ผู้เป็นสมาชิกหรือยังไม่เป็นสมาชิก—ที่อาจจะยังลังเลอยู่ ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านแต่ละคนและทุกคนถึงอำนาจ

การเริ่มต้นใหม่อันเกิดจากรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและความอัศจรรย์แห่งพระคุณของพระองค์ *สิ่งที่พระองค์ทรงหวังใยคือ* ทำยาที่สุดแล้วท่านจะลงเอยกับความเชื่อใด หากใช้วันเวลาที่ท่านใช้เดินทางไปสู่ความเชื่อนั้น ดังนั้นหากท่านทำพันธสัญญาแล้ว จงรักษาพันธสัญญาเหล่านั้น หากท่านยังไม่ได้ทำ จงทำเสียเถิด หากท่านทำแล้วฝ่าฝืนพันธสัญญา จงกลับใจและแก้ไขให้ดีขึ้น *ไม่มีวัน* สลายเกินโปรดปรานเท่าที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสวนองุ่นตรัสว่ายังมีเวลาอยู่ ขอให้ฟังการกระตุ้นเตือนที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ทรงบอกท่านขณะนี้ เวลานี้ ว่าท่านพึงยอมรับของประทานแห่งการชดใช้จากพระเจ้าพระเยซูคริสต์และรับการผูกมัดจากคนงานของพระองค์ อย่าประวิงเวลา เพราะเวลานี้เกือบจะหายไปแล้ว ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูมาทธิ 20:1-15
2. ลูกา 12:44
3. สิบรู 4:16
4. อีสยาห์ 55:1
5. 2 นิโไฟ 1:14, 21
6. “เราต้องถูกเกณฑ์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 127

โดยเฮลเตอร์โรเบิร์ต ที. เซลส์

แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

รู้สำนึกตัว: ศีลระลึก พระวิหาร และการ เสียสละรับใช้

เราเปลี่ยนใจเลื่อมใสและทิ้งพาตนเองทางวิญญาณเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพันธสัญญา ร่วมกับการสวดอ้อนวอน

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเล่าเรื่องราวแก่สานุศิษย์ของพระองค์เกี่ยวกับบุตรที่จากบิดาผู้มั่งคั่ง ไปยังเมืองไกล และผลบุญมรดกของเขาจนหมดสิ้น เมื่อเกิดกันดารอาหาร ชายหนุ่มทำงานต่ำต้อยเป็นคนเลี้ยงสุกร เขาหิวมากจึงอยากกินอาหารที่มีไว้เลี้ยงสัตว์

เมื่อจากบ้าน ห่างไกลจากที่ซึ่งเขาอยากอยู่ และอยู่ในสภาพที่อืดคัดขัดสน มีสิ่งสำคัญในรันดร์เกิดขึ้นในชีวิตของชายหนุ่มผู้นี้ ในพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “เขารู้สำนึกตัว” เขาจำได้ว่าเขาคือใครตระหนักว่าเขาพลาดสิ่งใด และเริ่มปรารถนาพรที่มีให้ อย่างเสรีในบ้านบิดาเขา

ตลอดชีวิตเรา ไม่ว่าจะในยามที่เกิดความมืดมิด การทำทนาย การทดลอง ความโศกเศร้าหรือบาป เราอาจรู้สึกว่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกำลังเตือนเราว่าเราเป็นบุตรธิดาที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงห่วงใย ทรงรักเรา และเราอาจโหยหาพรศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์เท่านั้นจะประทานแก่เราได้ ในช่วง

เวลาเหล่านี้ เราควรพยายามสำนึกตนและกลับมาสู่แสงสว่างแห่งความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พรเหล่านี้เป็นของบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์โดยชอบ การปรารถนาพรเหล่านี้รวมถึงชีวิตที่มีปีติและความสุขเป็นส่วนสำคัญในแผนซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีไว้สำหรับเราทุกคน ศาสดาพยากรณ์แอลมาสอนว่า “แม้หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนาที่จะเชื่อ ก็ขอให้ความปรารถนา นี้เกิดผลในท่าน”²

ขณะที่ความปรารถนาทางวิญญาณของเราเพิ่มขึ้น เราทิ้งพาตนเองทางวิญญาณ จากนั้นเราจะช่วยให้คนอื่น ตนเองและครอบครัวของเราเพิ่มความปรารถนาที่จะทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณได้อย่างไร เราจะเสริมสร้างความปลอดภัยของเราอย่างไรที่จะกลับใจ มีค่าควร และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราจะช่วยเยาวชนและคนหนุ่มสาวให้ความปรารถนาเหล่านี้มีผลในพวกเขาจนพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส

และกลับเป็น “วิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์” อย่างแท้จริงไหม?³

เราเปลี่ยนใจเลื่อมใสและทิ้งพาตนเองทางวิญญาณเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพันธสัญญา ร่วมกับการสวดอ้อนวอน—ผ่านการรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร เป็นผู้มีความศรัทธาในรับรองพระวิหาร และเสียสละรับใช้ผู้อื่น

เพื่อจะรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร เราระลึกว่าเรากำลังต่อพันธสัญญาที่เราทำเมื่อรับบัพติศมา เพื่อให้ศีลระลึกเป็นประสบการณ์ชำระล้างทางวิญญาณในแต่ละสัปดาห์ เราต้องเตรียมตนเอง ก่อน มาที่การประชุมศีลระลึก เราทำสิ่งนี้โดยตั้งใจจะทำงานประจำวันและนันทนาการของเราไว้เบื้องหลัง ปล່อยวางความคิดทางโลกและข้อกังวลต่างๆ เมื่อเราทำเช่นนี้ เราทำให้ความคิดและใจเรามีที่ว่างเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

จากนั้นเราเตรียมใจไว้เพื่อรับการชดใช้ ไม่เพียงระลึกถึงข้อเท็จจริงของการทบทวนทุกข์ และการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น การไตร่ตรองของเราจะช่วยให้เราจำได้ว่าโดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เรามีความหวัง โอกาส และความเข้มแข็งเพื่อจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจังในชีวิตเรา

ขณะที่เราร้องเพลงสวดศีลระลึก มีส่วนร่วมในคำสวดศีลระลึก และรับส่วนสัจญ์ลักษณะที่แทนพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์ เราแสวงหาร่วมกับการสวดอ้อนวอนถึงการให้อภัยบาปและความผิดพลาดของเรา เรายึดมั่นถึงคำสัญญาที่เราทำและรักษาระหว่างสัปดาห์ก่อน เราทำคำมั่นสัญญาส่วนตัวอย่างเจาะจงว่าจะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในสัปดาห์ที่จะมาถึง

บิดามารดาและผู้นำทั้งหลาย ท่านสามารถช่วยเยาวชนให้ได้รับพรอันหาที่เปรียบมิได้ของศีลระลึกโดยจัดหาโอกาสพิเศษให้พวกเขาศึกษา สนทนา และค้นพบความเกี่ยว

เนื่องของการขาดใช้ในชีวิตพวกเขา ให้พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์ด้วยตนเองและสอนกันจากประสบการณ์ของตนเอง

บิดา ผู้นำฐานะปุโรหิต และฝ่ายประธานโครัมมีความรับผิดชอบพิเศษเพื่อช่วยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเตรียมตัวอย่างจริงจังเพื่อปฏิบัติหน้าที่ศีลระลึกอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา การเตรียมตัวนี้ทำตลอดสัปดาห์โดยการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ เมื่อเยาวชนชายเตรียมให้พรและส่งผ่านศีลระลึกอย่างมีค่าควรและมีความเคารวะ พวกเขาทำตามแบบอย่างพระผู้ช่วยให้รอดที่พระกระยาหารมื้อสุดท้ายอย่างแท้จริง⁴ และเป็นเหมือนอย่างพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าศีลระลึกเปิดโอกาสให้เรา รู้สำนึกตัว และประสบกับ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง” —ในใจ⁵—เพื่อระลึกว่าเราคือใครและเราปรารถนาสิ่งใดมากที่สุด ขณะที่เราต่อพันธสัญญาเพื่อรักษาพระบัญญัติ เราได้รับการเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อนำเราให้กลับไปสู่ที่ประทับของ

พระบิดาบนสวรรค์ จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าเราได้รับบัญชาให้ “ประชุมกันบ่อยเพื่อรับส่วนขนมปังและ น้ำ”⁶ และเพื่อรับส่วนศีลระลึกแกจิตวิญญาณเรา⁷

นอกจากศีลระลึก ความปรารถนาที่เราจะกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์เพิ่มขึ้นเมื่อเรามีค่าควรที่จะได้รับไปรับรองพระวิหาร เรามีค่าควรโดยเชื่อฟังพระบัญญัติอย่างมั่นคงและแน่วแน่ การเชื่อฟังนี้เริ่มตั้งแต่วัยเยาว์และจะเพิ่มขึ้นผ่านประสบการณ์ในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเยาวชนหญิงในช่วงเวลาของการเตรียม จากนั้นหวังว่าปุโรหิตและกุลสตรีจะตั้งเป้าหมายและเตรียมตัวเป็นพิเศษเพื่อรับเอ็นดาวนเมนท์และผนึกในพระวิหาร

มาตรฐานของผู้ถือไปรับรองคืออะไร ผู้เขียนสวดูเตือนเราว่า

“ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า และผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์ “คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์”⁸ ความมีค่าควรที่จะถือไปรับรองพระวิหาร

ให้ความเข้มแข็งแก่เราในการรักษาพันธสัญญาพระวิหาร เราจะได้รับ ความเข้มแข็งเป็นการส่วนตัวได้อย่างไร เราพยายามมีประจักษ์พยานในพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ความเป็นจริงของการขาดใช้ ความจริงของศาสนายากรณ์โจเซฟ สมิธและการฟื้นฟู เราสนับสนุนผู้นำของเราปฏิบัติต่อครอบครัวด้วยความเมตตา ยืนเป็นพยานถึงศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้า เข้าการประชุมศาสนจักร ให้เกียรติพันธสัญญา ทำหน้าที่รับผิดชอบของบิดามารดาให้มีสัมฤทธิ์ผล และดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม ท่านอาจกล่าวได้ว่าฟังดูแล้วแค่เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์! ท่านพูดถูก มาตรฐานของผู้ถือไปรับรองพระวิหารไม่ได้สูงเกินกว่าที่เราจะทำได้ เป็นเพียงการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามพระกิตติคุณและทำตามศาสนายากรณ์

จากนั้นในฐานะผู้ถือไปรับรองพระวิหารที่รับเอ็นดาวนเมนท์ เราสร้างแบบแผนของการดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์ ได้แก่การเชื่อ

ฟัง การเสียสละเพื่อรักษาพระบัญญัติ รักกัน และกัน มีความคิดกับการกระทำที่บริสุทธิ์ และอุทิศตนเพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้า เป็นเจ้า ผ่านการซัดเซ่ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และโดยการทำตามแบบแผนพื้นฐานเหล่านี้ ของความซื่อสัตย์ เราจะได้รับ “อำนาจจาก เบื้องบน”⁹ เพื่อเผชิญกับการท้าทายในชีวิต เราต้องการอำนาจจากสวรรค์ในวันนี้มากกว่าที่ผ่านมา อำนาจที่เราได้รับผ่านศาสน พิธีพระวิหาร ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการเสีย สละที่เราทำเพื่อรับศาสนพิธีพระวิหารคุ้มค่า ต่อความพยายามทุกอย่างที่เราทำได้

ขณะที่เราปรารถนาจะเรียนรู้และดำเนิน ชีวิตตามพระกิตติคุณมากขึ้น เราพยายาม รับใช้ผู้อื่นโดยธรรมชาติ พระผู้ช่วยให้รอด ตรัสกับเปโตรว่า “เมื่อท่านได้หันกลับแล้วจง ชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน”¹⁰ ข้าพเจ้า ประทับใจที่เยาวชนทุกวันนี้มีความปรารถนา อย่างสุดซึ้งที่จะรับใช้และเป็นพรให้ผู้อื่น— เพื่อสร้างความแตกต่างในโลกนี้ พวกเขา ปรารถนาปิติที่เกิดจากการรับใช้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เป็นการยากสำหรับเยาวชน ที่จะเข้าใจว่าการกระทำในปัจจุบันจะเตรียม พวกเขาหรือตัดสิทธิ์พวกเขาจากโอกาสรับ ใช้ในอนาคตได้อย่างไร เราทุกคนมี “หน้าที่ อันจำเป็นยิ่ง”¹¹ ในการช่วยเยาวชนเตรียมตัว รับใช้ตลอดชีวิตโดยช่วยให้พวกเขาพึ่งพา

ตนเอง นอกเหนือการจากพึ่งพาตนเองทาง วิญญาณที่เราพูดกันมา ยังมีการพึ่งพาตน เองทางโลกซึ่งได้แก่การศึกษาต่อหลังจบ มัธยมศึกษาหรือการอบรมด้านวิชาชีพ เรียน รู้การทำงาน และดำเนินชีวิตตามรายได้ โดย การหลีกเลี่ยงหนี้สินและออมเงินตั้งแต่บัดนี้ เราเตรียมตัวสำหรับการรับใช้ศาสนจักรเต็ม เวลาในอนาคต จุดประสงค์ของการพึ่งพา ตนเองทั้งทางโลกและทางวิญญาณคือพา ตนเองขึ้นไปบนที่สูงเพื่อเราจะยกผู้อื่นได้ใน ยามจำเป็น

ไม่ว่าเราจะยังหนุ่มสาวหรือสูงวัย สิ่งที่เราทำในวันนี้เป็นตัวกำหนดการรับใช้ที่เรา สามารถทำได้และมีความสุขในวันพรุ่งนี้ ดัง กวีเตือนใจเรา “ในบรรดาถ้อยคำสลดใจที่ กกล่าวหรือเขียนไว้ สลดใจที่สุดคือ ‘แสนเสีย ดาย’”¹² ขอเราอย่าดำเนินชีวิตที่ต้องเสียใจ จากสิ่งที่เราทำหรือไม่ได้ทำ

พี่น้องที่รัก ชายหนุ่มที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด รับสั่งถึง ผู้ที่เราเรียกว่า บุตรที่หายไป กลับ มาบ้าน บิดาไม่ลืมเขา บิดารอคอยเขา และ “เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มี ความเมตตา จึงวิ่งออกไป... จับเขา”¹⁴ เพื่อ เป็นเกียรติแก่การกลับมาของบุตร เขาสั่งให้ นำเสื้อคลุม แหวนมาสวมให้ และฉลองด้วย ลูกวัวอ้วนพี—เตือนเราว่าไม่มีพรใดจะถูก ยับยั้งถ้าเราอดทนอย่างซื่อสัตย์ในการเดิน

บนเส้นทางกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์

ด้วยความรักของพระองค์และความรัก พระบุตรพระองค์ที่อยู่ในใจ ข้าพเจ้าทำทนาย แต่ละท่านให้ทำตามความปรารถนาทาง วิญญาณของเจ้าและ *รู้สำนึกตัว* ขอให้เรา พุดกับตนเองในกระจกและถามว่า “ฉันอยู่ที่ จุดใดในการรักษาพันธสัญญาของฉัน” เรา อยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องเมื่อเราพูดได้ว่า “ฉัน รับสวนศีลระลึกอย่างมีค่าควรทุกสัปดาห์ ฉันมีค่าควรถือไปรับรองพระวิหารและไป พระวิหาร ฉันเสียสละรับใช้และเป็นพรให้ผู้อื่น”

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันคำพยานพิเศษว่าพระเจ้า เป็นเจ้าทรงรักเรา “จึงได้ทรงประทานพระ บุตรองค์เดียวของพระองค์”¹⁵ เพื่อซัดเซ่บาป ของเรา พระองค์ทรงรู้จักเราและทรงรอเรา แม้ยามที่เราห่างไกลจากพระองค์ ขณะทำ ตามความปรารถนาของเราและรู้สำนึกตัว พระองค์จะทรง “โอบ [เรา] ไว้ในพนาแห่ง ความรักของพระองค์ชั่ววันนิรันดร”¹⁶ และทรง ต้อนรับเรากลับบ้าน ข้าพเจ้าเป็นพยานใน พระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูกา 15:17
2. แอลมา 32:27
3. โมไซยาห์ 3:19
4. ดู มัทธิว 26:17-28; ลูกา 22:1-20
5. แอลมา 5:12; ดู โมไซยาห์ 5:2 ด้วย; แอลมา 5:13-14
6. โมโรไน 6:6
7. ดู โมโรไน 4:3; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77
8. สดุดี 24:3-4
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 95:8
10. ลูกา 22:32
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 123:11
12. John Greenleaf Whittier, “Muad Muller,” *The Complete Poetical Works of Whittier* (1894), 48.
13. ลูกา 15:20
14. ดู ลูกา 15:22-24
15. ยอห์น 3:16
16. 2 นีไฟ 1:15

โดย เอ็ดเดอร์เวด เอส. แบกซ์เตอร์

แห่งสภาวจีตลิม

ศรัทธา ความทรหด สัมฤทธิ์ผล: ข้าวดา ถึงบิดาหรือมารดาตัว คนเดียว

ท่านพยายามเลี้ยงดูบุตรธิดาในความชอบธรรมและความจริง
โดยรู้ว่าแม้ท่านจะเปลี่ยนอดีตไม่ได้ แต่ท่านหล่อหลอมอนาคตได้

ปาวสารของข้าพเจ้ามีไว้สำหรับบิดาหรือมารดาตัวคนเดียวในศาสนจักรส่วนใหญ่เป็นมารดาตัวคนเดียว - ท่านคือสตรีที่กล้าหาญผู้เลี้ยงดูบุตรธิดาและดูแลครอบครัวด้วยตนเองผ่านสภาวะการณ์ต่างๆ ของชีวิต ท่านอาจเป็นม่ายหรือหย่าร้าง ท่านอาจกำลังเผชิญความท้าทายของการเป็นมารดาตัวคนเดียวเนื่องด้วยหลงเดินทางผิดก่อนแต่งงานแต่บัดนี้ท่านดำเนินชีวิตในกรอบของพระกิตติคุณ เปลี่ยนชีวิตในทางที่ดีขึ้น ขออวยพรให้ท่านหลีกเลี่ยงรูปแบบการครองคู่ที่ต้องแลกกับคุณธรรมและความเป็นสานุศิษย์ นั่นจะเป็นราคาที่สูงมากเกินไป

แม้บางครั้งท่านอาจถามตนเองว่าทำไมต้องเป็นฉัน แต่ความยากลำบากของชีวิตทำให้เราเติบโตสู่ความเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าขณะความทุกข์ยากหล่อหลอมอุปนิสัยของเราขณะเหตุการณ์ต่างๆ ของชีวิตเกิดขึ้นระหว่าง

ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของพรพลีสิทธิ์เสรีของมนุษย์ดังเอ็ดเดอร์วีล เอ. แมกซ์เวลล์กล่าวว่าเราไม่สามารถเข้าใจเหตุผลทั้งหมดได้ว่าทำไมเรื่องราวทั้งหลายจึงเป็นอย่างที่เป็นอยู่เพราะ “เราไม่มีข้อเท็จจริงทั้งหมด”

ไม่ว่าสภาวะการณ์ของท่านหรือเหตุผลของสภาวะการณ์เป็นอย่างไร ท่านยอดเยี่ยมมาก ท่านต้องสู้ชีวิตทุกวัน โดยทำงานที่มีไว้สำหรับสองคนแต่ส่วนใหญ่ท่านทำเพียงลำพัง ท่านต้องเป็นทั้งพ่อและเป็นแม่ด้วย ท่านบริหารงานในบ้าน ดูแลครอบครัว บางครั้งต้องหารายได้ให้พ่อใช้จ่าย และนำอัศจรรย์ที่ท่านยังหาวิธีรับใช้ศาสนจักรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านอบรมบุตรธิดา ท่านร้องไห้และสวดอ้อนวอนกับพวกเขาและให้พวกเขา ท่านต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่พวกเขาแต่ก็ยังกลัดกลุ้มทุกคืนเกรงว่าดีที่สุดของท่านอาจไม่ดีพอ

แม้ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดถึงส่วนตัวมาก

เกินไป แต่ก็อยากบอกว่าข้าพเจ้ามาจากครอบครัวเช่นนั้น ช่วงวัยเด็กและวัยรุ่นส่วนใหญ่ของข้าพเจ้า คุณแม่เลี้ยงดูพวกเราในสภาพที่ยากจน ต้องจัดสรรเงินอย่างรอบคอบ ท่านหาวิธีเอาชนะความหงอยเหงา บางครั้งต้องการการสนับสนุนและความเป็นเพื่อนอย่างมาก แต่กระนั้นท่านก็ยังมีศักดิ์ศรี บ่อเกิดของความมุ่งมั่นและความอดทนเต็มที่แบบชาวสก็อตต์

ขอบพระทัยที่ปีต่อๆ มาของท่านได้รับพรมากกว่าช่วงแรก ท่านแต่งงานกับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่คนหนึ่ง เป็นพ่อม่าย และรับการฝึกในพระวิหารลอนดอน อังกฤษ และต่อมารับใช้ช่วงสั้นๆ ที่นั่นด้วยกันในฐานะเจ้าหน้าที่ศาสนพิธี พวกท่านอยู่ด้วยกันเกือบยี่สิบห้าปี—มีความสุข สมหวัง และมีสัมฤทธิ์ผลจนความเป็นมรดกยี่สิบปี

มีสตรีที่ดีเช่นท่านมากมายในศาสนจักรทั่วโลก ผู้เฝ้าวิญญาณการณณ์คล้ายกันและแสดงความเข้มแข็งแบบเดียวกันปีแล้วปีเล่า

นี่ไม่ใช่อย่างที่ท่านหวังหรือวางแผนไว้ สวดอ้อนวอนขอหรือคาดหวังไว้คร่าวเริ่มต้นเมื่อหลายปีก่อน การเดินทางในช่วงชีวิตมีทางซรุชะ ทางอ้อม และทางคดเคี้ยววอกวนส่วนใหญ่เนื่องด้วยชีวิตในโลกที่เสื่อมถอยมีไว้เพื่อเป็นสถานที่พิสูจน์และทดสอบ

ขณะเดียวกันท่านพยายามเลี้ยงดูบุตรธิดาในความชอบธรรมและความจริง โดยรู้ว่าแม้ท่านจะเปลี่ยนอดีตไม่ได้ แต่ท่านหล่อหลอมอนาคตได้ ระหว่างทางท่านจะได้รับพรชดเชย แม้ไม่เกิดขึ้นทันทีก็ตาม

ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าเป็นเจ้า ท่านไม่ต้องกลัวอนาคต บุตรธิดาของท่านจะเติบโตและเรียกท่านว่าผู้ได้รับพร และความสำเร็จมากมายทุกอย่างของพวกเขาจะเป็นการยกย่องสรรเสริญท่าน

โปรดอย่ารู้สึกว่าคุณเป็นชนชั้นสอง เป็นสมาชิกด้วยค่าในศาสนจักร หรือมีสิทธิรับพรของพระเจ้าน้อยกว่าคนอื่น ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่มีพลเมืองชั้นสอง

เราหวังว่าเมื่อท่านเข้าร่วมการประชุม และเห็นครอบครัวที่ดูเหมือนมีความสุขและสมบูรณ์ หรือได้ยินคนพูดเรื่องครอบครัวในอุดมคติ ท่านจะรู้สึกยินดีกับการเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรที่มุ่งเน้นครอบครัวและสอนเรื่องบทบาทสำคัญของครอบครัวในแผนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อความสุขของลูกๆ พระองค์ ท่ามกลางความยุ่งเหยิงในโลกและศีลธรรมที่เสื่อมโทรม เรามีหลักคำสอน สิทธิอำนาจ ศาสนพิธี และพันธสัญญาที่มอบความหวังสูงสุดให้โลก รวมทั้งความสุขในอนาคตของบุตรธิดาและครอบครัวที่พวกเขาจะสร้างขึ้นมา

ในการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญเดือนกันยายน 2006 ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์เล่าประสบการณ์ของแม่ตัวคนเดียวที่หย่าร้างและมีบุตรเจ็ดคนอายุตั้งแต่ 7 ขวบถึง 16 ปี เธอข้ามถนนเอาของบางอย่างไปให้เพื่อนบ้าน เธอเล่าว่า

“ขณะหันหลังเดินกลับบ้าน ดิฉันเห็นไฟที่บ้านสว่างไสว ดิฉันได้ยินเสียงลูกๆ ดังก้องอยู่ในขณะเดินออกจากประตูบ้านเมื่อไม่กี่นาทีก่อน ‘แม่ครับเย็นนี้มีอะไรทาน’ ‘แม่

พาหนูไปห้องสมุดได้มั๊ยคะ’ ‘หนูต้องซื้อกระดาษโปสเตอร์คืนนี้’ ดิฉันมองดูบ้านหลังนั้นด้วยความเหนื่อยอ่อนและเห็นแสงไฟในแต่ละห้อง ดิฉันนึกถึงลูกทุกคนผู้กำลังคอยดิฉันกลับมาจัดหาในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ดิฉันรู้สึกว่ภาวะหนักเกินกว่าจะแบกรับไหว

“ดิฉันจำได้ว่ามองผ่านม่านน้ำตาขึ้นไปบนฟ้าพลาทพูดว่า ‘พระบิดาที่รัก ลูกทำไม่ได้คืนนี้ ลูกเหนื่อยเหลือเกิน ลูกรับไม่ไหวแล้ว

กอร์ดอน อาร์เจนตินา

ลูกไม่สามารถกลับบ้านไปดูแลลูกๆ เพียงลำพัง ขอให้ลูกไปหาพระองค์และอยู่กับพระองค์สักคืนหนึ่งจะได้ไหม...’

“ดิฉันไม่ได้ยินคำตอบจริงๆ แต่ได้ยินในใจดิฉันว่า ‘ไม่ได้ลูกรัก ลูกจะกลับมาหาพ่อตอนนี้ไม่ได้...แต่พ่อจะมาหาลูกเอง’”²

ขอบคุณพี่น้องสตรีสำหรับทุกอย่างที่ท่านทำเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและทำให้บ้านคงเป็นบ้านแห่งความรักซึ่งมีความดีงาม สันติสุข และโอกาส

แม้ท่านจะรู้สึกเหงาบ่อยครั้ง ความจริงแล้ว ท่านไม่มีวันอยู่เพียงลำพัง *คนเดียว* เมื่อท่านเดินหน้าด้วยความอดทนและศรัทธา พระผู้ทรงอารักขาจะเดินไปกับท่าน สวรรค์จะมอบพรที่จำเป็นให้ท่าน

ทัศนคติและมุมมองของชีวิตท่านจะเปลี่ยนไปเมื่อท่านมองขึ้นข้างบนแทนที่จะหมัดกำลังใจ

หลายท่านค้นพบความจริงอันยิ่งใหญ่ที่เปลี่ยนชีวิตว่าเมื่อท่านดำเนินชีวิตเพื่อยกภาวะของผู้อื่น ภาวะของท่านจะเบาลง แม้สภาพการณ์อาจไม่เปลี่ยน แต่เจตคติของ

ท่านเปลี่ยน ท่านสามารถเผชิญการทดลอง ด้วยการยอมรับมากขึ้น เข้าใจมากขึ้น และ กตัญญูมากขึ้นต่อสิ่งที่ท่านมี ไม่ใช่หาสิ่งที่ ท่านยังขาดอยู่

ท่านค้นพบว่าเมื่อเราให้ความหวังแก่คนที่ชีวิตเขาดูเหมือนว่างเปล่า คลังการปลอบโยนของเราจะเพิ่มพูนและเต็ม ถ้วยของเรา “ก็ล้น” (สดคต 23:5)

โดยผ่านการดำเนินชีวิตที่ซบเซา ลึก วันหนึ่งท่านกับลูกๆ จะได้รับพรของการเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวนิรันดร์ที่สมบูรณ์แบบ

สมาชิกและผู้นำทั้งหลาย ท่านทำมากกว่านี้ได้หรือไม่เพื่อสนับสนุนครอบครัวที่มี พ่อหรือแม่ตัวคนเดียวโดยไม่ตัดสินใจหรือใส่ร้าย ท่านจะสอนเยาวชนในครอบครัวเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นแบบอย่างให้เยาวชนชายเห็นได้หรือไม่ว่าชายที่ดีต้องทำอะไร และดำเนินชีวิตอย่างไร ในกรณีไม่มีพ่อ ท่านกำลังให้ต้นแบบที่คู่ควรแก่การเลียนแบบหรือไม่

แน่นอนว่ามีบางครอบครัวที่พ่อเป็นผู้ปกครองคนเดียว พี่น้องชายทั้งหลาย เราสวดอธิษฐานขอให้ท่านและยกย่องสรรเสริญท่าน ชาวสวรรค์สำหรับท่านเช่นกัน

บิดามารดาตัวคนเดียว ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อท่านทำสุดความสามารถในความท้าทายที่ยากที่สุดแสนของมนุษย์ สวรรค์จะยิ้มให้ท่าน ท่านไม่โดดเดี่ยว จงให้เดชาภาพ การไถ่และความรักของพระเยซูคริสต์ทำให้ชีวิตท่านสดใส และเติมความหวังแห่งสัญญา นิรันดร์ให้ท่าน จงกล้าหาญ มีศรัทธาและความหวัง พิจารณาปัจจุบันด้วยความทรหด และมองอนาคตด้วยความมั่นใจ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Neal A. Maxwell, *Notwithstanding My Weakness* (1981), 68
2. ใน กอริคอง นี, สิงค์ลีย์ “ในพายุแห่งความรักของพระองค์” *เลียวโฮนา* พ.ย. 2006 หน้า 146

โดย **เฮอร์เบิร์ต ลีลิสต์ ชวาเรส**
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

อยู่ในแดนของพระเจ้า

ทุกวันคำถามของเราควรเป็น “การกระทำของฉันทำให้ฉันอยู่ในแดนของพระเจ้าหรือของศัตรู”

ประธานโรมัส เอส. มอนสันเคยพูดไว้ว่า “ข้าพเจ้ามีสูตรง่ายๆ ที่ท่านนำไปใช้ประเมินการเลือกที่อยู่ตรงหน้าได้ เป็นเรื่องง่ายที่จะจำว่า ‘ท่านไม่อาจถูกต้องโดยการกระทำผิด และท่านไม่อาจผิดโดยการกระทำสิ่งที่ถูกต้อง’” (“เส้นทางสู่ความดีพร้อม” *เลียวโฮนา* กรกฎาคม 2002 หน้า 129) สูตรของประธานมอนสันนั้นเรียบง่ายและตรงไปตรงมา สิ่งนี้ทำงานเหมือนกับเลียวโฮนาที่สี่โฮได้รับ ถ้าเราใช้ศรัทธาและพากเพียรรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เราจะพบหนทางที่ถูกต้องในการทำตามได้โดยง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเผชิญกับการเลือกในชีวิตประจำวัน

อัครสาวกเปาโลแนะนำเราถึงความสำคัญของการหว่านเมล็ดในพระวิญญาณและตระหนักถึงการไม่หว่านเมล็ดในเนื้อหนังท่านกล่าวว่า

“อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น

“ผู้ที่หว่านในย่านเนื้อหนังของตน ก็จะเกี่ยวเก็บความเปื่อยเน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่หว่านในย่านพระวิญญาณ ก็จะเกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น

“อย่าให้เราเหมือนลาในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ทำใจแล้ว เราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร” (กาลาเทีย 6:7-9)

การหว่านในพระวิญญาณหมายถึงความ

คิด คำพูด และการกระทำทั้งหมดของเรา จะต้องยกระดับเราเข้าไปสู่ระดับแห่งความสูงส่งของพระบิดามารดาในสวรรค์ของเรา อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์พูดถึงเนื้อหนังว่าเป็นอุปนิสัยทางร่างกายหรือทางเนื้อหนังของมนุษย์ปุถุชน ซึ่งยอมให้ผู้คนได้รับอิทธิพลจากความลุ่มหลง ความปรารถนา ความอยาก และแรงผลักดันของเนื้อหนังแทนที่จะมองหาคำตอบจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าเราไม่ระวัง อิทธิพลเหล่านี้จะผนวกกับแรงกดดันของความชั่วร้ายในโลกอาจทำให้เรามีพฤติกรรมหยาบคายและไม่ยังคงคิดซึ่งอาจกลายเป็นนิสัยอย่างหนึ่งของเรา เพื่อจะหลีกเลี่ยงอิทธิพลที่ไม่ดีเหล่านี้ เราจะต้องทำตามสิ่งที่พระเจ้าทรงแนะนำศาสนาดพยากรณ์ โจเซฟ สมิทให้หว่านเมล็ดในพระวิญญาณอย่างต่อเนื่อง “ดังนั้น, อย่าเบื่อหน่ายในการทำดี, เพราะเจ้ากำลังวางรากฐานของงานอันสำคัญยิ่ง. และจากสิ่งเล็กน้อย บังเกิดสิ่งที่ยิ่งใหญ่” (คพ. 64:33)

เพื่อพัฒนาวิญญาณของเรา มีการเรียกร้องจากเราว่า “จงให้ใจเข้มขึ้น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดให้ร้าย กับความคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจาก [เรา] เกิด” (เอเฟซัส 4:31) และให้เรา “มีปัญญาในวันเวลาแห่งการทดลองของ [เรา]; จงปลดปล่อย [ตนเอง] จากความไม่สะอาดทั้งหลายทั้งปวง” (มอรัมอน 9:28)

เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ เราเรียนรู้ว่า คำสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเรานั้นขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังของเราและการสนับสนุนให้ ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คำสัญญาเหล่านั้นต้องบำรุงเลี้ยงจิตวิญญาณ นำความหวัง มาให้เราโดยกระตุ้นไม่ให้เรายอมแพ้แม้ขณะ เผชิญกับการทำทนายประจำวันของการ ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกที่คุณค่าทางจริยธรรม และศีลธรรมกำลังสูญหายไป ดังนั้น จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้คนหว่านเมล็ดในเนื้อหนึ่ง มากขึ้น แต่เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าการเลือก ของเรากำลังช่วยให้เราหว่านเมล็ดในพระ วิญญาณไม่ใช่ในเนื้อหนึ่ง

ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ กล่าวคำ แนะนำจากคุณปู่ของท่านว่า “มีเส้นเขตแดน กำหนดไว้ชัดเจนระหว่างแดนของพระเจ้า กับแดนของมาร ถ้าท่านจะอยู่ฝ่ายพระเจ้า ท่านจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระองค์และ ไม่มีความปรารถนาจะทำผิด แต่ถ้าท่าน ข้ามไปอยู่ฝ่ายมารหนึ่งนิ้วเท่ากับท่านอยู่ใน อำนาจของผู้ล่อลวงและถ้าเขาประสบความสำเร็จ ท่านจะไม่สามารถคิดหรือแม้ให้เหตุ ผลอย่างถูกต้องได้เลยเพราะท่านจะสูญเสีย พระวิญญาณของพระเจ้า” (คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ [2011] หน้า 199)

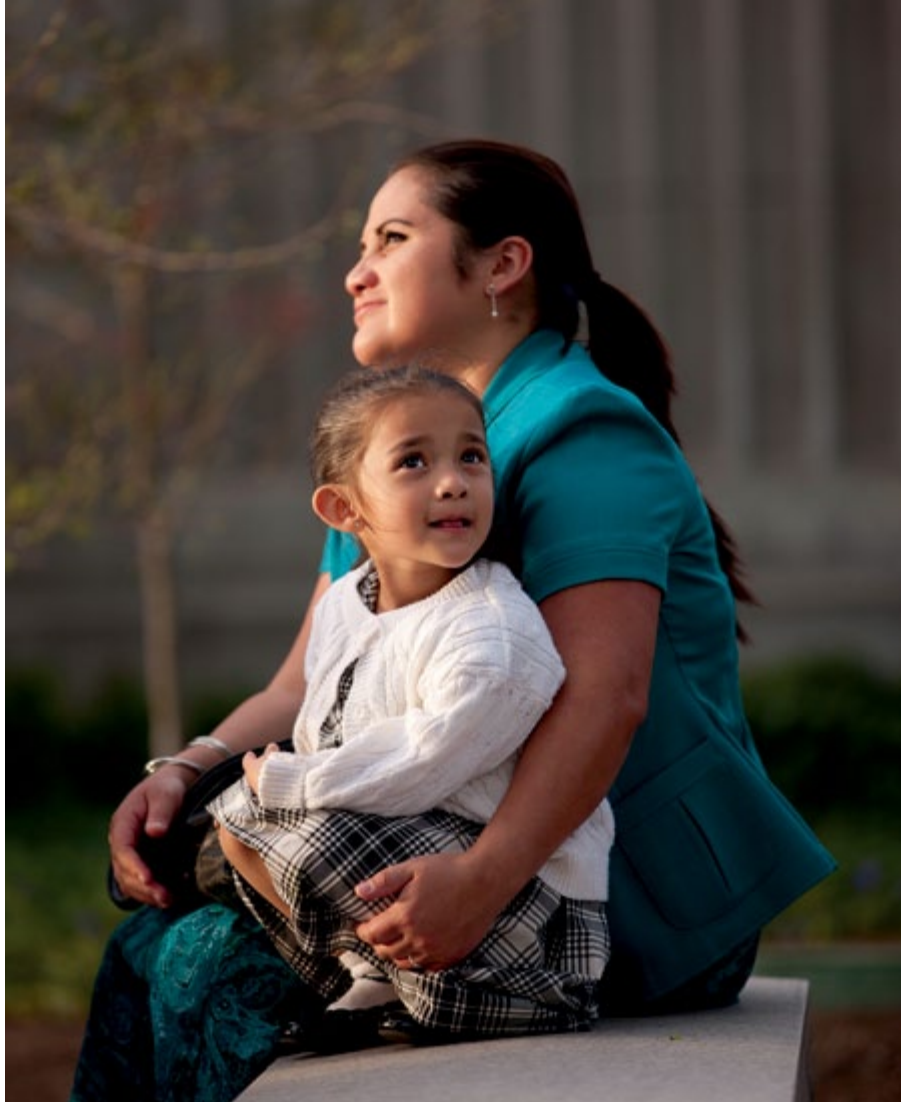
ดังนั้นทุกวันคำถามของเราควรเป็น “การกระทำของฉันทำให้ฉันอยู่ในแดนของพระเจ้าหรือแดนของศัตรู”

ศาสดาพยากรณ์มอรมอนเตือนผู้คนของท่านถึงความสำคัญของการมีความสามารถในการแยกแยะสิ่งดีออกจากสิ่งชั่ว

“ดังนั้น สิ่งที่ดีที่ส่งปวงมาจากพระผู้เป็น เจ้า; และสิ่งที่ชั่วมาจากมาร; เพราะมารเป็น ศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้า, และต่อสู้กับพระองค์ ตลอดเวลา, และเชื่อเชิญและชักจูงให้ทำ บาบ, และให้ทำสิ่งที่ชั่วตลอดเวลา.

“แต่ดูเถิด, สิ่งที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าเชื่อเชิญและชักจูงให้ทำดีอยู่ตลอดเวลา” (โมโรไน 7:12-13)

แสงสว่างของพระคริสต์พร้อมกับความ เป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เราตัดสินใจได้ว่าวิธีที่เราดำเนินชีวิตทำให้ เราอยู่ในแดนของพระเจ้าหรือไม่ ถ้าเรามี เจตคติที่ดี สิ่งเหล่านั้นได้รับการดูแลโดย พระผู้เป็นเจ้า เพราะทุกสิ่งดีมาจากพระผู้เป็น เจ้า อย่างไรก็ตาม ถ้าเรามีเจตคติที่ไม่ดี เรา

กำลังได้รับอิทธิพลจากศัตรูเพราะเขาชักจูง มนุษย์ให้ทำความชั่ว

ข้าพเจ้าประทับใจคนอัฟริกาเพราะความ มุ่งมั่นและความพากเพียรของพวกเขาที่จะ อยู่ในแดนของพระเจ้า แม้อยู่สถานการณ์ที่ เลวร้ายที่สุดในชีวิต ผู้ที่ยอมรับคำเชิญเชิญให้ มาสู่พระคริสต์กลายเป็นแสงสว่างแก่โลก ไม่ ก็สืบทอดก่อนขณะที่เยี่ยมมอร์ดหนึ่งในอัฟริกาได้ ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้เดินทางไป กับปุโรหิตหนุ่มสองคน อธิการ และประธาน สหคະของพวกเขาก็ไปเยี่ยมเยียนชายที่ แข็งขันน้อยในโครัมของพวกเขา ข้าพเจ้า ประทับใจอย่างมากในความกล้าหาญและความอ่อนน้อมต่อมตที่ปุโรหิตทั้งสองคน แสดงออกขณะที่พวกเขาเชิญชวนชายที่ แข็งขันน้อยให้กลับมาโบสถ์ ขณะที่ พวกเขาพูดกับเยาวชนชายที่เป็นสมาชิก แข็งขันน้อยข้าพเจ้าสังเกตว่าสีหน้าของพวกเขาสะท้อนถึงแสงสว่างของพระผู้ช่วยให้รอด และในเวลาเดียวกันแสงสว่างก็อยู่กับผู้ที่ รายรอบพวกเขา พวกเขา กำลังทำหน้าที่ใน

การ “ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลังแก่ที่อ่อนล้า” (คพ. 81:5) เจตคติ ของปุโรหิตสองคนนั้นทำให้พวกเขาอยู่ในแดน ของพระเจ้า และพวกเขาได้รับใช้เป็นเครื่องมือ ในพระหัตถ์ของพระองค์ขณะที่พวกเขาเชื่อเชิญให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37 พระเจ้าทรงสอนเราถึงความหมายในการ หว่านเมล็ดในพระวิญญาณและสิ่งที่ทำให้ เราอยู่ในแดนของพระเจ้า มีดังนี้ ถ่อมตน ต่อหน้าพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า ออกมาพร้อมกับใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด เป็น พยานต่อศาสนจักรว่าเรากลับใจอย่างแท้จริงจากบาปของเรา รับพระนามของพระเยซู คริสต์ไว้กับเรา มีความมุ่งมั่นในการรับใช้ พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ แสดงออกด้วย งานของเราว่าเราได้รับวิญญาณของพระ คริสต์และรับบัพติศมาเข้าสู่ศาสนจักรของ พระองค์ ความเต็มใจที่จะทำพันธสัญญา เหล่านี้ให้สำเร็จเตรียมเราให้มีชีวิตในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าในฐานะสัตภาวะที่สูงส่ง

ความทรงจำเกี่ยวกับพันธสัญญาเหล่านี้จะนำทางพฤติกรรมที่เกี่ยวกับครอบครัว การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูคริสต์ทรงกำหนดแบบแผนของพฤติกรรมที่ดีพร้อมซึ่งเราสามารถสร้างอยู่บนเจตคติของเราเพื่อสามารถทำพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล พระผู้ช่วยให้รอดทรงตัดขาดจากอิทธิพลใดก็ตามที่จะดึงความสนใจของพระองค์จากพระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพระองค์ทรงถูกล่อลวงโดยศัตรูหรือโดยผู้ติดตามพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจที่บนแผ่นดินโลก แม้ว่าพระองค์ทรงไม่เคยทำบาป พระองค์ทรงมีพระทัยที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด เต็มไปด้วยความรักต่อพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และต่อมนุษย์ทุกคน พระองค์ทรงน้อมพระองค์ลงต่อพระพักตร์พระบิดาในสวรรค์ ปฏิเสธพระประสงค์ของพระองค์ทุกอย่างเพื่อทำทุกสิ่งที่พระบิดาทรงขอให้เกิดสัมฤทธิ์ผลจนกระทั่งสิ้นพระชนม์ แม้ในยามแห่งความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสทางพระวรกายและจิตวิญญาณ พระองค์ทรงแบกภาระบาปของมนุษยชาติทุกคนไว้บนบ่าของพระองค์และทรงหลังพระโลหิตผ่านรูขุมขน พระองค์ตรัสกับพระบิดาว่า “แต่ทุกอย่างให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มาระโก 14:36)

พี่น้องทั้งหลาย คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าขณะที่เรานึกถึงพันธสัญญาของเราคือขอให้เราทำให้เราเข้มแข็งเพื่อต้านทาน “ลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์” (1 โนไฟ 15:24) ทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อเราจะหว่านเมล็ดในพระวิญญาณและให้อยู่ในแดนของพระเจ้า ขอให้เรานึกถึงสูตรของประธานมอห์นสันที่ว่า “ท่านไม่อาจถูกต้องโดยการกระทำผิด และท่านไม่อาจผิดโดยกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง” ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย **เอ็ลเดอร์เควินทีน แอล. ลุก**
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

สอดคล้องกับท่วงทำนองแห่งศรัทธา

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ ทรงต้องการให้พวกเขา กลับไปหาพระองค์ ทรงปรารถนาให้ทุกคนดำเนินชีวิตสอดคล้องกับท่วงทำนองอันศักดิ์สิทธิ์แห่งศรัทธา

เมื่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรพบปะกับสมาชิกทั่วโลก เราประสบด้วยตนเองว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นพลังเพื่อความดีอย่างไร เรายกย่องท่านสำหรับทุกสิ่งที่ท่านทำเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตคนทั้งปวง

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่ดูแลงานประชาสัมพันธ์ตระหนักดีว่าผู้นำทางความคิดหลายท่านรวมทั้งนักข่าวในสหรัฐและทั่วโลกพูดถึงศาสนจักรและสมาชิกศาสนจักรมากขึ้นในระดับสาธารณะ บัณฑิตเฉพาะหลายอย่างประกอบกันทำให้ศาสนจักรเป็นที่รู้จักมากขึ้น หลายคนเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนจักรพยายามอย่างแท้จริงที่จะเข้าใจผู้คนและหลักคำสอนของเรา พวกเขาสามารถรักษามารยาทและพยายามไม่มีอคติ ซึ่งเราขอขอบคุณอย่างยิ่ง

เราตระหนักเช่นกันว่าคนจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจเรื่องศักดิ์สิทธิ์ ลอร์ด แชคส์ ประมุขแห่งศาสนายูดาในอังกฤษปราศรัยต่อผู้นำนิกายโรมันคาทอลิกเมื่อเดือนธันวาคมที่มหาวิทยาลัยพอนตีฟิคอลเกรโกเรียน ระบุถึงการที่โลกบางส่วนมีความเป็นฝ่ายโลกมากขึ้น ท่านกล่าวว่าตัวการฉากอย่างหนึ่งคือ “อเทวนิยมหลักเกณฑ์แข็งกร้าวซึ่งฟังท่วง-

ทำนองแห่งศรัทธาไม่ออก”²

นิมิตเกริ่นนำเรื่องสำคัญในพระคัมภีร์มอรมอนคือความผืนเชิงพยากรณ์ของลีไฮเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต³ นิมิตนี้บรรยายชัดเจนถึงสิ่งทำลายศรัทธาซึ่งมีอยู่ในสมัยของเราและการแบ่งแยกอันสำคัญยิ่งระหว่างผู้ที่รักนมัสการ และผู้สืบทอดต่อพระผู้เป็นเจ้ากับผู้ที่ไม่เป็นเช่นนั้น ลีไฮอธิบายถึงความประพฤติดังอย่างที่ทำให้ลายศรัทธา บางคนหยิ่งจองหอง ทะนงตน และโง่เขลา พวกเขาสนใจแต่สิ่งที่บางคนเรียกว่าปัญญาของโลก⁴ บางคนสนใจในพระผู้เป็นเจ้าบ้างแต่พลัดหลงไปในหมอกแห่งความมืดทางโลกและบาป⁵ บางคนได้ชิมรสความรักของพระผู้เป็นเจ้าและพระคำของพระองค์แต่รู้สึกละอายเพราะถูกคนล้อเลียนและตกลงไปใน “ทางที่ต้องห้าม”⁶

สุดท้าย มีกลุ่มคนที่สอดคล้องกับท่วงทำนองแห่งศรัทธา ท่านรู้ว่าท่านเป็นใคร ท่านรักพระเจ้าและพระกิตติคุณของพระองค์ พยายามอยู่เสมอที่จะดำเนินชีวิตและแบ่งปันข่าวสารของพระองค์ โดยเฉพาะกับครอบครัวของท่าน⁷ ท่านดำเนินชีวิตสอดคล้องกับการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ดื่นตัวต่อ

อำนาจแห่งพระคำของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า ประพฤติตนตามศาสนาเมื่ออยู่ที่บ้าน และมุ่งมั่นดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์ในฐานะสานุศิษย์ของพระองค์

เราทราบดีว่าท่านยุ่งมากเพียงใด เมื่อไม่มีคณะปฏิบัติศาสนกิจเมื่ออาทิตย์ที่ได้รับค่าจ้าง หน้าที่รับผิดชอบของการปฏิบัติศาสนกิจในศาสนจักรจึงต้องอาศัยสมาชิกผู้อุทิศตนอย่างท่าน เราทราบว่าเป็นเรื่องปกติที่สมาชิกในฝ่ายอภิการ ฝ่ายประธานสวด และอีกหลายท่านสละเวลาเป็นอันมากเพื่อทุ่มเทให้งานรับใช้ ฝ่ายประธานองค์การช่วยและฝ่ายประธานโครัมเป็นแบบอย่างของการเสียสละโดยไม่คำนึงถึงตนเอง การรับใช้และการเสียสละนี้แผ่ขยายออกไปยังบรรดาสมาชิก พนักงานเก็บบันทึก ผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอนที่ซื่อสัตย์ ตลอดจนผู้สอนชั้นเรียน เราขอบคุณผู้กำกับลูกเสือหรือผู้นำในชั้นบริหารที่รับใช้อย่างกล้าหาญเช่นกัน เราชักท่านและซาบซึ้งใจสำหรับสิ่งที่ท่านทำและสิ่งที่ท่านเป็น!

เราขอรับว่ามีสมาชิกที่ไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยซื่อสัตย์ต่อคำสอนบางอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราปรารถนาให้สมาชิกเหล่านี้ตื่นตัวเต็มที่ต่อศรัทธา แข็งขันและผูกมัดตนมากขึ้น พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ ทรงต้องการให้พวกเขากลับไปหาพระองค์ ทรงปรารถนาให้ทุกคนดำเนินชีวิตสอดคล้องกับท่วงทำนองอันศักดิ์สิทธิ์

แห่งศรัทธา การซัดไซ้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นของประทานสำหรับทุกคน

ต้องมีการสอนให้เข้าใจว่าเรารักและเคารพคนทุกรูปแบบที่สี่ไฮอธิบายไว้⁹ ฟังระลึกว่าไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะตัดสิน การพิพากษาเป็นของพระเจ้า⁹ ประธานโรมัส เอส. มอนสันขอเราเป็นพิเศษให้ “กล้าเลิกตัดสินผู้อื่น”¹⁰ นอกจากนี้ท่านยังขอให้สมาชิกที่ซื่อสัตย์ทุกคน *ช่วยชีวิต* ผู้ที่เคยชิมรสผลพระกิตติคุณมาแล้วแต่ตกไปและผู้ที่ยังไม่พบทางคับแคบและแคบ เราสวดอ้อนวอนขอให้พวกเขายืดราวให้มันและรับส่วนความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะเติมเต็ม “จิตวิญญาณ [ของพวกเขา] ด้วยความปรีดียิ่งขึ้น”¹¹

ถึงแม้ไม่มีมติของสี่ไฮจะกล่าวถึงทุกคน แต่แนวคิดที่เป็นหลักคำสอนสูงสุดคือความสำคัญในวันคริสต์มาส “ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเป็นหน่วยสำคัญที่สุดในกาลเวลาและในนิรันดร”¹² ขณะที่สี่ไฮรับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิต (ความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า) ท่านปรารถนาให้ “ครอบครัว [ของท่าน] ได้รับส่วนของผลนั้นด้วย”¹³

เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาในความจริงและความชอบธรรม หลักข้อหนึ่งที่จะช่วยเราบรรลุผลเรื่องนี้คือหลีกเลี่ยงการดำเนินคดีที่มากเกินไปเกี่ยวกับความประพฤติโง่เขลาหรือขาดปฏิภาณไหวพริบแต่ไม่ใช่บาป หลายปีก่อน สมัยที่ข้าพเจ้า

กับภรรยามีลูกๆ ที่บ้าน เอิลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์สอนว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะแยกแยะระหว่างความผิดพลาดของวัยเยาว์ซึ่งต้องแก้ไข กับบาปที่ต้องมีการตีสอนและการกลับใจ¹⁴ เมื่อขาดปัญญา ลูกของเราต้องได้รับคำแนะนำ เมื่อมีบาปการกลับใจจำเป็นอย่างยิ่ง¹⁵ เราพบว่าคำสอนนี้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวเรา

การถือปฏิบัติตามศาสนาเมื่ออยู่ที่บ้านเป็นพรแก่ครอบครัว แบบอย่างสำคัญเป็นพิเศษ สิ่งที่เรา เป็น มีอิทธิพลมากกว่าสิ่งที่เราพูด เมื่อข้าพเจ้าอายุเกือบห้าขวบ คุณแม่ทราบข่าวน้องชายของท่านเสียชีวิตเมื่อเรือรบประจำการถูกระเบิดห่างจากชายฝั่งประเทศญี่ปุ่นช่วงใกล้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง ข่าวนี้ทำร้ายความรู้สึกท่าน ท่านสะเทือนใจมากและเข้าไปในห้องนอน ลักพักข้าพเจ้าแอบมองเข้าไปในห้องเพื่อดูว่าท่านเป็นอย่างไร ท่านคุกเข่าสวดอ้อนวอนข้างเตียง ข้าพเจ้ารู้สึกสงบอย่างยิ่งเพราะท่านสอนข้าพเจ้าเสมอมาให้สวดอ้อนวอนและรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด นี่คือแบบอย่างตามแบบฉบับทั่วไปที่ท่านสอนข้าพเจ้า การที่บิดาและมารดาสวดอ้อนวอนกับลูกๆ อาจสำคัญยิ่งกว่าแบบอย่างอื่นใด

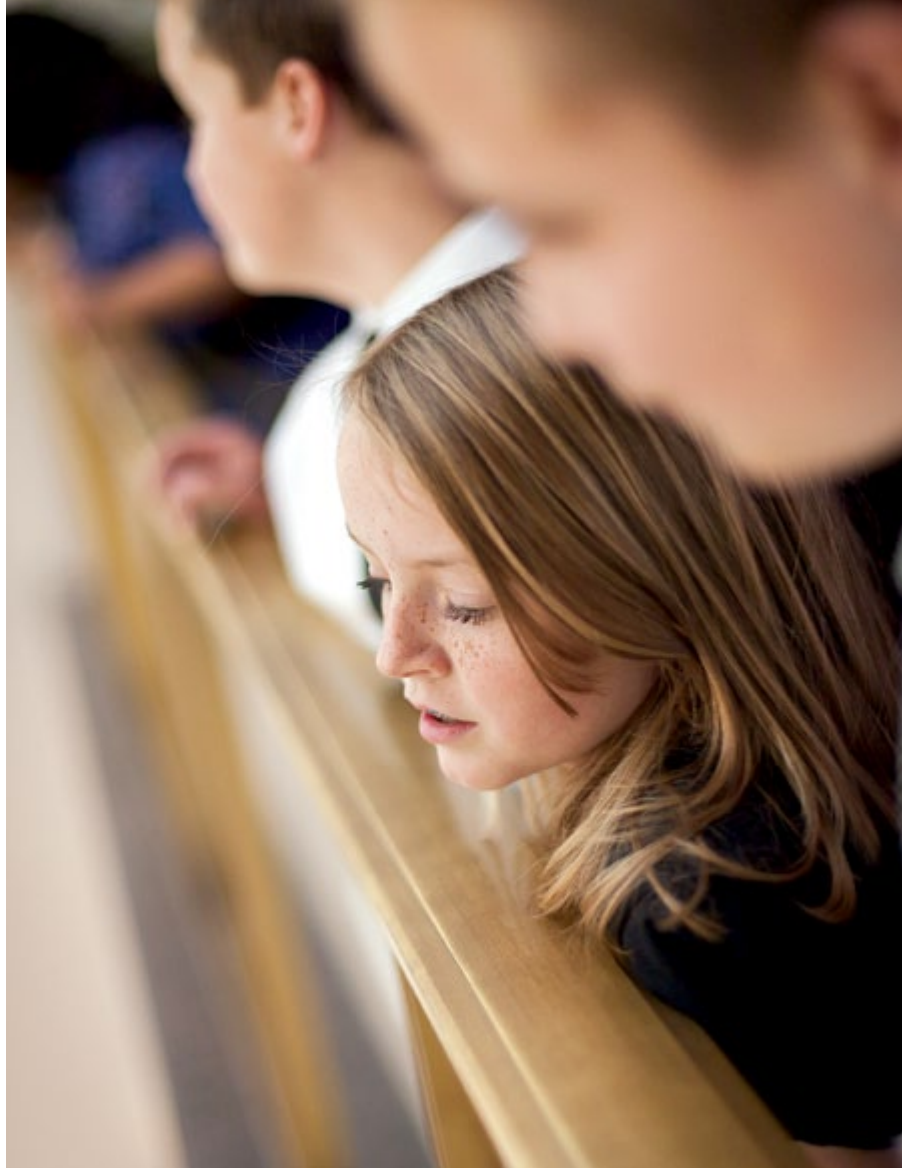
ข่าวสาร การปฏิบัติศาสนกิจ และการซัดไซ้ของพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา คือหลักสูตรสำคัญที่สุดในการครอบครัวเรา

ไม่มีพระคัมภีร์ข้อใดบรรยายลักษณะศรัทธาของเราได้ดีเท่า 2 โนะเฟ 25:26 “และเราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา.”

หลักการพื้นฐานประการหนึ่งในนิมิตของลิไฮคือสมาชิกที่ซื่อสัตย์ต้องยึดราวเหล็กให้มั่นเพื่อรักษาตนเองให้อยู่ในทางคับแคบและแคบซึ่งนำไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต จำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกต้องอ่าน ไตร่ตรอง และศึกษาพระคัมภีร์¹⁷

พระคัมภีร์มอรมอนมีความสำคัญสูงสุด¹⁸ แน่แน่นอนว่ามีผู้ที่คุณให้ความสำคัญหรือแม้กระทั่งดูหมิ่นหนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ บางคนทำให้เป็นเรื่องขบขัน ก่อนข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยท่านหนึ่งอ้างคำพูดของมาร์ก ทเวนว่า หากลบลวลิที่ว่า “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น” ออกจากพระคัมภีร์มอรมอน หนังสือเล่มนี้ “คงเป็นแค่จุลสาร”¹⁹

ไม่กี่เดือนต่อมา ขณะข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษ อาจารย์จบออกซ์ฟอร์ดผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่งที่มหาวิทยาลัยลอนดอน เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอียิปต์ในกลุ่มภาษาเซมิติก ท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอน เขียนจดหมายโต้ตอบกับประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ และได้พบกับผู้สอนศาสนา ท่านบอกผู้สอนศาสนาว่าท่านแน่ใจว่าพระคัมภีร์มอรมอนแปลจาก “สิ่งเรียนรู้ของชาวยิวและภาษาของชาวอียิปต์” ในช่วงเวลาตามที่พระคัมภีร์มอรมอนบอกไว้²⁰ ตัวอย่างหนึ่งที่ท่านยกมาอ้างคือวลีเชื่อมประโยคให้เกี่ยวเนื่องกัน “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น” ซึ่งท่านกล่าวว่าตรงกับวลีที่ท่านจะใช้แปลสำนวนงานเขียนภาษาเซมิติกโบราณ²¹ ศาสตราจารย์ท่านนั้นได้ทราบ่ววิธีการทางเหตุผลและผลตามงานอาชีพช่วยท่านแต่ยังจำเป็นอยู่ดีที่ท่านต้องมีประกาศพยานทางวิญญาณ โดยการศึกษาและสวดอ้อนวอนท่านได้รับพยานทางวิญญาณและรับบัพติศมา สิ่งที่น่าทึ่งนอกรวมชนผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่งเห็นเป็นเรื่องตลก แต่นักวิชาการคน

หนึ่งกลับตระหนักว่านั่นเป็นพยานหลักฐานสำคัญยิ่งถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน ท่านได้รับการยืนยันจากพระวิญญาณ

หลักคำสอนสำคัญเรื่องสิทธิ์เสรีกำหนดว่าประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่รับการฟื้นฟูอยู่บนพื้นฐานของศรัทธาไม่ใช่เพียงข้อพิสูจน์ภายนอกหรือทางวิทยาศาสตร์ การหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ยังไม่เปิดเผยอย่างสมบูรณ์ เช่น การกำเนิดจากหญิงพรหมจารีหรือการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดเกิดขึ้นได้อย่างไรหรือโจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์ของเราด้วยวิธีใดกันแน่ จะไม่ส่งผลดีหรือทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิญญาณ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของศรัทธา ที่สุดแล้วคำตอบนั้นคือคำแนะนำของโมโรไนที่ให้อ่านและไตร่ตรองแล้วทูลถามพระผู้เป็นเจ้าด้วยความจริงใจที่สุด ด้วยเจตนาแท้จริง ให้ทรงยืนยันความจริงของพระคัมภีร์โดยพยาน

จากพระวิญญาณ²² นอกจากนี้เมื่อเราซึมซับกฎเกณฑ์จากพระคัมภีร์เข้าไปในชีวิตเราและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เราจะได้รับพรด้วยพระวิญญาณและชิมรสพระคุณความดีของพระองค์ด้วยความรู้สึกปีติ ความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งสันติสุข²³

เห็นได้ชัดว่าข้อแตกต่างระหว่างผู้ได้ยื่นท่วงทำนองแห่งศรัทธากับผู้ฟังทำนองไม่ออกหรือทำนองที่เพี้ยนคือการศึกษาพระคัมภีร์อย่างขะมักเขม้น ข้าพเจ้าประทับใจอย่างยิ่งเมื่อหลายปีก่อนที่สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ศาสตราจารย์ภาควิชาที่รักของเราเน้นความจำเป็นของการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่อง ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์เพียงผิวเผินกับพระผู้เป็นเจ้าและเมื่อดูเหมือนว่าไม่มีพระกรรณคอยสดับฟังและไม่มีการเสวยรับสั่ง ข้าพเจ้าก็กำลังห่างไกลออกไปทุกที ถ้าข้าพเจ้าใฝ่ใจ

ศึกษาพระคัมภีร์ ระยะทางจะแคบเข้าและความเข้มแข็งทางวิญญาณจะกลับคืนมา”²⁴

ข้าพเจ้าหวังว่าเรากำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอนกับบุตรธิดาอยู่เป็นประจำ ข้าพเจ้าสนทนาเรื่องนี้กับลูกๆ พวกเขาให้ข้อสังเกตสองข้อ ข้อแรก การอ่านพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกวันกับครอบครัวคือกุญแจบุตรสาวข้าพเจ้าอธิบายอย่างเบิกบานใจถึงความพยายามในช่วงเช้าเพื่อให้ลูกๆ วัยรุ่นอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ เธอกับสามีตื่นแต่เช้าและกังวลใจว่าราวบันไดไปยังที่ซึ่งครอบครัวมานั่งอ่านพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยกัน ความไม่ย่อท้อคือคำตอบ และอารมณ์ขันช่วยได้ การทำเช่นนี้ต้องใช้ความพยายามมากทุกๆ วันจากสมาชิกทุกคนในครอบครัว แต่จะคุ้มค่าความพยายาม อุปสรรคชั่วคราวเอาชนะได้ด้วยใจที่ไม่ย่อท้อ

ข้อสองคือวิธีที่บุตรชายคนเล็กของเราและภรรยาอ่านพระคัมภีร์เป็นครอบครัวกับลูกเล็กๆ ของพวกเขา ลูกสองคนในบรรดาสี่คนยังไม่โตพอจะอ่านได้ สำหรับลูกวัยห้าขวบพวกเขาใช้สัญญาณห้านิ้วให้ลูกได้ตอบเพื่อจะมีส่วนร่วมเต็มที่ในการอ่านพระคัมภีร์กับครอบครัว สัญญาณนิ้ว 1 คือให้เขาท่องคำว่า “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น” เมื่อคำนี้ปรากฏในพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่าข้าพเจ้าชอบที่วิธีนี้ปรากฏบ่อยมากและเมื่อครอบครัวที่มีลูกเล็กๆ จะสนใจ สัญญาณนิ้ว 2 คือคำว่า “และเราจึงเห็นดังนี้” ส่วนนิ้ว 3, 4 และ 5 แล้วแต่บิดามารดาจะเลือกตามคำในบทที่กำลังอ่าน

เรารู้ว่าการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวและการสังสรรค์ในครอบครัวไม่ได้สมบูรณ์แบบเสมอไป แต่ไม่ว่าท่านจะเผชิญการทำ-หายใด จงอย่าท้อถอย

ขอให้เข้าใจว่าการมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และการรักษาพระบัญญัติของพระองค์เป็นบททดสอบที่กลมกลืนเราในความเป็นมรรตัยและจะยังเป็นเช่นนั้นเสมอเหนือสิ่งอื่นใด เราแต่ละคนต้องตระหนักว่าเมื่อคนหนึ่งฟังท่วงทำนองแห่งศรัทธาไม่ออกเขาอย่ายอมไม่สอดคล้องกับพระวิญญาณ ดังที่ศาสดาพยากรณ์นี้ไฟสอนว่า “[ท่าน] ได้ยินเสียง [พระองค์]... และเมื่อ [พระองค์ตรัส] กับท่านด้วยเสียงสงบแผ่วเบา, แต่ใจ [ท่าน] เกินกว่าจะรู้สึก, [ท่าน] จึงสัมผัสพระองค์ไม่ได้”²⁵

หลักคำสอนของเราชัดเจน เราต้องมองในแง่ดีและมีใจรื่นเริง เราเน้นศรัทธาของเรา มิใช่ความกลัว เราชื่นชมยินดีในคำรับรองจากพระเจ้าที่ว่าพระองค์จะทรงยื่นเคียงข้างเราคอยให้คำแนะนำและแนวทางแก่เรา²⁶ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อใจเราว่าเรามีพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรา แผนอันเมตตาของพระองค์เพื่อการไถ่เราจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในทุกด้านเพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ดังที่นาโอมิ ดับเบิลยู. แรนต์ลีย์ ผู้ประพันธ์เพลง “ฉันลูกพระเจ้า” เขียนไว้ว่า “พระวิญญาณทรงนำ และความรักบอกว่าเป็นเมื่อศรัทธาคงมั่น ความหวังนวล”²⁷

ดังนั้น ขอให้เราดำเนินอยู่ในเส้นทางของสานุศิษย์ในนิมิตของลีไอ ดังปณิธานที่จะกระตุ้นตัวเราและครอบครัวเราให้ปรารถนามากขึ้นที่จะได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ อันไม่อาจเข้าใจได้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับท่วงทำนองแห่งศรัทธา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระเยซูคริสต์และความเป็นจริงแห่งการชดใช้ของพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดูหลักคำสอนและพันธสัญญา 1:30
2. โจนธาธาน แซคส์, “Has Europe Lost Its Soul?” (คำปราศรัยเมื่อ 12 ธ.ค. 2011 ที่มหาวิทยาลัยพอนตีฟิออลเกรโกเรียน), chiefrabbi.org/ReadArtical.aspx?id=1843
3. ดู 1 นีไฟ 8

หมายเหตุบรรณานุกรม

4. ดู 1 นีไฟ 8:27; 11:35
5. ดู 1 นีไฟ 8:23; 12:17
6. 1 นีไฟ 8:28
7. ดู 1 นีไฟ 8:30
8. คำแนะนำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือให้ตามหาแผนที่หายไป; ดู มัทธิว 18:12-14
9. ดู ยอห์น 5:22; ดู มัทธิว 7:1-2 ด้วย
10. โทมัส เอส. มอนสัน, “ขอให้ท่านกล้าหาญ,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009, หน้า 150
11. 1 นีไฟ 8:12
12. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.1.1
13. 1 นีไฟ 8:12
14. ดู คลิฟ เอช. โอ๊คส์, “Sins and Mistakes,” *Ensign*, ต.ค. 1996, 62 เอ็ดเดอร์โอ๊คส์สอนแนวคิดนี้สมัยท่านเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยบร็อกมิงก์ประมาณปี 1980
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:25-27
16. ดู มาร์วาร์ จินน์ คิมบัลล์ พีเตอร์เซ็น, *Vaughn Roberts Kimball: A Memorial* (1995) วอห์นเล่นฟุตบอลตำแหน่งกองหลังให้มหาวิทยาลัยบร็อกมิงก์ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1941 วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1941 หลังจากวันกลมพีริลฮาร์เบอร์ เขาถูกเกณฑ์ไปประจำการกองทัพเรือสหรัฐ เขาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 จากการทิ้งระเบิดโจมตีของฝ่ายตรงข้ามที่ USS Bunker Hill ร่างของเขาฝังอยู่ที่ทะเล
17. ดู ยอห์น 5:39
18. ดู เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, พ.ย. 1986, 4; หรือ *เลียโฮนา*, ต.ค. 2011, หน้า 52
19. มาร์ก ทเวน, *Roughing It* (1891), 127-128 คนรุ่นใหม่แต่ละรุ่นจะต้องได้รู้จักคำพูดของทเวนราวกับว่าเป็นการค้นพบครั้งใหม่ที่สำคัญมาก มักจะมีข้ออ้างอิงเล็กน้อยถึงข้อเท็จจริงที่ว่า มาร์ก ทเวน เมินเฉยต่อคริสต์ศาสนาและศาสนาโดยทั่วไป
20. 1 นีไฟ 1:2
21. ข้าพเจ้าพบ ดร. เอเบียด ซาโรฟิม ในลอนดอนเมื่อ เอ็ดเดอร์กำลังสอนเขา ดู เอ็น. เอลดอน เทนเนอร์, ใน Conference Report, เม.ย. 1962, 53 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญเขียนภาษาเซมิติกและอียิปต์โบราณสังเกตเห็นการใช้วลีสันธาน “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น” ข้าฯ ในตอนต้นประโยค; ดู ฮิวจ์ นิบลิ, *Since Cumorah*, 2nd ed. (1988), 150 ด้วย
22. ดู โมโรไน 10:3-4; นักวิจารณ์ไม่กี่คนเท่านั้นที่ทดสอบข้อความนี้ด้วยเจตนาแท้จริง
23. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23
24. *คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์* (2006), 73
25. 1 นีไฟ 17:45; ดู เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Seek the Spirit of the Lord,” *Tambuli*, ก.ย. 1988, 5; *Ensign*, เม.ย. 1988, 4: “ส่วนใหญ่เราได้ยินพระวจนะของพระเจ้าด้วยความรู้สึก หากเราอ่อนน้อมถ่อมตนและมีความรู้สึกละเอียดอ่อนพระเจ้าจะทรงกระตุ้นเตือนเราผ่านความรู้สึกของเรา”
26. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:6
27. “เมื่อศรัทธาคงมั่น,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 53

โดย เฮลเตอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์

แห่งโคเวรัมอัครสาวกลีบสอง

วิธีได้รับการเปิดเผย และการคล้อยใจ ในชีวิตส่วนตัว ของท่าน

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงต้องการให้เราสวดอ้อนวอนทูลขอพระองค์
เพราะนั่นคือวิธีที่ได้รับการเปิดเผย

ทุกคนที่มายืน ณ แท่นพูดนี้เพื่อถ่ายทอดข่าวสารรู้สึกได้ถึงพลังและแรงสนับสนุนจากสมาชิกทั่วโลก ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่แรงสนับสนุนเดียวกันนี้สามารถมาจากผู้ครองอันเป็นที่รักในอีกด้านหนึ่งของม่านเช่นกัน ขอขอบคุณจึนี้

พระวิญญาณบริสุทธิ์สื่อสารข้อมูลสำคัญที่เราต้องรู้เพื่อนำทางเราในการเดินทางของชีวิตมรดก เมื่อข้อมูลนั้นแจ่มชัดและสำคัญยิ่ง ย่อมสมควรแก่การเรียกว่าการเปิดเผย เมื่อเป็นการกระตุ้นเตือนที่มีมาต่อเนื่องเพื่อนำเราที่ละก้าวไปสู่วัตถุประสงค์อันมีค่าควรสำหรับบริบทของข่าวสารนี้ นั่นคือการคล้อยใจ

ตัวอย่างหนึ่งของการเปิดเผยคงเป็นแนวทางการที่ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ได้รับหลังจากทูลวิงวอนพระเจ้าอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานเรื่องการมอบฐานะปุโรหิตให้ชายทุกคนที่มีค่าควรในศาสนจักรขณะที่เวลานั้นมีให้เฉพาะบางคน

อีกตัวอย่างหนึ่งของการเปิดเผยคือการนำทางต่อไปนี้ที่ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ได้รับ “ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราเคลื่อนไหวและดำเนินอยู่ท่ามกลางผู้ส่งสารจากสวรรค์และสัทภาวะจากสวรรค์ เราไม่ได้อยู่แยกต่างหาก ... เราเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับญาติพี่น้องของเรา บรรพชนของเรา ... ผู้ล่วงหน้าที่โลกวิญญาณแล้ว เราไม่อาจลืมพวกเขาได้ เราไม่หยุดรักพวกเขา เราเก็บพวกเขาไว้ในใจในความทรงจำเสมอ ด้วยเหตุนี้เราจึงสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับพวกเขาด้วยสายใยที่ไม่มีวันขาด ... หากนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราในสภาพชีวิตอันจำกัดซึ่งรายล้อมไปด้วยความอ่อนแอของมนุษย์ ... แน่หนอนกว่านั้นเพียงใด ... ที่จะเชื่อว่าผู้ซื่อสัตย์ที่ล่วงลับไปแล้ว ... ย่อมเห็นเราได้ชัดเจนกว่าที่เราเห็นพวกเขา ว่าพวกเขารู้จักเราดีกว่าที่เรารู้จักพวกเขา ... เราอยู่ท่ามกลางพวกเขา พวกเขามอง

เห็นเรา พวกเขาห่วงใยความสุขของเรา รักเรามากกว่าที่เคยรัก ด้วยเวลานี้พวกเขาเห็นอันตรายที่ห้อมล้อมเรา ... ความรักและความปรารถนาดีที่พวกเขามีต่อเราต้องมากกว่าที่เรารู้สึกต่อตนเองเป็นแน่”¹

สัมพันธภาพจะแน่นแฟ้นขึ้นได้ผ่านม่านกับบรรดาคนรู้จักที่เรารัก สิ่งนี้เกิดขึ้นด้วยความมุ่งมั่นของเราที่จะทำสิ่งถูกต้องอยู่เสมอ เราจะกระชับสัมพันธภาพของเรากับผู้ล่วงลับที่เรารักโดยตระหนักว่าการแยกจากกันเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวและพันธสัญญาที่ทำในพระวิหารเป็นนิรันดร์ เมื่อเชื่อฟังพันธสัญญาอยู่เสมอ ย่อมเป็นสิ่งรับประกันว่าสัญญานิรันดร์ที่ผูกติดกับพันธสัญญานั้นจะเกิดสัมฤทธิ์ผล

การเปิดเผยชัดเจนที่สุดในชีวิตข้าพเจ้าเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นเตือนอย่างแรงกล้าจากพระวิญญาณให้ขอ จีนิเนวิทกินส์ ผนึกกับข้าพเจ้าในพระวิหาร

บทเรียนสำคัญอย่างหนึ่งคือเราต้องเรียนรู้ที่จะขอ เหตุใดพระเจ้าจึงทรงต้องการให้เราสวดอ้อนวอนทูลขอพระองค์ เพราะนั่นคือวิธีที่ได้รับการเปิดเผย

เมื่อข้าพเจ้าเผชิญกับเรื่องยากมาก นี่คือนิสัยที่ข้าพเจ้าพยายามเข้าใจว่าควรทำอย่างไร ข้าพเจ้าอดอาหาร สวดอ้อนวอนเพื่อให้พบและเข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่จะช่วยได้ ขั้นตอนเวียนอยู่เช่นนี้คือ ข้าพเจ้าเริ่มอ่านข้อความในพระคัมภีร์ ไตร่ตรองความหมายและสวดอ้อนวอนขอการคล้อยใจ จากนั้นไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าข้าพเจ้ารับรู้ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ทำแล้วหรือไม่ ความประทับใจเพิ่มเติมมักมาพร้อมกับความเข้าใจมากขึ้นในหลักคำสอน ข้าพเจ้าพบว่าแบบแผนดังกล่าวเหมาะแก่การเรียนรู้จากพระคัมภีร์

มีหลักการเป็นประโยชน์บางอย่างซึ่งขยายการเปิดเผย อย่างแรก การยอมจำนน

ต่ออารมณ์ความรู้สึก เช่น ความโกรธ ความเจ็บปวด หรือความรู้สึกต่อต้านจะขับพระวิญญูณบริสุทธิออกไป เราต้องกำจัดอารมณ์เหล่านั้น มิฉะนั้นโอกาสที่เราจะได้รับการเปิดเผยมีน้อยมาก

หลักธรรมอีกข้อหนึ่งคือให้ระมัดระวังอารมณ์ขึ้น อารมณ์ขบขันเกินเหตุเกินควรจะทำให้พระวิญญูณขุ่นเคือง อารมณ์ขึ้นที่ดีเอื้อต่อการเปิดเผย ตรงข้ามกับอารมณ์ขบขันเกินเหตุ อารมณ์ขึ้นคือช่องทางหลบเลี่ยงแรงกดดันในชีวิต

ศัตรูอีกอย่างหนึ่งของการเปิดเผยมาจากการพูดจาโอ้อวดหรือพูดเสียงดัง คำพูดเบาๆ ด้วยความระมัดระวังจะหนุนนำให้ได้รับการเปิดเผย

ในอีกแง่หนึ่ง การสื่อสารทางวิญญูณจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยการดูแลตนเองให้มีสุขภาพดี การออกกำลังกาย นอนหลับอย่างเพียงพอ และนิสัยการกินที่ดีจะเพิ่มความสามารถของเราในการรับและเข้าใจการเปิดเผย เราจะมีชีวิตอยู่ตามช่วงเวลาที่กำหนด แต่เราสามารถเพิ่มทั้งคุณภาพการรับใช้และความผาสุกของเราเองโดยการเลือกอย่างถูกต้องด้วยความระมัดระวัง

เป็นเรื่องสำคัญที่กิจกรรมประจำวันต้องไม่ทำให้เราเผลอไปจากการฟังพระวิญญูณ

การเปิดเผยประทานมาในความฝันได้เช่นกันเมื่อเราเปลี่ยนจากหลับเป็นตื่นโดยแทบไม่รู้ตัว หากท่านพยายามบันทึกเนื้อหาไว้โดยทันที ท่านจะบันทึกรายละเอียดได้มาก มิฉะนั้นฝันจะจางหายไปอย่างรวดเร็ว โดยทั่วไปการสื่อสารที่ได้รับการคลายความเคียดจะมาพร้อมกับความรู้สึกศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้นตลอดประสบการณ์นั้น พระเจ้าทรงใช้บุคคลที่เราเคารพนับถือมากเพื่อสอนความจริงเราในความฝัน เพราะเราเชื่อใจและจะฟังคำแนะนำของคนเหล่านั้น พระเจ้าคือผู้ที่กำลังสอนความจริงผ่านพระวิญญูณบริสุทธิ แต่พระองค์อาจทรงทำให้ความฝันเข้าใจง่ายขึ้นและสัมผัสใจเราง่ายขึ้นโดยทรงสอนผ่านคนที่เรารักและเคารพ

เมื่อเป็นจุดประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถช่วยให้เราจำได้ทุกอย่าง แต่นั่นไม่ควรบั่นทอนความมุ่งมั่นที่เราจะบันทึกความรู้สึกจากพระวิญญูณ การตั้งใจบันทึก

การคลายแสดงให้พระผู้เป็นเจ้าเห็นว่าการสื่อสารของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์ต่อเรา นอกจากนี้การบันทึกจะขยายความสามารถให้เราจำการเปิดเผยได้มากขึ้น ฟังป้องกันบันทึกการนำทางจากพระวิญญูณเช่นนั้นไม่ให้สูญหายหรือถูกล่วงล้ำจากผู้อื่น

พระคัมภีร์ยืนยันไว้อย่างน่าฟังว่าการดำเนินชีวิตตามความจริงอยู่เสมอจะเปิดประตูไปสู่การคลายเพื่อจะรู้ว่าควรทำอะไรและเมื่อจำเป็น อานาจศักดิ์สิทธิ์จะขยายความสามารถของบุคคลนั้น พระคัมภีร์อธิบายว่าพระเจ้าทรงเพิ่มพลังความสามารถของบุคคลหนึ่งเมื่อถึงเวลาจำเป็นเพื่อเอาชนะความยากลำบาก ความสงสัย และการท้าทายที่ดูเหมือนยากจะเอาชนะได้ เมื่อท่านไตร่ตรองแบบอย่างเหล่านั้น จะมีการยืนยันเงียบๆ ผ่านทางพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ว่าประสบการณ์ของพวกเขาเป็นความจริง ท่านจะรู้ว่าความช่วยเหลือคล้ายกันนี้มีให้ท่านเช่นกัน

ข้าพเจ้าเห็นหลายคนเผชิญการทำทนายและรู้ว่าต้องทำอะไรเมื่อสิ่งนั้นเกินกว่าหัวโหม่งบินของตน นั่นเพราะพวกเขาว่างใจ

พระเจ้าและรู้ว่าพระองค์จะทรงนำไปพบทางออกที่ต้องการโดยเร็ว

พระเจ้าทรงประกาศว่า “และเจ้าต้องรับการสอนจากเบื้องบน. จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์ และเจ้าจะได้รับการประสาทอำนาจ, เพื่อเจ้าจะให้แม้มันที่เราพูดไว้.”² คำว่า ชำระตนเองให้บริสุทธิ์ อาจฟังน่าขนลุก ประธานฮาโรลด์ บี. ลี อธิบายครั้งหนึ่งว่าเราสามารถแทนคำเหล่านั้นด้วยประโยค “รักษาบัญญัติของเรา” เมื่ออ่านดังนั้นคำแนะนำดังกล่าวอาจฟังดูชัดเจนขึ้น

บุคคลหนึ่งต้องสะอาดทั้งกายและใจและมีเจตนาบริสุทธิ์เพื่อให้พระเจ้าทรงคลายได้ ผู้เชื่อฟังพระบัญญัติยอมเป็นที่ไว้วางพระทัยจากพระเจ้า เขามีสิทธิ์ได้รับการคลายเพื่อจะรู้ว่าควรทำอะไรและเมื่อจำเป็นเขาจะได้รับพลังจากสวรรค์เพื่อทำสิ่งนั้น

เพื่อให้มีความเข้มแข็งทางวิญญูณมากขึ้นและมีไว้ใช้มากขึ้น เราต้องปลุกฝังในสภาพแวดล้อมที่ชอบธรรม ความหยิ่งยโส ความจองหอง ความถือดี เป็นเหมือนพื้นหินที่ไม่มีวันให้ผลิตผลทางวิญญูณ

ความอ่อนน้อมต่อมตนเป็นดินดีทำให้ความเข้มแข็งทางวิญญาณเติบโตและออกผลเป็นการคล้ำใจให้รู้สิ่งที่ควรทำ เปิดทางไปสู่อำนาจศักดิ์สิทธิ์เพื่อบรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ต้องทำ ผู้ที่ถูกลงใจด้วยความปรารถนาจะได้รับยกย่องหรือกล่าวขวัญยอมไม่คู่ควรได้รับการสอนจากพระวิญญาณ ผู้ที่โอหังหรือปล่อยให้อารมณ์ความรู้สึกครอบงำการตัดสินใจจะไม่ได้รับการนำอย่างทรงพลังจากพระวิญญาณ

เมื่อเรากระทำตนเป็นเครื่องมือแทนผู้อื่นเราจะรับการคล้ำใจได้ง่ายกว่าเมื่อเรานึกถึงแต่ตนเอง ระหว่างช่วยเหลือผู้อื่น พระเจ้าจะทรงให้การนำทางที่เป็นประโยชน์แก่เราเพิ่มมาด้วย

พระบิดาบนสวรรค์มีได้ทรงวางเราไว้บนแผ่นดินโลกเพื่อล้มเหลวแต่เพื่อประสบความสำเร็จอย่างรุ่งโรจน์ ฟังดูอาจขัดแย้งกัน นั่นเป็นเหตุที่การรับรู้คำตอบของการสวดอ้อนวอนอาจยากมากในบางครั้ง บางครั้งเราไม่ฉลาดนักที่พยายามเผชิญชีวิตตามมีตามเกิด จะเป็นการฉลาดกว่านั้นถ้าเราแสวงหาผ่านการสวดอ้อนวอนและการคล้ำใจจากสวรรค์เพื่อให้รู้สิ่งที่ควรทำ การเชื่อฟังเป็นสิ่งรับรองว่าเราคู่ควรจะได้รับอำนาจศักดิ์สิทธิ์ในยามจำเป็นเพื่อบรรลุผลสำเร็จในวัตถุประสงค์ที่ได้รับการคล้ำใจ

เช่นเดียวกับเราหลายคน ออลิเวอร์ คาวเดอรีไม่ตระหนักถึงพยานหลักฐานของคำตอบจากการสวดอ้อนวอนซึ่งพระเจ้าประทานให้แล้ว เพื่อเปิดตาเขาและตาเรา พระองค์จึงประทานการเปิดเผยนี้ผ่านโจเซฟ สมิท

“เจ้าเป็นสุขเพราะสิ่งที่เจ้าทำไป; เพราะเจ้าสอบถามเรา, และดูเถิด, บ่อยเท่าที่เจ้าสอบถาม เจ้าก็ได้รับคำแนะนำจากพระวิญญาณของเรา. หากไม่เป็นเช่นนั้น, เจ้าคงไม่ได้มาอยู่ตรงที่ซึ่งเจ้าอยู่ ณ เวลานี้.

“ดูเถิด, เจ้ารู้ว่า เจ้าสอบถามเรา และเราได้ทำให้ความนึกคิดของเจ้าสว่าง; และบัดนี้เราบอกเจ้าเรื่องเหล่านี้เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเจ้าได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณแห่งความจริง”⁴

หากท่านรู้สึกว่าคุณเป็นผู้เป็นเจ้ายังไม่ได้ตอบคำสวดอ้อนวอนท่าน จงไตร่ตรองพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้—จากนั้นตั้งใจมองหาพยานหลักฐานในชีวิตท่านซึ่งแสดงว่าพระองค์ทรงตอบท่านแล้ว

ข้อบ่งชี้สองประการที่บ่งบอกว่าความรู้สึกหรือการกระตุ้นเตือนนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าคือสิ่งนั้นทำให้เกิดสันติสุขในใจท่านและความรู้สึกสงบอบอุ่น เมื่อท่านทำตามหลักธรรมที่ข้าพเจ้ากล่าวมา ท่านจะพร้อมตระหนักถึงการเปิดเผยเมื่อเกิดช่วงเวลาวิกฤตในชีวิตท่านเอง

ยิ่งท่านตั้งใจทำตามการนำทางจากสวรรค์มากเท่าใด ท่านจะยิ่งมีความสุขที่นี้และในนิรันดรมากขึ้นเท่านั้น—ยิ่งกว่านั้นคือความก้าวหน้าและความสามารถในการรับใช้ของท่านจะเพิ่มพูนขึ้นด้วย ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเองแท้ว่าเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร แต่การนำทางดังกล่าวในชีวิตมิได้พรากสิทธิ์เสรีไปจากท่าน ท่านสามารถตัดสินใจตามสิ่งที่ท่านเลือก แต่พึงระลึกว่าธรรมชาติวิสัยในการทำสิ่งถูกต้องนำมาซึ่งสันติสุขในจิตใจและความสุข

หากการเลือกผิดพลาด แก้ไขได้โดยผ่านการกลับใจ เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขครบถ้วน การชดใช้ของพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดจะปลดปล่อยความผิดพลาดนั้นจากข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม ช่างเรียบง่ายจนน่าอัศจรรย์และสวยงามจนหาที่เปรียบมิได้ เมื่อท่านดำเนินชีวิตต่อไปอย่างชอบธรรม ท่าน

จะได้รับการกระตุ้นเตือนเสมอให้รู้สิ่งที่ควรทำ บางครั้งการจะค้นพบว่าควรทำอย่างไรอาจเรียกร้องความพยายามและความไว้วางใจอย่างมากจากท่าน กระนั้นท่านจะได้รับการกระตุ้นเตือนให้รู้สิ่งที่ควรทำเมื่อท่านดำเนินตามเงื่อนไขสำหรับการนำทางศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวในชีวิตท่าน อาทิ การเชื่อฟังพระบัญญัติพระเจ้า การวางใจแผนแห่งความสุขอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และการหลีกเลี่ยงสิ่งที่ขัดกับแผนนั้น

การสื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์ไม่ใช่เรื่องสัพเพเหระ แต่เป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับหลักธรรมนิรันดรอันไม่เปลี่ยนแปลง เราได้รับความช่วยเหลือจากพระบิดาในสวรรค์ตามศรัทธา การเชื่อฟังและการใช้สิทธิ์เสรีอย่างเหมาะสมของเรา

ขอพระเจ้าทรงคล้ำใจท่านให้เข้าใจและใช้หลักธรรมที่นำไปสู่การเปิดเผยส่วนตัวและการคล้ำใจ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ เอฟ. สมิท, ใน Conference Report, ฅ.ย. 1916, 2–3; ดู *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 430-31 ด้วย
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 43:16
3. ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี* (2007), 141
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:14–15

โดยเฮลเคอร์เควิก เอ. เบตনার
แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

อำนาจแห่งสวรรค์

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหมดและสูงวัยต้องการสิทธิอำนาจและพลังอำนาจ—
คำอนุญาตที่จำเป็นและความสามารถทางวิญญาณในการเป็นตัวแทนของ
พระผู้เป็นเจ้าในงานแห่งความรอด

ฟีน้องชายที่รัก ข้าพเจ้าซาบซึ้งที่
เราสามารถนมัสการด้วยกันเป็นผู้
ดำรงฐานะปุโรหิตกลุ่มใหญ่ ข้าพ
เจ้าขอบและชื่นชมพวกท่านสำหรับ ความ
มีค่าควรและอิทธิพลของท่านเพื่อความคิดที่มี
อยู่ทั่วโลก

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ทุกท่านไตร่ตรองว่า
ท่านจะตอบคำถามต่อไปนี้ที่ประธานเดวิด
โอ. แมคเคย์ถามสมาชิกเมื่อหลายปีก่อน
อย่างไร คำถามคือ “ถ้าเวลานี้มีใครขอให้ท่าน
แต่ละคนพูดถึงลักษณะเด่นของศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
มาหนึ่งประโยคหรือหนึ่งวลี คำตอบของท่าน
คืออะไร? (“The Mission of the Church and
Its Members,” *Improvement Era*, Nov. 1956,
781)

คำตอบของประธานแมคเคย์ที่ตอบคำถาม
ของท่านเองคือ “สิทธิอำนาจจากสวรรค์” ของ
ฐานะปุโรหิต ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต่างจากศาสนจักร
อื่นๆ ที่อ้างสิทธิอำนาจของพวกเขาว่ามาจาก
การสืบทอดผ่านทางประวัติศาสตร์ พระคัมภีร์
หรือการอบรมทางศาสนศาสตร์ เราประกาศ
ตนอย่างแจ้งชัดว่าสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต

ได้มีกรรมมอบให้โดยการวางมือโดยตรงจาก
ผู้ส่งสารจากสวรรค์ให้โจเซฟ สมิธ
ข่าวสารของข้าพเจ้าเน้นถึงฐานะปุโรหิต
ศักดิ์สิทธิ์และอำนาจแห่งสวรรค์ ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนอย่างจริงใจเพื่อทูลขอความช่วยเหลือ
จากพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าขณะที่เรา
เรียนรู้เกี่ยวกับความจริงที่สำคัญนี้ด้วยกัน

สิทธิอำนาจและพลังอำนาจฐานะปุโรหิต

ฐานะปุโรหิตคือสิทธิอำนาจของพระผู้เป็น
เจ้าที่ทรงมอบหมายให้ผู้ชายบนแผ่นดินโลก
เพื่อกระทำทุกสิ่งเพื่อความรอดของมวล
มนุษย์ (ดู Spencer W. Kimball, “Them
Example of Abraham,” *Ensign*, June 1975, 3)
ฐานะปุโรหิตคือวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำผ่าน
ผู้ชายเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอด องค์ประ
กอบที่เฉพาะอย่างหนึ่งของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์ ทั้งในสมัยโบราณและปัจจุบัน
คือสิทธิอำนาจของพระองค์ ไม่มีศาสนจักร
ที่แท้จริงใดที่ไม่มีสิทธิอำนาจจากสวรรค์

ผู้ชายทั่วไปได้รับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต
ความมีค่าควรและความเต็มใจ—ไม่ใช่ประ
สพการณ์ ทักษะความรู้ หรือการศึกษา—
ที่เป็นคุณสมบัติสำหรับการวางมือแต่งตั้ง
ฐานะปุโรหิต

แบบแผนในการได้รับสิทธิอำนาจฐานะ
ปุโรหิตอธิบายอยู่ในหลักแห่งความเชื่อข้อห้า
“เราเชื่อว่ามนุษย์ต้องได้รับการเรียกจาก
พระผู้เป็นเจ้า, โดยการพยากรณ์, และโดย
การวางมือโดยผู้มีสิทธิอำนาจ, เพื่อสั่งสอน
พระกิตติคุณและปฏิบัติศาสนพิธีของพระ
กิตติคุณนั้น.” ดังนั้นเด็กชายหรือผู้ชายได้รับ
สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและได้รับการแต่งตั้ง
เข้าสู่ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งโดยผู้ที่ดำรง
ฐานะปุโรหิตและได้รับอนุญาตจากผู้นำที่มี
กุญแจฐานะปุโรหิตที่จำเป็น

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตได้รับการคาดหวัง
ให้ใช้สิทธิอำนาจศักดิ์สิทธิ์นี้ให้สอดคล้องกับ
พระดำริ พระประสงค์ และจุดประสงค์อัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ฐานะปุโรหิตไม่ใช่การ
เอาตนเองเป็นที่ตั้ง ฐานะปุโรหิตมักจะทำให้ใน
การรับใช้ ให้พร และเสริมสร้างความเข้ม
แข็งให้ผู้อื่น

ฐานะปุโรหิตที่สูงกว่าได้รับโดยพันธสัญญา
ที่เคร่งครัดซึ่งรวมถึงหน้าที่ในการกระทำใน
สิทธิอำนาจ (ดู คพ. 68:8) ตำแหน่ง (ดู คพ.
107:99) ที่ได้รับ ในฐานะผู้ดำรงสิทธิอำนาจ
ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า เราคือตัวแทนที่
จะกระทำและไม่ใช้ผู้ที่ถูกกระทำ (ดู 2 นีโ
2:26) โดยเนื้อแท้แล้วฐานะปุโรหิตเป็นสิ่งที่
ต้องใช้ไม่ใช่มีไว้เฉยๆ

ประธานเอสรา แพพท์ เป็นสันสอนว่า
“การที่รับฐานะปุโรหิตแล้วนั่งรออยู่เฉยๆ
จนกระทั่งมีคนมากระตุ้นให้เราใช้นั้นไม่เพียงพอ
เมื่อเราได้รับฐานะปุโรหิต เรามีหน้าที่
เพื่อมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและกระตือรือร้น
ในอุดมการณ์แห่งความชอบธรรมในแผ่นดิน
โลก เพราะพระเจ้าตรัสว่า

“... แต่คนที่หาได้ทำอะไรไม่จนกว่าเรา
จะบัญชาเขา, และรับคำบัญชาด้วยใจงสย,
และรักษาคำบัญชานั้นด้วยความเกียจคร้าน,
คนคนนั้นย่อมอับมงคล.” (คพ. 58:29)” (So
Shall Ye Reap [1960], 21)

ประธานาธิบดีเชอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ เน้นให้คิดถึงคุณลักษณะที่แข็งขันของฐานะปุโรหิต “คนที่ละเมิดพันธสัญญาฐานะปุโรหิต โดยการล่วงละเมิดพระบัญญัติ—แต่โดยการละทิ้งหน้าที่ของเขาด้วยเช่นกัน ดังนั้น การไม่รักษาพันธสัญญานี้ก็คือการอยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไรเลย (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 96)

เมื่อเราทำให้ความรับผิดชอบฐานะปุโรหิต

ของเราเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างสุดความสามารถ เราจะได้รับพรโดยพลังอำนาจฐานะปุโรหิต พลังอำนาจของฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ดำเนินการผ่านเด็กชายและผู้ชายเช่นเราและเรียกร้องความชอบธรรมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การเชื่อฟัง และความพากเพียร เด็กชายหรือผู้ชายคนหนึ่ง จะได้รับอำนาจฐานะปุโรหิตโดยการวางมือ แต่จะไม่มีพลังอำนาจฐานะปุโรหิตถ้าเขาไม่

เชื่อฟัง ไม่มีค่าควร หรือไม่เต็มใจรับใช้

“สิทธิของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้, และ . . . อำนาจแห่งสวรรค์จะถูกบังคับหรือควบคุมไม่ได้ นอกจากตามหลักกรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น

“ว่าสิทธิเหล่านั้นจะประสาทบนเราทั้งหลายก็จริงอยู่; แต่เมื่อเราพยายามปกปิดบาปของเรา, หรือสนองความพอใจให้แก่ความจองหองของเรา, ความทะเยอทะยานอันถือดีของเรา, หรือใช้การควบคุมหรืออำนาจการปกครองหรือการบังคับจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์, ในความไม่ชอบธรรมระดับใดก็ตาม, ดุเถิด, สวรรค์ย่อมถอนตัว; พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จ; และเมื่อถอนตัว, ย่อมเอเมนกับฐานะปุโรหิตหรือสิทธิอำนาจของชายผู้นั้น.” (คพ. 121:36-37 เน้นตัวเอน)

พี่น้องชายทั้งหลาย หากเด็กชายหรือผู้ชายคนหนึ่งได้รับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตแต่ละเลยในการทำสิ่งจำเป็นเพื่อให้มีคุณสมบัติต่อการมีพลังอำนาจฐานะปุโรหิตเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ต่อพระเจ้า ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหมดและสูงวัยต้องการสิทธิอำนาจและพลังอำนาจ—คำอนุญาตที่จำเป็นและความสามารถทางวิญญาณในการเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในงานแห่งความรอด

บทเรียนจากบิดาข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้รับการเลี้ยงดูมาโดยมารดาที่ซื่อสัตย์และบิดาที่ยอดเยี่ยม คุณแม่สืบเชื้อสายมาจากผู้บุกเบิกผู้เสียสละทุกอย่างเพื่อศาสนจักรและอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คุณพ่อไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรของเราและขณะที่ท่านเป็นหนุ่มท่านปรารถนาที่จะเป็นนักบวชคาทอลิก ในที่สุดท่านเลือกที่จะไม่ไปโรงเรียนด้านศาสนศาสตร์และเลือกที่จะมีอาชีพเป็นช่างทำเครื่องมือและแม่พิมพ์ตอกโลหะ

ส่วนใหญ่ในชีวิตแต่งงานของคุณพ่อ ท่านไปการประชุมของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกับครอบครัวของเรา แท้จริงแล้วหลายคนในวอร์ดของเราไม่รู้ว่าคุณพ่อไม่ใช่สมาชิกของศาสนจักร ท่าน

เล่นและเป็นโค้ชให้กับทีมซอฟบอลของวอร์ด เรา ช่วยกิจกรรมลูกเสือ และสนับสนุนคุณ แม้ในการเรียกและความรับผิดชอบต่างๆ ของท่าน ข้าพเจ้าอยากจะทำบทยุติเรียน สำคัญอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากคุณ พ่อเกี่ยวกับสิทธิอำนาจและพลังอำนาจของ ประธานาธิบดี

สมัยเป็นเด็กข้าพเจ้าถามคุณพ่อหลาย ครั้งในแต่ละสัปดาห์ว่าเมื่อไรท่านจะรับบทยุติสมา ท่านตอบด้วยความรักแต่หนักแน่นทุกครั้งข้าพเจ้าถามว่า “เดวิด พ่อจะไม่เข้าร่วมศาสนจักรเพราะแม่ เพราะลูก หรือเพราะใคร พ่อจะเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อพ่อรู้ว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้อง”

ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้ากำลังเป็นวัยรุ่นเมื่อ การสนทนาต่อไปนี้เกิดขึ้นกับบิดาข้าพเจ้า เราเพิ่งกลับถึงบ้านจากการประชุมวันอาทิตย์ ด้วยกันและข้าพเจ้าถามคุณพ่อว่าเมื่อไรจะรับบทยุติสมา ท่านยิ้มและพูดว่า “ลูกเป็นคนเดียวที่ถามพ่อเสมอเกี่ยวกับเรื่องรับบทยุติสมา วันนี้พ่อมีคำถามให้ลูก” ข้าพเจ้าด่วนสรุปด้วยความตื่นเต้นว่าตอนนี้เรากำลังก้าวหน้า

คุณพ่อพูดว่า “เดวิด โบสถ์ของลูกสอนว่า ประธานาธิบดีถูกนำไปจากโลกในสมัยโบราณ และฟื้นฟูโดยผู้ส่งสารจากสวรรค์ให้แก่ศาสนาด พยากรณ์โจเซฟ สมิท ไซโคม” ข้าพเจ้าตอบ ว่าคำพูดของท่านถูกต้อง จากนั้นท่านพูดว่า “นี่คือคำถามของพ่อ ทุกสัปดาห์ในการประชุม ประธานาธิบดีพ่อฟังอธิการและผู้นำประธานาธิบดีคนอื่นเดือน วิววอน และขอรับรองให้ ผู้ชายสอนประจำบ้านและปฏิบัติหน้าที่ประธานาธิบดีของพวกเขา ถ้าศาสนจักรของลูกมี ประธานาธิบดีที่ได้รับการฟื้นฟูอย่างแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า เหตุใดผู้ชายหลายคนในโบสถ์ของลูกไม่แตกต่างจากผู้ชายในโบสถ์ของพ่อในเรื่องการทำหน้าที่ทางศาสนาของพวกเขา” ความคิดอันอ่อนวัยของข้าพเจ้าว่างเปล่าลงทันที ข้าพเจ้าไม่มีคำตอบที่ดีพอให้ให้คุณพ่อ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ถูกต้องที่คุณพ่อจะตัดสินความถูกต้องในคำยืนยันของศาสนจักรต่อสิทธิอำนาจจากสวรรค์โดยความบกพร่องของผู้ชายที่ท่านคบหาสมาคมในวอร์ด แต่

ลึกๆ ในคำถามที่ท่านถามข้าพเจ้านั้นมีข้อสรุปที่ถูกต้องว่าผู้ชายที่ดำรงฐานะประธานาธิบดีอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าควรแตกต่างจากผู้ชายคนอื่น ผู้ชายที่ดำรงฐานะประธานาธิบดีไม่ควรแต่เพียงรับสิทธิอำนาจฐานะประธานาธิบดีเท่านั้นแต่จะต้องเป็นช่องทางอันมีค่าควรและซื่อสัตย์แห่งอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า “เจ้าที่ถือภาชนะของพระเจ้าจงสะอาด” (คพ. 38:42)

ข้าพเจ้าไม่เคยลืมบทเรียนเกี่ยวกับ

สิทธิอำนาจและพลังอำนาจฐานะประธานาธิบดีที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากคุณพ่อของข้าพเจ้า คนดีที่ไม่ได้นับถือศาสนาของเรา ผู้คาดหวังมากขึ้นจากชายที่อ้างว่าดำรงฐานะประธานาธิบดีของพระผู้เป็นเจ้า การสนทนาในบ่ายวันอาทิตย์นั้นกับคุณพ่อเมื่อหลายปีก่อนทำให้ข้าพเจ้ามีความปรารถนาในใจว่าจะเป็น “เด็กดี” ข้าพเจ้าไม่ยอมอยากเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีและเป็นสิ่งให้สะดุดต่อความก้าวหน้าของบิดาข้าพเจ้าในการเรียนรู้พระกิตติคุณที่ได้รับ

การฟื้นฟู ข้าพเจ้าเพียงต้องการเป็นเด็กดี พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทุกคนผู้ดำรงสิทธิอำนาจของพระองค์ให้เป็นเด็กที่น่าเคารพ มีความบริสุทธิ์ และเป็นคนที่ดีตลอดเวลาและในทุกที่

ท่านอาจสนใจใคร่รู้ในเรื่องนี้ หลายปีต่อมา บิดาข้าพเจ้ารับบัพติศมา และเมื่อเวลาที่เหมาะสม ข้าพเจ้ามีโอกาสประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเมลคีเซเดคให้ท่าน ประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้าคือเฝ้าดูคุณพ่อรับสิทธิอำนาจและสุดท้ายคือพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้าเล่าให้ท่านฟังถึงบทเรียนสำคัญที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากบิดาข้าพเจ้าเพื่อเน้นถึงความจริงอันเรียบง่าย การรับสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตโดยการวางมือเป็นการเริ่มต้นที่สำคัญแต่นั้นไม่เพียงพอ การแต่งตั้งประสาทสิทธิอำนาจ แต่ความชอบธรรมเรียกร้องการกระทำด้วยพลังอำนาจขณะที่เราพยายามยกระดับจิตวิญญาณ สอนและเป็นพยาน ให้พรและคำปรึกษา และทำให้งานแห่งความรอดรอดหน้า

ในช่วงเวลาสำคัญของประวัติศาสตร์โลก ท่านและข้าพเจ้าในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต จำต้องเป็นชายผู้ชอบธรรมและเป็นเครื่องมืออันมีประสิทธิภาพในพระหัตถ์ของพระเจ้า เป็นเจ้า เราต้องลุกขึ้นยืนในฐานะนุรุษของพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นการดีที่ท่านและข้าพเจ้าจะเรียนรู้และเชื่อฟังแบบอย่างของนีไฟ ซึ่งเป็นหลานชายของฮีลามันและเป็นอัครสาวกสิบสองคนแรกที่ได้รับเรียกโดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในตอนต้นของการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ท่ามกลางชาวนีไฟ “และ [นีไฟ] ปฏิบัติหลายอย่างต่อพวกเขา; ... และนีไฟได้ปฏิบัติด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจมากมาย” (3 นีไฟ 7:17)

“โปรดช่วยให้สามมิถุนายนเข้าใจ”

ในตอนท้ายของการสัมภาษณ์ใบรับรองพระวิหารที่ข้าพเจ้าทำสมัยเป็นอธิการและประธานสแตต ข้าพเจ้ามักถามสมาชิกสตรีที่แต่งงานแล้วว่าข้าพเจ้าจะรับใช้พวกเขาและครอบครัวของพวกเขาให้ดีที่สุดได้อย่างไร

คำตอบที่สอดคล้องกันซึ่งข้าพเจ้าได้รับจากสตรีผู้ซื่อสัตย์มีทั้งประโยชน์และน่าใจหาย พี่น้องสตรีบ่นหรือวิพากษ์วิจารณ์น้อยมาก แต่พวกเขาแก้ตอบดังนี้ “โปรดช่วยให้สามมิถุนายนเข้าใจหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นผู้นำฐานะปุโรหิตในบ้านของเรา ดิฉันยินดีที่จะเป็นคนนำในการศึกษาพระคัมภีร์ การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัว และดิฉันจะยังคงทำต่อไป แต่ดิฉันปรารถนาจะให้สามมิถุนายนเป็นคู่ครองที่เท่าเทียมกันและให้ความเป็นผู้นำฐานะปุโรหิตที่เข้มแข็งซึ่งมีเพียงเขาเท่านั้นที่ทำได้ โปรดช่วยสามมิถุนายนเรียนรู้วิธีเป็นบิดาและผู้นำฐานะปุโรหิตในบ้านของเราผู้ที่จะเป็นหัวหน้าครอบครัวและให้ความคุ้มครอง”

ข้าพเจ้ามักนึกถึงความจริงใจของสตรีเหล่านี้และคำวิงวอนของสตรีเหล่านี้ ผู้นำฐานะปุโรหิตได้ยื่นข้อกังวลที่คล้ายกันในวันนี้ภรรยาหลายคนวิงวอนให้สามีไม่เพียงมีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตแต่ให้มีพลังอำนาจฐานะปุโรหิต พวกเขาปรารถนาที่จะเข้าเทียมแอกกับสามีผู้ซื่อสัตย์และคู่คิดฐานะปุโรหิตในงานแห่งการสร้างบ้านที่มีศูนย์กลางอยู่ที่พระคริสต์และมุ่งเน้นพระกิตติคุณ

พี่น้องชาย ข้าพเจ้าสัญญาว่าหากท่านและข้าพเจ้าได้ร่วมนำกับการสวดอ้อนวอนถึงคำวิงวอนของพี่น้องสตรีเหล่านี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เราเห็นตนเองดังที่เป็นอยู่ (ดู คพ. 93:24) และช่วยให้เรายอมรับสิ่งที่เราต้องเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง และเวลาที่ที่ต้องทำคือเดี๋ยวนี้

เป็นแบบอย่างแห่งความชอบธรรม

คืนนี้ข้าพเจ้าพูดซ้ำถึงคำสอนของประธานโรมัน เอส. มอนสัน ผู้เชื้อเชิญเราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตให้เป็น “แบบอย่างของความชอบธรรม” ท่านเตือนเราครั้งแล้วครั้งเล่าว่าเราทำงานของพระเจ้าและมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือของพระองค์บนพื้นฐานความมีค่าควรของเรา (ดู “แบบอย่างของความชอบธรรม” เลียโฮนา พ.ศ. 2008 หน้า 79-82) ท่านและข้าพเจ้าดำรงสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่กลับมามบนแผ่นดินโลกในสมัยการประทานนี้โดยผู้ส่งสารจากสวรรค์ แม้ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา เปโตร ยากอบ และยอห์น ดังนั้นผู้ชายทุกคนที่ได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคสามารถย้อนสายสิทธิอำนาจส่วนตัวโดยตรงกลับไปถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะสำนึกถึงพรอันน่าอัศจรรย์นี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะสะอาดและมีค่าควรต่อการเป็นตัวแทนของพระเจ้าขณะที่เราใช้สิทธิอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ขอให้เราทุกคนมีคุณสมบัติที่จะมีพลังอำนาจฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์แท้จริงแล้วได้รับการฟื้นฟูแผ่นดินโลกในยุคสุดท้ายนี้และพบอยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าประธานโรมัน เอส. มอนสันเป็นมหาปุโรหิตควบคุมเหนือฐานะปุโรหิตระดับสูงของศาสนจักร (ดู คพ. 107:9, 22, 65-66, 91-92) และเป็นบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่ทั้งถือและได้รับอนุญาตให้ใช้กุญแจฐานะปุโรหิตทั้งหมด ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างหนักแน่นถึงความจริงเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย อธิการริชาร์ด ซี. โฮลีย์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายอธิการควบคุมที่เพิ่งได้รับการปลด

การช่วยเหลือเพื่อให้เติบโตอย่างแท้จริง

การช่วยเหลือจิตวิญญาณให้รอดคืองานที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเรียกเราทั้งหมดให้กระทำ

ไม่กี่เดือนที่ผ่านมา มีการเน้นย้ำในเรื่อง “การเติบโตอย่างแท้จริง” มากขึ้นในศาสนาจักร โดยการติดตามผู้ที่จะยอมรับและรักษาพันธสัญญาและศาสนพิธีแห่งความรอดและดำเนินชีวิตด้วยการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจดังที่แอลมาอธิบาย (ดูแอลมา 5:14) วิธีที่มีความหมายและสำคัญวิธีหนึ่งในการทำให้เกิดการเติบโตอย่างแท้จริงในศาสนาจักรคือการไปหาและนำผู้ที่ได้รับบัพติศมาแต่กำลังวนเวียนอยู่ในสภาวะแห่งชัยชนะน้อย โดยปราศจากผลของพรและศาสนพิธีแห่งความรอดกลับมา โดยมีต้องคำนึงถึงการเรียกของเราแต่ละคน—ผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอน ครูโรงเรียนวันอาทิตย์ อธิการ บิดา มารดาหรือเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่—ทุกคนสามารถเข้าร่วมในการช่วยเหลือในวิธีที่จะเกิดผล อย่างไรก็ตาม โดยการนำทุกคน—ครอบครัวของเรา ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ผู้แข่งขันน้อย คนบาป—กับพระคริสต์แล้วการรับศาสนพิธีแห่งความรอดคือการเรียกแห่งสวรรค์ที่เราทุกคนมีส่วนแบ่งปัน

เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งเมื่อสามสิบปีที่แล้ว ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรับใช้ในฝ่ายประธานเขต เราได้รับโทรศัพท์จากอธิการผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่ง เขาอธิบายว่าวอร์ดของเขากำลัง

เติบโตอย่างรวดเร็วจนเขาไม่สามารถจัดการการเรียกให้สมาชิกที่มีค่าควรได้ครบถ้วน คำร้องขอของเขาคือให้เราแยกวอร์ด ขณะกำลังรอคอยการอนุมัติ ในฐานะฝ่ายประธานเขต เราตัดสินใจว่าเราจะไปเยี่ยมและเรียกพี่น้องชายหญิงทั้งหมดที่มีค่าควรเหล่านั้นเป็นผู้สอนศาสนาเขต

คนที่สามที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมคือสมาชิกสตรีวัยรุ่นคนหนึ่งที่กำลังเรียนในมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น หลังจากพูดคุยกันครู่หนึ่งข้าพเจ้ามอบการเรียกกับเธอเพื่อรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา เกิดความเจ็บช้ำขณะหนึ่ง เธอกล่าวว่า “ประธาน คุณไม่รู้หรือว่าดิฉันไม่แข่งขันในศาสนาจักร”

หลังจากที่ข้าพเจ้าเสียบไปครู่หนึ่ง ข้าพเจ้าก็กล่าวว่า “ไม่ครับ ผมไม่ทราบว่าคุณไม่แข่งขัน”

เธอตอบว่า “ดิฉันไม่แข่งขันในศาสนาจักรมาหลายปีแล้ว” ครั้นแล้วเธอกล่าวว่า “คุณไม่รู้หรือว่าเมื่อคุณไม่แข่งขัน ก็ไม่ยากนักที่จะกลับมา”

ข้าพเจ้าตอบว่า “ไม่ครับ วอร์ดของคุณเริ่มก้าวไกลแล้ว คุณเข้ามาในโบสถ์และคุณก็มาอยู่กับเรา”

เธอตอบว่า “ไม่ใช่ออย่างนั้นหรอกค่ะ เรามีความกังวลมากมาย เรากังวลว่าจะมีใคร

ต้อนรับเราใหม่ หรือเราต้องนั่งคนเดียวโดยไม่มีใครสนใจระหว่างการประชุม และกังวลว่าเราจะเป็นที่ยอมรับหรือไม่และใครจะมาเป็นเพื่อนใหม่ของเรา”

โดยที่น้ำตาไหลอาบแก้มของเธอ เธอกล่าวต่อไปว่า “ดิฉันรู้ว่าคุณพ่อคุณแม่สวดอ้อนวอนเป็นประจำ เพื่อนำดิฉันกลับคืนสู่ศาสนาจักร” หลังจากเสียบไปอีกสักครู่เธอกล่าวว่า “ตลอดสามเดือนที่ผ่านมาดิฉันสวดอ้อนวอนขอความกล้า พลัง และหนทางที่จะกลับคืนสู่ความแท้จริง” จากนั้น เธอกล่าวว่า “ประธานค่ะ คุณคิดว่าการเรียกนี้คือคำตอบสำหรับคำสวดอ้อนวอนของดิฉันหรือไม่”

ดวงตาของข้าพเจ้าเริ่มมีน้ำตาเมื่อตอบเธอกว่า “ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของคุณ”

เธอไม่เพียงยอมรับการเรียก เธอเป็นผู้สอนศาสนาที่ดี และข้าพเจ้าแน่ใจว่าเธอไม่เพียงนำความปีติใหญ่หลวงมาสู่ตัวเองแต่มาสู่บิดามารดาและบางทีสมาชิกคนอื่นในครอบครัวด้วย

มีหลายสิ่งซึ่งข้าพเจ้าเรียนรู้หรือทำให้นึกถึงการสัมภาษณ์นั้นและการสัมภาษณ์ที่คล้ายคลึงกัน

- ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าสมาชิกที่แข่งขันน้อยหลายๆ คนมีผู้ที่รักพวกเขาทุกเช้าทุกวัน เพื่อทูลขอต่อพระเจ้าสำหรับความช่วยเหลือผู้ที่พวกเขารัก
- ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าไม่ใช่เรื่องง่ายหรือสบายใจสำหรับสมาชิกที่แข่งขันน้อยจะเดินกลับเข้ามาในศาสนาจักร พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาต้องการการสนับสนุน พวกเขาต้องการความเป็นเพื่อน
- ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเรามีสมาชิกที่แข่งขันน้อยซึ่งพยายามและเต็มใจหาหนทางกลับคืนสู่ความเข้มแข็ง
- ข้าพเจ้ารู้ว่าสมาชิกที่แข่งขันน้อยหลายคนจะตำราการเรียกถ้าได้รับการถามหา
- ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าสมาชิกที่แข่งขันน้อยสมควรได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันและมองในฐานะเป็นบุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ทรงเปี่ยมด้วยความรัก

ตลอดหลายปีที่ผ่านมาข้าพเจ้าสงสัยว่าการสัมภาษณ์ครั้งนั้นจะเป็นอย่างไรหากข้าพเจ้าพูดกับเธอในฐานะเป็นสมาชิกที่แข่งขันน้อย ข้าพเจ้ามอบให้ท่านเป็นผู้ตัดสินใจ

การทำให้กลับแข่งขันอีกครั้งเป็นส่วนสำคัญของงานของพระเจ้าเสมอ ในขณะที่

การช่วยเหลือเป็นความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคน ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเมลคีเซเดคมีความรับผิดชอบที่จะนำผู้อื่นในงานนี้ อย่างไรก็ตาม นั่นคือการรับใช้ของฐานะปุโรหิต ซึ่งคือ—การนำผู้คนมาสู่พันธสัญญาอันสูงส่ง การนำซึ่งสันติสุข ความสุข และคุณค่าในตนเอง

ในพระคัมภีร์มอรมอน ท่านคงจำได้ว่าเมื่อแอลมาผู้บุตรพบว่าชาวไซรัมละทิ้งศาสนจักร เขาจัดเตรียมทีมที่ฟื้นฟูความเข้มแข็งเพื่อช่วยเหลือผู้คนเหล่านั้น ขณะเมื่อพวกเขาเข้าสู่งานมอบหมายนี้ แอลมาทูลขอพระเจ้าด้วยถ้อยคำเหล่านี้

“ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ประทานให้พวกข้าพระองค์เพื่อพวกข้าพระองค์จะมีความสำเร็จในการนำพวกเขามาหาพระองค์ในพระคริสต์ อีก.

“ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, จิตวิญญาณพวกเขามีค่า, และพวกเขาหลายคนเป็นพี่น้องของพวกข้าพระองค์; ฉะนั้น โปรดประทาน

พลังความสามารถและปัญญา, ให้พวกข้าพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, เพื่อพวกข้าพระองค์จะนำคนเหล่านี้, พี่น้องของพวกข้าพระองค์, มาหาพระองค์อีก.” (แอลมา 31:34-35 เน้นตัวเอน)

ไม่กี่เดือนหลังจากการประชุมกับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และสมาชิกแข็งขันน้อย ผู้กลับมาแข็งขันคนหนึ่งเป็นสุภาพบุรุษที่มีอายุใกล้เคียงข้าพเจ้าเข้ามาหาและกล่าวว่า “ผมเป็นคนหนึ่งที่แข็งขันน้อยเกือบตลอดชีวิต ผมละทิ้งศาสนจักรในช่วงต้นของชีวิต แต่ขณะนี้ผมกลับมาแล้วและทำงานในพระวิหารกับภรรยา”

เพื่อให้เขารู้ว่าทุกสิ่งเป็นปกติแล้ว นี่คือการตอบของข้าพเจ้า “ทุกอย่างดีที่ราบที่จบลงดี”

เขาตอบว่า “ทุกสิ่งยังไม่ดี ผมกลับสู่ศาสนจักรแต่ ผมสูญเสียลูกๆ และหลานๆ และขณะนี้ผมเห็นการสูญเสียเหล่านี้ด้วย—ออกจากศาสนจักรทั้งหมด ทุกอย่างไม่ดีเลย”

ในครอบครัวของเรา มีบรรพบุรุษคนหนึ่ง

ที่ได้เข้าร่วมกับศาสนจักรในยุโรปในยุคแรก ของศาสนจักร บุตรชายคนหนึ่งของเขาไม่เข้มแข็ง ชีลเตอร์เฮชลีย์และข้าพเจ้าได้พยายามสืบหาผู้สืบเชื้อสายที่ไม่เข้มแข็งของบรรพบุรุษผู้นี้

เป็นการง่ายสำหรับภรรยาและข้าพเจ้าที่จะสรุปว่าในระหว่างช่วงเวลาของคนहरूน และภายใต้สมมติฐานที่มีเหตุผล จะมีการสูญเสียสมาชิกครอบครัวไปถึง 3,000 คนตอนนี้เมื่อคาดเดาเพิ่มขึ้นอีกสองรุ่น โดยเชิงทฤษฎีอาจมีการสูญเสียลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ถึง 20,000 ถึง 30,000 คน

ความรับผิดชอบของการช่วยเหลืออิงอยู่ในหนึ่งในหลักคำสอนพื้นฐานสำคัญที่สุดของศาสนจักร

“จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า;

เพราะ, ดูเถิด, พระเจ้าพระผู้ไถ่ของเจ้าทรงทนรับความตายในเนื้อหนัง; ดังนั้นพระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดของ คนทั้งปวง เพื่อ

คนทั้งปวงจะได้กลับใจและมาหาพระองค์,
...

“และหากเป็นไปได้ว่าเจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตีของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!” (คพ. 18:10-11,15 เน้นตัวเอน)

ข้าพเจ้ามีสิทธิพิเศษของการช่วยเหลือสมาชิกที่แท้จริงขึ้นน้อยในช่วงเวลาในชีวิต ข้าพเจ้า เวลาเมื่อข้าพเจ้านำใครคนหนึ่งกลับสู่ความแท้จริงในศาสนจักร ข้าพเจ้าไม่ได้นึกเห็นภาพจิตวิญญาณดวงเดียว ข้าพเจ้าเห็นหก เจ็ดรูนหรือมากกว่านั้น—จิตวิญญาณนับพันและทำให้ข้าพเจ้านึกถึงข้อพระคัมภีร์ “นำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตีของเจ้า... จะใหญ่หลวงเพียงใด” (คพ. 18:15)

พระเจ้าตรัสกับอัครสาวกของพระองค์ ว่า “ข้าพเจ้าที่ต้องเกี่ยววันนั้นมีมากนักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่” (มัทธิว 9:37)

เราไม่ได้มีแรงงานเพียงน้อยนิด เรามีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีความสามารถและมีคุณค่าหลายพันคนและสมาชิกที่มุ่งมั่นของศาสนจักรนับล้านๆ คนในทุกส่วนของโลก เรามี

สภาออร์ดี โครัมมูฐานะปุโรหิต สมาคมสงเคราะห์และองค์กรอื่นๆ ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ทั้งหมดนี้มีความรับผิดชอบที่จะเข้าช่วยเหลือ การช่วยเหลือจิตวิญญาณให้รอดคืองานที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเรียกเราทั้งหมดให้กระทำ

ในช่วงต้นของคำพูดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ้างถึงการสวดอ้อนวอนของแอลมาขณะที่เขาและเพื่อนๆ ช่วยเหลือชาวโซรัม ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ทหารสหรัฐประมาณ 500 นายและผู้สนับสนุนคนในท้องที่ตกเป็นนักโทษในค่ายเชลยแห่งหนึ่ง เนื่องจากการทนทุกข์และความกังวลถึงความปลอดภัยของพวกเขา กองกำลังทหารอาสาสมัครของสหรัฐประมาณ 100 นายได้รับการคัดเลือกเพื่อช่วยเหลือนักโทษเหล่านี้ หลังจากที่เหล่าอาสาสมัครมารวมกลุ่มกัน ผู้บัญชาการออกคำสั่งกับพวกเขาในทำนองนี้ “เย็นวันนี้พวกท่านจะพบกับผู้นำทางศาสนาของท่าน จงคุกเข่าลงและปฏิญาณตนต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของท่านว่า ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจแม้ช่วงสุดท้ายของชีวิต ท่านจะไม่ยอมปล่อยให้ผู้คนเหล่านี้ต้องทนทุกข์อีกแม้เพียงอึดใจเดียว” (See Hampton Sides, *Ghost Soldiers*:

The Forgotten Epic Story of World War II's Most Dramatic Mission [2001], 28-29) การช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จครั้งนี้ เป็นการช่วยเหลือให้พ้นจากการทนทุกข์ทางกายและทางโลก เราควรรหาญกล้าน้อยลงหรือในการช่วยเหลือผู้ที่ต้องรับผลทางวิญญาณและผลนิรันดร์ เราควรอุทิศตนน้อยลงกว่านี้หรือเพื่อพระเจ้า

สุดท้ายนี้ การอุทิศตนของเราในฐานะสมาชิกของศาสนจักรที่แท้จริงอยู่ของพระคริสต์งอกงามจากความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงทนทุกข์เพื่อเราทุกคน—ผู้ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาชิกที่แท้จริงขึ้นน้อย แม้คนบาปและสมาชิกครอบครัวของเราเองทุกคน ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราสามารถนำคนหลายพันคนไปสู่ปิติ สันติสุขและความหวานชื่นของพระกิตติคุณ และคนนับแสนนับล้านคน แม้ในอนาคตอันต่อไปของพวกเขา ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราสามารถทำสำเร็จได้เพราะนี่คือศาสนจักรของพระเจ้า และโดยอาศัยฐานะปุโรหิตและสมาชิกภาพของเรา เราได้รับการเรียกในการทำให้สำเร็จ ข้าพเจ้าให้คำพยานนั้นแก่ท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอเดรียน โอขาว

ที่ปรึกษาที่สอนในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน: ลูกขึ้นใช้อำนาจของ พระเจ้าเป็นเจ้า

เช่นเดียวกับอำนาจอื่น ท่านต้องใช้ฐานะปุโรหิตเพื่อทำความดี ท่านได้รับเรียกให้ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” ไม่ใช่ซ่อนความสว่างของท่านไว้ในความมืด

นานมาแล้วข้าพเจ้าอยู่ในแอฟริกาใต้ กำลังเยี่ยมบ้านหลังหนึ่งกับทาปิโซ ผู้ช่วยคนที่หนึ่งในโครัมปุโรหิตใน วอร์ดคาทอลิก ทาปิโซกับอภิกขกรรมเขาผู้ควบคุมและถือกุญแจสำหรับโครัม ได้สวดอ้อนวอนให้สมาชิกโครัมที่แข็งขันน้อยตลอดมาโดยแสวงหาการตัดสินใจว่าจะเยี่ยมใคร และช่วยพวกเขาอย่างไร พวกเขารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ไปเยี่ยมบ้านของเทเบลโล พวกเขาชวนข้าพเจ้าไปด้วย

เมื่อผ่านสุนัขที่เลี้ยงไว้เฝ้าบ้านมาได้ เราก็นั่งอยู่ในห้องรับแขกกับเทเบลโล เยาวชนชายท่าทางใจเย็นที่เล็กไปโบสถ์เพราะยุ่งกับหลายสิ่งหลายอย่างในวันอาทิตย์ เขาประหม่าแต่มีความสุขที่ได้ต้อนรับเราแม้ถึงกับชวนครอบครัวของเขามาร่วมพูดคุยด้วย อภิกขกรรมแสดงความรักต่อครอบครัวและปรารถนาจะช่วยให้พวกเขาเป็นครอบครัวนิกายโดยรับการฝึกในพระวิหาร พวกเขาซาบซึ้งใจและเราทุกคนรู้สึกถึงพระสิริอันแรงกล้าของพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งชี้นำคำพูดและความรู้สึกทุกอย่าง

แต่คำพูดของทาปิโซทำให้การเยี่ยมครั้งนั้นแตกต่าง สำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนปุโรหิตหนุ่มคนนี้กำลังพูดภาษาของเหล่าเทพ—คำพูดแสดงความรักที่เราต่างเข้าใจดีแต่สัมผัสใจเพื่อนของเขาเป็นพิเศษ “ผมขอขอบคุณคุณมากเมื่ออยู่ที่โบสถ์” เขาบอก “คุณพูดดีกับผมเสมอ คุณรู้ไหม ทีมฟุตบอลของเราตอนนี้ดับไปแล้วตั้งแต่ไม่มีคุณ คุณเก่งมากนะ”

“ผมขอโทษ” เทเบลโลตอบ “ผมจะกลับไปเล่นกับพวกคุณนะ”

“นั่นวิเศษมากเลย” ทาปิโซตอบ “คุณจำได้ไหมที่เราเคยเตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา เราเริ่มทำแบบนี้กันอีกครั้งได้ไหม”

“ได้” เทเบลโลยิ้ม “ผมอยากกลับไป”

บางทีปีติใหญ่หลวงที่สุดที่ข้าพเจ้าประสบในฐานะที่ปรึกษาฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญคือการได้เห็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่ง

อาโรนทั่วโลกใช้อำนาจฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน แต่บางครั้งข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยใจเศร้าสร้อยเช่นกันว่าเยาวชนชายจำนวนมากไม่เข้าใจว่าพวกเขาทำความดีได้มากเพียงใดด้วยอำนาจที่ดำรงอยู่

ฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าที่จะกระทำในการรับใช้ลูกๆ ของพระองค์ ขอเพียงเยาวชนชายทุกคน ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทุกคน เข้าใจถ่องแท้ว่าฐานะปุโรหิตของเขาครอบครองกุญแจแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ ขอเพียงพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยให้เพื่อนๆ พบเส้นทางที่นำไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขอเพียงพวกเขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะประทานพลังให้พวกเขาอธิบายความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูด้วยความชัดเจนและความจริงใจจนคนอื่นๆ จะรู้สึกถึงความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ในพระวจนะของพระคริสต์

เยาวชนชายที่รักของศาสนจักร ข้าพเจ้าขอถามท่านข้อหนึ่งที่หวังว่าท่านจะจำใส่ใจไปชั่วชีวิต อำนาจใดที่ท่านได้รับบนแผ่นดินโลกยิ่งใหญ่มากกว่าฐานะปุโรหิตของพระเจ้า อำนาจใดจะยิ่งใหญ่กว่าความสามารถในการช่วยพระบิดาบนสวรรค์เปลี่ยนชีวิตเพื่อนมนุษย์ของท่าน ช่วยพวกเขาตลอดเส้นทางของความสุจริตโดยชำระพวกเขาให้สะอาดจากบาปและการทำผิด

เช่นเดียวกับอำนาจอื่น ท่านต้องใช้ฐานะปุโรหิตเพื่อทำความดี ท่านได้รับเรียกให้ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” (คพ. 115:5) ไม่ใช่ซ่อนความสว่างของท่านไว้ในความมืด เฉพาะคนกล้าเท่านั้นจึงจะถูกนับอยู่ในบรรดาผู้ได้รับเลือก เมื่อท่านใช้อำนาจฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ ความกล้าหาญและความมั่นใจของท่านจะเพิ่มขึ้น เยาวชนชายทั้งหลาย ท่านรู้ว่าท่านทำดีที่สุดเมื่อท่านอยู่ในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า ท่านรู้ว่าท่านมีความสุขที่สุด

ขาดานหมายมันทำลายสิ่งดีงามและบริสุทธิ์ แต่จงกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ท่านรู้ว่าจริง! เมื่อท่านได้ยินหรือเห็นสิ่งที่ฝ่าฝืนมาตรฐานของพระเจ้า ฟังจำไว้ว่าท่านเป็นใคร—ท่านเป็นทหารในกองทัพของพระเจ้าเป็นเจ้า มีอำนาจฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ไม่มีอาวุธใดต้านศัตรู บิดาแห่งความเท็จ ได้ดีกว่าความจริง—ความจริงที่จะออกจากปากท่านเมื่อท่านใช้อำนาจฐานะปุโรหิต เพื่อนวัยเดียวกันกับท่านส่วนใหญ่จะเคารพความกล้าหาญและความสุจริตของท่าน บางคนจะไม่ แต่นั่นไม่สำคัญ ท่านจะได้ความเคารพและความไว้วางใจจากพระบิดาบนสวรรค์ เพราะท่านใช้อำนาจของพระองค์เพื่อให้บรรลุลูกประสงค์ของพระองค์

ข้าพเจ้าขอให้ฝ่ายประธานโครัมฐานะปุโรหิตแห่งอารอนยกธงแห่งเสรีภาพอีกครั้ง จัตุระเยียบ และนำกองทัพของท่านใช้อำนาจฐานะปุโรหิตของท่านให้เกิดประโยชน์ โดยเชื้อเชิญคนรอบข้างมาหาพระคริสต์ผ่านการกลับใจและบำเพ็ญตบาศ ท่านมีอำนาจและอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์ที่จะทำเช่นนั้น

สองปีก่อน ขณะไปเยือนซานเตียโก ซิลี ข้าพเจ้าประทับใจมากกับดาเนียล โอลาเตเยวชนชายที่มักไปกับผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าขอให้เขาเขียนถึงข้าพเจ้า และโดยได้รับอนุญาตจากเขาข้าพเจ้าจะอ่านส่วนหนึ่งของอีเมลล่าสุดของเขาให้ท่านฟัง “ผมเพิ่งอายุครบ 16 ปี เมื่อวันอาทิตย์ผมได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งปุโรหิต วันเดียวกันนั้นผมให้บำเพ็ญตบาศเพื่อนคนหนึ่ง เธอชื่อแคโรไลนา ผมสอนพระกิตติคุณให้เธอ และเธอมาโบสถ์เป็นประจำ ได้รับรางวัลความก้าวหน้าส่วนบุคคลด้วย แต่พ่อแม่ไม่อนุญาตให้รับบำเพ็ญตบาศจนกระทั่งพวกเขารู้จักและเชื่อใจผม เธอต้องการให้ผมบัพติศมาเธอ ด้วยเหตุนี้เราจึงรอหนึ่งเดือนจนถึงวันอาทิตย์ที่ผมอายุครบ 16 ปี ผมรู้สึกดีที่ได้ช่วยให้คนได้อย่างเธอรับบัพติศมา และผมมีความสุขที่เป็นคนให้บัพติศมาเธอ”

ดาเนียลเป็นเพียงหนึ่งในเยาวชนชายหลายคนทั่วโลกผู้ดำเนินชีวิตสมกับอำนาจที่

เมื่อท่านทำงานได้อย่างทุ่มเท ขยายอำนาจฐานะปุโรหิตของท่านโดยเป็นคนสะอาดและมีค่าควร

ข้าพเจ้าสนับสนุนคำขอร้องของเฮลเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์เมื่อหกเดือนก่อนจากแท่นพูดนี้ “ข้าพเจ้ามองหา” ท่านกล่าว “ชายหนุ่มและสูงวัยที่เป็นห่วงเรื่องการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่วร้ายให้มีส่วนร่วมและเอ่ยปากพูด เราอยู่ในสงคราม” ท่านกล่าวต่อ “ข้าพเจ้าขอ...ให้เข้มแข็งมากขึ้น และอุทิศตนมากขึ้น ไม่เพียงแต่ประกาศด้านท่านความชั่วร้าย...แต่ประกาศเพื่อความดี

เพื่อพระกิตติคุณ เพื่อพระเจ้า” (“เราผองต้องถูกเกณฑ์” เลียโฮนา พ.ย. 2011 หน้า 56, 59)

ใช่แล้ว ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอารอนทั้งหลาย เราอยู่ในสงคราม ในสงครามนี้ วิธีป้องกันความชั่วได้ดีที่สุดคือส่งเสริมความชอบธรรมอย่างแข็งขัน ท่านไม่อาจฟังคำพูดหยาบคายและเสแสร้งว่าไม่ได้ยิน ท่านไม่สามารถดูภาพที่ท่านรู้ว่าสกลปก คนเดียวหรือกับคนอื่น และเสแสร้งว่าไม่เห็น ท่านจะตะตอต้องสิ่งไม่สะอาดและเสแสร้งว่าไม่ใช่เรื่องใหญ่ไม่ได้ ท่านจะนิ่งเฉยไม่ได้เมื่อ

พระผู้เป็นเจ้าทรงฝากฝังไว้กับพวกเขา อีกคนหนึ่งคือหลุยส์ เฟอร์นันโด จากฮอนดูรัส ผู้สังเกตเห็นว่าเพื่อนของเขาเดินในเส้นทางอันตรายและแบ่งปันประจักษ์พยานกับเพื่อนช่วยชีวิตเพื่อนอย่างแท้จริง (ดู “A Change of Heart, W lds.org/youth/video) โอลาโว จากบราซิลเป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง เขาเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำในบ้านของเขา (ดู คพ. 84:111) เขาเป็นแรงบันดาลใจให้มารดากลับมาแข็งขันเต็มที่ในศาสนจักร (ดู “Reunited by Faith,” lds.org/youth/video) ท่านจะพบเรื่องเหล่านี้และอีกหลายเรื่องทำนองนี้ทางเว็บไซต์เยาวชนของศาสนจักร youth.lds.org อีกอย่าง อินเทอร์เน็ต สื่อสังคม และเทคโนโลยีอื่นๆ เป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในมือท่านเพื่อช่วยท่านใช้หน้าที่ฐานะปุโรหิตและแผ่อิทธิพลแห่งความจริงและคุณธรรม

เยาวชนชายที่รัก เมื่อท่านใช้ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนตามที่ข้าพเจ้าอธิบาย ท่านกำลังเตรียมตัวทำหน้าที่รับผิดชอบในอนาคตของท่าน แต่ท่านทำได้มากกว่านั้น เช่นเดียวกับยอห์นผู้ถวายบัพติศมา ซึ่งเป็นแบบอย่างของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ท่านกำลังเตรียมทางของพระเจ้าเช่นกันและทำให้วิถีของพระองค์ตรง เมื่อท่านกล้าประกาศพระกิตติคุณแห่งการกลับใจและบัพติศมา เช่นเดียวกับยอห์น ท่านกำลังเตรียมผู้คนให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระเจ้า (ดู มัทธิว 3:3; คพ. 65:1-3; 84:26-28) ท่านได้ยื่นบอญครั้งเกี่ยวกับศักยภาพอันยิ่งใหญ่ของท่าน ถึงเวลาแล้วที่จะใช้ศักยภาพนั้น ใช้ประโยชน์จากความสามารถที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ท่านเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น นำพวกเขาออกจากการปิดบังไปสู่ความสว่าง และเตรียมมรรคาของพระเจ้า

ศาสนจักรมอบหนังสือหน้าทีต่อพระผู้เป็นเจ้าให้เป็นแหล่งช่วยเพื่อช่วยท่านเรียนรู้และทำหน้าที่ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล จงศึกษาบ่อยๆ คุกกี้ห่างจากเทคโนโลยี และแสวงหาการนำทางจากพระเจ้า จากนั้นให้ลุกขึ้นและใช้อำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับคำตอบจากพระบิดาบนสวรรค์

เกี่ยวกับวิธีดำเนินชีวิตและวิธีช่วยผู้อื่น

ข้าพเจ้าขออ้างคำพูดของประธานโรมัส เอส. มอนสัน “อย่าดูแคลนอิทธิพลที่ส่งผลกระทบยาวไกลของประจักษ์พยานของท่าน... ท่านสามารถสังเกตเห็นสิ่งที่คุณมองไม่เห็น เมื่อท่านมีตา ดู มีหูฟัง และมีใจรู้สึก ท่านสามารถยื่นมือออกไปช่วยเหลือคนในวัยเดียวกันได้” (“จงเป็นแบบอย่าง” *เสียดิฮานา* พ.ศ. 2005 หน้า 142)

ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าอำนาจของฐานะปุโรหิตมีจริง ข้าพเจ้าได้พยานการใช้

ฐานะปุโรหิตด้วยตนเอง ข้าพเจ้าเคยเห็นปาฏิหาริย์ครั้งแล้วครั้งเล่าที่กระทำโดยผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ข้าพเจ้าเห็นอำนาจการปฏิบัติของเหล่าเทพเมื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ซื่อสัตย์กล่าวถ้อยคำแห่งความหวังอันเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ โดยเปิดใจคนบางคนที่ต้องการแสงสว่างและความรัก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้า พระผู้นำ และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

โดย ประธานทิเทอร์ เอฟ. อุกต์คอร์ท
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

เหตุผล ในการรับใช้ ของฐานะปุโรหิต

ความเข้าใจ เหตุผลของพระกิตติคุณและเหตุผลของฐานะปุโรหิตจะช่วยให้
เราเห็นถึงจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของสิ่งทั้งหมดนี้

ปาพเจ้าชื่นชมโอกาสอันยอดเยี่ยมนี้
ที่จะพบกับพี่น้องชายฐานะปุโรหิต
และปลื้มปีติกับท่านในความมหัศ-
จรรย์และความงามของพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้ายกย่องศรัทธา งาน
ดี คุณความดีอันยืนยงของท่าน
เราทุกคนมีพันธะที่เหมือนกันเมื่อได้รับ
การแต่งตั้งเข้าสู่ฐานะปุโรหิตของพระเจ้าเป็น
เจ้าจากผู้ที่ได้รับวางใจให้มีสิทธิอำนาจและ
พลังอำนาจของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ นี้
ไม่ใช่พรที่เล็กน้อย นี่คือการรับผิดชอบอัน
ศักดิ์สิทธิ์

พลังอำนาจของ เหตุผล

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้านึกถึงการเรียกที่
สำคัญสองอย่างที่ข้าพเจ้าได้รับเมื่อเป็นผู้
ดำรงฐานะปุโรหิตในศาสนจักร

การเรียกแรกในบรรดากการเรียกเหล่านี้มา
เมื่อข้าพเจ้าเป็นมัคนายก ข้าพเจ้ากับครอบครัว
เข้าร่วมที่สาขาของศาสนจักรใน
แฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี เราได้รับพรโดยมีผู้คนที่
ยอดเยี่ยมในสาขาเล็กๆ ของเรา คนหนึ่งก็
คือประธานสาขาของเรา บราเดอร์แลนดัชช
ข้าพเจ้ายกย่องเขามาก ถึงแม้เขาจะดูเหมือน
กับเป็นคนจริงจัง เป็นทางการ และสวมสูท

สีเข้มเป็นส่วนใหญ่ ข้าพเจ้ายังจำได้ว่าสมัย
เป็นเยาวชนชายข้าพเจ้าพูดเล่นกับเพื่อน
เกี่ยวกับความล้าสมัยของประธานสาขาเรา
นั่นทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะเมื่อคิดถึงเรื่อง
ดังกล่าวในเวลานี้เพราะเป็นไปได้มากที่
เยาวชนของศาสนจักร ณ ขณะนี้จะมอง
ข้าพเจ้าในแบบเดียวกัน

ในวันอาทิตย์วันหนึ่ง ประธานแลนดัชชขอ
คุยกับข้าพเจ้า ความคิดแรกของข้าพเจ้าคือ
“ผมทำอะไรผิด” ความคิดของข้าพเจ้าคิด
อย่างรวดเร็วถึงหลายสิ่งที่ข้าพเจ้าทำที่อาจ
ดลใจให้ประธานสาขาคุยกับมัคนายกคนนี้

ประธานแลนดัชชเชิญข้าพเจ้าเข้าไปใน
ห้องเรียนเล็กๆ—โบสถ์ของเราไม่มีห้องทำ
งานให้ประธานสาขา—และที่นั่นเขามอบ
การเรียกให้ข้าพเจ้ารับใช้ประธานโครัม
มัคนายก

“นี่เป็นตำแหน่งสำคัญ” เขากล่าว และ
จากนั้นประธานสาขาใช้เวลาอธิบายว่าเพราะ
เหตุใด เขาอธิบายถึงสิ่งที่เขาและพระเจ้าทรง
คาดหวังจากข้าพเจ้าและวิธีที่ข้าพเจ้าจะ
ได้รับความช่วยเหลือ

ข้าพเจ้าจำสิ่งที่เขาพูดได้ไม่หมด แต่ข้าพ-
เจ้าจำความรู้สึกที่มีดีเป็นอย่างไรดี พระวิญ-
ญาณศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์เข้าสู่จิตใจข้าพเจ้า

ขณะที่เขาพูด ข้าพเจ้าสามารถรู้สึกว่าเป็นคือ
ศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และข้าพ-
เจ้ารู้สึกว่าการเรียกที่เขามอบให้ฉันได้รับการ
ดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าจำ
ได้ว่าเดินออกจากชั้นเรียนเล็กๆ นั้นโดยที่รู้สึก
ว่าตัวเองสูงขึ้นเล็กน้อย

เป็นเวลาเกือบ 60 ปีแล้วนับจากวันนั้น
และความรู้สึกไว้วางใจและความรักยังคง
ตราตรึงอยู่ในใจข้าพเจ้า

เมื่อข้าพเจ้านึกย้อนถึงประสบการณ์นี้
ข้าพเจ้าพยายามนึกว่ามีมัคนายกกี่คนใน
สาขาของเราในตอนนั้น ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ได้
ข้าพเจ้าเชื่อว่าต้องมีสองคน อย่างไรก็ตาม นี่อาจ
จะพูดเกินความจริงไปมาก

แต่สิ่งนั้นไม่สำคัญ ไม่ว่าจะมัคนายกหนึ่ง
คนหรือสิบสองคน ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติ
และอยากจะทำรับใช้อย่างสุดความสามารถ
และจะไม่ทำให้ประธานสาขาหรือพระเจ้า
ทรงผิดหวัง

ขณะนี้ข้าพเจ้าตระหนักว่าประธานสาขา
สามารถทำสิ่งนั้นได้โดยไม่ต้องคิดอะไรมาก
เมื่อท่านเรียกข้าพเจ้าเข้าสู่ตำแหน่งนั้น เขา
สามารถบอกข้าพเจ้าในทางเดินหรือระหว่าง
การประชุมฐานะปุโรหิตว่าข้าพเจ้าเป็นประ-
ธานโครัมมัคนายกคนใหม่

แทนที่จะทำเช่นนั้น เขาใช้เวลากับข้าพ-
เจ้าและช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจไม่เพียงแต่ สิ่ง
ที่ต้องทำ ในงานมอบหมายและความรับผิดชอบ
ใหม่ แต่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ เหตุผล

นั่นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่มีวันลืม

ประเด็นของเรื่องนี้ไม่ใช่เพียงเพื่ออธิบาย
วิธีมอบการเรียกในศาสนจักร (ถึงแม้ว่านี่
เป็นบทเรียนที่ยอดเยี่ยมถึงวิธีที่ถูกต้องใน
การมอบการเรียก) นี่คือการอธิบายสำหรับข้าพ-
เจ้าเกี่ยวกับพลังอำนาจในการกระตุ้นการ
เป็นผู้นำฐานะปุโรหิตที่ทำให้ตื่นตัวและสร้าง
แรงบันดาลใจให้เกิดการกระทำ

เราจำต้องได้รับการเตือนเป็นประจำถึง
เหตุผลอันเป็นนิรันดร์ที่อยู่เบื้องหลังสิ่งที่เรา

ได้รับบัญชาให้ทำ หลักธรรมพระกิตติคุณพื้นฐานจำเป็นต้องเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเรา ถึงแม้ว่าจะหมายถึงต้องเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก นั่นไม่ได้หมายความว่าขั้นตอนเหล่านี้ควรเป็นทางเดิมหรือน่าเบื่อหน่าย แนนอนที่เดียว เมื่อเราสอนหลักธรรมพื้นฐานในบ้านของเราหรือในศาสนจักร ขอให้ไฟแห่งความกระตือรือร้นต่อพระกิตติคุณและไฟแห่งประจักษ์พยานส่องสว่าง เกิดสันติสุขและปิติแก่จิตใจของผู้ที่เราสอน

จากมัคทายกที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ไปสู่มหาปุโรหิตที่อาวุโสที่สุด เราทุกคนมีรายการของ **สิ่งที่ต้องทำ** ที่เราสามารถและควรทำในความรับผิดชอบฐานะปุโรหิตของเรา **สิ่งที่ต้องทำ** เป็นสิ่งสำคัญในงานของเราและเราจะต้องทำสิ่งเหล่านั้น แต่ทำไม **เหตุผล**ของการรับใช้ของฐานะปุโรหิตนั่นเองที่เราค้นพบไฟ ความชื่นชอบ และพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต

สิ่งที่ต้องทำ ของการรับใช้ของฐานะปุโรหิตสอนเราว่าต้องทำอะไรใด **เหตุผล**—เป็นแรง

บันดาลใจแก่จิตวิญญาณของเรา **สิ่งที่ต้องทำ** สอนว่าต้องทำอะไร แต่ **เหตุผล** ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ความบริบูรณ์ของ สิ่ง “ดี” ที่ต้องทำ

การเรียกของฐานะปุโรหิตอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้านึกถึงซึ่งมาสู่ข้าพเจ้าหลายปีต่อมาเมื่อข้าพเจ้ามีครอบครัวของตนเอง เราย้ายกลับไปทีแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี และข้าพเจ้าเพิ่งเลื่อนตำแหน่งในที่ทำงานที่เรียกเรื่องเวลาและความเอาใจใส่อย่างมาก ในช่วงเวลาที่มีทุกข์ของชีวิต เอ็ลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลินมอบการเรียกให้ข้าพเจ้ารับใช้เป็นประธานสภาค

ระหว่างการสัมภาษณ์กับท่าน มีความคิดหลายอย่างเข้ามาสู่จิตใจข้าพเจ้า อย่างน้อยก็ไม่มี ความกังวลที่ว่าข้าพเจ้าอาจไม่มีเวลาพอสำหรับการทำงานในการเรียกนี้ ถึงแม้ข้าพเจ้าจะรู้สึกนอนน้อมและเป็นเกียรติที่ได้รับเรียก แต่ข้าพเจ้าก็กังวลเพียงแวบเดียวว่าจะรับได้ไหม แต่ความคิดนั้นก็อยู่ชั่วประ-

เดี๋ยวเพราะข้าพเจ้ารู้ว่าเอ็ลเดอร์เวิร์ธลินได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าและท่านกำลังทำงานของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะทำอะไรได้เล่า นอกจากยอมรับ

มีบางครั้งที่เราต้องมีศรัทธาเดินเข้าไปในความมืด โดยมั่นใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพื้นอันมั่นคงได้เท้าเราเมื่อเราเดินเข้าไป และข้าพเจ้ายินดีรับการเรียกนั้นโดยรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงช่วยเหลือ

ในช่วงแรกของงานมอบหมายนี้ เราในฐานะสภาคมีสิทธิพิเศษได้รับการอบรมจากครูและผู้นำที่ยอดเยี่ยมที่สุดในศาสนจักร—ชายเช่นเอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสันและประธานโรมัส เอส. มอนสัน มาในเขตของเรา คำสอนของพวกท่านดั่งหยาดน้ำค้างจากสวรรค์และให้แรงบันดาลใจเรา ข้าพเจ้ายังมีบันทึกที่จดไว้ในระหว่างการประชุมเหล่านี้เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ให้ **วิสัยทัศน์** เราถึงความหมายของการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยการสร้างประจักษ์พยานส่วนตัวและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งให้ครอบครัว

สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เราเห็นถึงวิธีประยุกต์ใช้ความจริงแห่งพระกิตติคุณและหลักธรรมในสถานการณ์ที่เฉพาะและสำหรับเวลาที่เจาะจงนั้น พุดอีกนัยหนึ่ง ผู้นำที่ได้รับการเฉลียวใจช่วยให้เราเห็น เหตุผล ของพระกิตติคุณ และจากนั้นเราพับแขนเสื้อและออกไปทำงาน

ไม่นานหลังจากนั้นเราตระหนักว่ามีหลายสิ่งอีกมากมายที่ฝ่ายประธานสวดสามารถทำ—จริงๆ แล้ว มีหลายสิ่งที่เราไม่ได้จัดลำดับความสำคัญ เราอาจจะพลาดสิ่งที่สำคัญที่สุดที่สำคัญเริ่มมีมากขึ้น ทำให้เราเข้าไปจากวิสัยทัศน์ที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ให้เรามีสิ่ง “ดี” ให้ทำหลายอย่าง แต่ทุกอย่างไม่ได้มีความสำคัญที่สุด

เราเรียนรู้บทเรียนสำคัญคือ ความจริงที่ว่าบางสิ่งที่ดินนี้ไม่ได้เป็นเหตุผลเพียงพอที่เราจะสละเวลาและทรัพยากรของเราให้กิจกรรม โครงการ และแผนต่างๆ ของเราควรได้รับการดูแลและตั้งอยู่บน เหตุผล ของการรับใช้ของฐานะปุโรหิตของเราและไม่ใช้จากความนิยมฉาบฉวยหรือความสนใจเพียงชั่วคราว มิฉะนั้นสิ่งเหล่านั้นอาจทำให้งานของเราไขว้เขว หมกมุ่น และทำให้เรายึดติดกับงานอดิเรก ทางวิญญาณหรือทางโลก ที่ไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการเป็นศาสนิกชน

พี่น้องชาย เราทุกคนรู้ว่าเราต้องมีวินัยในตนเองเพื่อแน่วแน่อยู่กับสิ่งที่สำคัญซึ่งมีพลังอำนาจสูงสุดที่จะเพิ่มความรักในพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เพิ่มความมีชีวิตชีวาให้ชีวิตแต่งงาน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว และสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก เชกเช่นกับไม้ผลที่แตกกิ่งก้านสาขามากมายและมีใบหนาแน่น ชีวิตของเราจำเป็นต้องได้รับการตัดแต่งเป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่าเราใช้พลังงานและเวลาเพื่อทำจุดประสงค์ที่แท้จริง—“เพื่อให้เกิดผลดี”

ท่านไม่ได้โดดเด่น

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าต้องเลือกสิ่งใด เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่จะตัดสินใจสิ่งนี้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามเราได้รับบัญชาให้ตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์อย่างพากเพียร เอาใจใส่ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และเพียรพยายามอุทิศตนสวดอ่อนน้อมอย่างจริงจังด้วยศรัทธา

พี่น้องชาย พระผู้เป็นเจ้าทรงชื่อสัตย์ โดยผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ พระองค์รับสั่ง

กับความคิดและใจเราเกี่ยวกับวิถีที่เราควรเดินตามในแต่ละช่วงชีวิตของเรา

ถ้าใจของเราบริสุทธิ์—ถ้าเราไม่แสวงหาเพื่ออรรถมีภาพของเราแต่เพื่ออรรถมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ถ้าเราพยายามทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ถ้าเราปรารถนาจะเป็นพรแก่ชีวิตของคนในครอบครัวและเพื่อนมนุษย์—เราจะไม่ถูกละเลยให้เดินตามลำพัง ดังเช่นประธานมอนสันมักเตือนเราว่า “เมื่อเรากำลังทำกิจธุระของพระเจ้า เราสมควรได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า”

พระบิดาบนสวรรค์ของท่าน “จะไปเบื้องหน้าเจ้า. [พระองค์] จะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของ [พระองค์] จะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของ [พระองค์] ห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้.”³

พลังอำนาจของการกระทำ

พี่น้องชายที่รัก พรอันศักดิ์สิทธิ์แห่งการรับใช้ของฐานะปุโรหิตได้รับการกระตุ้นจาก

ความพยายามอันพากเพียรของเรา ความเต็มใจเสียสละ ความปรารถนาของเราที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง ขอให้เราเป็นผู้กระทำและไม่ใช้ผู้ถูกกระทำ การสั่งสอนเป็นสิ่งดี แต่คำเทศนาที่ไม่นำไปสู่การกระทำเปรียบเหมือนไฟที่ไม่มีความร้อนหรือน้ำที่ไม่ดับกระหาย

การประยุกต์ใช้หลักคำสอนทำให้เปลวไฟที่ทำให้บริสุทธิ์ลุกโชติช่วงและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตจุดประกายให้จิตวิญญาณเรา โธมัส เอ็ดดิส ชายผู้อบโลกนี้ด้วยแสงจากหลอดไฟ กล่าวว่า “คุณค่าของความคิดนั้นขึ้นอยู่กับการนำมาใช้” เช่นเดียวกันหลักธรรมพระกิตติคุณจะมีค่ามากขึ้นเมื่อนำมาใช้

เราจะต้องไม่ยอมให้หลักคำสอนของฐานะปุโรหิตนอนนิ่งอยู่ในใจเราและไม่นำไปใช้ใน ชีวิตของเรา ถ้ามีชีวิตแต่งงานหรือครอบครัวที่ต้องการความช่วยเหลือ—บางทีอาจเป็นของเราเอง—ขออย่าให้เรารอและมองดูเฉยๆ กลับกันขอให้เราขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับแผนแห่งความสุขซึ่งประกอบด้วย ศรัทธา การกลับใจ การให้อภัย และการ

เริ่มต้นใหม่ การประยุกต์ใช้หลักธรรมฐานะ
ปุโรหิตจะทำให้เรามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะ
เป็นสามี บิดา และบุตรผู้เข้าใจ *เหตุผล* ของ
ฐานะปุโรหิตและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต
เพื่อได้รับและเก็บรักษาความสวยงามและ
ความศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัวนี้วันครั้งไว้อีกครั้ง

การประชุมใหญ่สามัญเป็นเวลาที่ดีเสมอ
สำหรับทั้งการฟังและการทำ ดังนั้นขอให้เรา
“เป็น ... คนที่ประพฤติตามพระวจนะนั้น
ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น”⁵ พี่น้องชาย
ข้าพเจ้าเชื้อเชิญท่านให้ไตร่ตรองถึงถ้อยคำ
ที่พูดโดยผู้รับใช้ของพระเจ้าในสุดสัปดาห์
จากนั้นคุณเข้า ทูลขอให้พระเจ้าเป็นเจ้า
พระบิดาบนสวรรค์ของเรา ทรงทำความคิด
ท่านให้กระจ่างและสัมผัสจิตใจท่าน วิงวอน
พระเจ้าเป็นเจ้าขอการนำในชีวิตประจำวัน ใน
ความรับผิดชอบของศาสนจักรและในการ
ทำทนายที่เฉพาะเจาะจงของท่านในเวลานี้ ทำ
ตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ—
อย่าชักช้า ถ้าท่านทำทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าสัญญา
ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้คุณเดิน
ตามลำพัง

จบลงทันต่อไป

เราเชื่อว่าไม่ว่าเราจะมีเจตนาดีเพียงไร สิ่ง
ต่างๆ อาจไม่เป็นไปตามแผนเสมอไป เรา
ทำผิดพลาดในชีวิตและในการรับใช้ของฐานะ
ปุโรหิตของเรา บางครั้งเราสะดุดและทำไม่
ได้อย่างที่คาดหวัง

เมื่อพระเจ้าทรงแนะนำให้เรา “ดำเนินต่อ
ไปด้วยความอดทนจนกว่า [เรา] จะได้รับการ
ทำให้ดีพร้อม”⁶ พระองค์ทรงรู้ว่าจะต้องใช้
เวลาและความอดทนจนกว่า ความเข้าใจ *เหตุผล*
ของพระกิตติคุณและ *เหตุผล* ของฐานะ
ปุโรหิตจะช่วยให้เราเห็นถึงจุดประสงค์อัน
ศักดิ์สิทธิ์ของสิ่งทั้งหมดนี้ จะให้กำลังใจและ
ความเข้มแข็งในการทำสิ่งที่ถูก แม้ว่าสิ่งเหล่านั้น
จะยาก การมุ่งมั่นอยู่กับหลักธรรมพื้นฐาน
ของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณจะให้พร
เราด้วยความชัดเจน ปัญญาและการนำทาง
“เราจะไม่ก้าวต่อไปในอุดมการณ์อันสำคัญ
ยิ่งเช่นนั้นหรือ?” ใช่ พี่น้องชาย เราจะ
ก้าวต่อไป

โดยได้รับการนำทางจากพระวิญญาณ
ศักดิ์สิทธิ์ เราจะเรียนรู้จากความผิดพลาด

ของเรา ถ้าเราสะดุด เราจะลุกขึ้น ถ้าเรา
ไซเซ เราจะก้าวต่อไป เราจะไม่อินเอน เรา
จะไม่มีทางยอมแพ้

ในฐานะความเป็นภราดรภาพอันเกรียง
ไกรแห่งฐานะปุโรหิตอันเป็นนิจของพระเจ้าเป็น
เจ้า เราจะยืนเคียงบ่าเคียงไหล่กัน มุ่งเน้นที่
หลักธรรมพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของ
พระเยซูคริสต์ รับใช้ด้วยความสำนึกคุณพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ด้วยการอุทิศตน
กับความรัก

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระนาม

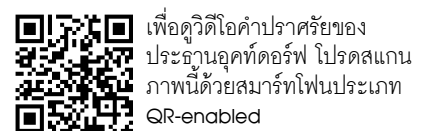
พี่น้องชายที่รัก ข้าพเจ้าเป็นพยานกับท่าน
ในวันนี้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดา และพระ
บุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงพระชนม์
พระองค์ทรงมีอยู่จริง พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น
ท่านไม่โดดเดี่ยว พระบิดาในสวรรค์ของ
ท่านทรงห่วงใยท่านและทรงปรารถนาจะประ
ทานพรและคำจูนท่านในความชอบธรรม
จงมั่นใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับมนุษยชาติ
ในยุคสมัยของเรา พระองค์จะตรัสกับท่าน
ศาสตพพยากรณ์โจเซฟ สมิทเห็นสิ่งที่ท่าน
พูดว่าเห็น ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดิน
โลกโดยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือว่าในฐานะ
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระองค์ เราจะเห็น
พ้องกับ *เหตุผล* ในการรับใช้ของฐานะปุโรหิต
และใช้หลักธรรมของพระกิตติคุณที่ได้รับการ
ฟื้นฟูเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราและชีวิต
ของผู้ที่เรารับใช้

ขณะที่เราทำเช่นนี้ พลังอำนาจอันไม่มีที่สิ้นสุด
ของการชดใช้จะชำระล้าง ทำความสะอาด
และขัดเกลาวิญญาณและบุคลิกลักษณะของ
เราจนกว่าเราจะเปี่ยมไปด้วยพรที่เราควรเป็น
ข้าพเจ้าเป็นพยานในสิ่งนี้ในพระนามศักดิ์
สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธ 7:18
2. โธมัส เอส. มอนตัน “ฟังเรียนรู้ ฟังทำ ฟังเป็น”
เลียวไฮนา พ.ศ. 2008 หน้า 77
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88
3. Thomas Edison, in Elbert Hubbard, *Little
Journeys to the Homes of Good Men and
Great*, Book 2 (1910), 2:155.
4. ยากอบ 1:22
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:13
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22

โดย ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ครอบครัวภายใต้ พันธสัญญา

ไม่มีสิ่งใดที่เข้ามาหรือจะเข้ามาสู่ครอบครัวท่านสำคัญเทียบเท่าพรหมนิ

ข้าพเจ้าซาบซึ้งที่ได้อยู่ร่วมกับท่านในการประชุมนี้ซึ่งผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าในแผ่นดินโลกได้รับเชิญ เราได้รับพรที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของประธานโรมัส เอส. มอนสันในฐานะประธานศาสนจักร ท่านเป็นชายผู้มีชีวิตอยู่เพียงคนเดียวที่รับผิดชอบดูแลครอบครัวและศาสนพิธีฐานะปุโรหิตทั้งปวงที่จำเป็นต่อการได้รับชีวิตนิรันดร์ ของประธานสำคัญที่สุดในบรรดาของประธานทั้งหมดจากพระเจ้า

มีบิดาคคนหนึ่งซึ่งกำลังฟังอยู่ในคำคินนี้กลับมาแข่งขันเพราะต้องการสุดหัวใจให้ได้การรับรองถึงของประธานนั้น เขากับภรรยา รักลูกน้อยทั้งสองคน ลูกชายและลูกสาว เช่นเดียวกับบิดามารดาคนอื่นๆ เขามองเห็นความสุขบนสวรรค์เมื่ออ่านถ้อยคำเหล่านี้ “และความเป็นสังคมอย่างเดียวกันนั้นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี้จะมียู่ท่ามกลางพวกเราที่นั่น, เพียงแต่จะควบคุมไปกับรัศมีภาพนิรันดร์, ซึ่งรัศมีภาพนั้นเราไม่ได้ชื่นชมขณะนี้.”¹

บิดาท่านนั้นซึ่งฟังอยู่ในคำคินนี้รู้เส้นทางไปสู่จุดหมายอันรุ่งโรจน์ดังกล่าว เส้นทางนั้นไม่ง่าย ซึ่งเขารู้อยู่แล้ว เขาต้องใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจอย่างลึกซึ้ง และการ

เปลี่ยนแปลงในใจซึ่งอธิการผู้เมตตาช่วยให้เขารู้สึกถึงการให้อภัยด้วยความรักจากพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงอันอัศจรรย์ดำเนินต่อเมื่อเขาไปพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เพื่อรับเอ็นดาวเม้นท์ซึ่งพระเจ้าทรงอธิบายแก่ผู้คนที่พระองค์ประทานอำนาจให้ในพระวิหารแห่งแรกของสมัยการประทานนี้ที่เคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ พระเจ้าตรัสถึงเรื่องนั้นว่า

“ดังนั้น, เพราะเหตุนี้เราให้บัญญัติแก่เจ้าว่าเจ้าจะไปโอไฮโอ; และที่นั่นเราจะให้กฎของเราแก่เจ้า; และที่นั่นเจ้าจะได้รับการประสาทอำนาจจากเบื้องบน;

“และจากที่นั่น, ... เพราะเรามีงานสำคัญยิ่งเก็บสะสมไว้, เพราะอิสราเอลจะได้รับการช่วยให้รอด, และเราจะนำพวกเขาไปที่ใดก็ตามที่เราประสงค์, และไม่มีอำนาจใดจะยังมีมือเรา.”²

สำหรับเพื่อนที่เพิ่งกลับมาแข่งขันของข้าพเจ้าและฐานะปุโรหิตทุกคน งานสำคัญข้างหน้าคือเป็นผู้ดำเนินการช่วยอิสราเอลส่วนที่เรารับผิดชอบหรือจะรับผิดชอบซึ่งคือครอบครัวเราให้ได้รับความรอด เพื่อนข้าพเจ้ากับภรรยาของเขารู้ว่าสิ่งนั้นเรียกร่องการผนึกโดยอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

เขาขอให้ข้าพเจ้าประกอบพิธีผนึก เขากับ

ภรรยาต้องการผนึกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่เนื่องจากกำลังยุ่งเพราะใกล้การประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าจึงให้สามีภรรยาผู้นี้กับอธิการของพวกเขานัดหมายวันที่ดีที่สุดกับเลขานุการข้าพเจ้า

ลองนึกดูว่าข้าพเจ้าแปลกใจและดีใจเพียงใดเมื่อผู้เป็นบิดาบอกข้าพเจ้าที่โบสถ์ว่าการผนึกจะมีขึ้นในวันที่ 3 เมษายน ในปี 1836 นั่นคือวันที่พระเจ้าทรงส่งเอลียาห์ ศาสดาพยากรณ์ในร่างแปรสภาพมายังพระวิหารเคิร์ทแลนด์เพื่อมอบอำนาจผนึกให้แก่โจเซฟ สมิทและออลิวอร์ คาวเดอรี ฤกษ์แจเหล่านี้

นั้นยังอยู่ในศาสนจักรทุกวันนี้และจะคงอยู่ต่อไปตราบนิรันดร์สมัย³ นั่นคือสิทธิอำนาจศักดิ์สิทธิ์เดียวกันกับที่พระเจ้าประทานแก่เปโตรดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่า “เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย”⁴

การกลับมาของเอลียาห์เป็นพรแก่ทุกคนที่ดำรงฐานะปุโรหิต เอ็ดเวิร์ดฮาโรลด์ บี. ลีอธิบายไว้ได้อย่างชัดเจนในการประชุมใหญ่สามัญ โดยอ้างคำพูดของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท ของจงตั้งใจฟังให้ดี “ข้าพเจ้าดำรงฐานะปุโรหิต ท่านผู้เป็นพี่น้องชายก็ดำรงฐานะปุโรหิต เราได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค—ซึ่งเอลียาห์กับศาสดาพยากรณ์ท่านอื่นๆ รวมทั้งเปโตร ยากอบ และยอห์น เคยดำรงมาก่อน ถึงแม้ว่าเราจะมีสิทธิอำนาจในการให้บัพติศมา ถึงแม้ว่าเราจะมีสิทธิอำนาจวางมือให้ของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่งตั้งผู้อื่น และทำสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ แต่หากปราศจากอำนาจผนึกเราจะไม่ทำอะไรไม่ได้เลย เพราะสิ่งที่เราทำไปจะไม่มียผลบังคับ”

ประธานสมิทกล่าวต่อว่า “ศาสนพิธีที่สูงกว่า พรที่มากกว่า ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะได้รับในสถานที่บางแห่งเท่านั้น ไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิ์ประกอบพิธีเว้นแต่เขาจะได้รับสิทธิอำนาจให้ทำเช่นนั้นจากผู้ที่ถือกุญแจ...

“... ไม่มีมนุษย์คนใดบนพื้นพิภพแห่งนี้ที่มีสิทธิ์ออกไปปฏิบัติศาสนกิจในศาสนพิธี

ใดๆ ของพระกิตติคุณนี้เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากประธานศาสนจักรซึ่งเป็นผู้ถือกุญแจ ท่านมอบสิทธิอำนาจให้เรา ท่านวางอำนาจฉันใดไว้ในฐานะปุโรหิตของเราเพราะท่านถือกุญแจเหล่านั้น”⁵

คำรับรองเดียวกันมาจากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์เมื่อท่านเขียนเกี่ยวกับอำนาจฉันใด การรู้ว่าถ้อยคำเหล่านี้จริงทำให้ข้าพเจ้าอุ่นใจ เพราะสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นกับครอบครัวที่ข้าพเจ้าจะฉันใดในวันที่ 3 เมษายน ท่านเขียนว่า “เปโตรต้องเป็นผู้ถือกุญแจ เปโตรต้องเป็นผู้ถืออำนาจฉันใดในการผูกหรือฉันใดบนแผ่นดินโลกหรือคลายบนแผ่นดินโลกและจะเป็นเช่นนั้นในสวรรค์ด้วย กุญแจเหล่านั้นเป็นของประธานศาสนจักร—ซึ่งเป็นศาสนาดุพพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย เวลานี้อำนาจฉันใดอันศักดิ์สิทธิ์นั้นมิได้อยู่ในศาสนจักร ผู้รู้ถึงความสำคัญของสิทธิอำนาจนี้จะไม่ถือว่าสิ่งใดศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่า และน่าหวงแหนยิ่งกว่าสิทธิอำนาจนี้ มีชายเพียงไม่กี่คนที่ [ถือ] อำนาจฉันใดบนแผ่นดินโลกไม่ว่าในบุคคลสมัยใด—ในพระวิหารแต่ละแห่งมีพี่น้องชายที่ได้รับอำนาจฉันใด ไม่มีใครมีอำนาจนี้ได้เว้นแต่

จะได้จากศาสนาดุพพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ ผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”⁶

ณ การมาของเอลียาห์ ไม่เพียงมีการมอบอำนาจให้ฐานะปุโรหิตเท่านั้นแต่ใจทั้งหลายยังต้องหันไปด้วย “วิญญาณ พลังอำนาจ และการเรียกของเอลียาห์คือ ให้ท่านมีอำนาจถือกุญแจแห่งการเปิดเผย ศาสนพิธี โองการ พลังอำนาจทั้งหลายและเอ็นดาวเมนท์แห่งความบริบูรณ์ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้านบนแผ่นดินโลก อีกทั้งเพื่อรับ ได้มา และประกอบศาสนพิธีทั้งปวงที่เป็นของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า แม้จนถึงการหันใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน และใจลูกหลานไปหาบรรพบุรุษ แม้บรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์”⁷

ความรู้สึกของการหันใจนั้นมาสู่เพื่อนข้าพเจ้ากับครอบครัวของเขาแล้ว และอาจมาสู่ท่านในการประชุมนี้ ท่านอาจนึกภาพใบหน้าบิดาหรือมารดาในใจท่านเช่นเดียวกับข้าพเจ้า ภาพนั้นอาจเป็นพี่หรือน้องของท่าน ลูกสาวหรือลูกชายของท่าน

คนเหล่านั้นอาจอยู่ในโลกวิญญาณหรือ

ทวีปห่างไกลจากท่าน แต่ปีติมาจากความรู้สึกที่ว่าความสัมพันธ์กับพวกเขาขึ้นเพียงแต่เพราะท่านผูกพันหรือสามารถผูกพันไว้กับพวกเขาด้วยศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยอมรับ

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคผู้เป็นบิดาในครอบครัวที่ฉันใดแล้วได้รับการสอนว่าต้องทำอะไร ไม่มีสิ่งใดที่เข้ามาหรือจะเข้ามาสู่ครอบครัวท่านสำคัญเทียบเท่าพระฉันใด ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าการให้เกียรติพันธสัญญาการแต่งงานและพันธสัญญาครอบครัวที่ท่านทำหรือจะทำในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า

วิธีทำเช่นนั้นชัดเจน พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาต้องผูกพันสัญญาพระวิหารผ่านการเชื่อฟังและการเสียสละของเราเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในโลกหน้า ประธานฮาโรลด์ บี. ลี อธิบายความหมายของการฉันใดด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาโดยอ้างคำพูดเอ็ดเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ดว่า “เราอาจหลอกมนุษย์ได้แต่เราหลอกพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ พระของเราจะไม่เป็นนิรันดร์เว้นแต่จะฉันใดไว้ด้วยพระ

วิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาเช่นกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้ที่อ่านความนึกคิดและจิตใจมนุษย์ พระองค์ประทานความเห็นชอบด้วยการผินภักที่ประกาศบนศีรษะพวกเขา แล้วการผินภักนั้นจึงผูกมัดและมีผลบังคับเต็มที่^{๑๖}

เมื่อซิสเตอร์อารยอร์กกับข้าพเจ้าผินภักในพระวิหารโลแกน ยูทาห์ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจความสำคัญทั้งหมดของสัญญา นั่น ข้าพเจ้ายังคงพยายามทำความเข้าใจความหมายทั้งหมด แต่ข้าพเจ้ากับภรรยาตัดสินใจช่วงใกล้ครบรอบ 50 ปีของชีวิตแต่งงานว่าจะอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตเราและครอบครัวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สมัยเป็นคุณพ่ออย่างหนุ่มซึ่งได้รับการผินภักในพระวิหารพร้อมกับหัวใจไปหาภรรยาและลูกเล็กๆ ข้าพเจ้าได้พบประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเป็นครั้งแรก ในห้องสภาม่าฝ่ายประธานสูงสุดซึ่งข้าพเจ้าได้รับเชิญ พยานอันจริงแท้แน

นอนบังเกิดกับข้าพเจ้าขณะประธานฮาโรลด์ บี. ลี ถามข้าพเจ้าพลางซึ่งไปทางประธานสมิธซึ่งนั่งอยู่ข้างๆ ว่า “คุณเชื่อไหมว่าชายคนนี้จะเป็ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าได้”

ประธานสมิธเพิ่งเข้ามาในห้องและยังไม่ทันพูดอะไร ข้าพเจ้าดีใจอย่างยิ่งที่สามารถตอบออกไปได้เพราะสิ่งที่เข้ามาในใจข้าพเจ้า “ผมทราบว่าคุณเป็นครับ” ข้าพเจ้ารู้้อย่างแน่นอนพอๆ กับที่รู้ว่าดวงอาทิตย์กำลังส่องสว่างว่าท่านถืออำนาจการผินภักของฐานะปุโรหิตทั่วพื้นพิภพ

ประสบการณ์นั้นทำให้ถ้อยคำของท่านทรงพลังอย่างยิ่งต่อข้าพเจ้ากับภรรยา เมื่อในภาคการประชุมใหญ่วันที่ 6 เมษายน 1972 ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธให้คำแนะนำว่า “เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะเสริมสร้างคามเข้มแข็งและพิทักษ์หน่วยครอบครัวให้คงอยู่ เราจึงวอนบิดาททั้งหลายให้รับ

ตำแหน่งโดยชอบของตนในฐานะหัวหน้าครอบครัว เราขอให้มารดาสนับสนุนส่งเสริมสามีและเป็นความสว่างให้แก่บุตรธิดา”^{๑๗}

ข้าพเจ้าขอแนะนำข้อปฏิบัติสี่ข้อที่ท่านทำได้ในฐานะบิดาผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเพื่อหนุนใจและนำครอบครัวท่านกลับบ้านไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอีกครั้ง

ข้อแรก จงได้รับและรักษาพยานอันแน่นอนว่ากฎฐานะปุโรหิตอยู่กับเราและถือโดยประธานศาสนจักร สวดอ้อนวอนทูลขอเรื่องนี้ทุกวัน คำตอบจะมาพร้อมกับความมุ่งมั่นมากขึ้นที่จะนำครอบครัวท่าน รู้สึกถึงความหวังมากขึ้น และมีความสุขมากขึ้นในงานรับใช้ของท่าน ท่านจะรื่นเริงและมองโลกในแง่ดีมากขึ้น ซึ่งเป็นพรสำคัญต่อภรรยาและครอบครัวท่าน

ข้อปฏิบัติข้อที่สองคือจงรักภรรยาท่าน ท่านต้องใช้ศรัทธาและความอ่อนน้อมถ่อมตนที่จะเห็นแก่เธอมากกว่าตนเองแม้ในความล้มลุกคลุกคลานของชีวิต ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบหาเลี้ยงและเลี้ยงดูครอบครัวกับเธอและรับใช้ผู้อื่นในเวลาเดียวกัน บางครั้งการทำเช่นนั้นเผาผลาญพลังงานและพลังกำลังทั้งหมดของท่าน ภัยและความเจ็บป่วยอาจทำให้ภรรยาท่านต้องได้รับการดูแลมากขึ้น หากท่านเลือกให้ความสุขของเธอมาก่อนตนเอง ตั้งแต่เวลานั้น ข้าพเจ้าสัญญาว่าความรักที่ท่านมีต่อเธอจะเพิ่มขึ้น

ข้อสาม จงขอให้ทุกคนในครอบครัวรักกัน ประธานเอสตรา แพทท์ เป็นสันสอนว่า “เมื่อพิจารณาถึงนิรันดร ความรอดเป็นเรื่องของครอบครัว ...

“เหนือสิ่งอื่นใด ลูกๆ ต้องรับรู้และรู้สึกว่ามีคนรัก มีคนต้องการ และมีคนเห็นคุณค่า พวกเขาต้องได้รับการยืนยันถึงเรื่องเหล่านี้บ่อยๆ เห็นได้ชัดเจนว่านี่คือบทบาทซึ่งบิดามารดาต้องทำให้สำเร็จ และโดยมากมารดามักจะทำได้ดีที่สุด”^{๑๘}

แต่บ่อยครั้งคำสำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่งของความรู้สึกเป็นที่รักคือความรักจากลูกคนอื่นๆ ในครอบครัว การดูแลกันอย่างสม่ำเสมอในบรรดาพี่น้องจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความพยายามอย่างไม่ย่อท้อจากบิดามารดาและความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ท่านรู้ว่านั่นเป็นความจริงจากประสบการณ์ในครอบครัว

ครัวท่านเอง และจะได้รับการยืนยันทุกครั้งที่ท่านอ่านเกี่ยวกับความขัดแย้งในครอบครัว จากประสบการณ์ของลีโฮผู้ชอบธรรมกับ ซาโรยาห์ภรรยาในบันทึกพระคัมภีร์มอรมอน ความสำเร็จที่พวกเขาได้รับเป็นแนวทางแก่เรา พวกเขาสอนพระกิตติคุณของพระเยซู คริสต์อย่างดีโดยไม่ย่อท้อจนลูกๆ และแม้กระทั่งลูกหลานบางคนในอีกหลายรุ่นต่อมา ถึงกับใจอ่อนลงต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อกัน ตัวอย่างเช่น นีไฟกับคนอื่นๆ เขียนและยื่นไมตรีไปยังสมาชิกครอบครัวที่เคยเป็นศัตรู พวกเขา บางครั้งพระวิญญาณทรงทำให้ใจคนหลายพันคนอ่อนลงและแทนความเกลียดชังด้วยความรัก

วิธีหนึ่งที่ท่านจะเลียนแบบความสำเร็จของท่านบิดา ลีโฮคือโดยวิธีที่ท่านนำในการ สวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวและช่วงเวลาครอบครัว เช่นการสังสรรค์ในครอบครัว เป็นต้น ให้โอกาสลูกๆ สวดอ้อนวอนเมื่อพวกเขาสามารถสวดอ้อนวอนให้สมาชิกครอบครัวอีก คนที่ต้องการพร เล็งเห็นถึงความบาดหมาง โดยเร็วตั้งแต่ต้นและดูออกเมื่อมีการกระทำ ที่เห็นแก่ตัว โดยเฉพาะเมื่อเกิดขึ้นในบรรดาพี่น้องด้วยกันเอง เมื่อพวกเขาสวดอ้อนวอน ให้กันและรับใช้กัน ใจพวกเขาจะอ่อนลงและ หันไปหากันรวมทั้งหันไปหาบิดามารดาด้วย

โอกาสที่สี่เพื่อที่ท่านนำครอบครัวในทาง ของพระเจ้าเกิดขึ้นเมื่อต้องขัดเกลาระเบียบ วินัย เราจะบรรลุปันธะรับผิดชอบที่เราต้อง ตำหนิแก้ไขในวิธีของพระเจ้าแล้วนำบุตรธิดา ของเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ศิราณา แอลเบเนีย

ท่านจะจำถ้อยคำต่อไปนี้ได้ แต่อาจไม่เคยเห็นอำนาจของถ้อยคำนี้ในชีวิตผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่เตรียมครอบครัวให้พร้อมดำเนินชีวิตในสังคมภาพเดียวกันกับที่พวกเขาจะมีในอนาคตจักรวาลที่เสียดทานคงจำข้อความที่แสนจะคุ้นเคยต่อไปนี้ได้

“ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถหรือจะอ้างไว้ได้โดยอาศัยฐานะปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่แสแสสร้าง;

“โดยความกรุณา, และความรู้บริสุทธิ์, ซึ่ง จะขยายจิตวิญญาณออกไปอย่างกว้างขวาง โดยปราศจากความหน้าซื่อใจคด, และปราศจากมารยา—

“จงว่ากล่าวโดยไม่ชักช้าด้วยความเฉียบขาด, เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ; และจากนั้นในเวลาต่อมาจงแสดงความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าว, เกลือกเขาจะถือว่าท่านเป็นศัตรูของเขา;

“เพื่อเขาจะรู้ว่าความซื่อสัตย์ของท่านแข็งแกร่งยิ่งกว่าเชือกแห่งความตาย.”¹¹

ต่อจากนั้นเป็นคำสัญญาที่คุ้มค่ายิ่งต่อเราในฐานะบิดาในไซอันว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน, และคทาของท่านเป็นคทาอันไม่เปลี่ยนแปลงแห่งความชอบธรรมและความจริง; และอำนาจการปกครองของท่านจะเป็นอำนาจการปกครองอันเป็นนิจ, และโดยปราศจากวิธีบังคับ สิ่งนี้จะไหลมาสู่ท่านตลอดกาลและตลอดไป.”¹²

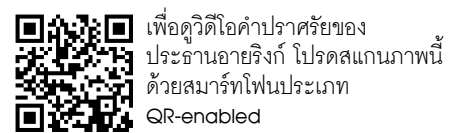
นั่นเป็นมาตรฐานสูงสำหรับเรา แต่เมื่อใดที่เราใช้ศรัทธาควบคุมความฉุนเฉียวและขมความจงหองของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะประทานความเห็นชอบ จากนั้นสัญญา และพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ย่อมเกิดผล

ท่านจะประสบผลสำเร็จผ่านศรัทธาของท่านที่ว่าพระเจ้าทรงส่งบุญแก่ฐานะปุโรหิตกลับมาและบุญแกะนั้นยังอยู่กับเรา—ด้วยสายใยความรักอันมั่นคงกับภรรยาท่าน ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการหันใจบุตรธิดาของท่านไปหากันและหาบิดามารดา และด้วยความรักซึ่งนำทางท่านให้แก้ไขและแนะนำในวิธีที่อัญเชิญพระวิญญาณ

ข้าพเจ้าทราบว่าคุณคือพระคริสต์และทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าประธานโฮมัส เอส. มอนสัน คือผู้ถือและผู้ใช้บุญแก่ฐานะปุโรหิตทั้งหมดบนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารักและสนับสนุนท่าน ข้าพเจ้ารักและสวดอ้อนวอนให้ท่านทั้งหลาย ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:2
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:32–33
3. ดู โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (Jan. 12, 1971), speeches.byu.edu
4. มัทธว 16:19
5. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, อ้างอิงโดย ฮาโรลด์ บี. ลี, ใน Conference Report, ต.ค. 1944, 75
6. ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Holy Temple,” *เลียโฮนา*, ต.ค. 2010, 28
7. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 335
8. เมลวิน เจ. บัลลาร์ด, อ้างอิงโดย ฮาโรลด์ บี. ลี, ใน Conference Report, ต.ค. 1970, 111
9. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, ก.ค. 1972, 27
10. เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน, “Salvation—a Family Affair,” *Tambuli*, พ.ย. 1992, 3, 4; *Ensign*, ก.ค. 1992, 2, 4
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41–44
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:46

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

จงเต็มใจและมีค่าควรแก่การรับใช้

ปฏิกิริยาเกิดขึ้นทุกที่เมื่อเข้าใจฐานะปุโรหิต ให้เกียรติและใช้พลังอำนาจนั้นอย่างถูกต้อง และใช้ศรัทธา

พ็นผู้ชายทั้งหลาย ตัวอย่างที่ได้ประชุมกับท่านอีกครั้ง ทุกครั้งที่เข้าร่วมการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญ ข้าพเจ้าจะนึกถึงคำสอนของผู้เป็นที่โดดเด่นบางคนของพระผู้เป็นเจ้าที่เคยพูดในการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญของศาสนจักร หลายคนจากไปรับรางวัลนินทรันด์แล้ว แต่จากความหลักแหลมของปัญญา ความลึกซึ้งของจิตวิญญาณ และความอบอุ่นของใจของท่าน พวกท่านให้คำแนะนำที่ได้รับการดลใจ คือนี่ข้าพเจ้าจะแบ่งปันคำสอนบางอย่างของพวกท่านเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต จากศาสตราจารย์โรนัลด์ เอส. มอนสัน “ฐานะปุโรหิตคือหลักธรรมอันเป็นนิรันดร์ และดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าจากนิรันดร์และจะดำรงอยู่ไปถึงนิรันดร์ ปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี”

จากถ้อยคำของประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟ เราเรียนรู้ว่า “ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์คือช่องทางที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสื่อสารและทรงติดต่อกับมนุษย์บนแผ่นดินโลก และทูตสวรรค์ที่เคยเยือนแผ่นดินโลกเพื่อสื่อสารกับมนุษย์คือผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและให้เกียรติฐานะปุโรหิต

ขณะอยู่ในเนื้อหนัง และทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้บังเกิดขึ้นเพื่อความรอดของมนุษย์ นับตั้งแต่มนุษย์มาอยู่บนแผ่นดินโลกจนถึงการไถ่โลก ล้วนเกิดขึ้นและจะดำรงอยู่โดยอาศัยฐานะปุโรหิตอันเป็นนิรันดร์”²

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธชี้แจงเพิ่มเติมว่า “ฐานะปุโรหิตคือ...อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่มอบให้มนุษย์ได้กระทำในแผ่นดินโลกเพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์ ในพระนามของพระบิดาและพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ และกระทำอย่างถูกต้อง ไม่ยึดครองสิทธิอำนาจนั้น ไม่ยึดมาจากรุ่นที่ตายจากไปแล้ว แต่สิทธิอำนาจที่เหล่าวิญญาณและเทพผู้ปฏิบัติประทานให้ในสมัยที่เรามีชีวิตอยู่นี้ *ส่งตรงจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ*”³

และสุดท้ายจากประธานจอห์น เทย์เลอร์ “ฐานะปุโรหิตคืออะไร ... คือการปกครองของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ เพราะพลังอำนาจ ผลหรือบทบาทหรือหลักธรรมนั้นปกครองสิ่งทั้งปวงบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ พลังอำนาจนั้นก่อหนุนและค้ำจุนสิ่งทั้งปวง ฐานะปุโรหิตปกครองสิ่ง

ทั้งปวง--ชี้นำสิ่งทั้งปวง--ค้ำจุนสิ่งทั้งปวง--และเกี่ยวข้องกับสิ่งทั้งปวงที่สัมพันธ์กับพระผู้เป็นเจ้าและความจริง”⁴

เราได้รับพรเพียงใดที่ได้อยู่ในวันเวลาสุดท้ายนี้เมื่อฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก เราได้รับเกียรติเพียงใดที่มีฐานะปุโรหิตนั้น ฐานะปุโรหิตไม่ได้เป็นของประทานมากเท่ากับเป็นงานมอบหมายให้รับใช้ สิทธิพิเศษให้หนุนใจ และโอกาสให้เป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น

ความรับผิดชอบและหน้าที่มาพร้อมโอกาสเหล่านี้ ข้าพเจ้ารักและยึดมั่นคำว่า *หน้าที่* และนัยทั้งหมดของคำนี้

ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ในสภาพใดสภาพหนึ่ง ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมฐานะปุโรหิตมาแล้ว 72 ปี—ตั้งแต่ได้รับแต่งตั้งเป็นมัคนายกตอนอายุ 12 ขวบ เวลาเดินหน้าต่อไป หน้าที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา หน้าที่ไม่ลดลงหรือน้อยลง ความขัดแย้งครั้งใหญ่เกิดขึ้นแล้วก็จากไป แต่สงครามแย่งชิงจิตวิญญาณมนุษย์ยึดเยื้อไม่ยอมสงบ พระวาระของพระเจ้าดังชัดเจนมาถึงท่าน ข้าพเจ้า และผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกแห่งหนว่า “ดังนั้น บัดนี้ให้ทุกคนพึงเรียนรู้ *หน้าที่* ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ”⁵

การเรียกให้ทำหน้าที่มาถึงอาดัม โนอาห์ อับราฮัม โมเสส ซามูเอล เดวิด มาถึงศาสตราจารย์โรนัลด์ เอส. มอนสันและถึงแต่ละคนผู้สืบตำแหน่งต่อจากท่าน การเรียกให้ทำหน้าที่มาถึงเด็กหนุ่มนีไฟเมื่อพระเจ้าทรงแนะนำท่านผ่านบิดาลีไฮให้กลับไปเยรูซาเล็มกับพี่ๆ เพื่อเอาแผ่นจารึกทองเหลืองจากเลบันัน พี่ๆ ของนีไฟร่ำป่น โดยบอกว่ามันเป็นสิ่งยากที่ขอให้พวกเขาทำ อะไรคือคำตอบของนีไฟ ท่านตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่

ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา”⁶

เมื่อการเรียกเดียวกันนี้มาถึงท่านและข้าพเจ้า เราจะตอบอย่างไร เราจะพำปนเช่นเดียวกับเลมันและเลมิวเอลหรือไม่ และพูดว่า “นี่เป็นสิ่งยากที่เรียกร้องจากเรา” หรือ

เราแต่ละคนจะประกาศพร้อมนี้ไฟว่า “ฉันจะไป ฉันจะทำ” เราจะเต็มใจรับใช้และเชื่อฟังหรือไม่

ในเวลาที่พระปรีชาญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าดูเหมือนไม่มีเหตุผลหรือยากเกินไป แต่บทเรียนล้ำค่าและสำคัญที่สุดบทหนึ่งที่เรารู้ได้ ในความเป็นมรรตัยคือ เมื่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าตรีศและคนหนึ่งเชื่อฟัง คนนั้นยอม

ถูกต้องเสมอ

เมื่อคิดถึงคำว่า *หน้าที่* และการปฏิบัติหน้าที่ยกระดับชีวิตเราและชีวิตผู้อื่นอย่างไร ข้าพเจ้านึกถึงคำเขียนของกวีและนักประพันธ์เรื่องชื่อคนหนึ่ง

หลับแล้วฝัน

ว่าชีวิตแสนสุขสันต์

ตื่นปลัน

พบชีวิตคือหน้าที่

ปฏิบัติแล้วดูซี---

หน้าที่พาสุขใจ

โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสันเขียนอีกด้านหนึ่งว่า “ฉันรู้จักความพึงพอใจเพราะได้สร้างสรรพสิ่งอันดี”⁹

เมื่อเราปฏิบัติหน้าที่และใช้ฐานะปุโรหิตของเรา เราจะพบปิติแท้จริง เราจะประสบความสำเร็จ ความพึงพอใจเมื่อทำภารกิจสำเร็จ

เราได้รับการสอนให้รู้หน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ โดยเฉพาะสำหรับฐานะปุโรหิตซึ่งเราดำรงอยู่ ไม่ว่าจะในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนหรือเมลคีเซเดค ข้าพเจ้าขอให้ท่านตรึกตรองหน้าที่เหล่านั้นและทำทั้งหมดในพลังอำนาจของท่านเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล เพื่อทำเช่นนั้นแต่ละท่านต้องมีค่าควร ขอให้เรามีมือที่พร้อม มือที่สะอาด และมือที่เต็มใจเพื่อเราจะมีส่วนในการจัดหาสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้ผู้อื่นได้รับจากพระองค์ ถ้าเราไม่มีค่าควร เราอาจสูญเสียพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต และถ้าเราสูญเสียพลังอำนาจนั้น เท่ากับเราสูญเสียส่วนประกอบสำคัญของความสูงส่ง ขอให้เรามีค่าควรรับใช้

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ครูที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งในศาสนจักรกล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งกลายเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เขากลายเป็นตัวแทนของพระเจ้า เขาควรคิดถึงการเรียกของเขา ประหนึ่งเขาอยู่กับพระเจ้าของพระเจ้า”¹⁰

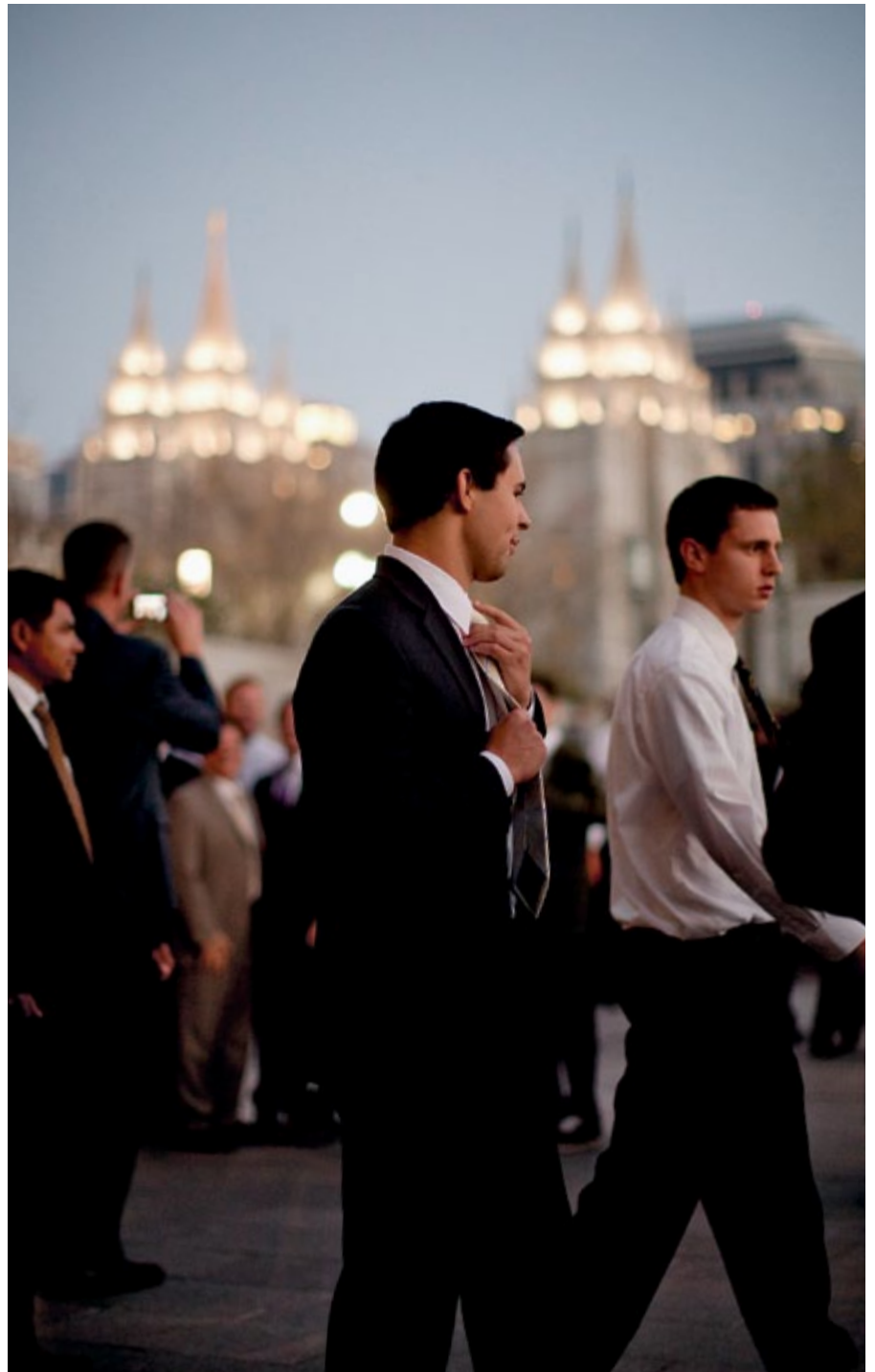
ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ช่วงต้นปี 1944 ประสพการณ์เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตเกิดขึ้นเมื่อนาวิกโยธินสหรัฐยึดควาเจลิน อโทล ส่วนหนึ่งของหมู่เกาะมาร์แชลล์และตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกตรงกึ่งกลางระหว่างออสเตรเลียกับฮาวาย เหตุการณ์ในเรื่องนี้เล่าโดยนักข่าวคนหนึ่ง—ไม่ใช่สมาชิกของศาสนจักร—เขาทำงานหนังสือพิมพ์ในฮาวาย ในบทความหนังสือพิมพ์ปี 1944 เขาเขียนหลังจากประสพการณ์นั้น เขาอธิบายว่าเขาไปกับนักข่าวคนอื่น ๆ ติดตามนาวิกโยธินไปที่ควาเจลิน อโทล ขณะพวกเขาเดินหน้า พวกเขาสังเกตเห็นทหารเรือวัยหนุ่มนายหนึ่งลอยหน้าควาอยู่ในน้ำ เห็นชัดว่าได้รับบาดเจ็บสาหัส น้ำตื้นรอบตัวเขาเป็นสีเลือด จากนั้นพวกเขาเห็นทหารเรืออีกนายหนึ่งตรงไปหาเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บ ทหารนายที่สองได้รับบาดเจ็บเช่นกัน แขนซ้ายของเขาห้อยร่องแรงข้างตัว เขายกศีรษะของนายทหารที่ลอยอยู่ในน้ำขึ้นเพื่อไม่ให้จมน้ำตาย เขาร้องขอความช่วยเหลือด้วยเสียงตื่นตระหนก พวกนักข่าวมองเด็กหนุ่มที่เขากำลังช่วยอีกครั้งและตอบกลับไปว่า “พอหนุ่ม ไม่มีอะไรที่เราจะช่วยเด็กหนุ่มคนนั้นได้อีกแล้ว”

“แต่แล้ว” นักข่าวคนนั้นเขียน “ผมเห็นบางอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน เด็กหนุ่มที่บาดเจ็บสาหัสลากร่างที่ดูเหมือนไร้วิญญาณของเพื่อนทหารขึ้นมาบนฝั่ง เขาวางศีรษะเพื่อนบนเข่าของเขา ภาพที่เห็นคือ—เด็กหนุ่มที่บาดเจ็บปางตายสองคนนี้—ทั้งคู่... เป็นชายหนุ่มที่สะอาดดูดี แม้ในสถานการณ์ชวนหดหู่ เด็กหนุ่มคนหนึ่งก้มศีรษะเหนืออีกคนหนึ่ง และพูดว่า ‘ผมตั้งคุณในพระนามของพระเยซูคริสต์และโดยพลังอำนาจฐานะปุโรหิตจะมีชีวิตอยู่จนกว่าจะมีคนมาช่วย’” นักข่าวสรุปบทความของเขาตอนนี้ “พวกเราสามคน [ผมกับทหารเรือสองนาย] อยู่ในโรงพยาบาลคณะแพทย์ไม่รู้... [ว่าเขามีชีวิตอยู่ได้อย่างไร] แต่ผมรู้”¹¹

ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นทุกที่เมื่อเข้าใจฐานะปุโรหิต ให้เกียรติและใช้พลังอำนาจนั้นอย่างถูกต้อง และใช้ศรัทธา เมื่อศรัทธาแทนที่ความสงสัย เมื่อการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัว

ขจัดความเห็นแก่ตัว อำนาจของพระผู้เป็นเจ้ายอมทำให้บรรลุลูกประสงคฺ์ของพระองค์ การเรียกให้ทำหน้าที่เกิดขึ้นอย่างเรียบง่าย เมื่อเราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตตอบรับงานมอบหมายที่ได้รับ ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท ผู้นำที่นอบน้อมถ่อมตนแต่มีประสิทธิภาพประกาศว่า “หน้าที่อันดับแรกสุดของท่านคือเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการอะไรและจากนั้น ใช้อำนาจและพลังของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์เพื่อขยายการเรียกของท่านต่อหน้าเพื่อนร่วมงาน... จนผู้คนจะยินดีทำตามท่าน”¹²

การเรียกให้ทำหน้าที่ดังกล่าว—ข้อเรียกร้องที่ตื่นเต้นเร้าใจน้อยกว่ามากแต่ช่วยจิตวิญญาณให้รอด—มาถึงข้าพเจ้าในปี 1950 เมื่อข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นอัคราภิการคนใหม่ ความรับผิดชอบในฐานะอัคราภิการมีมากมายหลากหลาย แต่ข้าพเจ้าพยายามสุดความสามารถเพื่อทำทุกอย่างที่เรียกร้อง เวลานั้นสหรัฐเข้าร่วมสงครามอีกครั้ง เพราะสมาชิกหลายคนของเราอยู่ในกองทัพ งานมอบหมายจึงมาจากสำนักงานใหญ่ของศาสนจักรให้ อัคราภิการทุกคนตั้งชื่อ Church News กับ

Improvement Era ซึ่งเป็นนิตยสารของ ศาสนจักรในเวลานั้นให้ทหารทุกนาย ทั้ง ยังขอให้อธิการเขียนจดหมายถึงทหารจาก วอร์ดของตนทุกเดือนด้วย วอร์ดของเรามี ทหาร 23 นาย โครัมบุโรหิตพยายามหา ทูลสิ่งซื้อสิ่งพิมพ์ ส่วนข้าพเจ้ารับหน้าที่เขียน จดหมาย 23 ฉบับทุกเดือน หลังจากช่วงปี เหล่านั้นข้าพเจ้ายังเก็บสำเนาจดหมายของ ข้าพเจ้าและจดหมายตอบไว้หลายฉบับ นำมาไล่เลียดโดยง่ายเมื่ออ่านทบทวนจดหมาย เหล่านี้ ปีติเกิดขึ้นเมื่อได้อ่านทวนคำปฏิญาณ ของทหารนายหนึ่งว่าจะดำเนินชีวิตตาม พระกิตติคุณ การตัดสินใจของทหารนายหนึ่ง ว่าเขากับครอบครัวจะจรจรโลงศรัทธา

เย็นวันหนึ่งข้าพเจ้ายื่นจดหมาย 23 ฉบับ ของเดือนปัจจุบันให้สตรีคนหนึ่ง ในวอร์ด งานมอบหมายของเธอคือจัดการส่งไปรษณีย์ และเปลี่ยนที่อยู่ให้เป็นปัจจุบันเสมอ เธอ เหลือบดูของหนึ่งและถามด้วยรอยยิ้มว่า “อธิการคะ ท่านไม่เคยท้อบ้างหรือคะ นี่ก็ จดหมายอีกฉบับถึงบราเดอร์รายชั้น เป็น จดหมายฉบับที่ 17 แล้วนะคะแต่เขาไม่เคย ตอบ”

ข้าพเจ้าตอบว่า “เขาอาจจะตอบเดือนนี้ ก็ได้” ผลปรากฏว่าเขาตอบเดือนนั้น เป็น ครั้งแรกที่เขตอบจดหมายของข้าพเจ้า จด หมายตอบของเขาเป็นสิ่งเตือนใจ เป็นสมบัติ ล้ำค่า เขารับใช้บนฝั่งไกลโพ้นโดดเดี่ยว คิดถึง บ้าน และหยอหยง เขาเขียนว่า “อธิการที่ เคารพผมไม่ได้เขียนจดหมายเลย” (ข้าพเจ้า นำมาบอกเขา อย่างนั้น เมื่อหลายเดือนก่อน) จดหมายเขียนต่อว่า “ขอบคุณสำหรับ เซิร์ชนิวส์ และนิตยสารครับ แต่เหนือสิ่งอื่นใดผมขอบ คุณสำหรับจดหมายของท่านครับ ผมปรับปรุง ตัวแล้ว ผมได้รับแต่งตั้งเป็นปุโรหิตในฐานะ ปุโรหิตแห่งอาโรนแล้วครับ ใจผมอึมอึม ผม เป็นคนที่มีความสุข”

บราเดอร์รายชั้นไม่ได้มีความสุขมาก กว่าอธิการของเขา ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าภาษิต นี้ใช้ได้จริง “ทำหน้าที่ [ของท่าน] นั่นดีที่สุด แล้วปล่อยส่วนที่เหลือไว้กับพระเจ้า”¹³

หลายปีต่อมา ขณะเข้าร่วมการประชุม

สเตคคอคทอนวูด ซอลท์เลคสมัยเจมส์ อี. เฟาสท์เป็นประธานสเตค ข้าพเจ้าเล่าเรื่อง นั้นขณะพยายามกระตุ้นให้เอาใส่ใจทหาร ของเรา หลังเลิกประชุม ชายหนุ่มหน้าตาดี เดินมาข้างหน้า เขากุมมือข้าพเจ้าและถาม ว่า “อธิการมอนสันครับ ท่านจำผมได้ไหม ครับ”

ข้าพเจ้านึกออกทันทีว่าเขาเป็นใคร “บรา เดอร์บรายชั้น!” ข้าพเจ้าอุทาน “เป็นอย่างไร บ้าง คุณทำอะไรในศาสนจักร”

เขาตอบด้วยความตื่นเต้นและภูมิใจว่า “สบายดีครับ ผมรับใช้ในฝ่ายประธานโครัม บูล์เดอรัคครับ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความ ห่วงใยของท่านและจดหมายส่วนตัวที่ท่าน ส่งให้ผมและผมเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี”

พี่น้องทั้งหลาย โลกต้องการความช่วยเหลือของเรา เราทำทั้งหมดที่เราควรทำหรือ ไม่ เราจำคำพูดของประธานจอห์น เทย์เลอร์ ได้หรือไม่ที่ว่า “ถ้าท่านไม่ขยายการเรียก ของท่าน พระผู้เป็นเจ้าจะทรงถือว่าท่านต้อง รับผิดชอบผู้ที่ท่านอาจช่วยเขาไว้ได้หากท่าน ได้ทำหน้าที่ของท่าน”¹⁴ “มีคนที่ท่านต้อง ช่วยพยุง ช่วยจูงมือ คอยให้กำลังใจ สร้าง แรงบันดาลใจ และช่วยจิตวิญญาณให้รอด พรนิรันดรรอคอยท่าน สิทธิพิเศษของท่าน ไม่ใช่เป็นผู้ชมแต่เป็นผู้ร่วมแสดงบนเวทีการ รับใช้ของฐานะปุโรหิต ขอให้เราสดับฟังคำ เตือนสติที่พบในศาสนของยากอบ “ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่ประพฤติตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการลง ตนเอง”¹⁵

ขอให้เราเรียนรู้และตรึกตรองหน้าที่ของ เรา ขอให้เราเต็มใจและมีค่าควรในการรับใช้ ขอให้เราเจริญรอยตามพระอาจารย์ขณะ ปฏิบัติหน้าที่ของเรา เมื่อท่านและข้าพเจ้า เดินตามเส้นทางที่พระองค์ทรงพระดำเนิน เราจะค้นพบว่าพระองค์ทรงเป็นมากกว่า ทารกในเบธเลเฮม มากกว่าบุตรชายของช่าง ไม้ มากกว่าครุประเสริฐสุดที่เคยมีชีวิตอยู่ เราจะมาถึงความรู้ที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระ บุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดและ พระผู้ไถ่ของเรา เมื่อการเรียกให้ทำหน้าที่มา

ถึงพระองค์ พระองค์ตรัสตอบว่า “พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์ เกิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอด กาล”¹⁶ ขอให้เราทุกคนทำเช่นนั้น ข้าพเจ้า สวดอ้อนวอนในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ พระ นามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้า เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007) หน้า 112
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (2004) หน้า 39
3. โจเซฟ เอฟ. สมิธ *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 139–40; เน้นด้วยเอน
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ (2001) หน้า 117
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:99; เน้นด้วย เอน
6. 1 นิไฟ 3:7; ดู 1-5 ด้วย
7. ดู 1 นิไฟ 3:5
8. Rabindranath Tagore ใน “William Jay Jacobx, Mother Teresa: Helping the Poor (1991), 42.
9. โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน ใน Elbert Hubbard II, comp., *The Note Book of Elbert Hubbard: Mottoes, Epigrams, Short Essays, Passages, Orphic Sayings and Preachments* (1927), 55.
10. *Stand Ye in Holy Places: Selected Sermons and Writings of President Harold B. Lee* (1976), 255.
11. ใน เออร์เนสต์ เอเบอร์ฮาร์ด จูเนียร์ “Giving Our Young Men the Proper Priesthood Perspective,” ฉบับพิมพ์ 19 ก.ค. 1971 หน้า 4-5 หอสมุดประวัติศาสตร์จักร
12. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ ใน *Conference Report*, เม.ย. 1942, 14.
13. Henry Wadsworth Longfellow, “The Legend Beautiful” ใน *The Complete Poetical Works of Longfellow* (1893), 2583
14. คำสอน: จอห์น เทย์เลอร์ หน้า 162
15. ยากอบ 1:22
16. โมเสส 4:2

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ ประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้ ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

โดยประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูทท์ออร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้มีใจกรุณาเยอมนได้รับ พระกรุณา

เมื่อใจของเราเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรามี “เมตตาต่อกัน มีใจ
เอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน”

พ็น้องทั้งหลาย เมื่อไม่นานมานี้
ข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากคุณแม่
ผู้วิตกกังวลและวิงวอนให้ปราศรัย
ในการประชุมใหญ่สามัญในหัวข้อที่จะมี
ประโยชน์เป็นพิเศษต่อลูกสองคนของเธอ
ความริ้วฉานเกิดขึ้นระหว่างพวกเขา พวกเขา
เล็กคุยกัน ผู้เป็นแม่หัวใจสลาย เธอยืนยัน
กับข้าพเจ้าในจดหมายว่าชาวสวรรค์ประชุม
ใหญ่หัวข้อนี้จะทำให้ลูกของเธอคืนดีกัน ทุก
อย่างจะดี

คำวิงวอนที่จริงใจของพี่น้องสตรีแสนดีคน
นี้เป็นเพียงการกระตุ้นเตือนอย่างหนึ่งจาก
หลายๆ อย่างที่ข้าพเจ้าได้รับในช่วงหลาย
เดือนที่ผ่านมาว่าวันนี้ข้าพเจ้าควรจะพูดสัก
เล็กน้อยในหัวข้อที่เป็นความกังวลมากขึ้น—
ไม่เฉพาะคุณแม่ผู้ทุกข์ใจแต่สำหรับอีกหลาย
คนในศาสนจักร แท้จริงแล้วทั่วโลก

ข้าพเจ้าประทับใจศรัทธาของคุณแม่ผู้เปี่ยม
ด้วยรักคนหนึ่งที่ว่าคำปราศรัยการประชุมใหญ่
จะช่วยเยียวยาสัมพันธ์ภาพระหว่างลูกๆ ของ
เธอ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าความมั่นใจของเธอไม่
ได้อยู่ในความสามารถของตัวผู้พูดมากนัก
แต่อยู่ใน “อำนาจแห่งพระวจนะของพระ-

เจ้าผู้เป็นเจ้า” ซึ่งมี “พลังแก้จิตใจผู้คนยิ่งกว่า
... สิ่งใด”¹ พี่น้องสตรีทั้งหลาย ข้าพเจ้า
สวดอ้อนวอนว่าพระวิญญาณจะสัมผัสจิตใจ
ของท่าน

เมื่อสัมพันธ์ภาพเลวร้ายลง

สัมพันธ์ภาพตึงเครียดหรือแตกหักดำรง
อยู่คู่กับมวลมนุษยมาช้านาน คาอินในสมัย
โบราณเป็นคนแรกที่ปล่อยให้หะเร็งแห่ง
ความขมขื่นและอาฆาตพยาบาทกัดกร่อน
จิตใจเขา เขาไถดินของจิตวิญญาณเขาด้วยความ
ริษยาและชิงชังปล่อยให้ความรู้สึก
เหล่านี้สูงองมจนทำสิ่งที่นึกไม่ถึง—กระทำ
ฆาตกรรมน้องชายตนและกลายเป็นบิดา
แห่งความเท็จของซาตาน²

นับตั้งแต่ยุคสมัยแรกเริ่ม วิญญาณของ
ความริษยาและชิงชังนำไปสู่เรื่องราวสลดใจ
ที่สุดบางเรื่องในประวัติศาสตร์ ความรู้สึกนี้
เป็นเหตุให้ชาอูลต่อต้านดาวิด บุตรของยาโคบ
ต่อต้านโยเซฟน้องชายของพวกเขา เลมันกับ
เลมิวเอลต่อต้านนีไฟ และอแมลิโคยาห์ต่อ
ต้านโมโรไน

ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนบนแผ่นดินโลกได้รับ
ผลกระทบไม่ทางใดก็ทางหนึ่งจากความรู้สึก

ชอบทำลายอันเนื่องด้วยความขัดแย้ง ความ
เคียดแค้น และอาฆาต บางทีอาจมีเวลาที่
เราจะมองเห็นความรู้สึกเหล่านี้ในตนเอง
เมื่อเรารู้สึกเจ็บปวด โกรธ หรืออิจฉาริษยา
ก็เป็นการง่ายที่เดียวที่จะตัดสินผู้อื่นโดย
พิจารณาว่าพวกเขาทำเช่นนั้นเพราะความ
มุ่งร้ายเพื่อที่จะเข้าข้างความรู้สึกเคียดแค้น
ของเรา

หลักคำสอน

แน่นอนว่าเรารู้ว่าสิ่งนี้ผิด หลักคำสอน
ชัดเจน เราทุกคนพึงพาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ไม่มี
ใครรอดได้โดยปราศจากพระองค์ การขาดใช้
ของพระคริสต์ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์
การให้อภัยบาปของเรามาพร้อมกับเงื่อนไข
เราต้องกลับใจและเราต้องเต็มใจให้อภัยผู้
อื่น พระเยซูทรงสอนว่า “เจ้าควรให้อภัยกัน;
เพราะคนที่ไม่ให้ภัย ... เยอมน [ยืน] อยู่ใน
สภาพที่ถูกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้า
เพราะบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับเขา”³
และ “บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุขเพราะ
ว่าเขาจะได้รับพระกรุณาตอบ”⁴

แน่นอนว่า ถ้อยคำเหล่านี้ดูเหมือนมีเหตุ
ผลโดยสมบูรณ์—เมื่อเรานำไปใช้กับคนอื่น
เราเห็นได้ชัดเจนและง่ายตายถึงผลร้ายที่
เกิดขึ้นเมื่อผู้อื่นตัดสินและขุ่นแค้น แน่นอน
ว่าเราไม่ชอบเมื่อผู้อื่นตัดสินเรา

แต่เมื่อพูดถึงอคติและความคับแค้นใจ
เรามากแก้ตัวว่าความโกรธของเราเป็นความ
ชอบธรรม การตัดสินของเราเชื่อถือได้และ
เหมาะสม ถึงแม้เราไม่สามารถอ่านใจคนอื่น
ได้ แต่เราคาดเดาว่าเรารู้เจตนาร้ายหรือแม้
กระทั่งคนร้ายเมื่อเราเห็นสิ่งนั้น เรามีข้อยก
เว้นเมื่อเราเองเป็นผู้ได้รับความขมขื่นเพราะ
เรารู้สึกว่าในกรณีของเรา เรามีข้อมูลทั้งหมด
ที่เราต้องการเพื่อมองคนอื่นอย่างเหยียดหยาม

อัครสาวกเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายของ
ท่านถึงชาวโรมันว่าผู้ที่ประณามผู้อื่นนั้น “ไม่
มีข้อแก้ตัวเลย” ท่านอธิบายว่าวินาทีที่เรา

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาลสันักิจกรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เมษายน 2012

เนล เอ. แมกซ์เวลล์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

เนล เอ. แมกซ์เวลล์

รัสเซล เอ็ม. เนลสัน

ดัลลีน เอช. เอ็คส์

เอ็ม. รัลฮอลต์ บิลลาร์ด

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เควิน อี. ออแมน

ท็อดด์ บี. คริสตอฟเฟอร์สัน

เนล เอ. แมกซ์เวลล์

โรเบิร์ต เอ. ราสมันด์

วอลเลเตอร์ เอฟ. ออลันด์

แอล. วีทนี่ สจวร์ต

เจย์ อี. เจนสัน

ท็อดด์ เค. ออลันด์

เบรด อาร์. คริสเตนเซน

ริชาร์ด จี. เมเนลล์

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สาวกเจ็ดสิบ

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย “ชื่นชมยินดีในอภิสิทธิ์อันสำคัญยิ่ง” (แอลมา 61:14) ของการทิ้งและแบ่งปันข่าวสารจากการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 ภาพถ่ายตามเข็มนาฬิกาจากด้านบนซ้ายได้แก่ ผู้สอนศาสนาและสมาชิกในตึรานา แอลเบเนีย; ดอนดอน อังกฤษ; เซาเปาลู บราซิล; มินนีแอโพลิส มินนิโซตา สหรัฐอเมริกา; มอสโก รัสเซีย; บาร์ริกาตา กวม; และปารีส ฝรั่งเศส

ตัดสินผู้อื่น เราประณามตนเองเพราะไม่มีใครปราศจากบาป⁵ การปฏิเสธที่จะให้อภัยเป็นบาปอันน่าเศร้าใจ—นี่เป็นพระคำรัสเตือนข้อหนึ่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด สานุศิษย์ของพระเจ้าเอง “หาโอกาสต่อต้าน [กันและกัน] และมีได้ให้อภัยกันในใจพวกเขา; และเนื่องจากความชั่วนี้พวกเขาจึงทุกข์ทรมานและถูกตีสอนอย่างรุนแรง.”⁶

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราตรัสไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้จนแทบจะตีความเป็นอย่างอื่นไม่ได้ว่า “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย” แต่นอกจากนี้พระองค์ตรัสว่า “...เรียกร้อง จากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง”⁷

ข้าพเจ้าขอชี้แจงไว้ตรงนี้ เมื่อพระเจ้าทรงเรียกร้องเราให้อภัยมนุษย์ทั้งปวงนั้นรวมถึงการให้อภัยตนเอง บางครั้ง จากคนทั้งโลก คนที่ให้อภัยยากที่สุด—บางทีอาจเป็นคนที่ปรารถนาการให้อภัยของเรามากที่สุด—คือคนที่มองจ้องตอบเราในกระจกนั่นเอง

หลักธรรมพื้นฐาน

หัวข้อของการตัดสินผู้อื่นนั้นอันที่จริงสามารถสอนได้ด้วยโอวาทสองคำ เมื่อมีความเกลียด

ชัง การนินทาว่าร้าย ความหมองเมิน การเหยียดหยัน ความขุ่นแค้น หรือความประสงค์ร้าย โปรตทำดังนี้

หยุดเถิด

ง่าย ๆ ชัดแจ้ง เราแค่หยุดตัดสินผู้อื่น แทนความคิดความรู้สึกตัดสินด้วยใจที่เปี่ยมด้วยความรักที่มีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและบุตรธิดาของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาของเรา เราคือบุตรธิดาของพระองค์ เราเป็นพี่น้องกัน ข้าพเจ้าไม่รู้อะไรแน่ชัดว่าจะพูดถึงประเด็นของ *การไม่ตัดสินผู้อื่น* ด้วยคารมวาทศิลป์ และการโน้มน้ำหนักให้ตรงแน่นในความทรงจำของท่านได้อย่างไร ข้าพเจ้าสามารถอ้างอิงพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าอาจพยายามอธิบาย หลักคำสอน และข้าพเจ้าจะอ้างอิงสติ๊กเกอร์ติดท้ายรถที่ข้าพเจ้าเพิ่งเห็น สติ๊กเกอร์ติดอยู่หลังรถที่คนขับทำทางไม่ค่อยจะเรียบร้อย แต่ถ้อยคำบนสติ๊กเกอร์สอนบทเรียนที่ลึกซึ้ง อ่านว่า “อย่าตัดสินฉัน เพราะฉันทำบาปต่างจากเธอ”

เราต้องตระหนักว่าเราทุกคนไม่ดีพร้อม—ว่าเราเป็นขอทานต่อพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้า เราทุกคนไม่เวลาใดก็เวลาหนึ่งจะต้อง

น้อมเข้าไปหาพระที่นั่งกรุณาและวิงวอนขอพระคุณมิใช่หรือ เราทุกคนปรารถนาสุดพลังจิตวิญญาณเพื่อทูลขอพระเมตตา—เพื่อรับการให้อภัยความผิดพลาดที่เราเคยทำและบาปที่เราเคยก่อไว้มิใช่หรือ

เพราะเราทุกคนพึ่งพาพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราจะปฏิเสธพระคุณที่เรารารถนาอย่างยิ่งนั้นไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า เราไม่ควรให้อภัยหรือทรยศเราที่เรายิ่งปรารถนาการให้อภัย

ความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ทำสิ่งนี้ยากหรือ ไช้

การให้อภัยตนเองและผู้อื่นนั้นไม่ง่าย อันที่จริงเราส่วนใหญ่เรียกร้องการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในเจตคติและวิถีคิดของเรา—แม้การเปลี่ยนแปลงในใจ แต่ก็ยังมีข่าวดี “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง”⁸ นี้ของใจเป็นสิ่งที่พระกิตติคุณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ออกมาเพื่อนำมาสู่ชีวิตของเรา

สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร โดยผ่านความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เมื่อใจของเราเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ บางสิ่งที่ดีและบริสุทธิ์เกิดขึ้นกับเรา เรา “ประพาดิตตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระ เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยต่อโลก”⁹

ยิ่งเรายอมให้ความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ควบคุมความคิดและอารมณ์ของเรามากเท่าไร—ยิ่งเรายอมให้ความรักที่เรามีต่อพระบิดาบนสวรรค์แบ่งบานในจิตใจเรามากเท่าไร—ก็ยิ่งเป็นการง่ายที่จะรักผู้อื่นด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์มากขึ้น ขณะที่เราเปิดใจรับรุ่งอรุณอันเรืองรองด้วยความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ความมิดและความหนาวเย็นของความจงเกลียดจงชังและความริษยา ก็จะจางหายไปโดยที่สุด

ดังที่เป็นมาเสมอ พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างให้เรา ในคำสอนและพระชนมชีพของพระองค์ พระองค์ทรงแสดงทางนั้นให้เราเห็น พระองค์ทรงให้อภัยคนชั่วร้าย คนหยาบคาย คนที่หมายม่นจะทำร้ายและทำอันตราย พระองค์

พระเยซูตรัสว่าเป็นการง่ายที่จะรักคนที่รักเรา แม้คนชั่วก็ยังทำได้ แต่พระเยซูคริสต์ทรงสอนกฎที่สูงกว่า พระวาทะของพระองค์ ก้องกังวานตลอดมาหลายศตวรรษและยังมีความสำคัญสำหรับเราจนทุกวันนี้ พระวาทะของพระองค์มีความสำคัญต่อทุกคนที่ปรารถนาจะเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ พระวาทะของพระองค์มีความสำคัญสำหรับท่าน และข้าพเจ้า “จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน”¹⁰

เมื่อใจของเราเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เรามี “เมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรด [อภัยโทษให้เรา] ในพระคริสต์”¹¹

ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์สามารถขจัดความรู้สึกเคียดแค้นซึ่งออกจากดวงตาของเรา ทำให้เรามองเห็นผู้อื่นในแบบที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเห็นเรา ว่าเป็นมนุษย์ที่บกพร่องและไม่ดีพร้อมผู้มีศักยภาพและมีค่าควรเกินกว่าที่เราจะคาดคิด เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงรักเรามาก เราจึงต้องรักและให้อภัยกัน

หนทางของสานุศิษย์

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ลองพิจารณาคำถามต่อไปนี้โดยถือเป็นการทดสอบตนเอง

ท่านเก็บความขุ่นแค้นต่อผู้อื่นไหม
ท่านนินทาไหม แม้สิ่งที่ท่านพูดอาจจะเป็นเรื่องจริง

ท่านกีดกัน ผลักไส หรือลงโทษผู้อื่นเพราะบางสิ่งที่พวกเขาทำไหม

ท่านแอบอิจฉาผู้อื่นไหม
ท่านอยากทำร้ายผู้อื่นไหม

ถ้าท่านตอบคำถามเหล่านี้ข้อใดข้อหนึ่งว่าใช่ ท่านอาจต้องใช้โอวาทสองคำที่กล่าวไว้ในเบื้องต้น หยุดเถิด

ในโลกที่เต็มไปด้วยการประณามและความไม่เป็นมิตร เป็นการง่ายที่จะเก็บรวบรวมก้อนหินมาขว้างใส่กัน แต่ก่อนที่เราจะทำเช่นนั้น ขอให้เราระลึกถึงพระวาทะของพระองค์ผู้ทรงเป็นพระอาจารย์และแบบอย่างของเรา “ผู้ใดในพวกท่านที่ไม่มีผิด ก็ให้ผู้นั้นเอาหินขว้างเขาก่อน”¹²

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราวางก้อนหินของเรา

ขอให้เรามีเมตตา
ขอเราจงให้อภัยกัน

ขอให้เราพูดกันอย่างสงบ
ขอให้ความรักของพระเจ้าเปี่ยมอยู่ในใจเรา

ขอ “ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง”¹³

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “จงให้เขาและท่านจะได้รับด้วย และในดักของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนาน... เพราะเรา [ท่าน] จะ

ดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น”¹⁴

คำสัญญาที่ไม่พอหรือที่ที่จะทำให้เรามุ่งเน้นความพยายามของเราอยู่เสมอในการกระทำที่มีเมตตา การให้อภัย และจิตกุศล แทนพฤติกรรมในด้านลบทุกอย่าง

ขอให้เรา ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ ทำดีต่อคนชั่ว¹⁵ ขออย่าได้พยายามแก้แค้นหรือยอมให้ความโกรธชนะเรา

“เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตรัสว่า การแก้แค้นเป็นของเราเองจะตอบสนอง

“ถ้าศัตรูของท่านทิว จงให้อาหารเขารับประทาน ถ้าเขากระหายน้ำก็จงให้น้ำเขาดื่ม

“อย่าให้ความชั่วชนะเราได้ แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี”¹⁶

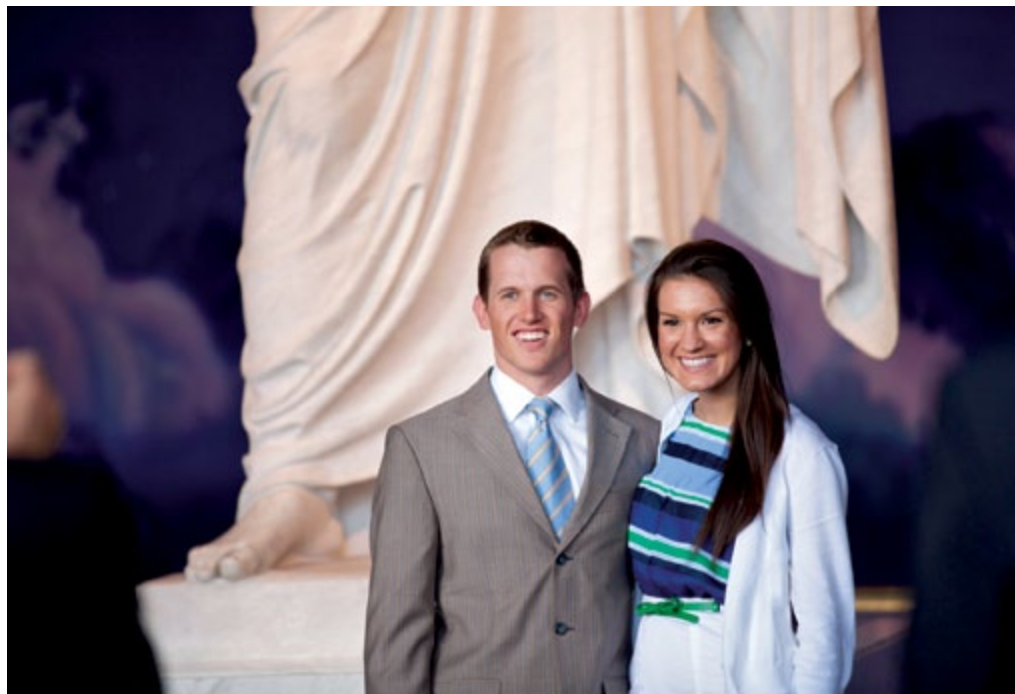
จงจำไว้ว่า ในที่สุดแล้ว ผู้ใดมีใจกรุณาเขาจะได้รับพระกรุณาตอบ¹⁷

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน ขอให้เราเป็นที่รู้จักว่าเป็นผู้คนที่ “รักซึ่งกันและกัน”¹⁸

รักกันและกัน

พี่น้องทั้งหลาย มีความปวดร้าวและโศกนัสเพียงพอแล้วในชีวิตนี้โดยที่ไม่ต้องเพิ่มเติมผ่านความดีอัน ความขมขื่น และความเคียดแค้น

เราไม่ดีพร้อม

ผู้คนที่อยู่รอบข้างเราไม่ดีพร้อม¹⁹ ผู้คนที่ทำ
สิ่งที่น่ารำคาญ ทำให้ผิดหวัง และโกรธ ใน
ชีวิตมรตัยนี้จะเป็นอย่างนั้นอยู่เสมอ

กระนั้นก็ตาม เราต้องปล่อยวางความคับ
แค้นใจ จุดประสงค์ส่วนหนึ่งของความเป็น
มรตัยคือเรียนรู้ที่จะปล่อยวางเรื่องเช่นนั้น
นั่นคือวิถีของพระเจ้า

พึงจำไว้ว่า สวรรค์เต็มไปด้วยผู้ที่มีสิ่งนี้
เหมือนกัน พวกเขาได้รับการให้อภัย และ
พวกเขาให้อภัย

จงวางภาระของท่านไว้ที่พระบาทพระเจ้า
ช่วยให้อุด ปล่อยวางการตัดสินใจ ยอมให้การ
ชดใช้ของพระคริสต์เปลี่ยนแปลงและเยียวยาจิตใจ
ท่าน จงรักกันและกัน จงให้อภัยกันและกัน

ผู้ใดมีใจกรุณาเขาจะได้รับพระกรุณาตอบ
ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของ
พระเจ้าผู้ทรงรักเราเป็นอย่างดีและอย่างสมบูรณ์
พร้อมจนพระองค์สละพระชนม์ชีพของพระ-
องค์แทนเรา สหายของพระองค์—ในพระนาม
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 31:5
2. ดู โมเสส 5:16-32
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:9
4. มัทธิว 5:7
5. ดู โรม 2:1
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:8
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:10 เน้นตัวเอน
8. โมไซยาห์ 5:2
9. 1 ยอห์น 5:3-4
10. มัทธิว 5:44; ดู ข้อ 45-47 ด้วย
11. เอเฟซัส 4:32
12. ยอห์น 8:7
13. กาลาเทีย 6:10
14. ลูกา 6:38
15. ดู มัทธิว 5:39-41
16. โรม 12:19-21
17. ดู มัทธิว 5:7
18. ยอห์น 13:35
19. ดู โรม 3:23

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ
ประธานอุคท์ดอร์ฟ โปรดสแกน
ภาพนี้ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท
QR-enabled

โดย **เอ็ลเคอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน**
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

จงน้อมขอบพระทัย พระเจ้าเป็นเจ้า

จะดีขึ้นเพียงใดถ้าทุกคนจะสำนึกคุณพระเดชานุภาพและความรักของ
พระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้น และแสดงความกตัญญูต่อพระองค์

พี่น้องทั้งหลาย เราขอบคุณท่านสำหรับ
การสนับสนุนและการอุทิศตน
ของท่าน เราขอแสดงความซาบซึ้ง
ใจและความรักต่อท่าน

เมื่อไม่นานมานี้ ซิสเตอร์เนลสันกับข้าพ-
เจ้าชื่นชมความสวยงามของปลาเขตร้อนใน
อควาเรียมเล็กๆ แห่งหนึ่ง ปลาสีส้มสดใส
หลายแบบหลายขนาดพุ่งตัวไปมา ข้าพเจ้า
ถามผู้ดูแลที่อยู่ใกล้ๆ ว่า “ใครให้อาหารปลา
สวยๆ พวกนี้ครับ”

เธอตอบว่า “ดิฉันค่ะ”

ข้าพเจ้าถามต่อว่า “ปลาพวกนี้เคยขอบคุณ
คุณไหมครับ”

เธอตอบว่า “ไม่เคยค่ะ!”

ข้าพเจ้านึกถึงคนบางคนที่ยังไม่รู้จักรู้ผู้
หลังลิ้มพระเจ้าผู้สร้างและ “อาหารแห่งชีวิต” ที่
แท้จริง พวกเขาอยู่ไปวันๆ โดยไม่สำนึกคุณ
พระเจ้าเป็นเจ้าและพระกรุณาธิคุณของพระองค์

จะดีขึ้นเพียงใดถ้าทุกคนจะสำนึกคุณพระ
เดชานุภาพและความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า
มากขึ้น และแสดงความกตัญญูต่อพระองค์
แอมันสอนว่า “ขอให้เราน้อมขอบพระทัย
[พระเจ้าเป็นเจ้า], เพราะพระองค์ทรงทำงาน
ขอบธรรมตลอดกาล” ระดับความกตัญญู
ของเราเป็นเครื่องวัดความรักที่เรามีต่อพระองค์

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของวิญญาณ
เรา³ พระองค์ทรงมีพระวรกายสมบูรณ์ทรง
รัศมีภาพเป็นเนื้อหนังและกระดูก⁴ เราอยู่กับ
พระองค์ในสวรรค์ก่อนเราเกิด⁵ และเมื่อพระ-
องค์ทรงสร้างเราทางร่างกาย ทรงสร้างเรา
ตามรูปลักษณะของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่ละคนมี
ร่างกาย⁶

ลองนึกถึงสิ่งค่าจุนร่างกายของเรา สวรรค์
ส่งสิ่งนั้นมาอย่างแท้จริง สิ่งจำเป็นอย่าง
อากาศ อาหาร และน้ำ ล้วนเป็นของประทาน
แก่เราจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา แผ่น
ดินโลกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนการเดินทาง
ระยะสั้นในความเป็นมรตัยของเรา⁷ เราเกิด
มาพร้อมความสามารถที่จะเติบโต รัก แต่งงาน
และสร้างครอบครัว

การแต่งงานและครอบครัวได้รับแต่งตั้ง
จากพระเจ้าเป็นเจ้า ครอบครัวเป็นหน่วยสังคม
สำคัญที่สุดในกาลเวลาและนิรันดร ภายใต้
แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระเจ้าเป็น
เจ้า ครอบครัวสามารถรับทราบพระ
วิหารและพร้อมกลับไปพำนักในที่ประทับ
ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ตลอดกาล นั่นคือชีวิต
นิรันดร! สัมฤทธิผลในความปรารถนาอันลึก
ซึ้งที่สุดของจิตวิญญาณมนุษย์—ความใฝ่ฝัน
ตามธรรมชาติอยากมีสายสัมพันธ์ชั่วนิรันดร

นานกับสมาชิกที่รักในครอบครัว

เราเป็นส่วนหนึ่งในจุดประสงค์ของพระองค์ “งานของเราและรัศมีภาพของเรา” พระองค์ตรัส คือ “การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”⁸ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว “พระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”⁹ การกระทำดังกล่าวคือการแสดงให้เห็นความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ “เพราะว่า [พระองค์] ทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาโลก โทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น”¹⁰

ศูนย์กลางในแผนนิรันดร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือพระพันธกิจของพระบุตรพระองค์ พระเยซูคริสต์¹¹ พระองค์เสด็จมาโล่กู้ๆ ของพระเจ้า¹² เพราะการชดใช้ของพระเจ้า การฟื้นคืนชีวิต (หรือความเป็นอมตะ) จึงเป็นจริง¹³ เพราะการชดใช้ ชีวิตนิรันดร์จึงเป็นไปได้สำหรับทุกคนที่คู่ควร พระเยซูทรงอธิบายดังนี้

“เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรา นั้น ถึงแม้ว่าเขาตายแล้ว ก็ยังมีชีวิตอีก

“และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย”¹⁴

สำหรับการชดใช้ของพระเจ้าและของประทานแห่งการฟื้นคืนชีวิต—สำหรับข่าวสารอันล้ำเลิศนี้ของอีสเตอร์—จงน้อมขอบพระทัยพระเจ้า!

ของประทานทางร่างกาย

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักบุตรธิดาของพระองค์¹⁵ พระองค์ประทานพรแต่ละคนด้วยของประทานทางร่างกายและทางวิญญาณ ข้าพเจ้าจะพูดทีละอย่าง เมื่อท่านร้องเพลง “ฉันลูกพระเจ้า” ขอให้นึกถึงของประทานที่ท่านมีร่างกาย คุณลักษณะอันน่าอัศจรรย์หลายอย่างของร่างกายท่านยืนยัน “ธรรมชาติสวรรค์” ของท่าน¹⁶

อวัยวะแต่ละส่วนของร่างกายท่านเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ดวงตาแต่ละข้างมีเลนส์โฟกัสอัตโนมัติ เส้นประสาทและกล้ามเนื้อควบคุมดวงตาทั้งสองข้างเพื่อให้เห็นภาพสามมิติภาพเดียว ดวงตาเชื่อมกับสมองซึ่งบันทึกภาพที่เห็น

หัวใจท่านเป็นเครื่องปั๊มอันเหลือเชื่อ¹⁷ มี

ลิ้นบางๆ สี่ลิ้นคอยควบคุมทิศทางของกระแสเลือด ลิ้นเหล่านี้เปิดปิดวันละ 100,000 กว่าครั้ง—ปีละ 36 ล้านครั้ง แต่หากไม่มีโรคภัย ลิ้นสามารถทนความเครียดเช่นนั้นได้แทบไม่จำกัด

ลองนึกถึงระบบคุ้มกันของร่างกาย เพื่อป้องกันอันตราย ร่างกายรับรู้ความเจ็บปวดเพื่อตอบสนองการติดเชื้อ ร่างกายสร้างสารภูมิคุ้มกัน ตับอ่อนมีไว้ป้องกัน เตือนให้ระวังการบาดเจ็บที่อาจเกิดจากความร้อนหรือความเย็นมากเกินไป

ร่างกายผลิตเซลล์เก่าและปรับระดับส่วนประกอบสำคัญๆ ร่างกายเยียวยาบาดแผล รอยฟกช้ำ และกระดูกหัก ความสามารถในการกำเนิดเป็นของประทานศักดิ์สิทธิ์อีกประการหนึ่งจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

พึงจำไว้ว่าการบรรลุจุดหมายอันสูงส่งไม่จำเป็นต้องมีร่างกายที่สมบูรณ์แบบ อันที่จริงวิญ-

ญาณดีเลิศของบางคนอยู่ในร่างกายที่อ่อนแอหรือไม่สมบูรณ์ คนที่ประสบการทำลายทางกายมักมีพลังยิ่งใหญ่ทางวิญญาณ เพราะพวกเขาได้รับการทำทนายมาก

ใครก็ตามที่ศึกษาการทำงานของร่างกายมนุษย์จะ “เห็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเคลื่อนไหวในพระบารมีและเดชานุภาพของพระองค์”¹⁸ เพราะร่างกายปกครองโดยกฎสวรรค์ การเยียววายจึงเกิดขึ้นเพราะการเชื่อฟังกฎซึ่งในนั้นกำหนดพรไว้¹⁹

ทว่าบางคนคิดผิดๆ ว่าคุณลักษณะอันน่าอัศจรรย์ทางกายเหล่านี้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือเป็นผลจากทฤษฎีบิ๊กแบงที่ใดที่หนึ่ง จงถามตัวท่านว่า “การระเบิดในโรงพิมพ์ทำให้เกิดพจนานุกรมหรือไม่” เป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าเป็นไปได้ มันคงไม่เยียววายหน้ากระดาษที่ฉีกขาดหรือผลิตพจนานุกรมเล่มใหม่กว่าเดิม!

ถ้าร่างกายทำงานได้ตามปกติ การคุ้มกัน การซ่อมแซม การปรับสภาพ และการเจริญทดแทนไร้จำกัด ชีวิตที่นี้จะดำเนินต่อไปตลอดกาล ใช่ว่าเราจะติดอยู่บนโลกนี้! ด้วยพระเมตตาต่อเรา พระผู้สร้างจึงทรงจัดเตรียมกระบวนการเสื่อมถอยตามอายุซึ่งจะส่งผลให้เกิดความตายทางร่างกาย ความตายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเช่นเดียวกับการเกิด พระคัมภีร์สอนว่า “ไม่เหมาะสมที่จะเรียกมนุษย์คืนจากความตายทางโลกนี้ เพราะนั่นจะทำให้กลายเป็นอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข。”²⁰ การกลับไปหาพระผู้เป็นเจ้าของเราที่เราเรียกว่าความตายเป็นปิติสำหรับคนที่รักพระองค์ และพร้อมจะพบพระองค์²¹ เวลาจะมาถึงในที่สุดเมื่อ “วิญญาณและร่างกายจะรวมกันอีกในรูปแบบอันสมบูรณ์; ทั้งแขนขาและข้อต่อจะกลับคืนสู่โครงร่างอันถูกต้อง”²² ไม่มีวันแยกจากกันอีก จงขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับของประทานทางกายเหล่านี้!

ของประทานทางวิญญาณ

ร่างกายสำคัญ และยิ่งกว่านั้นร่างกายเป็นพลับพลาให้วิญญาณนิรันดร์ วิญญาณเราดำรงอยู่ในโลกก่อนเกิด²³ และจะมีชีวิตต่อไปหลังจากร่างกายตาย²⁴ วิญญาณให้การเคลื่อนไหวและบุคลิกภาพแก่ร่างกาย²⁵ ในชีวิตนี้และชีวิตหน้า วิญญาณและร่างกาย เมื่อรวมกันแล้วจะกลายเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอันมีคุณค่าสูงส่งยิ่ง

เพราะวิญญาณของคนเราคือมาก การพัฒนาวิญญาณจึงส่งผลนิรันดร์ วิญญาณเข้มแข็งเมื่อเราสื่อสารในการสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อมกับพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา²⁶

คุณลักษณะซึ่งเราจะได้รับการพิพากษาในวันหน้าล้วนเป็นฝ่ายวิญญาณ²⁷ ได้แก่ความรัก คุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความการุญ และการรับใช้ผู้อื่น²⁸ วิญญาณของท่าน ควบคู่กับร่างกายและอยู่ในร่างกาย สามารถพัฒนาและแสดงคุณลักษณะเหล่านี้ได้ในวิธีที่สำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้านิรันดร์ของท่าน²⁹ ท่านก้าวหน้าทางวิญญาณผ่านขั้นตอนของศรัทธา การกลับใจ บัพติศมาของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่ รวมถึงศาสนพิธีเอ็นดาวเมนท์และการผนึกของพระวิหารศักดิ์สิทธิ์³⁰

ร่างกายต้องการอาหารประจำวันเพื่อความอยู่รอดฉันใด วิญญาณก็ต้องการการบำรุงเลี้ยงฉันนั้น ความจริงนิรันดร์บำรุงเลี้ยงวิญญาณ ปีที่ผ่านมาเราฉลองครบรอบ 400 ปีของการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงส์เจมส์ และเรามีพระคัมภีร์มอรมอนมาเกือบ 200 ปีเวลานี้แปลไปแล้ว 107 ภาษาทั้งฉบับสมบูรณ์และเลือกแปลบางส่วน เพราะพระคัมภีร์อันล้ำค่านี้และพระคัมภีร์อื่นๆ เราจึงรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นพระบิดานิรันดร์ของเราและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา จงน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับของประทานทางวิญญาณเหล่านี้!

ของประทานพระกิตติคุณ

เราทราบว่าศาสนาพยากรณ์หลายสมัยการประทาน อาทิ อาดัม โนอาห์ โมเสส และอับราฮัม ล้วนได้รับการสอนเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงนำเข้าสู่สมัยการประทานปัจจุบันของเราเมื่อทรงปรากฏต่อศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธในปี 1820 ศาสนจักรจัดตั้งในปี 1830 เวลานี้ 182 ปีให้หลัง เรายังคงอยู่ได้ พันธสัญญาว่าจะนำพระกิตติคุณไปสู่ “ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน。”³¹ เมื่อเราทำเช่นนั้น ทั้งผู้ให้และผู้รับจะได้รับพร ความรับผิดชอบของเราคือสอนลูกๆ ของพระองค์และปลุกพวกเขาให้สำนึกคุณ พระผู้เป็นเจ้าของเรา นานมาแล้วกษัตริย์เบ็นจามินกล่าวว่า

“จงเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, และว่าพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชานุภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; . . .

“...จงเชื่อว่าท่านต้องกลับใจจากบาปของท่านและทั้งมัน, และนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; และทูลขอด้วยใจจริงให้พระองค์ทรงอภัยท่าน; และบัดนี้, หากท่านเชื่อสิ่งทั้งหมดนี้จึงดูว่าท่านทำตามนั้น。”³²

พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวานวันนี้ และตลอดกาล แต่เราไม่ใช่ แต่ละวันการทำทนายของเราคือเข้าถึงอำนาจแห่งการชดใช้ เพื่อเราจะเปลี่ยนได้จริง เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น และมีคุณสมบัติพร้อมรับของประทานแห่งความสูงส่งและมีชีวิตนิรันดร์กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระเยซูคริสต์ และครอบครัวของเรา³³ จงขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสำหรับอำนาจ สิทธิพิเศษ และของประทานแห่งพระกิตติคุณเหล่านี้!

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ และนี่คือศาสนจักรของพระองค์ ได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้ายนี้ เพื่อให้บรรลุดหมายอันสูงส่ง ปัจจุบันเรามีประธานโธมัส เอส. มอนสันนำเรา ผู้ที่เรารักและสนับสนุนสุดหัวใจ เราสนับสนุนที่ปรึกษาของท่านและอัครสาวกสิบสองเช่นกันในฐานะศาสนาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 6:35, 48; ดู ข้อ 51 ด้วย
2. แอลมา 26:8; ดู แอลมา 7:23 ด้วย
3. ดู กิจการ 17:27-29
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:22
5. ดู โโมเสส 6:51; โรม 8:16; ฮีบรู 12:9; เยเรมีย์ 1:4-5
6. ดู ปฐมกาล 2:7; 1 โครินธ์ 15:44; โโมเสส 3:7
7. ดู 1 นีไฟ 17:36
8. โโมเสส 1:39
9. ยอห์น 3:16
10. ยอห์น 3:17
11. จุดประสงค์ของพระองค์สรุปไว้ชัดเจนใน 3 นีไฟ 27:13-22
12. ดู แอลมา 11:40
13. ดู 2 นีไฟ 9:6-7, 20-22.
14. ยอห์น 11:25-26
15. ดู 1 นีไฟ 17:40; 1 ยอห์น 4:10
16. 2 เปโตร 1:4
17. หัวใจสูบฉีดประมาณ 2,000 แกลลอน (7,570 ลิตร) ต่อวัน
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:47
19. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:21 โดยที่แล้ว กฎจากเบื้องบนลงมาถึง
20. แอลมา 4:28
21. ผู้เขียนสวดแสดงทัศนคติเกี่ยวกับพระเจ้าว่า “มรณกรรมแห่งธรรมิกชนของพระองค์สำคัญในสายพระเนตรพระเจ้า” (สวดที่ 116:15); ดู ปัญญาจารย์ 12:7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:17 ด้วย
22. แอลมา 11:43; ดู ปัญญาจารย์ 12:7; แอลมา 40:23; หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:17 ด้วย
23. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:38
24. ดู แอลมา 40:11; ยีบราฮัม 3:18
25. ญาณอยู่ในรูปลักษณะเหมือนกับตัวเขา (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 77:2)
26. ดู 3 นีไฟ 14:9-11
27. ญาณไม่ใช่ร่างกาย เป็นส่วนประกอบที่มีพลังและรับผิดชอบได้ของจิตวิญญาณ หากปราศจากวิญญาณ ร่างกายก็ตาย (ดู ยากอบ 2:26) ด้วยเหตุนี้ญาณจึงเลือกหรือชั่วและจะรับผิดชอบทั้งคุณลักษณะในทางบวกและในทางลบที่ญาณครอบครอง การพิพากษาครั้งสุดท้าย (ดู แอลมา 41:3-7)
28. คุณลักษณะทางญาณรวมถึง “ศรัทธา, คุณธรรม, ความรู้, ความยั่งยืน, ความอดทน, ความกรุณา, ถิ่นที่น้อม, ความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า, จิตกุศล, ความนอบน้อม, [และ] ความขยันหมั่นเพียร” ด้วย (หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:6)
29. ดู 2 นีไฟ 2:11-16, 21-26; โมโรไน 10:33-34
30. นี่คือหลักคำสอนของพระคริสต์ (ดู 2 นีไฟ 31:11-21)
31. โมไซยาห์ 15:28; ดู 1 นีไฟ 19:17; 2 นีไฟ 26:13; โมไซยาห์ 3:20; 15:28; 16:1; แอลมา 37:4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:18-23; 77:11; 133:37 ด้วย
32. โมไซยาห์ 4:9-10
33. “ชีวิตนิรันดร ... สำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของผู้เป็นเจ้า” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7)

โดย **เฮอร์เบิร์ต โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์**

แห่งฝ่ายประธานโคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

บทเรียนพิเศษ

ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนขอให้เราแบกภาระของเราต่อไปอย่างองอาจ และมีน้ำใจช่วยเหลือผู้คนที่บรรดาพวกเราที่ทนทุกข์

ตลอด 20 เดือนที่ผ่านมา ครอบครัวเราได้รับพรด้วยสิทธิพิเศษให้มีทารกที่พิเศษยิ่ง

แพกซ์ตันน้อยหลานชายของเราเกิดมาพร้อมความบกพร่องทางโครโมโซมซึ่งไม่ค่อยเกิดขึ้น ความผิดปกติทางพันธุกรรมที่ทำให้เขาแตกต่างจากคนอื่นๆ หลายร้อยล้านคนอย่างสิ้นเชิง สำหรับบุตรสาวข้าพเจ้ากับสามีเธอ เส้นทางการเปลี่ยนแปลงที่พลิกผันชีวิตเริ่มขึ้นเมื่อแพกซ์ตันเกิดมา ประสบการณ์นี้กลายเป็นบททดสอบอันทรหดสำหรับการเรียนรู้บทเรียนพิเศษเชื่อมโยงไปสู่ชีวิตนิรันดร

เฮอร์เบิร์ต ราสแบนด์ เอ็ม. เนลสัน ผู้เพิกกล่าวกับเราสอนว่า

“ด้วยเหตุผลบางประการที่มักไม่มีใครทราบ บางคนเกิดมาพร้อมข้อจำกัดทางร่างกาย ร่างกายบางส่วนอาจผิดปกติ ระบบการควบคุมอาจไม่สมดุล ร่างกายเราทุกคนต้องเจ็บป่วยและตาย แม้กระนั้น ของประทานแห่งร่างกายยังเป็นสิ่งหาค่ามิได้...

“เราไม่ต้องมีร่างกายสมบูรณ์แบบเพื่อบรรลุลูกหมายปลายทางแห่งสวรรค์ อันที่จริง ญาณที่อ่อนหวานที่สุดบางดวงอาศัยอยู่ในร่างกายที่อ่อนแอ...

“ในที่สุดแล้วจะถึงเวลาเมื่อ ‘ญาณ [แต่ละดวง] และร่างกายจะรวมกันอีกในรูปแบบอันสมบูรณ์; ทั้งแขนขาและข้อต่อจะกลับคืนสู่โครงร่างอันถูกต้อง’ (แอลมา 11:43) จากนั้น

เนื่องจากการซดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราจะดีพร้อมได้ในพระองค์”

สำหรับทุกท่านที่มีการทำทนาย ข้อกังวล ความผิดหวัง หรือความปวดร้าวอันเนื่องมาจากบุคคลอันเป็นที่รัก ขอจงรู้ด้วยความรักอันไม่มีขอบเขตและความกรุณาอันไม่สิ้นสุด พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเขาที่ทนทุกข์และทรงรักท่าน!

บางคนอาจถามเมื่อเผชิญความทุกข์เช่นนั้นว่า พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงปล่อยให้เกิดเรื่องนี้ได้ได้อย่างไร และคำถามที่ดูเหมือนจะหนีไม่พ้น เหตุใดจึงเกิดเรื่องนี้กับฉัน เหตุใดเราจึงต้องประสบโรคร้ายและเหตุการณ์ที่ทำให้สมาชิกครอบครัวพิการ หรือจากไปก่อนวัยอันควร หรือเจ็บปวดทรมานนานหลายปี เหตุใดจึงมีเรื่องปวดร้าวใจเช่นนี้

ในช่วงเวลาเหล่านี้เราสามารถหันไปพึ่งแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขซึ่งลิขิตโดยพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อมีการนำเสนอแผนนั้นในชีวิตก่อนเกิด ทำให้เราต่างโห่ร้องด้วยความยินดี² พุดให้ง่ายคือ ชีวิตนี้คือการฝึกฝนเพื่อรับความสูงส่งนิรันดร กระบวนการดังกล่าวหมายถึงการทดสอบและการทดลอง เป็นเช่นนั้นมาโดยตลอด และไม่มีใครได้รับยกเว้น

การวางใจพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าสำคัญยิ่งต่อชีวิตมรรตัยของเรา ด้วยศรัทธาในพระองค์ เราได้รับอำนาจการซดใช้ของ

พระคริสต์ในช่วงเวลาที่ถูกรุมเร้าด้วยคำถาม
ซึ่งไม่ค่อยมีคำตอบ

หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เมื่อ
เสด็จเยือนทวีปอเมริกา พระเยซูคริสต์พระผู้
ช่วยให้รอดทรงมีน้ำพระทัยรับสั่งเชื้อเชิญเรา
ทุกคน

“เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวกเจ้า
ใหม่? จงนำเขามาที่นี่. พวกเจ้ามีคนใดที่เป็น
ง่อย, หรือตาบอด, หรือขาเสีย, หรือพิการ,
หรือเป็นโรคเรื้อน, หรือที่ผอมแห้ง, หรือที่หู
หนวก, หรือที่รับทุกข์ด้วยประการใดๆ ใหม่?
จงนำพวกเขามาที่นี่และเราจะรักษาพวกเขา,
เพราะเรามีความสงสารเจ้า; อุทธของเราเต็ม
ไปด้วยความเมตตา...”

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระ-
องค์รับสั่งดังนั้นแล้ว, ผู้ชนทั้งหมด, ได้พร้อม
ใจกัน, ออกไปพร้อมด้วยคนเจ็บป่วยของพวกเขา
และคนมีทุกข์ของพวกเขา, และคนเป็น
ง่อยของพวกเขา, พร้อมด้วยคนตาบอดของ
พวกเขา, และพร้อมด้วยคนใบ้ของพวกเขา,
และพร้อมด้วยคนทั้งหมดที่มีทุกข์อย่างใด
อย่างหนึ่ง; และพระองค์ทรงรักษาเขาทุกคน
เมื่อนำพวกเขาออกมาเฝ้าพระองค์.”³

พลังอันยิ่งใหญ่พบได้ในถ้อยคำที่ว่า “ผู้
ชนทั้งหมด, ได้...ออกไป”—ทั้งหมด, พี่น้อง
ทั้งหลาย เรา ทุกคน ล้วนเผชิญการทำทลาย
ด้วยกันทั้งสิ้น และอีกวลีหนึ่ง “ที่มีทุกข์อย่าง
ใดอย่างหนึ่ง” เราทุกคนต่างก็เข้าใจวลีนี้มีใช่
หรือ

ไม่นานหลังจากแพกซ์ตันที่รักเกิด เรา
ทราบว่าจะพระบิดาบนสวรรค์จะทรงอวยพร
เราและสอนบทเรียนพิเศษแก่เรา ขณะบิดา
ของเขากับข้าพเจ้าวางนิ้วมือเราบนศีรษะ
เล็กๆ ของเขาขณะให้พรฐานะปุโรหิตครั้งแรก
ถ้อยคำจากยอห์นบทที่เก้าเข้ามาในความคิด
ข้าพเจ้า “เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้า
ปรากฏในตัวเขา”⁴

แน่นอนว่าพระราชกิจของพระผู้เป็นเจ้า
ปรากฏผ่านทางแพกซ์ตัน

เราเรียนรู้ความอดทน ศรัทธา และความ
สำนึกคุณผ่านสิ่งบรรเทาของการรับใช้ ชั่วโมง
นับไม่ถ้วนในอารมณ์ความรู้สึกอันแรงกล้า
น้ำตาแห่งความเห็นใจ ตลอดจนคำสวดอ่อน
หวานและการแสดงความรักต่อผู้ที่เรารักใน
ยามต้องการ โดยเฉพาะแพกซ์ตันกับบิดา

มารดาของเขา

ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ ประธานสภาค
สมัยข้าพเจ้ายังเด็ก กล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าซาบซึ้ง
ใจยิ่งต่อบิดามารดาผู้เปี่ยมด้วยรักที่ทนเอา
ขณะที่ไม่ปรียากต่อความทุกข์ทรมานและ
หัวใจที่แตกสลายอันเนื่องมาจากบุตรที่เกิด
มาพร้อมความบกพร่องร้ายแรงทางจิตใจหรือ
ร่างกาย ความทุกข์ทรมานนี้มักจะเกิดขึ้นต่อ
เนื่องทุกวันไม่ทุเลาตลอดชีวิตบิดามารดา
หรือบุตรคนนั้น บ่อยครั้งบิดามารดาจะต้อง
คอยทะนุถนอมเลี้ยงดูเป็นพิเศษโดยไม่ว่าง
เว้นทั้งกลางวันกลางคืน อ้อมแขนและจิตใจ
มารดาหลายท่านต้องทนเจ็บปวดนานหลาย
ปีที่ต้องคอยปลอบโยนและบรรเทาความ

ทุกข์ทรมานของลูกคนพิเศษของเธอ”⁵

ดังอธิบายไว้ในโมไซยาห์ เราได้เห็นความ
รักบริสุทธิ์ที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานให้
ครอบครัวของแพกซ์ตัน ซึ่งความรักนี้มีให้แก่
ทุกคน “และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้าทรงทำให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนแอลมา
และพี่น้องของท่านเบาลง; แท้จริงแล้ว, พระ-
เจ้าทรงเพิ่มพลังกำลังให้พวกเขาเพื่อพวกเขา
จะทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย, และพวกเขา
ยอมรับอย่างขึ้นบานและด้วยความอดทน
ต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า.”⁶

คืนหนึ่งช่วงแพกซ์ตันเกิดมาใหม่ๆ ขณะ
อยู่ในหออภิบาลทารกแรกเกิดระยะวิกฤตที่
Primary Children’s Medical Center (ศูนย์

รักษาเด็กอ่อน) ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เราพิศวงกับการทุ่มเทเอาใจใส่อย่างเต็มที่จากคณะแพทย์ พยาบาล และผู้ดูแล ข้าพเจ้าถามบุตรสาวว่าเราจะจ่ายอย่างไรไหวและลองคาดเดาค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น แพทย์ที่ยืนแถวนั้นบอกว่าข้าพเจ้าประเมินราคา “ต่ำไป” ค่าดูแลแพชต์ตันน้อยจะแพงกว่าที่ข้าพเจ้าคะเนไว้มาก เราได้ทราบราคาใช้จ่ายส่วนใหญ่ทั้งหมดไปกับการดูแลรักษาในโรงพยาบาลแห่งนี้มาจากการสละเวลาและเงินบริจาคด้วยน้ำใจเอื้อเฟื้อของคนอื่นๆ คำพูดของเขาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกนอบน้อมขณะนึกถึงค่าของจิตวิญญาณน้อยๆ ดวงนี้ในสายตาผู้ที่คุณดูแลเขาอย่างพิถีพิถันยิ่ง

ข้าพเจ้านึกถึงข้อพระคัมภีร์ที่คุ้นเคยเกี่ยวกับผู้สอนศาสนาซึ่งให้ความหมายใหม่ในเวลานั้น “จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า”⁷

ข้าพเจ้าร้องไห้ขณะไต่รถจนถึงความรักอันไม่จำกัดที่พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์มีให้เราแต่ละคนขณะเดียวกันก็เรียนรู้ในวิธีอันทรงพลังว่าค่าของจิตวิญญาณคืออะไรสำหรับพระผู้เป็นเจ้า ทั้งทางร่างกายและทางวิญญาณ

ครอบครัวของแพชต์ตันเรียนรู้ว่าพวกเขาห้อมล้อมไปด้วยเหล่าเทพผู้ปฏิบัติศาสนกิจจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งบนสวรรค์และแผ่นดินโลก บางคนยังเข้ามาในคราวจำเป็นและแอบออกไปอย่างเงียบๆ บ้างก็มาเคาะประตูพร้อมอาหาร ชักผ้า รับส่งลูกคนอื่นๆ ไทรมาก็กำลังใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสวดอ้อนวอนให้แพชต์ตัน ดังนั้นบทเรียนพิเศษอีกบทหนึ่งที่เราเรียนรู้คือ หากเราพบคนที่กำลังจมน้ำ คุณจะถามหรือว่าพวกเขาต้องการความช่วยเหลือไหม—หรือจะดีกว่าถ้าเพียงแต่กระโดดลงไปช่วยพวกเขาให้พ้นจากน้ำ ข้อเสนอที่ว่า “บอกฉันได้นะ” ว่าจะให้ช่วยเหลืออะไรบ้าง แม้จะมีความหมายดีและพูดกันบ่อยๆ แต่อันที่จริงไม่ได้ช่วยอะไรเลย

เราเรียนรู้ต่อไปถึงคุณค่าความสำคัญของการตระหนักและสนใจชีวิตผู้คนรอบข้าง ไม่เพียงเรียนรู้ความสำคัญของการช่วยเหลือเท่านั้น แต่ยังรู้ถึงปิติอันท่วมท้นจากการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันผู้เป็นที่รักเป็นแบบอย่างอันยอดเยี่ยมของการยกผู้ตกต่ำกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าประทานพรทุกคนที่มุ่งมานะดูแลพี่น้องของตน ผู้ยอมสละเพื่อบรรเทาความทุกข์ยาก ผู้พยายามด้วยสุดพลังความดีเพื่อทำให้โลกน่าอยู่กว่าเดิม ท่านสังเกตเห็นไหมว่าคนเหล่านั้นมีรอยยิ้มสดใสขึ้นอย่างก้าวของพวกเขามั่นคงขึ้น พวกเขาเปล่งรัศมีของความอ้อมเอมและความชื่นใจ เพราะไม่มีใครที่เข้าไปช่วยผู้อื่นโดยไม่ประสบผลมากมายด้วยตนเอง”⁸

แม้ว่าเราจะเผชิญการทดลอง ความทุกข์ยาก ความท้อพลาภาพ ความปวดร้าว และความยากลำบากทุกรูปแบบ แต่พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักและห่วงใยเราจะทรงอยู่เคียงข้างเราเสมอ พระองค์ทรงสัญญาว่า

“เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน...”

“สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย”⁹

เราน้อมขอบพระทัยพระบิดาในสวรรค์สำหรับแพชต์ตันผู้เยี่ยมยอด โดยผ่านเขาพระเจ้าทรงแสดงพระราชกิจของพระองค์ให้ประจักษ์และทรงสอนเราต่อไปถึงบทเรียนพิเศษที่ศักดิ์สิทธิ์และล้ำค่าเหล่านี้

ข้าพเจ้าจะปิดท้ายด้วยถ้อยคำจากบทเพลงอันเป็นที่รักของเรา

*เราจะต้องถูกเกณฑ์งานการสู้รบจบยุติ
เราแสนยินดี! เราแสนยินดี!
มีมงกุฎยศต่อรอทหารในทัพทรงศรี
เราจะมีชัยและได้มันไม่ช้า”¹⁰*

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนขอให้เราแบกภาระของเราต่อไปอย่างองอาจและมีน้ำใจช่วยเหลือผู้คนในบรรดาพวกเราที่ทนทุกข์ ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจ ขอให้เราขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับพรของพระองค์และต่อคำมั่นสัญญาของเราที่พระบิดาในสวรรค์ที่จะรับใช้บุตรธิดาของพระองค์อย่างอ่อนน้อม ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “We Are Children of God,” *เลียวไฮนา* ม.ค. 1999, หน้า 133; *Ensign*, พ.ย. 1998, 85, 86.
2. คู โยบ 38:7
3. 3 นีไฟ 17:7, 9
4. ยอห์น 9:3
5. เจมส์ อี. ฟาสท์, “The Works of God,” *Ensign*, พ.ย. 1984, 54.
6. โมไซยาห์ 24:15
7. หลีกคำสอนและพันธสัญญา 18:10
8. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “Our Brothers’ Keepers,” *Ensign*, มิ.ย. 1998, 39.
9. ยอห์น 14:18, 27
10. “เราจะต้องถูกเกณฑ์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 127

โดย จูดี บี. เบค

ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญที่เพิ่งได้รับการปลด

วิสัยทัศน์ของศาสตราจารย์ พยากรณ์เกี่ยวกับ สมาคมสงเคราะห์: ศรัทธา ครอบคลุม การบรรเทาทุกข์

*ศรัทธา ครอบคลุม และ การบรรเทาทุกข์—คำเรียบง่ายสามคำนี้แสดงให้เห็น
วิสัยทัศน์ที่ศาสตราจารย์มีต่อพี่น้องสตรีในศาสนจักร*

ไม่กี่ปีมานี้ ดิฉันรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้พูดบ่อยครั้งเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์—จุดประสงค์และคุณภาพของสมาคม¹ คุณค่าด้านประวัติศาสตร์² งานและความร่วมมือกับบอริการและโคเวรัมฐานะปุโรหิต³ เวลา⁴ นี้ดูเหมือนสำคัญที่ต้องฟังความสนใจบางส่วนกับวิสัยทัศน์ของศาสตราจารย์เกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์⁴

เจกเช่นศาสตราจารย์ของพระเจ้าสอนเหล่าเอ็ดเดอร์และมหาปุโรหิตอยู่เรื่อยๆ ให้รู้จุดประสงค์และหน้าที่ของพวกเขา ศาสตราจารย์บอกวิสัยทัศน์ที่มีต่อพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์เช่นกัน จากคำแนะนำของศาสตราจารย์ เห็นชัดว่าจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์คือ เพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว เสริมสร้างความเข้ม

แข็งให้ครอบคลุมและบ้าน ค้นหาและช่วยคนขัดสน *ศรัทธา ครอบคลุม และ การบรรเทาทุกข์*—คำเรียบง่ายสามคำนี้แสดงให้เห็นวิสัยทัศน์ที่ศาสตราจารย์มีต่อพี่น้องสตรีในศาสนจักร

ตั้งแต่เริ่มต้นการฟื้นฟู เหล่าศาสตราจารย์ได้แบ่งปันวิสัยทัศน์ของสตรีที่เข้มแข็งซื่อสัตย์ และมีจุดประสงค์ ผู้เข้าใจคุณค่าและจุดประสงค์นิรันดร์ของพวกเขา เมื่อศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธสถาปนาสมาคมสงเคราะห์ ท่านกำกับดูแลประธานคนแรกของสมาคมให้ “ควบคุมสมาคมนี้ในการดูแลคนยากจน—เกื้อกูลในความขาดแคลน และดูแลกิจการงานกิจของสถาบันดังกล่าว”⁵ ท่านแลเห็นองค์การนี้เป็น “สังคมชั้นเยี่ยม แยกจากความชั่วร้ายทั้งหมดของโลก”⁶

บริคัม ยังก็ ประธานศาสนจักรคนที่สองแนะนำที่ปรึกษาของท่านและโคเวรัมอัครสาวกสิบสองให้กำกับดูแลกิจการ “ให้ [พี่น้องสตรี] จัดตั้งสมาคมสตรีสงเคราะห์ในวอร์ดต่างๆ” ท่านเสริมว่า “บางคนอาจคิดว่าเป็นเรื่องหมุมหมิม แต่ไม่ใช่”⁷

ต่อมา ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธกล่าวว่าเมื่อเทียบกับองค์กรต่างๆ ทางโลก ซึ่ง “ชายตั้งขึ้น หรือหญิงตั้งขึ้น” “พระเจ้าเป็นเจ้าของที่ตั้ง มอบอำนาจ กำหนด และแต่งตั้ง” สมาคมสงเคราะห์⁸ ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธบอกพี่น้องสตรีว่า พวกเขา “ได้รับพลังและสิทธิอำนาจให้ทำสิ่งสำคัญมากมาย”⁹ ท่านกล่าวว่า “ท่านเป็นสมาชิกขององค์กรใหญ่ที่สุดในโลกของสตรี องค์กรซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งของอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก ซึ่งวางรูปแบบไว้และดำเนินงานเพื่อช่วยสมาชิกที่ซื่อสัตย์ให้ได้รับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดาเรา”¹⁰

ขอบเขตอิทธิพลอันกว้างขวาง

ทุกๆ ปี สตรีและเยาวชนหญิงหลายแสนคนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ “แวดวงพี่น้องสตรี”¹¹ ที่กว้างขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้น ไม่ว่าพี่น้องสตรีอยู่ที่ใดและรับใช้ที่ใด เธอยังคงเป็นสมาชิกและเชื่อมสัมพันธ์กันในสมาคมสงเคราะห์¹² เพราะจุดประสงค์ที่สำคัญของสมาคมสงเคราะห์ ฝ่ายประธานสูงสุดจึงแสดงความปรารถนาให้เยาวชนหญิงเริ่มเตรียมการเข้าสมาคมสงเคราะห์ให้ดีกว่าก่อนอายุ 18 ปี¹³

สมาคมสงเคราะห์ไม่ใช่โปรแกรม แต่เป็นส่วนทางการของศาสนจักรของพระเจ้าที่ “พระเจ้าเป็นเจ้าของที่ตั้ง” ให้สอน เพิ่มพลังและจิตใจพี่น้องสตรีในจุดประสงค์ของพวกเขาเกี่ยวกับศรัทธา ครอบคลุม และการบรรเทาทุกข์ สมาคมสงเคราะห์เป็นวิถีชีวิตสำหรับสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และอิทธิพลของสมาคมขยายออกนอกชั้นเรียนวันอาทิตย์หรือการประชุมทางสังคม สมาคมสงเคราะห์

ไกลกตา อินเดีย

ดำเนินตามแบบฉบับของสาวศิษย์สตรีผู้รับใช้กับพระเจ้าพระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ในศาสนจักรสมัยโบราณ¹⁴ เราได้รับการสอนว่า “สตรีจำเป็นต้องดึงคุณธรรมที่สมาคมสงเคราะห์ป่มสอนมาไว้ในชีวิตเธอเองเช่นบุตรต้องสร้างแบบฉบับของอุปนิสัยที่ฐานะปุโรหิตป่มสอนไว้ในชีวิตพวกเขา”¹⁵

เมื่อศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ ท่านสอนพี่น้องสตรีว่าพวกเธอพึง “สงเคราะห์คนยากจน” และ “ช่วยจิตวิญญาณให้รอด”¹⁶ ในหน้าที่ “ช่วยจิตวิญญาณให้รอด” พี่น้องสตรีได้รับมอบอำนาจให้จัดระเบียบและมีส่วนในขอบเขตอิทธิพลอันกว้างขวาง ประธานสมาคมสงเคราะห์คนแรกได้รับการวางมือมอบหน้าที่ให้อรรถาธิบายพระคัมภีร์ และสมาคมสงเคราะห์ยังคงดำเนินหน้าที่การสอนที่จำเป็นในศาสนจักรของพระเจ้า เมื่อโจเซฟ สมิธบอกพี่น้องสตรีว่าองค์การสมาคมสงเคราะห์จะเตรียมพวกเธอให้พร้อมรับ “สิทธิพิเศษ พร และของประทานแห่งฐานะปุโรหิต”¹⁷ ท่านอธิบายงานแห่งความรอดของพระเจ้าให้พวกเธอฟัง การช่วยจิตวิญญาณให้รอดรวมถึงการแบ่งปันพระกิตติคุณและมีส่วนร่วมในงานเผยแผ่ศาสนา รวมถึงการมีส่วนร่วมในงานพระวิหารและประวัติครอบครัว อีกทั้งทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อพึ่งพาตนเองทางโลกและทางวิญญาณ

เอ็ดเดอร์จอร์จ เอ. วิดท์ไซประกาศว่าสมาคมสงเคราะห์ให้ “การบรรเทาทุกข์คนยากไร้ บรรเทาความเจ็บป่วย บรรเทาความ

สงสัย บรรเทาความเขลา—บรรเทาทุกอย่างที่ขัดขวางปิติและความก้าวหน้าของสตรี นับเป็นงานมอบหมายอันเลิศล้ำ!”¹⁸

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์เปรียบเทียบสมาคมสงเคราะห์กับ “ผนังนรกภัย”¹⁹ ความรับผิดชอบในการคุ้มครองพี่น้องสตรีและและครอบครัวเพิ่มความหมายของการดูแลและการปฏิบัติศาสนกิจของผู้เยี่ยมสอน และเป็นการแสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจจะลี้ภัยถึงพันธสัญญาของเรากับพระเจ้า ในฐานะ “ผู้ปฏิบัติต่อคนขัดสนและคนเป็นทุกข์” เราทำงานร่วมกับอธิการเพื่อดูแลความจำเป็นฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของวิสุทธิชน²⁰

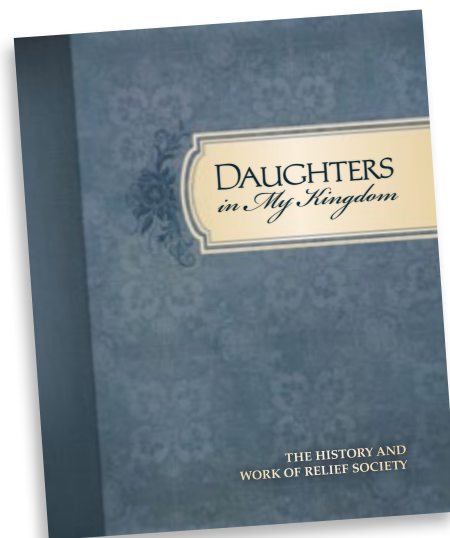
ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์กล่าวว่า “มีพี่น้องสตรีมากมายอยู่ในชุดผ้าชีวรี—ผ้าชีวรีทางวิญญาณ พวกเธอมีสีทธิรับเสื้อคลุมสวยหรู เสื้อคลุมทางวิญญาณ ... สิทธิพิเศษของท่านคือเข้าไปในบ้านและเปลี่ยนผ้าชีวรีเป็นเสื้อคลุม”²¹ ประธานฮาโรลด์ บี. สเปงบีนวิสัยทัศน์โดยกล่าวว่า “ท่านเห็นหรือไม่ว่าเหตุใดพระเจ้าทรงให้... สมาคมสงเคราะห์ไปเยี่ยมบ้านเหล่านี้ เพราะรองจากพระอาจารย์แล้ว ไม่มีใครในศาสนจักรมีความอ่อนไหว เข้าถึงจิตใจและชีวิตของคนเหล่านี้ได้มากกว่าพวกเขา”²²

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธเตือนพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์และผู้นำของพวกเธอว่าท่านไม่ต้องการ “เห็นเวลาที่สมาคมสงเคราะห์ทำตาม หรือผสมผสาน หรือสูญเสียอัตลักษณ์ของพวกเธอโดยปะปนกับ... องค์การที่สตรี

ตั้งขึ้น” ท่านคาดหวังให้พี่น้องสตรี “นำโลกและ... โดยเฉพาสตรีของโลก ในทุกสิ่งที่ควรค่าแก่การสรรเสริญ ทุกสิ่งที่เหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าของ ทุกสิ่งที่ยกระดับจิตใจ และทำให้ลูกหลานมนุษย์บริสุทธิ์”²³ คำแนะนำของท่านเน้นหน้าที่ของการตัดประเพณี ประเด็น สมัยนิยม แนวโน้ม และรวมการปฏิบัติที่สอดคล้องกับจุดประสงค์สมาคมสงเคราะห์เข้าด้วยกัน ผู้นำที่แสวงหาการเปิดเผยมั่นใจได้โดยการประชุม บทเรียน ชั้นเรียน กิจกรรม และงานทุกอย่างของสมาคมบรรลุจุดประสงค์ของการจัดตั้ง การสมาคม มิตรภาพ และความเป็นหนึ่งที่เราปรารถนาจะเป็นผลอันหอมหวานของการรับใช้กับพระเจ้าในงานของพระองค์

ทำให้อิสัยทัศน์ของศาสนาดพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล

ประธานโรมัส เอส. มอนสันและที่ปรึกษาของท่านเป็นพยานเมื่อเร็วๆ นี้ “ว่าพระเจ้าทรงฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณผ่านศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และสมาคมสงเคราะห์เป็นส่วนสำคัญของการฟื้นฟู” ตามความปรารถนาของพวกท่านให้รักษา “มรดกอันรุ่งโรจน์” ของสมาคมสงเคราะห์เอาไว้ ฝ่ายประธานสูงสุดจึงจัดพิมพ์และแจกจ่ายหนังสือ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society (ธิดาในอาณาจักรของพระเจ้า: ประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์)* ไปทั่วโลก ในหนังสือเล่มนี้ เราจะพบแบบฉบับและแบบอย่างของพี่น้องชายหญิงที่ทำงานร่วมกันในครอบครัวและศาสนจักร เรา

จะเรียนรู้หลักธรรมที่เราเป็นใคร เราเชื่ออะไร และเราควรปกป้องสิ่งใด ฝ่ายประธานสูงสุด กระตุ้นเราให้ศึกษาหนังสือสำคัญเล่มนี้และ “ขอให้ความจริงที่ไม่ตกยุคและแบบอย่าง จรรโลงใจในหนังสือมีอิทธิพลต่อชีวิต [เรา]”²⁴

ขณะที่พี่น้องสตรีอยู่ในแนวเดียวกับจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์มากขึ้น วิสัยทัศน์ของศาสนาดพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล ประธานคิมบัลล์กล่าวว่า “มีพลังในองค์การ [สมาคมสงเคราะห์] ที่ยังใช้ไม่เต็มที่เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บ้านแห่งโซอันและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า—และจะไม่เต็มที่จนกว่าทั้งพี่น้องสตรีและฐานะบุโรหิตเข้าใจวิสัยทัศน์ของสมาคมสงเคราะห์”²⁵ ท่านพยากรณ์ว่า “การเติบโตส่วนใหญ่ที่เกิดแก่ศาสนจักรในวันเวลาสุดท้ายจะเกิดขึ้นเพราะสตรีดีๆ ของโลก (ผู้มักจะมีสำนึกเรื่องวิญญาณในใจ) ถูกดึงเข้ามาในศาสนจักรเป็นจำนวนมาก นี่จะเกิดขึ้นจนถึงระดับที่เราเห็นสตรีของศาสนจักร... โดดเด่นและแตกต่าง—อย่างมีความสุข—จากสตรีของโลก”²⁶

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งในวิสัยทัศน์ของศาสนาดพยากรณ์เกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์ เช่นเดียวกับประธานกอร์ดอน บี. ینگคัลลี ดิฉัน “เชื่อมั่นว่าไม่มีองค์กรใดเทียบได้กับสมาคมสงเคราะห์ของศาสนจักรนี้”²⁷ นี่เป็นความรับผิดชอบของเราเวลานี้ที่จะทำให้ตัวเราอยู่ในแนวเดียวกับวิสัยทัศน์ของศาสนาดพยากรณ์เกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์เมื่อเราหมายมั่นเพิ่มพูนศรัทธา เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว และบรรเทาทุกข์

ดิฉันปิดท้ายด้วยคำพูดของประธานลอเรนโซ สโนว์ “อนาคตของสมาคม [สงเคราะห์] เต็มไปด้วยความหวังขณะที่ศาสนจักรเติบโตประโยชน์ของสมาคมสงเคราะห์ย่อมขยายตาม และจะเป็นอิทธิพลดียิ่งกว่าในอดีต”²⁸ ถึงพี่น้องสตรีผู้ช่วยทำให้อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าก้าวหน้า ท่านกล่าวว่า “ท่านมีส่วนในงานเหล่านี้ฉันใด ท่านย่อมมีส่วนแน่นอนที่สุดในชัยชนะของงาน ในความสูงส่งและวิเศษภาพซึ่งพระเจ้าจะประทานแก่บุตรธิดาที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ฉันนั้น”²⁹ ดิฉันแสดงประกายหยาดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์นี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู จูลี บี. เบค “บรรลุดจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2008 หน้า 135-139
2. ดู จูลี บี. เบค คำปราศรัยที่ BYU Women’s Conference (29 มิ.ย. 2011), http://ce.byu.edu/cw/womensconference/archive/2011/pdf/JulieB_openingS.pdf; “สิ่งที่ดิฉันหวังให้หลานสาว (และหลานชาย) ของดิฉันเข้าใจเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2011 หน้า 141-146; “สมาคมสงเคราะห์: งานศักดิ์สิทธิ์” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2009 หน้า 136-141
3. ดู จูลี บี. เบค “Why We Are Organized into Quorums and Relief Societies” (คำปราศรัยที่การประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณมหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์ 17 ม.ค. 2012), speeches.byu.edu.
4. ข่าวสารนี้ไม่ใช่การทบทวนครอบคลุมย่อยแฉงของศาสนาดพยากรณ์ทั้งหมดเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์เท่านั้น แต่เป็นเพียงตัวอย่างวิสัยทัศน์และการนำทางของพวกเขา *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* รายงานการประชุมใหญ่ และสิ่งพิมพ์อื่นของศาสนจักรมีคำสอนเรื่องนี้เพิ่มเติม
5. โจเซฟ สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 13.
6. โจเซฟ สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 15.
7. บริกัม ยังก์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 41.
8. โจเซฟ เอฟ. สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 65-66.
9. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 142.
10. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 97.
11. บอยด์ เค. แพคเกอร์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 85.
12. ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์ “The Circle of Sisters,” *Ensign*, Nov. 1980, 110.
13. ดู จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด 19 มี.ค. 2003 และ 23 ก.พ. 2007
14. ดู *Daughters in My Kingdom*, 3-6.
15. บอยด์ เค. แพคเกอร์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 16.
16. โจเซฟ สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 17.
17. โจเซฟ สมิธ ใน *History of the Church*, 4:602.
18. จอห์น เอ. วิดท์เชิ ใน *Daughters in My Kingdom*, 25.
19. บอยด์ เค. แพคเกอร์ *Ensign*, Nov. 1980, 110.
20. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 142.
21. สเปนเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 117.
22. ฮาโรลด์ บี. ลี “The Place of Relief Society in the Welfare Plan,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1946, 842.
23. โจเซฟ เอฟ. สมิธ ใน *Daughters in My Kingdom*, 66.
24. ฝ่ายประธานสูงสุด ใน *Daughters in My Kingdom*, ix.
25. สเปนเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 142.
26. สเปนเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 95.
27. กอร์ดอน บี. ینگคัลลี ใน *Daughters in My Kingdom*, 160.
28. ลอเรนโซ สโนว์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 19.
29. ลอเรนโซ สโนว์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 7.

โดย เอ็ดเวิร์ด ที. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

หลักคำสอนของ พระคริสต์

ในศาสนจักรทุกวันนี้เช่นเดียวกับสมัยโบราณ การสถาปนาหลักคำสอน
ของพระคริสต์หรือการแก้ไขความคลาดเคลื่อนทางหลักคำสอนเป็นเรื่อง
ของการเปิดเผยศักดิ์สิทธิ์

เราขอแสดงความขอบคุณและความรัก
อย่างสุดซึ้งต่อซิสเตอร์เบค ซิสเตอร์ออลด์-
เรด ซิสเตอร์ธอมป์สัน และคณะกรรมการ
สมาคมสงเคราะห์

ขณะนี้เราเห็นสาธารณชนให้ความสนใจ
มากขึ้นเรื่อยๆ ในความเชื่อของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เรา
ยินดีเพราะถึงอย่างไรพันธกิจพื้นฐานของเรา
คือสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หรือ
หลักคำสอนของพระองค์ไปทั่วโลก (ดู มัทธิว
28:19-20; คพ. 112:28) แต่เราต้องยอมรับ
ว่ายังมีคนสับสนบ้างเกี่ยวกับหลักคำสอน
ของเราและวิธีสถาปนาหลักคำสอนนั้น นั่น
คือเรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการพูดในวันนี้

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนหลักคำสอนของ
พระองค์ในเรื่องราวของโรจน์แห่งเวลา อัคร-
สาวกของพระองค์ต่อสู้กันอย่างหนักเพื่อปก-
ป้องรักษาหลักคำสอนนั้นจากการโจมตีของ
จารีตและปรัชญาผิดๆ ศาสน์ในพันธสัญญา
ใหม่อ้างอิงหลายเหตุการณ์ซึ่งแสดงให้เห็น
ว่าการละทิ้งความเชื่อครั้งรุนแรงและแพร่
หลายได้เริ่มขึ้นแล้วในช่วงอัครสาวกปฏิบัติ
ศาสนกิจ¹

หลายศตวรรษต่อมาได้รับความสว่างไสว

ด้วยรังสีแห่งแสงพระกิตติคุณเป็นครั้งคราว
จนกระทั่งรุ่งอรุณเจิดจ้าของการฟื้นฟูเริ่มทอ
แสงส่องโลกในศตวรรษที่ 19 พระกิตติคุณ
อันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระคริสต์กลับมา
บนแผ่นดินโลกอีกครั้ง วันอันรุ่งโรจน์นี้เริ่ม
ต้นเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตร
ที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เสด็จมาหา
โจเซฟ สมิธหนุ่มใน “ลำแสง... เหนือความ
เจิดจ้าของดวงอาทิตย์” (โจเซฟ สมิธ—
ประวัติ 1:16) ทรงเริ่มสิ่งที่จักกลายเป็นการ
เปิดเผยซึ่งหลังไหลมาพร้อมกับพลังอำนาจ
และสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์

ในการเปิดเผยเหล่านี้เราพบสิ่งที่อาจเรียก
ได้ว่าเป็นแก่นหลักคำสอนของศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์ซึ่งสถาปนาขึ้นอีกครั้งบน
แผ่นดินโลก พระเยซูทรงนิยามหลักคำสอน
นั้นด้วยถ้อยคำเหล่านี้ตั้งแต่วันที่ไว้ในพระคัม-
ภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของ
พระเยซูคริสต์

“นี่คือหลักคำสอนของเรา, และมันคือหลัก
คำสอนซึ่งพระบิดาประทานให้เรา; และเรา
เป็นพยานถึงพระบิดา, และพระบิดาทรงเป็น
พยานถึงเรา, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง
เป็นพยานถึงพระบิดาและเรา; และเราเป็น

พยานว่าพระบิดาทรงบัญญัติมนุษย์ทั้งปวง,
ทุกแห่งหน, ให้กลับใจและเชื่อในเรา.

“และผู้ใดที่เชื่อในเรา, และรับบัพติศมา,
ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด; และ
พวกเขาเป็นผู้ที่จะสืบทอดอาณาจักรของ
พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดก.

“และผู้ใดที่ไม่เชื่อในเรา, และไม่รับบัพ-
ติศมา, จะต้องอัปมงคล.

“...และผู้ใดที่เชื่อในเราย่อมเชื่อในพระ
บิดาด้วย; และแก่ผู้เช่นนั้นพระบิดาจะทรงเป็น
พยานถึงเรา, เพราะพระองค์จะเสด็จมาเยือน
เขาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์....

“ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่
เจ้า, ว่านี่คือหลักคำสอนของเรา, และผู้ใด
ที่สร้างอยู่บนนี้ย่อมสร้างอยู่บนศิลาของเรา,
และประตูแห่งนรกจะเอาชนะพวกเขาไม่ได้”
(3 นีไฟ 11:32-35, 39)

นี่คือข่าวสารของเรา ศิลาที่เราสร้างอยู่บน
นั้น รากฐานของทุกสิ่งในศาสนจักร เฉกเช่น
สิ่งทั้งปวงที่มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า หลักคำสอน
นี้บริสุทธิ์ ชัดเจน และง่ายแก่ความเข้าใจ—
แม้กระทั่งสำหรับเด็ก เราเชื่อเชิญด้วยใจยินดี
ให้คนทั้งปวงรับข่าวสารนั้น

ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้าย “เราเชื่อทุกสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงเปิดเผยมาแล้ว, ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเปิด
เผยขณะนี้, และเราเชื่อว่าพระองค์จะยังทรง
เปิดเผยเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลาย
เรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า”
(หลักแห่งความเชื่อข้อ 9) หมายความว่าถึง
แม้เราจะไม่รู้ก็ตาม แต่ความจริงและหลัก
คำสอนที่เราได้รับมาถึงเราโดยการเปิดเผย
จากสวรรค์และจะมีมาอย่างต่อเนื่อง ในบาง
ประเพณีความเชื่อ นักศาสนศาสตร์อ้างสิทธิ
อำนาจในการสอนเทียบเท่ากับผู้นำทางศาสนา
และประเด็นหลักคำสอนอาจกลายเป็นข้อ
ถกเถียงทางความคิดระหว่างกัน บ้างหันไป
พึ่งสภาส่งเสริมความสามัคคีในหมู่ชาวคริสต์
แห่งยุคกลางกับหลักความเชื่อของพวกเขา
บางแห่งเน้นหนักที่ความเป็นเหตุเป็นผลของ
นักศาสนศาสตร์หลังยุคอัครสาวก หรือเรื่อง
อรรถปริวรรตศาสตร์ (ศาสตร์แห่งการตีความ)
และนัยวิเคราะห์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล
เรายกย่องความรู้ทางวิชาการที่ขยายความ
เข้าใจ แต่ในศาสนจักรทุกวันนี้เช่นเดียวกับ
สมัยโบราณ การสถาปนาหลักคำสอนของ

พระคริสต์หรือการแก้ไขความคลาดเคลื่อนทางหลักคำสอนเป็นเรื่องของการเปิดเผยศักดิ์สิทธิ์ให้แก่ผู้ที่พระเจ้าทรงประสิทธิ์อำนาจอัครสาวก²

ในปี 1954 ประธานเจ. รุเบ็น คลาร์ก จูเนียร์ ซึ่งเวลานั้นเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด อธิบายถึงวิธีที่หลักคำสอนเป็นที่รู้ในศาสนจักรและบทบาทสำคัญสูงสุดของประธานศาสนจักร เมื่อพูดถึงสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสอง ท่านกล่าวว่า “[เรา] พึง [ระลึกเสมอ] ว่าเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่บางคนได้รับมอบหมายการเรียกพิเศษ ท่านเหล่านั้นมีของประทานพิเศษ ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ทำให้ท่านได้รับการประสาทพรพิเศษทางวิญญาณเกี่ยวกับการสอนผู้คนของท่าน ท่านมีสิทธิ พลังอำนาจ และสิทธิอำนาจที่จะประกาศพระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าต่อผู้คนของพระองค์ โดยกระทำภายใต้พลังอำนาจและสิทธิอำนาจสูงสุดของประธานศาสนจักร เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่บางคนไม่ได้รับการประสาทพรพิเศษทางวิญญาณนี้รวมถึงสิทธิอำนาจที่ครอบคลุมถึงการสอน พวกเขาจึงมีข้อจำกัด และข้อจำกัดด้านพลังอำนาจและสิทธิอำนาจในการสอนนั้นเกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่และสมาชิกคนอื่นๆ ทุกคนในศาสนจักร เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่ได้รับการประสาทพรทางวิญญาณเป็นศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย นอกจากนี้ ดังที่เพิ่งกล่าวมา ประธานศาสนจักรมีการประสาทพรพิเศษทางวิญญาณเพิ่มเติมในแง่นี้ เพราะท่านเป็นศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยสำหรับทั้งศาสนจักร”³

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเปิดเผยพระประสงค์และหลักคำสอนแก่ศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยอย่างไร พระองค์อาจทรงใช้ผู้ส่งสารหรือทรงกระทำด้วยพระองค์เอง พระองค์อาจตรัสด้วยสุรเสียงของพระองค์ หรือเสียงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์—อันเป็นการสื่อสารระหว่างพระวิญญาณกับวิญญาณซึ่งอาจแสดงออกในคำพูดหรือความรู้สึกที่สื่อความเข้าใจได้ยิ่งกว่าคำพูด (ดู 1 นิโไฟ 17:45; คพ. 9:8) พระองค์อาจทรงสื่อสารกับผู้รับใช้ของพระองค์โดยตรงหรือกระทำในสภา (ดู 3 นิโไฟ 27:1-8)

ข้าพเจ้าจะอ้างเรื่องราวสองเรื่องจากพันธ-

สัญญาใหม่ เรื่องแรกเป็นการเปิดเผยโดยตรงต่อหัวหน้าศาสนจักร ช่วงต้นหนังสือกิจการ เราพบว่าอัครสาวกของพระคริสต์ประกาศข่าวสารพระกิตติคุณในบรรดาชาวยิวเท่านั้น โดยดำเนินตามแบบแผนการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซู (ดู มัทธิว 15:24) แต่ต่อมาตามกำหนดเวลาของพระเจ้า ถึงเวลาของการเปลี่ยนแปลง ในเมืองอัฟฟา เปโตรฝันเห็นสัตว์หลายชนิดจากสวรรค์ลงมายังแผ่นดินโลกใน “ผ้าผืนใหญ่ทั้งสี่มุม” (กิจการ 10:11) และได้รับบัญชาให้ “ฆ่ากิน” (กิจการ 10:13)

เปโตรลังเลเนื่องจากสัตว์บางตัวมี “มลทิน” ตามกฎของโมเสส และเปโตรไม่เคยฝ่าฝืนบัญญัตินั้น กระนั้นก็ตาม พระสุรเสียงตรัสกับเปโตรในฝันว่า “[สิ่ง] ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระแล้วอย่าว่าเป็นของต้องห้าม” (กิจการ 10:15)

ความหมายของความฝันนี้ชัดเจนเมื่อนานหลังจากนั้น ชายหลายคนี่ส่งมาจากโครเนลิอัสนายร้อยชาวโรมันไปถึงตึกที่พักของเปโตรพร้อมกับขอให้มาสอนนายของพวกเขา โครเนลิอัสรวบรวมญาติพี่น้องและ

มิตรสหายได้กลุ่มใหญ่ เมื่อพบว่าคนเหล่านั้นตั้งตารอฟังข่าวสารของท่าน เปโตรจึงกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่าไม่ควรเรียกคนหนึ่งคนใดว่าเป็นที่ห้ามหรือมลทิน...

“...ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่าพระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด

“แต่คนใดๆ ในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์” (กิจการ 10:28-35; ดู ข้อ 17-24 ด้วย)

“เมื่อเปโตรยังกล่าวคำเหล่านั้นอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับคนทั้งปวงที่ฟังพระวจนะนั้น

“ฝ่ายพวก [ที่มากับเปโตร] ก็ประหลาดใจ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ลงมาบนคนต่างชาติด้วย

“...เปโตรจึงย้อนถามว่า

“ใครอาจจะห้ามคนเหล่านี้ที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนเราโดยมิให้เขารับบัพติศมาด้วยน้ำได้” (กิจการ 10:44-47)

ด้วยประสบการณ์และการเปิดเผยที่เปโตรได้รับ พระเจ้าทรงปรับเปลี่ยนวิถีปฏิบัติของศาสนจักรและทรงเปิดเผยความเข้าใจทางหลักคำสอนให้สมบูรณ์มากขึ้นแก่สานุศิษย์ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้การสั่งสอนพระกิตติคุณจึงขยายออกไปยังบรรดามนุษยชาติอย่างทั่วถึง

ต่อมาในหนังสือกิจการ เราพบอีกเรื่องหนึ่งค่อนข้างเกี่ยวข้องกัน เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า

การเปิดเผยเรื่องหลักคำสอนอาจเกิดขึ้นในสภาอย่างไร มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นว่าควรยึดถือการเข้าสู่น้ำที่กำหนดไว้ในกฎของโมเสสเป็นพระบัญญัติข้อหนึ่งในพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระคริสต์หรือไม่ (ดู กิจการ 15:1, 5) “ฝ่ายอัครทูตกับผู้ปกครองทั้งหลายจึงได้ประชุมปรึกษากันในเรื่องนั้น” (ดู กิจการ 15:6) บันทึกของเราเกี่ยวกับการประชุมนี้ไม่สมบูรณ์ แต่เราทราบว่าหลังจาก “โต้แย้งกันมากแล้ว” (กิจการ 15:7) เปโตรซึ่งเป็นอัครสาวกอาวุโสยืนขึ้นและประกาศสิ่งที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ยืนยันกับท่าน ท่านเตือนความทรงจำสภาว่าเมื่อพระกิตติคุณเริ่มสั่งสอนในบรรดาคณะต่างชาติดังที่ยังไม่ได้เข้าสู่น้ำในบ้านของโคโรเนลิอัส พวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เฉกเช่นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวยิวที่ผ่านการเข้าสู่น้ำมาแล้ว ท่านบอกว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า “ไม่ทรงถือเราถือเขา แต่ทรงชำระใจเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ

“ถ้าอย่างนั้นทำไมท่านทั้งหลายจึงทดลองพระเจ้า โดยวางแอกบนคอของพวกเขาซึ่งบรรพบุรุษของเราหรือตัวเราเองก็ตีแบกไม่ไหว

“แต่เราเชื่อว่าเราเองก็รอดโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าเหมือนอย่างเขา” (กิจการ 15:9-11; ดู ข้อ 8 ด้วย)

หลังจากนั้น เปาโล บาร์นาบัส และอาจมีคนอื่น ๆ พูดสนับสนุนคำประกาศของเปโตร ยกอบเสนอให้เริ่มดำเนินการตามคำตัดสินนั้นโดยออกจดหมายไปยังศาสนจักร และสภา “พร้อมใจกัน” เห็นชอบ (กิจการ 15:25;

ดู ข้อ 12-23 ด้วย) ในจดหมายประกาศการตัดสินใจของสภา บรรดาอัครสาวกกล่าวว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์และข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นชอบ” (กิจการ 15:28) หรืออีกนัยหนึ่ง การตัดสินใจนี้มาจากการเปิดเผยจากเบื้องบนผ่านทางพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

ปัจจุบันแบบแผนเดียวกันนี้ดำเนินอยู่ในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ประธานศาสนจักรอาจประกาศหรือตีความหลักคำสอนตามการเปิดเผยที่ท่านได้รับ (ดู ตัวอย่างเช่น คพ. 138) อรรถาธิบายเชิงหลักคำสอนอาจมาผ่านทางสภาวาระหว่างฝ่ายประธานสูงสุดกับโคออร์ดิเนตอรร่วมสอง (ดู ตัวอย่างเช่น ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2) ข้อหารือในสภามักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์มาตรฐาน คำสอนของผู้นำศาสนจักร ตลอดจนวิธีปฏิบัติในอดีต แต่ท้ายที่สุด เฉกเช่นในศาสนจักรสมัยพันธสัญญาใหม่ วัตถุประสงค์มีได้อยู่ที่ความเป็นเอกฉันท์ในบรรดาสมาชิกสภาเท่านั้นแต่อยู่ที่การเปิดเผยจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วย นั่นเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทั้งเหตุผลและศรัทธา เพื่อให้ทราบถึงพระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้า⁴

ในขณะที่เดียวกัน พึงระลึกว่าคำแถลงทุกอย่างที่มาจากผู้นำศาสนจักรไม่ว่าอดีตหรือปัจจุบันไซ้ว่าต้องประกอบด้วยหลักคำสอนเสมอไป เป็นที่เข้าใจโดยทั่วกันในศาสนจักรว่าคำแถลงที่ผู้นำคนหนึ่งพูดในวาระเดียวมักเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว แม้จะพิจารณาแล้วก็ตาม มิได้เจตนาให้เป็นทางการหรือผูกมัดศาสนจักรโดยรวมแต่อย่างใด ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอนว่า “ศาสดาพยากรณ์ [เป็น] ศาสดาพยากรณ์ก็ต่อเมื่อเขา [กำลัง] ทำหน้าที่ศาสดาพยากรณ์”⁵ ประธานคลาร์กให้ข้อสังเกตตั้งที่อ้างอิงก่อนหน้านี้นี้ว่า

“สมัยเด็กคุณพ่อเล่าเรื่องง่าย ๆ ให้ข้าพเจ้าฟังเกี่ยวกับประเด็นนี้ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าด้วยสิทธิอำนาจอะไร แต่เรื่องนี้อธิบายนะ ดั้งกล่าว ท่านเล่าว่าในช่วงเวลาที่ใจเกี่ยวกับการมาของกองกำลัง [จอห์นสัน] อาร์มีบราเดอร์ บริคัมสั่งสอนผู้คนในการประชุมช่วงเช้า โอวาทดังก้องไปด้วยการทำท่ายองกำลังที่กำลังใกล้เข้ามาพร้อมทั้งประกาศเจตนารมณ์ที่จะต่อต้านและขับไล่พวกนั้น

กลับไป ในการประชุมช่วงบ่ายท่านลุกขึ้นกล่าวว่าเมื่อเช้านี้บริคัม ยังก็พูด แต่ต่อไปนี่พระเจ้าจะตรัส จากนั้นท่านจึงกล่าวคำปราศรัยในท่วงทำนองตรงกันข้ามกับสิ่งที่พูดในช่วงเช้า

“...ศาสนจักรจะรู้ได้ด้วยประจักษ์พยานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ประทานให้สมาชิกว่าขณะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่กำลังพูดมุมมองของท่าน ท่านได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ และในที่สุดแล้วความรู้นั้นจะเป็นที่ประจักษ์”⁶

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทยืนยันบทบาทสำคัญยิ่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในหลักคำสอนของเราด้วยถ้อยคำที่แจ่มชัดประโยคเดียวว่า “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”⁷ ประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิทเกี่ยวกับพระเยซูคือพระองค์ทรงพระชนม์ “เพราะ [ท่าน] เห็นพระองค์, แม้ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้า; และ [ท่าน] ได้ยินเสียงรับสั่งคำพยานว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา” (คพ. 76:23; ดู ข้อ 22 ด้วย) ขอให้ทุกท่านที่ได้ยินหรือได้

อ่านข้อความนี้จึงแสวงหาพยานเดียวกันถึงพระลักษณะของความเป็นพระเจ้าเป็นเจ้า การชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ผ่านการรอดอื้อนนวนและการศึกษาพระคัมภีร์ จึงยอมรับหลักคำสอนของพระองค์โดยกลับใจ รับผิดชอบต่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ปฏิบัติตามกฎหมายและพันธสัญญาแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ตลอดชีวิตท่าน

เนื่องในโอกาสการฉลองอีสเตอร์ที่ใกล้จะมาถึง ข้าพเจ้าขอกล่าวคำพยานส่วนตัวว่า พระเยซูแห่งนาซาเร็ททรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเมสสิยาห์พระองค์นั้นแห่งคำพยากรณ์สมัยโบราณ พระองค์คือพระคริสต์ผู้ทรงทนทุกข์ในเกทเสมนี สิ้นพระชนม์บนกางเขน ทรงถูกฝัง และทรงฟื้นขึ้นอีกครั้งในวันที่สาม ทรงเป็นพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์โดยผ่านพระองค์เราทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตโดยพระองค์ผู้ที่ยินยอมจะได้รับการไถ่และความสูงส่งในอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์ นี่คือนักคำสอนของเรา ซึ่งยืนยันพยานหลักฐานก่อนหน้าเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และกล่าวซ้ำอีกครั้งในยุคสมัยเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “From the Beginning,” *Ensign*, พ.ศ. 1993, 18-19.

“ยากอบประณาม ‘สงครามและ...การทะเลาะวิวาททั้งใน’ ศาสนจักร (ยากอบ 4:1) เปาโลคร่ำครวญเกี่ยวกับ ‘การแตกหักแตกเหล่า’ ในศาสนจักรและการที่ ‘สุนัขป่าอันร้าย’ จะไม่ละเว้น ‘ฝูงแกะ’ (1 คร. 11:18; กิจการ 20:29-31) ท่านรู้ว่าการละทิ้งความเชื่อกำลังเกิดขึ้นและเขียนจดหมายถึงชาวเธสะโลนิกาว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูจะไม่เกิดขึ้น ‘จนกว่าจะมีการทรยศเสียก่อน’ และแนะนำเพิ่มเติมว่า ‘อำนาจ ... นอกกฎหมายนั้นก็มีเริ่มทำงานอยู่แล้ว’ (2 ธส. 2:3, 7)

“ท้ายจดหมาย เปาโลยืนยันความแพร่หลายอย่างทั่วถึงของการทรยศดังกล่าวว่า ‘คนทั้งปวงที่อยู่ในแคว้นเอเชียล้วนต่างก็ผล่ไปจากข้าพเจ้าหมด’ (2 ทธ. 1:15) ...

“การตีประณามและการนับถือรูปเคารพอย่างแพร่หลายทำให้เหล่าอัครสาวกเป็นกังวล (ดู 1 คร. 5:9; ๑ฟ. 5:3; ยูดา 1:7) ยอห์นและเปาโลต่างฟันฝ่าจะมีอัครสาวกปลอมเกิดขึ้น (ดู 2 คร. 11:13; วว. 2:2) ศาสนจักรอยู่ในวงล้อมโจมตีอย่างเห็นได้ชัด บางคนไม่เพียงแต่ออกไปเท่านั้น แต่ยังต่อต้านอย่างเปิดเผยด้วย ครั้งหนึ่งเปาโลยื่นคร่ำครวญคนเดียวว่า ‘เขาได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปหมด’ (2 ทธ. 4:16) ท่านประณามผู้ที่ ‘พลิกบ้านคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไป’ เช่นกัน (1 ทิโมธี 1:11)

“ผู้นำในท้องถิ่นบางคนกบฏต่อต้าน เห็นได้จากผู้ที่รักในยศฐาบรรดาศักดิ์ปฏิเสขไม่ต้อนรับอัครสาวก (ดู 3 ยน. 1:9-10)

“ไม่ว่าแปลกใจที่ประธานบริคัม ยังก็ให้ข้อสังเกตว่า ‘มีผู้กล่าวว่าฐานะปุโรหิตถูกนำไปจากศาสนจักร แต่ไม่ใช่เช่นนั้น ศาสนจักรต่างหากที่ ‘ไปจากฐานะปุโรหิต’ (ใน *Journal of Discourses*, 12:69)”

คิงที่เอ็ลเดอร์แมกซ์เวลล์กล่าวไว้ในที่สุด “เหตุผล ซึ่งเป็นจารีตเชิงปรัชญาของชาวกรีกก็เข้าครอบงำงานแทนที่ความเชื่อถือที่มีต่อการเปิดเผย ซึ่งผลผลิตเกิดขึ้นจากการที่ชาวคริสต์ผู้มีเจตนาดีต้องการทำให้ความเชื่อของตนอยู่ในกระแสหลักของวัฒนธรรมร่วมสมัย ...

“... ขอให้เราระมัดระวังเกี่ยวกับการเห็นว่า ศาสนศาสตร์ที่ได้รับการเปิดเผยเป็นเพียงสิ่งที่คนทั่วไปในปัจจุบันถือว่าจริง” (*Ensign*, พ.ศ. 1993, 19-20)

2. อัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ เช่น โจเซฟ สมิท ประกาศพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่นอกเหนือจากนั้นเราเชื่อว่าชายหญิงทั่วไปและแม้กระทั่งเด็กยังสามารถเรียนรู้และได้รับการนำทางจากการดลใจศักดิ์สิทธิ์อันเป็นผลจากการรอดอื้อนนวนและการศึกษาพระคัมภีร์ เฉกเช่นยุคสมัยของอัครสาวกสมัยโบราณ สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งช่วยให้เกิดการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับพระบิดาบนสวรรค์ หรืออีกนัยหนึ่งคือการเปิดเผยส่วนตัว (ดู กิจการ 2:37-38) ในวิธีนี้ ศาสนจักรจึงกลายเป็นกลุ่มบุคคลที่ยึดถือคัมภีร์สัญญาและมีวิถีทางวิญญาณ ซึ่งศรัทธาของ

พวกเขาไม่ได้มีคอบอดทว่ามองเห็น—โดยมีพระ
 วิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือขอบอกและยืนยัน นี่ไม่ได้
 หมายความว่าสมาชิกทุกคนพูดแทนศาสนจักร
 หรือสามารถนิยามหลักคำสอนของศาสนจักร
 ได้ ทั่วสมาชิกแต่ละคนสามารถได้รับการนำทาง
 จากสวรรค์เพื่อรับมือการทำทนายและโอกาสต่างๆ
 ในชีวิตตนเอง

3. เจ. รูเบิน คลาร์ก จูเนียร์, "When Are Church
 Leaders' Words Entitled to Claim of Scripture?"
Church News, 31 ก.ค. 1954, 9–10; ดู หลักคำ
 สอนและพันธสัญญา 28:1–2, 6–7, 11–13 ด้วย
4. การเตรียมพร้อมและคุณสมบัติต่างๆ ที่ผู้ร่วมสภ
 ต้องมีได้แก่ “ความชอบธรรม ..., ความบริสุทธิ์,
 และความนอบน้อมแห่งใจ, ความอ่อนโยนและ
 ความอดกลั้น, ... ศรัทธา, และคุณธรรม, และ
 ความรู้, ความซื่อสัตย์, ความอดทน, ความเป็น
 เหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า, ความกรุณาอันที่หนึ่งและ
 จิตกุศล”
 “เพราะสัญญาคือ, หากสิ่งเหล่านี้มีมากมาย
 ในพวกเขา พวกเขาจะไม่ไร้ผลในความรู้เรื่อง
 พระเจ้า” (หลักคำสอนและพันธสัญญา
 107:30-31)
5. โจเซฟ สมิท, ใน *History of the Church*, 5:265.
6. เจ. รูเบิน คลาร์ก จูเนียร์, “Church Leaders’
 Words,” 10. จากเรื่องที่มีคำกล่าวให้ฟังเกี่ยวกับ
 บริติช ยังก็ ประธานคลาร์กเขียนต่อว่า:
 “ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นหรือไม่ แต่
 ข้าพเจ้าถือว่ามันแสดงให้เห็นหลักธรรมข้อที่
 ี่—แม้แต่ประธานศาสนจักรเองก็ยังไม่ “ได้รับ
 การคล้อยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” เสมอไปเมื่อ
 ท่านปราศรัยกับผู้คน เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นเกี่ยวกับ
 เรื่องหลักคำสอน (โดยปกติมักเป็นเรื่องเชิงคาด
 เดา) ซึ่งประธานศาสนจักรและผู้คนในเวลาต่อมา
 รู้สึกว่าผู้พูดไม่ได้ “รับการคล้อยจากพระวิญญาณ
 บริสุทธิ์” ขณะประกาศหลักคำสอนดังกล่าว
 “ศาสนจักรจะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดที่การผจญ
 ภัยสำรวจของเจ้าหน้าที่ขึ้นผู้ใหญ่ในหลักธรรม
 หลักคำสอนเชิงคาดเดาเป็นไปตามข้อกำหนดเชิง
 นโยบายที่ผู้ประกาศสื่อยืนยันต้อง “ได้รับการ
 คล้อยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” ศาสนจักรจะรู้
 ได้ด้วยประกายพยานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
 ที่ประทานให้สมาชิกว่าขณะเจ้าหน้าที่ขึ้นผู้ใหญ่
 กำลังพูดมุมมองของท่าน ท่าน “ได้รับการคล้อย
 จากพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือไม่ และในที่สุด
 แล้วความรู้ันั้นจะเป็นที่ประจักษ์” (“Church
 Leaders’ Words,” 10)
7. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท
 (2007), 52

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

การแข่งขันในชีวิต

เราจากไหน เราอยู่ที่นี้ทำไม เราไปไหนหลังจากชีวิตนี้
 คำถามครอบจักรวาลเหล่านี้ไม่ไร้คำตอบอีกต่อไป

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า เข้าวันนี้
 ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดกับท่านถึง
 ความจริงนิรันดร์—ความจริงเหล่านี้ซึ่งจะ
 ทำให้ชีวิตเราอุดมและส่งเราไปถึง
 บ้านอย่างปลอดภัย

ทุกหนทุกแห่ง ผู้คนเร่งรีบ เครื่องบินไอพ่น
 พามนุษย์ที่เป็นสินค้าล้ำค่าข้ามทวีปต่างๆ
 และมหาสมุทรกว้างใหญ่ไปเข้าร่วมการประ
 ชุมธุรกิจ ปฏิบัติหน้าที่ รื่นเริงในวันหยุด หรือ
 เยี่ยมเยียนครอบครัว ถนนหนทางทุกสาย—
 รวมทั้งทางหลวง ถนนที่ไม่จำกัดความเร็ว
 และทางด่วน—รองรับรถยนต์หลายล้านคัน
 มีมากกว่าหลายล้านคนใช้ ดูเหมือนไหลไป
 ไม่ขาดสายและด้วยเหตุผลนับไม่ถ้วนขณะที่
 เรายังเร่งทำธุรกิจในแต่ละวัน

ในชีวิตที่เร่งรีบ เราเคยหยุดใคร่ครวญสัก
 ครู่—หรือแม้คิดถึงความจริงที่ไร้กาลเวลา
 หรือไม่

เมื่อเทียบกับความจริงนิรันดร์ คำถามและ
 ข้อกังวลส่วนใหญ่ของชีวิตประจำวันถือว่าไม่
 สำคัญเลย มื้อเย็นเราควรกินอะไร เราควรทำ
 นื่องนั่งเล่นสกีอะไร เราควรลงชื่อให้จอห์นนี่ลง
 แข่งฟุตบอลหรือไม่ คำถามเหล่านี้และอีกนับ
 ไม่ถ้วนไร้ความหมายเมื่อเวลาวิกฤตเกิดขึ้น
 เมื่อคนที่เรารักได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บ
 เมื่อความเจ็บป่วยเข้ามาในบ้านของคนสุข-

ภาพดี เมื่อเทียบแห่งชีวิตริบหรี่ และความ
 มีดคุุคาม ความคิดเรามีสมาธิมากขึ้น และ
 เราสามารถตัดสินใจได้ง่ายว่าอะไรสำคัญ
 จริงๆ และอะไรไม่สำคัญ

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าสนทนากับสตรีผู้หนึ่ง
 เธอต่อสู้กับโรคภัยคุกคามชีวิตมากกว่าสองปี
 เธอบอกว่าก่อนป่วย วันของเธอเต็มไปด้วย
 กิจกรรม เช่น ทำความสะอาดบ้านจนไม่มี
 ที่ติและตกแต่งบ้านด้วยเฟอร์นิเจอร์สวยหรู
 เธอไปทำผมสัปดาห์ละสองครั้ง ใช้เงินและ
 เวลาในแต่ละเดือนไปกับการซื้อเสื้อผ้าใส่
 ตู้ เธอชวนหลานๆ มาเที่ยวบ้านนานๆ ครั้ง
 เพราะเป็นห่วงว่ามีมือเล็กๆ ที่ทุกคนจะทำให้
 ทรัพย์สินที่เธอคิดว่าราคาแพงแตกหักเสียหาย

แล้วเธอก็ได้รับข่าวสะเทือนใจว่าชีวิต
 มรตัยของเธออยู่ในอันตรายและเธอเหลือ
 เวลาจำกัดมาก เธอกล่าวว่าทันทีที่ได้ยินการ
 วินิจฉัยของแพทย์ เธอรู้ทันทีว่าเธออยากใช้
 เวลาที่เหลือกับครอบครัว เพื่อนๆ และกับ
 พระกิตติคุณอันเป็นศูนย์รวมของชีวิตเธอ
 เพราะสิ่งเหล่านี้มีค่าที่สุดต่อเธอ

ช่วงเวลาชัดเจนเช่นนั้นมาถึงเราทุกคนไม่
 เวลาใดก็เวลาหนึ่ง แม้สภาวะการณ์อาจไม่
 ตื่นเต้นเร้าใจเสมอไปก็ตาม เราเห็นได้อย่าง
 ชัดเจนว่าสิ่งใดสำคัญแท้จริงในชีวิตและเรา
 ควรดำเนินชีวิตอย่างไร

วิญญาณของมนุษย์”³ เพราะฉะนั้นวิญญาณ
จึงเป็นเชื้อสายของพระเจ้า ผู้เขียนฮีบรู
เรียกพระองค์ว่า “พระบิดาแห่งวิญญาณจิต”⁴
วิญญาณของมนุษย์ทุกคนเป็น “บุตรและ
ธิดาที่ถือกำเนิด”⁵ จากพระองค์

เราสังเกตเห็นว่าวีหลายคนได้รับการดลใจ
ให้เขียนข่าวสารปลุกใจและบันทึกความคิด
อันเลิศล้ำไว้ให้เราพินิจไตร่ตรองเรื่องนี้
วิลเลียม เวิร์ดสเวิร์ธประพันธ์ความจริงดังนี้

*กำเนิดเราเป็นความหลับไหลลึกลับเลื่อน
จิตวิญญาณเราเสมือนดวงดารา
ดำรงอยู่นานนานา
แลมาจากแดนไกล
เราหาได้ลืมทั้งหมดไม่
แลมิใช่ตัวเปล่าเปลือย
หากเกิดพร้อมความเป็นพระเจ้า
จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จากบ้านมา
สวรรค์นั้นหนาอยู่ใกล้ทาร์ทาริกา!*

บิดามารดาไตร่ตรองความรับผิดชอบใน
การสอน สร้างแรงใจ และให้การนำทาง
แนวทาง และแบบอย่าง ขณะบิดามารดา
ไตร่ตรอง เด็กๆ—โดยเฉพาะเยาวชน—ถาม
คำถามแบบเจาะลึกว่า “เราอยู่ที่นี้ทำไม” โดย
มักพูดกับตนเองและถอดความได้ว่า “ฉัน อยู่
ที่นี้ทำไม”

เราควรสำนึกคุณเพียงใดที่พระเจ้าผู้สร้างทรง
สร้างแผ่นดินโลกและวางเราไว้ที่นี่โดยมีมาน
ทำให้เราหลงลืมการดำรงอยู่ก่อนเราเกิด
เพื่อเราจะประสบเวลาของการทดสอบ มี
โอกาสพิสูจน์ตนเองเพื่อเราจะมีคุณสมบัติ
คู่ควรกับทุกสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเตรียมไว้
ให้เราได้รับ

เห็นชัดว่าจุดประสงค์เบื้องต้นประการหนึ่ง
ของการดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกคือรับร่างกาย
เป็นเนื้อหนังและกระดูก เราได้รับของประทาน
แห่งสิทธิ์เสรีเช่นกัน เรามีสิทธิ์เลือกด้วยตนเอง
มากมายหลายพันวิธี ที่นี้เราเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ที่ยากลำบาก เราเล็งเห็นระหว่าง
ความดีกับความชั่ว เราแบ่งแยกความขมกับ
ความหวาน เราค้นพบว่าผิดพลาดตามกับการ
กระทำของเรา

โดยเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
เรายอมคู่ควรได้รับ “พระนิเวศ” ที่พระเจ้า

พระเจ้าช่วยให้ออดดรัสว่า
“อย่า (สะสม) ทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว
ในโลกที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้
และที่ขโมยอาจขูดช่องลักเอาไปได้
“แต่จง (สะสม) ทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์
ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่
ไม่มีขโมยขูดช่องลักเอาไปได้
“เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน
ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”
ในเวลาที่เราครุ่นคิดอย่างลึกซึ้งที่สุดหรือ
เดือดร้อนที่สุด จิตวิญญาณของคนเราขึ้นถึง
สวรรค์เพื่อขอคำตอบของคำถามสำคัญที่สุด
ของชีวิต นั่นคือ *เรามาจากไหน เราอยู่ที่นี้*

ทำไม เราไปที่ไหนหลังจากชีวิตนี้
คำตอบของคำถามเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในตำรา
วิชาการ หรือหาได้ทางอินเทอร์เน็ต คำถาม
เหล่านี้ขึ้นอยู่กับความเป็นมรรตัย และเกี่ยว
ข้องกับนิรันดร
เรามาจากไหน มนุษย์ทุกคนถึงไม่พูดก็
คิดถึงคำถามนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
อัครสาวกเปาโลบอกชาวกรุงเอเธนส์บน
เนินเขามาร์ว่า “เราเป็นเชื้อสายของพระเจ้า”²
เพราะเรารู้ว่าร่างกายของเราเป็นเชื้อสาย
ของบิดามารดามรรตัย เราจึงต้องค้นหา
ความหมายในคำกล่าวของเปาโล พระเจ้า
ทรงประกาศว่า “วิญญาณกับร่างกายเป็นจิต

ตรัสเมื่อทรงประกาศว่า “ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก... เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย... เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย”

ถึงแม้เราจะมาสู่ความเป็นมรตัย “พร้อมความเป็นพระเจ้า” แต่ชีวิตดำเนินไปไม่หยุดยั้ง วิญญาณตามหลังวัยเด็ก และวัยผู้ใหญ่เกิดขึ้นซ้ำๆ จนไม่ทันสังเกต จากประสบการณ์ เราเรียนรู้ว่าเราต้องเอื้อมขึ้นสู่สวรรค์เพื่อขอความช่วยเหลือขณะที่เราเดินไปตามเส้นทางแห่งชีวิต

พระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดา และพระเยซูคริสต์พระเจ้า ทรงทำเครื่องหมายเส้นทางสู่ความดีพร้อมไว้แล้ว พระองค์ทรงเรียกเราให้ดำเนินตามความจริงนิรันดร์และดีพร้อมเฉกเช่นพระองค์ทรงดีพร้อม⁸

อัศวินชาวเปาโลเปรียบชีวิตกับการแข่งขัน เขาเตือนชาวฮีบรูว่า “ขอให้เราละทิ้ง... บาปที่เกาะแน่น ขอให้เราวิ่งแข่งด้วยความเพียรพยายามตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรา”⁹

ขอให้เราอย่ามองข้ามคำแนะนำที่หลักแหลมจากปัญญาจารย์ “คนเร็วไม่ชนะในการวิ่งแข่งเสมอไป หรือฝ่ายมีกำลังไม่ชนะสงครามเสมอไป”¹⁰ รางวัลเป็นของคนที่ยอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

เมื่อข้าพเจ้าใคร่ครวญการแข่งขันในชีวิต ข้าพเจ้านึกถึงการแข่งขันอีกแบบหนึ่ง ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ข้าพเจ้ากับเพื่อนจะใช้มีดพับกระดาษทำเครื่องบินกระดาษเป็นเรือของเล่นลำเล็ก ๆ แต่ละลำมีใบเรือสามใบเป็นรูปสามเหลี่ยม แต่ละคนจะปล่อยเรือของตนลงไปในน้ำซึ่งกรากของแม่น้ำโพโวของยูทาห์ เราจะวิ่งไปตามตลิ่งและดูเรือเล็กจิ๋วที่บางครั้งก็ผุดไปโผล่ๆ ในน้ำเขียวและบางทีก็ลอยนิ่งไปตามน้ำที่ลึกลงเรื่อยๆ

ระหว่างการแข่งครั้งหนึ่ง เราสังเกตเห็นเรือลำหนึ่งนำหน้าเรือลำอื่นมุ่งสู่เส้นทางที่กำหนดแต่जूๆ กระแสน้ำก็พัดเรือลำนั้นเข้าไปใกล้น้ำวน จนเรือเอียงและล้ม มันหมุนอยู่ในน้ำวนหลายรอบ ไม่สามารถถลันออกมาสู่กระแสน้ำนอกได้ ในที่สุดก็มาถึงจุดจบที่ไม่ดีนักท่ามกลางซากสิ่งของที่ลอยฟ่องอยู่บนผิวน้ำ ยึดไว้แน่นด้วยมอสสีเขียว

เรือของเล่นวัยเด็กไม่มีกระดูกงูเรือ ไม่มี

หางเสือนำทาง และไม่มีแหล่งพลังงาน จุดหมายของเรือคือไปตามกระแส—เส้นทางที่มีแรงต้านน้อยสุด

เราไม่เหมือนเรือของเล่น เรามีคุณลักษณะสวรรค์ซึ่งนำการเดินทางของเรา เราเข้าสู่ความเป็นมรตัยไม่ใช่เพื่อลอยไปตามกระแสชีวิต แต่ใช้พลังคิด หาเหตุผล และทำให้สำเร็จ

พระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงปล่อยให้เราเดินทางนิรันดร์โดยไม่เตรียมหนทางให้เราได้รับการนำทางจากพระองค์เพื่อให้เรากลับอย่างปลอดภัย ข้าพเจ้าพูดถึงการสวดอ้อนวอน พูดถึงสุรเสียงกระซิบแผ่วเบา นั่นด้วย และข้าพเจ้าไม่ได้มองข้ามพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งบรรจุพระวจนะของพระเจ้าและถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์—เตรียมไว้ช่วยให้เราประสบความสำเร็จจนเข้าเส้นชัย

บางช่วงในพันธกิจมรตัยของเรา ดูเหมือนจะมีก้าวเดินที่โง่งน รอยยิ้มเผื่อนๆ ความเจ็บปวดของความเจ็บป่วย—แม้กระทั่งฤดูร้อนที่โรยรา ฤดูใบไม้ร่วงที่ใกล้เข้ามา ฤดูหนาวที่เย็นยะเยือก และประสบการณ์ที่เราเรียกว่าความตาย

คนช่างคิดทุกคนล้วนเคยถามคำถามที่โอบล้อมก่อนถอดความไว้ได้ดีที่สุดว่า “ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เราจะใช้ชีวิตอีกหรือ”¹¹ เราอาจพยายามไม่คิดถึงคำถามนี้ แต่คำถามมักกลับมาเสมอ ความตายมาถึงมวลมนุษย์ เกิดขึ้นกับคนสูงอายุขณะที่พวกเขาเดินอย่างอ่อนแรงคนที่เพิ่งมาถึงกึ่งกลางการเดินทางของชีวิตได้ยินความตายเรียกหา และบางครั้งทำให้เสียงหัวเราะของเด็กเล็กเสียบังไป

แต่การดำรงอยู่หลังความตายเป็นเช่นไร ความตายคือจุดจบของทั้งหมดหรือ ในหนังสือ *God and My Neighbor* (พระเจ้าผู้เป็นเจ้ากับเพื่อนบ้านของฉัน) ของโรเบิร์ต แบลซฟอร์ด เขาโจมตีความเชื่อที่ชาวคริสต์ยอมรับเช่นพระเจ้าเป็นเจ้า พระคริสต์ การสวดอ้อนวอน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นอมตะ เขายืนยันหนักแน่นว่าความตายเป็นจุดสิ้นสุด การดำรงอยู่ของเราและไม่มีใครพิสูจน์เป็นอย่างอื่นได้ จากนั้นเรื่องแปลกประหลาดเกิดขึ้น กำแพงแห่งความแคลงใจของเขาพังลงทันที เหลือแต่ตัวตนของเขาไว้รั้งค้ำกัน เขา

ค่อยๆ เริ่มหาทางกลับมาสู่ศรัทธาที่เขาเคยเอะยัยและทิ้งไป อะไรทำให้ทัศนคติของเขาเกิดการเปลี่ยนแปลงลึกซึ้งเช่นนี้ ภรรยาของเขาเสียชีวิต เขาเข้าไปในห้องที่วางร่างมรตัยของเธอด้วยหัวใจแหลกสลาย เขามองดูใบหน้าคนที่เขารักอีกอีกครั้ง เขาพูดกับเพื่อนขณะเดินออกมาว่า “นั่นคือเธอ แต่ไม่ใช่เธอทุกอย่างเปลี่ยนไป บางอย่างที่เคยอยู่ตรงนั้นถูกเอาไปแล้ว เธอไม่เหมือนเดิม อะไรจะจากไปได้เล่าถ้าไม่ใช่จิตวิญญาณ”

ต่อมาเขาเขียนว่า “ความตายไม่ได้เป็นอย่างที่บางคนจินตนาการไว้ แต่เหมือนกับเข้าไปอีกห้องหนึ่ง ในห้องนั้นเราจะพบ... ชายหญิงที่รักและเด็กน่ารักที่เราเคยรักและเคยสูญเสีย”¹²

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย เราเชื่อว่าความตายไม่ใช่จุดจบ ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตตลอดทุกยุคสมัยสอนความจริงนี้ และพบอยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราเช่นกัน ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านถ้อยคำเฉพาะเจาะจงและให้การปลอบโยนดังนี้

“บัดนี้, เกี่ยวกับสภาพของจิตวิญญาณระหว่างการตายกับการฟื้นคืนชีวิต—ดูเถิด, เทพทำให้เป็นที่รู้แก่พอ, ว่าวิญญาณมนุษย์ทุกคนนั้น, ทันทีที่ออกจากร่างอันเป็นมรตัยนี้, แท้จริงแล้ว, วิญญาณมนุษย์ทุกคน, ไม่ว่าพวกเขาดีหรือชั่ว, พระองค์ย่อมทรงนำกลับ

ชัลดอร์ บราซิช

บ้านไปสู่พระผู้เป็นเจ้าของฉันนั้นผู้ประทานชีวิตให้พวกเขา.

“และเมื่อนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงรับวิญญาณคนชอบธรรมเข้าในสภาพแห่งความสุข, ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุขเกษม, สภาพของการพักผ่อน, สภาพของความสุข, ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะพักผ่อนจากความยุ่งยากทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขาและจากความกังวลทั้งปวง, และโทมัส”¹³

หลังจากพระผู้ช่วยให้รอดทรงถูกตรึงกางเขนและพระวรกายของพระองค์ถูกวางไว้ในอุโมงค์สามวัน วิญญาณเข้ามาอีกครั้ง ศิลาถูกกลิ้งออกไป และพระผู้ไถ่ที่ฟื้นคืนพระชนม์ทรงพระดำเนินออกไป ท่อหุ้มด้วยพระวรกายอมตะเป็นเนื้อหนังและกระดูก

คำตอบสำหรับคำถามของโยบ “ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาจะมีชีวิตอีกหรือ” มาถึงเมื่อมารีย์กับคนอื่นๆ ไปที่อุโมงค์และเห็นสองคนในเครื่องนุ่งห่มแพรวพราวกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไมเล่า พระองค์ไม่อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว”¹⁴

เนื่องด้วยชัยชนะของพระคริสต์เหนือหลุมศพ เราทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต นี่คือการไถ่จิตวิญญาณ เปาโลเขียนว่า

“ร่างกายสำหรับสวรรค์ก็มี และร่างกายสำหรับโลกก็มี แต่ว่าศักดิ์ศรีของร่างกาย

สำหรับสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และศักดิ์ศรีของร่างกายสำหรับโลกก็อย่างหนึ่ง”¹⁵

รัศมีภาพซีเลสเชียลนั้นเองที่เราแสวงหาเราปรารถนาจะอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า เราต้องการเป็นสมาชิกในครอบครัวนิรันดร์ พรเช่นนั้นได้มาจากความพยายามชั่วชีวิต การแสวงหา การกลับใจ และความสำเร็จในที่สุด

เรามาจากไหน เราอยู่ที่นี้ทำไม เราไปไหนหลังจากชีวิตนี้ คำถามครอบจักรวาลเหล่านี้ไม่ใช่คำตอบอีกต่อไป จากกันบึงของจิตวิญญาณ ข้าพเจ้าและในความนอบน้อมต่อมตน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดเป็นความจริง

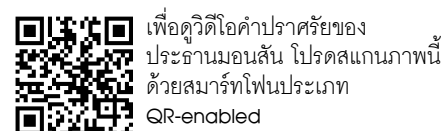
พระบิดาบนสวรรค์ทรงปลาบปล้ำในคนที่รักษาพระบัญญัติ พระองค์ทรงหวังใยเด็กที่หลงทาง วัยรุ่นที่ซุกซน เยาวชนที่ดื้อรั้น พ่อแม่ที่บกร่วงต่อหน้าที่ พระอาจารย์ตรัสอย่างอ่อนโยนต่อคนเหล่านี้ และต่อทั้งปวงว่า “กลับมา ขึ้นมา เข้ามา กลับบ้าน มาหาเรา”

อีกหนึ่งสัปดาห์ เราจะฉลองอีสเตอร์ เราจะหวนคิดถึงพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอด การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนชีวิตของพระองค์ ในฐานะพยานพิเศษของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระองค์ทรงพระชนม์และทรงรอการกลับไปอย่างผู้

ชนะของเรา การกลับไปเช่นนี้จะเป็นของเราร่วมกัน ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์—แม้พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 6:19–21
2. กิจการ 17:29
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:15
4. สิบรัฐ 12:9
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:24
6. วิลเลียม เวิร์ดสเวิร์ธ “Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood,” (1884), 23–24
7. ยอห์น 14:2–3
8. คู มัทธิว 5:48; 3 นิไฟ 12:48
9. สิบรัฐ 12:1
10. ปัญญาจารย์ 9:11
11. โยบ 14:14
12. See Robert Blatchford, *More Things in Heaven and Earth: Adventures in Quest of a Soul* (1925), 11.
13. แอลมา 40:11–12
14. ลูกา 24:5–6
15. 1 โครินธ์ 15:40

โดย เอ็ลเตอร์ แอล. ทอม เพอร์รี่

แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

พลังแห่งการปลดปล่อย

เราสามารถได้รับการปลดปล่อยจากวิถีของความกลัวและความชั่วร้ายโดยการหันไปสู่คำสอนของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

ป้าพเจ้ามีเพื่อนที่ดีมากคนหนึ่งซึ่งส่งเน็คไทเส้นใหม่มาให้ข้าพเจ้าทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเป็นผู้พูดในการประชุมใหญ่สามัญ เขามีรสนิยมดีเลิศ ท่านเห็นด้วยไหมครับ

เพื่อนรุ่นน้องของข้าพเจ้ามีปัญหายุ่งยากบางอย่าง ปัญหาเหล่านั้นสร้างข้อจำกัดให้เขาในบางกรณี แต่ในกรณีอื่นนับว่าพิเศษมาก ตัวอย่างเช่น ความองอาจของเขาในฐานะผู้สอนศาสนาเทียบได้กับบุตรของโมไซยาห์ ความเรียบง่ายในความเชื่อของเขาทำให้ความเชื่อมั่นของเขามั่นคงและแน่วแน่ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความคิดของสก็อตต์ ความคิดเหนือจินตนาการที่ว่า ทุกคนไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ทุกคนยังไม่ได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน และยังไม่มีการพิจารณาถึงความจริงของพระคัมภีร์เล่มนี้

ข้าพเจ้าขอเล่าเหตุการณ์ในชีวิตของสก็อตต์เมื่อเขาขึ้นเครื่องบินเป็นครั้งแรกตามลำพังเพื่อไปเยี่ยมพี่ชาย เพื่อนบ้านคนหนึ่งที่นั่งใกล้เขาแอบได้ยินคำสนทนาของสก็อตต์กับบุคคลข้างๆ ว่า

“สวัสดีครับ ผมชื่อสก็อตต์ คุณชื่ออะไรครับ”

ผู้ที่นั่งถัดจากเขาบอกชื่อ

“คุณทำงานอะไรครับ”

“ผมเป็นวิศวกร”

“ดีจังครับ คุณอยู่ที่ไหนครับ”

“ลาสเวกัส”

“เรามีพระวิหารที่นั่น คุณทราบหรือเปล่าว่าพระวิหารมอรมอนอยู่ที่ไหน”

“ทราบครับ เป็นสิ่งปลูกสร้างที่สวยงาม”

“คุณเป็นมอรมอนหรือเปล่าครับ”

“เปล่า”

“น่าจะเป็นนะครับ ศาสนานี้ดีมาก คุณเคยอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไหมครับ”

“ไม่เคย”

“น่าอ่านนะครับ เป็นหนังสือที่ยิ่งใหญ่เล่มหนึ่ง”

ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสก็อตต์อย่างเต็มหัวใจว่า พระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่ยิ่งใหญ่

ถ้อยคำของศาสตราจารย์เจฟ สมิทที่ยกมาจากหน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน ก้องกังวานอยู่ในใจข้าพเจ้าเสมอ “ข้าพเจ้าบอกบรรดาพี่น้องชายว่าพระคัมภีร์มอรมอน

เป็นหนังสือเล่มที่ถูกต้องยิ่งกว่าหนังสือเล่มใดๆ บนแผ่นดินโลก, และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา, และมนุษย์จะเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้นโดยการยึดมั่นกับหลักการของหนังสือเล่มนี้, ยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่นใด.”

ปีนี้ในชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ เรากำลังศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ขณะเตรียมตัวและมีส่วนร่วม ขอให้เราได้รับแรงจูงใจที่จะทำตามแบบอย่างอันองอาจของสก็อตต์ โดยแบ่งปันความรักของเราเกี่ยวกับพระคัมภีร์พิเศษเล่มนี้กับผู้อื่นที่นับถือศาสนาต่างจากเรา

ประเด็นสำคัญข้อหนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอนแสดงไว้ในข้อสุดท้ายของบทแรกในหนังสือ 1 นีไฟ นีไฟเขียนดังนี้ “แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, จะแสดงต่อท่านว่าพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อทำให้พวกเขาแข็งแกร่งแม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย.” (1 นีไฟ 1:20)

ข้าพเจ้าประสงค์จะกล่าวถึงวิธีที่พระคัมภีร์มอรมอน ซึ่งคือพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า และสงวนไว้สำหรับยุคสุดท้ายนี้ ปลดปล่อยเราโดยการสอนหลักคำสอนของพระคริสต์แก่เราด้วยวิธีการอันบริสุทธิ์ และ “ถูกต้องที่สุด”

เรื่องราวมากมายในพระคัมภีร์มอรมอนเป็นเรื่องราวของการปลดปล่อย ลีไฮกับครอบครัวออกเดินทางไปสู่ดินแดนทุรกันดารเป็นเรื่องราวการปลดปล่อยจากความพินาศของเยรูซาเล็ม เรื่องราวของชาวเจเร็ดเป็นเรื่องราวการปลดปล่อย เฉกเช่นเรื่องราวของชาวมิวเล็ค แอลมาผู้บุตรได้รับการปลดปล่อยจากบาป เหล่านักรบหนุ่มของฮีลามันได้รับการปลดปล่อยในการสู้รบ นีไฟและลีไฮได้รับการปลดปล่อยจากเรือจม ประเด็นของการปลดปล่อยชัดเจนตลอดเล่มพระคัมภีร์มอรมอน

มีเรื่องราวสองเรื่องในพระคัมภีร์มอรมอนที่คล้ายกันมากและสอนบทเรียนสำคัญ เรื่องแรกมาจากหนังสือโมไซยาห์ เริ่มจากบทที่ 19 ที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับกษัตริย์ลิโมไฮซึ่งอาศัยอยู่ในแผ่นดินนีไฟ ชาวเลมันทำสงครามกับผู้คนของลิโมไฮ ผลของสงครามคือชาวเลมันยอมให้กษัตริย์ลิโมไฮปกครองผู้คนของ

เขาเองแต่ต้องตกอยู่ในพันธนาการของพวกเขา นี่คือการสันติภาพที่ยั่งยืนมาก (ดู โมไซยาห์ 19-20)

เมื่อผู้คนที่ลืมนึกจะทนกับการกระทำทารุณกรรมของชาวเลมมัน พวกเขาจึงหนุนให้กษัตริย์ของตนทำสงครามกับชาวเลมมัน ผู้คนที่ลืมนึกพาแพ้วสามครั้ง ภาระหนักจึงตกอยู่กับพวกเขา ทำยที่สุดพวกเขายอมอ่อนน้อมและร้องขออย่างสุดกำลังต่อพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขา (ดู โมไซยาห์ 21:1-14) ข้อ 15 ในบทที่ 21 บอกถึงการตอบรับของพระเจ้า “และบัดนี้ พระเจ้าทรงเชื้อ

ซ้ำที่จะฟังเสียงร้องของพวกเขาเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; กระนั้นก็ตามพระเจ้าทรงฟังเสียงร้องของพวกเขา และทรงเริ่มทำให้ใจชาวเลมมันอ่อนลงจนพวกเขาเริ่มอ่อนปวนซึมเศร้าของคนเหล่านั้น; แต่พระเจ้ายังไม่ทรงเห็นสมควรที่จะปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.”

ไม่นานหลังจากแอมันกับผู้คนกลุ่มเล็กๆ จากเซราเฮ็มลามมาถึง พร้อมด้วยกิติเดียน หนึ่งในผู้นำของผู้คนที่ลืมนึก พวกเขาวางแผนกระทำการอย่างหนึ่งซึ่งประสบความสำเร็จและหนีพ้นจากการกระทำทารุณกรรมของ

ชาวเลมมัน พระเจ้าทรงเชื้อซ้ำที่จะฟังเสียงร้องของพวกเขา เพราะเหตุใดหรือ เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขานั่นเอง

เรื่องที่สองมีความคล้ายคลึงในหลายด้านที่ว่าแตกต่างกัน เรื่องราวบันทึกไว้ในโมไซยาห์ 24

แอลมากับผู้คนที่เขาตั้งถิ่นฐานในแผ่นดินแห่งฮีลัม เมื่อกองทัพชาวเลมมันยกมาถึงชายแดนของแผ่นดินนี้ ทั้งสองฝ่ายพบกันและสงบศึกกันได้ (ดู โมไซยาห์ 23:25-29) ไม่นานผู้นำของชาวเลมมันเริ่มบังคับผู้คนที่แอลมาให้ทำตามใจพวกเขาและทำให้พวกเขาแบกภาระหนัก (ดู โมไซยาห์ 24:8) ในข้อ 13 เราอ่านได้ว่า “และเหตุการณ์นี้ได้บังเกิดขึ้นคือ สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงคนเหล่านั้นในความทุกข์ของพวกเขา, มีความว่า: จงเงยหน้าและจงสบายใจเถิด, เพราะเรารู้ถึงพันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา; และเราจะให้พันธสัญญาแก่ผู้คนที่เราและปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.”

ผู้คนที่แอลมาได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือของชาวเลมมันและเดินทางกลับอย่างปลอดภัยเพื่อไปรวมกับผู้คนที่เซราเฮ็มลา

อะไรคือความแตกต่างระหว่างผู้คนที่แอลมากับผู้คนที่กษัตริย์ลืมนึก เห็นได้ชัดว่ามีความแตกต่างหลายประการ ผู้คนที่แอลมารักสงบและชอบธรรมมากกว่า พวกเขาได้รับบัพติศมาแล้วและเข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้า พวกเขาถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าแม้ก่อนเหตุร้ายของพวกเขาจะเริ่มขึ้น ข้อแตกต่างทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความเหมาะสมและยุติธรรมที่พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยพวกเขาอย่างรวดเร็วในวิธีการอัศจรรย์จากเงื้อมมือที่กุมพวกเขาให้ตกอยู่ในความเป็นทาส ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราถึงอำนาจแห่งการปลดปล่อยของพระเจ้า

คำพยากรณ์ที่บอกล่วงหน้าเกี่ยวกับพระชนมชีพและพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์สัญญาแก่เราถึงการปลดปล่อยที่พระองค์จะทรงนำมาให้ การชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ทำให้เราทุกคนมีหนทางหนีจากความตายทางร่างกาย และถ้าเรากลับใจก็จะมีหนทางหนีจากความตายทางวิญญาณ ซึ่งนำมาพร้อมกับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ สัญญาแห่งการชดใช้และการฟื้นคืนชีวิต สัญญาแห่ง

การปลดปล่อยจากความตายทางร่างกาย และทางวิญญาณพระเจ้าเป็นเจ้าทรงประกาศ ต่อโมเสส เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เพราะเหตุนี้ นี่คือนางของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

ตรงกันข้ามกับความเชื่อที่แสดงไว้อย่างสวยงามในบรรดาพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ เราจะพบพลังต่อต้านของฝ่ายโลกที่คัดค้านความเชื่อซึ่งยืนยงอยู่ในงานเขียนศักดิ์สิทธิ์—งานเขียนที่ทำให้การนำทางแก่เราตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ในการนิยามคุณค่านิรันดร์และมาตรฐานความประพฤติของเราตลอดชีวิต ฝ่ายโลกประกาศว่าคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นเท็จ คำสอนของพระอาจารย์ล้ำสมัย เสียงของพวกเขาป่าวร้องว่าแต่ละคนมีเสรีภาพที่จะกำหนดมาตรฐานของตนเอง พวกเขาพยายามที่จะเปลี่ยนสิทธิของผู้เชื่อให้ตรงข้ามกับสิ่งที่สอนไว้ในพระคัมภีร์และในถ้อยคำของเหล่าศาสดาพยากรณ์

นับเป็นพรที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับพระพันธกิจของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราประกาศไว้ในพระคัมภีร์มอรมอนเพื่อเป็นพยานเล่มที่สองให้แก่หลักคำสอนที่ประกาศไว้ ในพระคัมภีร์ไบเบิล เหตุใดจึงสำคัญสำหรับโลกที่จะมีทั้งพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าเชื่อว่าคำตอบจะพบอยู่ในบทที่ 13 ของ 1 นีไฟ นีไฟบันทึกว่า “และเทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: บันทึกลงที่สุดท้ายเหล่านี้, ซึ่งเจ้าเห็นในบรรดาคนต่างชาติ [พระคัมภีร์มอรมอน], จะยืนยันความจริงของชุดแรก [พระคัมภีร์ไบเบิล], ซึ่งเป็นของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก, และจะทำให้รู้ความแจ่มชัดและสิ่งมีค่าทั้งหลาย ซึ่งถูกนำไปจากบันทึกชุดแรก; และจะทำให้รู้กันในตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, ว่าพระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นเจ้าคือพระบุตรของพระบิดานิรันดร์, และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก; และว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องมาหาพระองค์, มิฉะนั้นพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดไม่ได้” (ข้อ 40)

ถ้าฟังพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ พระคัมภีร์ทั้งสองเล่มจึงจำเป็นสำหรับเราในการสอนและเรียนรู้หลักคำสอนอันครบถ้วนสมบูรณ์ของพระคริสต์ ความจำเป็นที่ต้องมีอีกเล่ม

หนึ่งไม่ได้ลดความสำคัญของอีกเล่มหนึ่ง ทั้งพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนจำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งของเรา ดังที่ประธานเอสรา แพพท์ เบ็นสัน สอนไว้ อย่างมีพลังว่า “เมื่อใช้ร่วมกันพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนจะทำให้หลักคำสอนเท็จจางจาง” (A New Witness for Christ, *Ensign*, Nov, 1984, 8)

ข้าพเจ้าขอจบโดยการชี้ให้เห็นเรื่องราวสองเรื่อง เรื่องหนึ่งจากพันธสัญญาเดิมและอีกเรื่องหนึ่งจากพระคัมภีร์มอรมอน—เพื่อให้เห็นว่า พระคัมภีร์สองเล่มนี้ทำงานสอดคล้องกันอย่างไร

เรื่องราวของอับราฮัมเริ่มด้วยการปลดปล่อยเขาจากชาวเคลเดียที่นั่นมีสการูรูปเคารพ (ปฐมกาล 11:27-31; อับราฮัม 2:1-4) เขาและซารายภรรยา ได้รับการปลดปล่อยจากโทมนัสในเวลาต่อมา และได้รับสัญญาว่าโดยผ่านลูกหลานของพวกเขา ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพร (ปฐมกาล 18:18)

พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกล่าวถึงเรื่องราวของอับราฮัม ซึ่งฟาโรห์ หลานชายของเขาออกจากอียิปต์ไปกับเขาด้วย โดยที่ได้อีกแผ่นดินก่อน โลกจึงเลือกที่ลุ่มแม่น้ำแห่งจอร์แดน และเขาตั้งกระโจมของเขาหันหน้าไปทางโสโดม เมืองแห่งความชั่วร้ายใหญ่

หลวง (ดู ปฐมกาล 13:1-12) ปัญหาส่วนใหญ่ที่โลทเผชิญต่อมาในชีวิตของเขา และมีอีกมากมายหลายปัญหา สามารถย้อนไปถึงการตัดสินใจในเบื้องต้นของเขาที่ให้ประตูกระโจมหันหน้าไปยังโซโดม

อับราฮัม บรรพบุรุษของคนชื่อสัตย์ มีประสบการณ์ชีวิตต่างไปจากนี้ แน่หนอนว่ามีปัญหาท้าทายมากมาย แต่เป็นชีวิตที่ได้รับพร เราไม่รู้ว่ประตูกระโจมของอับราฮัมหันไปทางใด แต่มีนัยอย่างชัดเจนในข้อสุดท้ายบทที่ 13 ของปฐมกาล ซึ่งกล่าวว่า “อับราฮัม (หรืออับราฮัม) จึงยกเต็นท์มาอาศัยอยู่ที่ห่มุดันก่อนหลวงของมัมเร ซึ่งอยู่ที่ตำบลเฮโบรน แล้วสร้างแท่นถวายบูชาพระเจ้าที่นั่น (ปฐมกาล 13:18)

ถึงแม้ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าเชื่อโดยส่วนตัวว่าประตูกระโจมของอับราฮัมหันหน้าไปทางแท่นบูชาที่เขาสร้างถวายพระเจ้า ข้าพเจ้ามาถึงข้อสรุปนี้ได้อย่างไร เป็นเพราะข้าพเจ้ารู้เรื่องราวเกี่ยวกับกษัตริย์เบ็นจามินในพระคัมภีร์มอรมอน ซึ่งสั่งสอนผู้คนของพระองค์เมื่อพวกเขามาชุมนุมกันเพื่อฟังคำปราศรัยครั้งสุดท้ายของท่าน กษัตริย์เบ็นจามินสั่งพวกเขาให้ตั้งประตูกระโจมหันหน้าไปทางพระวิหาร (ดู โมไซยาห์ 2:1-6)

เราสามารถได้รับการปลดปล่อยจากวิถีของความเลวและความชั่วร้ายโดยการหันไปสู่อำนาจของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นผู้ปลดปล่อยที่ยิ่งใหญ่ เพราะพระองค์ทรงปลดปล่อยเราจากความตายและบาป (ดู โรม 11:29; 2 โนเฟ 9:12)

ข้าพเจ้าประกาศว่าพระเยซูทรงคือพระคริสต์ และเราสามารถเข้าใกล้พระองค์โดยการอ่านพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์มอรมอนคือพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ พยานหลักฐานเล่มแรกของพระผู้ช่วยให้รอดของเราคือพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่—หรือพระคัมภีร์ไบเบิล

อีกประการหนึ่ง ขอให้ระลึกถึงคำบอกเล่าของสก็อตต์ เพื่อนข้าพเจ้า เกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์เล่มนี้เป็นหนังสือที่ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า ส่วนสำคัญในความยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์มอรมอนงอกงามขึ้นจากความสอดคล้องกับพระคัมภีร์ไบเบิลอันศักดิ์สิทธิ์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย **เฮอร์เชล เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด**
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เพื่อจะพบคนหลงทาง

ขณะท่านหมยมั่นดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและหลักคำสอนของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางท่านและครอบครัว

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย ตามพระคัมภีร์กล่าว เสียเฮนาเป็น “วัตถุทรงกลมอันเกิดจากงานฝีมือวิจิตรพิสดารลูกหนึ่ง” มีแกนสองแกน แกนหนึ่งชี้ไปยังเส้นทางที่ครอบครัวของท่านบิดาตีไฮคอรไปในแดนทูร์กันดาร์ (1 โนเฟ 16:10)

ข้าพเจ้าคิดว่ารู้ว่าเหตุใดเสียเฮนาจึงแปลกใจมากเมื่อเห็นเสียเฮนาครั้งแรก เพราะข้าพเจ้านึกถึงปฏิภิกิริยาของตนเองตอนข้าพเจ้าเห็นจีพีเอสครั้งแรก ในความคิดข้าพเจ้านั้นเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ “งานฝีมืออันวิจิตรพิสดาร” บางครั้งข้าพเจ้าไม่นึกไม่ฝันว่าเครื่องมือชิ้นเล็กๆ โนโทรศัพทของข้าพเจ้าจะสามารถบอกได้อย่างแม่นยำว่าข้าพเจ้าอยู่ที่ไหนและจะไปยังที่ที่ต้องการไปได้อย่างไร

สำหรับข้าพเจ้ากับบาร์บาราภรรยา จีพีเอสเป็นพร สำหรับบาร์บารานั้นหมายความว่าเธอไม่ต้องบอกข้าพเจ้าให้แวะถามทาง และสำหรับข้าพเจ้านั้นหมายความว่าข้าพเจ้าพูดถูกเมื่อบอกว่า “ผมไม่ต้องถามใครหรือผมรู้ว่กำลังไปที่ไหน”

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย เรามีเครื่องมืออย่างหนึ่งให้เราใช้แม้พิเศษน่าที่ยิ่งกว่าจีพีเอสเครื่องดีที่สุด ทุกคนหลงทางบางจุด บางระดับ แต่โดยผ่านการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เราสามารถกลับมามาอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องได้อย่างปลอดภัย การพลี

พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดสามารถพาเรากลับบ้านได้

การหลงทางประยุกต์ใช้ได้กับสังคมโดยรวมและแต่ละบุคคล ปัจจุบันเราอยู่ในยุคที่คนส่วนใหญ่ของโลกนี้หลงทาง โดยเฉพาะเกี่ยวกับคุณค่าและลำดับความสำคัญในบ้านของเรา

หนึ่งร้อยปีก่อนประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท เชื่อมโยงความสุขกับครอบครัวโดยตรงและเตือนเราให้มุ่งพยายามในเรื่องนี้ ท่านกล่าวว่า “ความสุขที่แท้จริงไม่ได้แยกออกไปต่างหากจากบ้าน... ไม่มีความสุขหากปราศจากการรับใช้ และไม่มีการรับใช้ใดยิ่งใหญ่ไปกว่าการทำให้บ้านเป็นสถาบันของพระเจ้า รวมทั้งการส่งเสริมและพิทักษ์รักษาชีวิตครอบครัว ... บ้านคือสิ่งที่ต้องปฏิรูป” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิท [1998] หน้า 420)

บ้านเราและครอบครัวเราต้องมีการปฏิรูปในโลกที่นิยมวัตถุมากขึ้นทุกวัน ตัวอย่างที่น่าฉงนคือนับวันคนในสหรัฐอเมริกาไม่สนใจเรื่องแต่งงาน ต้นปีนี้ *New York Times* รายงานว่า “อัตราเด็กเกิดจากหญิงที่ไม่แต่งงานเกินขีดจำกัดไปแล้ว เด็กมากกว่าครึ่งที่เกิดจากสตรีอเมริกันอายุต่ำกว่า 30 ปีเป็นบุตรนอกสมรส” (Jason DeParle and Sabrina Tavernise, “Unwed Mothers Now a Majority Before

Age of 30,” *New York Times*, ก.พ. 18, 2012, A1)

เรารู้ด้วยว่าในบรรดาคุณสมรสในสหรัฐเกือบครึ่งหย่าร้างแล้ว แม้แต่คนที่อยู่แบบแต่งงานก็มักหลงทางโดยปล่อยให้เรื่องอื่นแทรกแซงสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

ที่น่าห่วงพอกันคือช่องว่างที่กว้างขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างคนมั่งมีกับคนยากจนและระหว่างคนที่พยายามรักษาคุณค่าและค่านิยมสัญญาของครอบครัวกับคนที่เลิกพยายาม จากสถิติคนที่มีการศึกษาน้อยและมีรายได้เล็กน้อยมักไม่ค่อยแต่งงาน ไม่ค่อยไปโบสถ์ พัวพันกับอาชญากรรมและมีบุตรนอกสมรสมากกว่า แนวโน้มดังกล่าวสูงมากจนน่าใจหายในสวนอื่นๆ ของโลกด้วย (See W. Bradford Wilcox and others, “No Money, No Honey, No Church: The Deinstitutionalization of Religious Life among the White Working Class,” ที่ www.virginia.edu/marriageproject/pdfs/Religion_WorkingPaper.pdf.)

ตรงข้ามกับที่หลายคนคิด ความรุ่งเรืองและการศึกษาดูเหมือนจะสัมพันธ์กับความเป็นไปได้อย่างขึ้นของการมีครอบครัวและค่านิยมแบบเก่า

แน่นอนว่าคำถามที่แท้จริงเกี่ยวข้องกับเหตุ และ ผล สังคมของเราบางส่วนมีค่านิยมและครอบครัวเข้มแข็งกว่า เพราะ พวกเขามีการศึกษาและรุ่งเรืองกว่า หรือพวกเขา

มีการศึกษาและรุ่งเรืองกว่า เพราะ พวกเขามีค่านิยมและครอบครัวที่เข้มแข็ง ในศาสนจักรนี้ เรารู้ว่าเป็นอย่างหลัง เมื่อผู้คนทุ่มเทตนเองให้ครอบครัวและศาสนาตามหลักธรรมพระกิตติคุณ พวกเขาเริ่มดีขึ้นทางวิญญาณและทางโลกมีที่ดีตาม

แน่นอนว่าสังคมส่วนใหญ่มีเสถียรภาพมากขึ้นเมื่อครอบครัวเข้มแข็งขึ้น ค่านิยมสัญญาต่อครอบครัวและค่านิยมคือ เหตุ พื้นฐานเกือบทุกอย่างนอกนั้นคือ ผล เมื่อชายหญิงแต่งงานและให้คำมั่นต่อกัน พวกเขาช่วยเพิ่มโอกาสของความผาสุกทางเศรษฐกิจอย่างมาก เมื่อเด็กเกิดในชีวิตสมรสและมีทั้งพ่อแม่ โอกาสและแนวโน้มจะประสบความสำเร็จด้านอาชีพย่อมสูงขึ้น เมื่อครอบครัวทำงานและเล่นด้วยกัน ละแวกใกล้เคียงและชุมชนจะรุ่งเรือง เศรษฐกิจดีขึ้น การควบคุมน้อยลง และ “โครงข่ายความปลอดภัย” ราคาแพงจะน้อยลง

ข่าวร้ายคือความล้มเหลวของครอบครัวกำลังทำให้เกิดปัญหามากมายทางเศรษฐกิจและสังคม แต่ข่าวดีคือ เช่นเดียวกับเหตุและผล ปัญหาเหล่านั้นแก้ได้ถ้าเปลี่ยนสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา ความไม่เสมอภาคแก้ได้โดยดำเนินชีวิตตามหลักธรรมและค่านิยมที่ถูกต้อง ฟันธงทั้งหลาย เหตุ สำคัญที่สุดของชีวิตเราคือครอบครัวเรา ถ้าเราจะอุทิศตนเพื่อเหตุนี้ เรา ตัวเราและศาสนจักร จะทำให้

ชีวิตด้านอื่นทุกด้านดีขึ้น จะเป็นแบบอย่างและไฟสัญญาณสำหรับทุกคนบนแผ่นดินโลก แต่เรื่องนี้ไม่ง่ายในโลกที่ใจหลายดวงกำลังหันไปคนละทาง ทั้งโลกเหมือนกำลังเคลื่อนไปไม่หยุดและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างไม่เคยนึกฝันมาก่อน ไม่มีสิ่งใดเหมือนเดิมตลอด รูปแบบ สมัยนิยม แนวโน้ม แฟชั่น ความถูกต้องทางการเมือง และแม้แต่แนวคิดเรื่องความถูกต้องก็ยังขึ้นลงและเปลี่ยนแปลงดังที่ศาสตราจารย์อริสซาร์ทำนายไว้ เห็นผิดเป็นถูก และเห็นถูกเป็นผิด (ดู อิศยาห์ 5:20)

เส้นแบ่งทางวิญญาณกว้างขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ความชั่วตบตาและแยบยลมากขึ้น และดึงคนไปสู่สิ่งที่เหมือนแม่เหล็กดำ—ส่วนพระกิตติคุณแห่งความจริงและความสว่างดึงดูดคนใจซื่อสัตย์และคนน่ายกย่องของแผ่นดินโลกผู้แสวงหาสิ่งดีและมีศีลธรรม

เราอาจมีจำนวนคนค่อนข้างน้อย แต่ในฐานะสมาชิกศาสนจักรนี้เราสามารถข้ามช่องว่างที่กว้างขึ้นเหล่านี้ได้ เรารู้จักพลังของการรับใช้ที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางเพื่อนำบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้ามารวมกันโดยไม่คำนึงถึงสภาพทางวิญญาณหรือเศรษฐกิจของพวกเขา หนึ่งในปีก่อนฝ่ายประธานสูงสุดเชิญเราให้มีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ฉลอง 75 ปีโครงการสวัสดิการซึ่งช่วยผู้คนให้พึ่งพาตนเองมากขึ้น สมาชิกของเราทั่วโลกอุทิศเวลาหลายล้านชั่วโมงเพื่อการนี้

ศาสนจักรเป็นท่าจอดเรือในทะเลบ้าคลั่ง เป็นสมอในผืนน้ำปั่นป่วนของการเปลี่ยนแปลงและการแบ่งแยก เป็นไฟสัญญาณให้คนที่เห็นคุณค่าและแสวงหาความชอบธรรมพระเจ้าทรงใช้ศาสนจักรนี้เป็นเครื่องมือในการตั้งบุตรธิดาของพระองค์ทั่วโลกมาสู่ความคุ้มครองของพระกิตติคุณ

วิญญาณของเอลีฮาร์ ซึ่งไม่มีขอบเขต เป็น

พลังสำคัญยิ่งเช่นกันในจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับจุดหมายนิรันดร์ของบุตรธิดาพระองค์ ในถ้อยคำของมาลาคี วิชาญาณของพระวิชาญาณบริสุทธิ์ “กระทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ” (มาลาคี 4:6)

ศาสนจักรเป็นแบบอย่างของการหันใจและเป็นตัวเร่งความดีในโลก ในบรรดาสมาชิกศาสนจักรที่แต่งงานในพระวิหารและเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์เป็นประจำ อัตราการหย่าร้างน้อยกว่าของโลกมาก ครอบครัวสนิทกันมากขึ้นและสื่อสารกันบ่อยขึ้น สุขภาพในครอบครัวเราดีขึ้นและเรามีชีวิตยืนยาวกว่าประชากรโดยเฉลี่ยหลายปี เราอุทิศถวายทรัพย์สินเงินทองและการรับใช้ให้คนขัดสนมากกว่า และเรามีการศึกษาสูงกว่า ข้าพเจ้าชี้ให้เห็นสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพื่อโอ้อวดแต่เพื่อเป็นพยานว่าชีวิตดีขึ้น (มีความสุขมากขึ้น) เมื่อใจหันไปหาครอบครัวและเมื่อครอบครัวดำเนินชีวิตในความสว่างแห่งพระกิตติคุณของพระคริสต์

ฉะนั้น เราทำอะไรได้บ้างเพื่อจะไม่หลงทาง หนึ่งในข้าพเจ้าขอแนะนำให้เรา *จัดลำดับความสำคัญ* ให้ทุกอย่างที่ท่านทำนอกบ้านเป็นรองและสนับสนุนสิ่งที่เกิดขึ้นในบ้าน ท่าน จงจำคำแนะนำของประธานฮาโรลด์ บี. ลี ที่ว่า “งานสำคัญที่สุด ... ที่ท่านจะทำตลอดไปอยู่ภายในรั้วบ้านของท่านเอง” (คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี [2000] หน้า 126) และคำแนะนำที่ไม่ตกยุคของประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ “ไม่มีความสำเร็จใดชดเชยความล้มเหลวในบ้านได้” (อ้างจาก เจ.อี. แม็คคัลลอค *Home: The Savior of Civilization* [1924], 42; ใน Conference Report, Apr. 1935, 116)

จงวางระเบียบชีวิตส่วนตัวของท่านเพื่อจัดเวลาให้การสวดอ้อนวอน พระคัมภีร์ และ

กิจกรรมครอบครัว มอบหน้าที่รับผิดชอบในบ้านให้ลูกๆ เพื่อสอนพวกเขาทำงาน สอนพวกเขาว่าการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณจะนำพวกเขาออกห่างจากความสกปรก ความล่าช้าทางเพศ และความรุนแรงของอินเทอร์เน็ต สื่อ และวิดีโอเกม พวกเขาจะไม่หลง

ทาง พวกเขาจะพร้อมทำหน้าที่รับผิดชอบเมื่อผลักดันให้พวกเขาทำ

สอง เราต้องทำสิ่งต่างๆ ตาม *ลำดับที่ถูกต้อง!* แต่งงานก่อนแล้วก็ครอบครัว มากมายหลายคนในโลกล้มลำดับที่ถูกต้องนี้และคิดว่าพวกเขาเปลี่ยนได้หรือแม้กลับกันได้

จงใช้ศรัทธาจัดความกลัว วางใจให้เดชา-
นุกาของพระเจ้าเป็นเจ้านำทางท่าน

ถึงท่านที่ยังไม่แต่งงาน จงเอาใจใส่เป็น
พิเศษต่อการหาคู่ชีวิตนิรันดร์ ชายหนุ่มทั้ง
หลาย จงจำอีกสิ่งทีประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ
กล่าว “คนที่มีความคิดเพียงผิวเผินปรารถนา
ครองความเป็นโสด ... เพราะความเป็นโสด
ทำให้เขามีความรับผิดชอบน้อยที่สุด ... คน
ผิดจริงๆ คือชายหนุ่ม ความหลงระเห็จตาม
วิญญาณพวกเขาออกห่างจากเส้นทางแห่งหน้า
ที่และความรับผิดชอบ... ฟัน้องสตรีคือเหยื่อ
...และ] จะแต่งงานถ้าพวกเขาสามารถและ
จะยอมรับผิดชอบต่อชีวิตครอบครัว
อย่างซื่อสัตย์” (*Gospel Doctrine*, 5th ed.
[1939], 281)

ถึงหญิงสาว ข้าพเจ้าอยากเพิ่มเติมว่าท่าน
ต้องไม่มองข้ามความรับผิดชอบนี้เช่นกัน ไม่
มีอาชีพใดนำความสำเร็จมาให้ท่านมากเท่า
การเลี้ยงดูบุตรธิดา และเมื่อท่านอายุเท่า
ข้าพเจ้า ท่านจะตระหนักเรื่องนี้ยิ่งกว่าเดิม

สาม สามีกรรษาทั้งหลาย ท่านควรเป็น
หุ้นส่วนเท่าเทียมกัน ในชีวิตแต่งงาน อ่าน
ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวบ่อยๆ เข้าใจและ
ทำตาม หลักเลี้ยงอำนาจการปกครองที่ไม่
ชอบธรรมทุกรูปแบบ ไม่มีใครเป็นเจ้าของ
คู่สมรสหรือบุตรธิดา พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น
พระบิดาของเราทุกคนและทรงมอบสิทธิ
พิเศษของครอบครัวให้เรา ซึ่งเคยเป็นของพระ-
องค์เท่านั้น เพื่อช่วยให้เราเป็นเหมือนพระองค์
มากขึ้น ในฐานะบุตรธิดาของพระองค์เราควร

เรียนรู้ที่บ้านว่าต้องรักพระเจ้าเป็นเจ้าและรู้ว่า
เราสามารถทูลขอความช่วยเหลือยามต้อง
การได้ ทุกคน ทั้งแต่งงานและเป็นโสด มี
ความสุขและสนับสนุนกันได้ไม่ว่าท่านจะมี
ครอบครัวแบบใด

สุดท้าย ใช้ *แหล่งช่วยครอบครัว* ของ
ศาสนจักร ในการเลี้ยงดูบุตรธิดา ครอบครัว
สามารถขอความช่วยเหลือจากออร์โต้ได้ สนับสนุน
และทำงานกับผู้นำฐานะปุโรหิตและ
ผู้นำองค์กรช่วย ใช้ประโยชน์จากโปรแกรม
ครอบครัวและเยาวชนของศาสนจักรให้เต็มที่
จงจำถ้อยคำลึกซึ้งอีกประโยคหนึ่งของ
ประธานลี—ศาสนจักรเป็นโครงการให้เรา
สร้างครอบครัวนิรันดร์บนนั้น (ดู คำสอน:
ฮาโรลด์ บี. ลี [2000], 156)

บัดนี้ ถ้าตัวท่านหรือครอบครัวหลงทาง
ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ท่านต้องการเพียงนำคำ
สอนของพระเจ้าช่วยให้รอดจากลูกาบที่ 15
มาแก้ไขชีวิตของท่าน พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึง
ความพยายามของคนเลี้ยงแกะเพื่อตามหา
แกะที่หายไป หญิงคนหนึ่งหาเหรียญที่หายไป
และการต้อนรับบุตรเสเพลกลับบ้าน เหตุใด
พระเยซูทรงสอนอุปมาเหล่านี้ พระองค์ทรง
ต้องการให้เราเข้าใจโดยผ่านการชดใช้และคำ
สอนของพระองค์ ไม่มีใครในพวกเราหลงทาง
จนหาทางไม่เจอ

ขณะท่านหมยมันดำเนินชีวิตตามพระ
กิตติคุณและหลักคำสอนของพระคริสต์ พระ
วิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางท่านและครอบ-
ครัว ท่านจะมีจิตใจที่เฝ้าระวังวิญญาณคอยบอก
ท่านเสมอว่าท่านอยู่ที่ไหนและจะไปที่ไหน
ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษยชาติ
ทรงรักเราทุกคน พระองค์ทรงสัญญาว่าถ้า
เราจะติดตามพระองค์ พระองค์จะทรงนำเรา
กลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์อย่าง
ปลอดภัย ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเวิร์ดโอ. วินเซนต์ ฮอลล์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

มีวิสัยทัศน์ที่จะทำ

ถ้าเราจะรุ่งเรืองมากกว่าพินาศ เราต้องมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับตนเอง
ดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเห็นเรา

หกเช่นบิดามารดาที่ประเสริฐทั้งปวง
คุณพ่อคุณแม่ข้าพเจ้าปรารถนาให้ลูก
มีอนาคตอันสดใส คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้
เป็นสมาชิก และเพราะว่าสถานการณ์ที่ไม่
ปกติเกิดขึ้นในเวลานั้น คุณพ่อคุณแม่จึงตัด
สนใจให้ข้าพเจ้ากับพี่น้องออกจากเกาะบ้าน
เกิดของเรา อเมริกันซามัวในแปซิฟิกตอนใต้
และเดินทางไปสหรัฐอเมริกาเพื่อไปเรียนหนังสือ

การตัดสินใจแยกจากเราเป็นเรื่องยาก
สำหรับคุณพ่อคุณแม่ โดยเฉพาะคุณแม่ พวก
ท่านรู้ว่าจะมีการทำทนายที่ไม่สามารถบอกได้
รออยู่ขณะที่เราไปอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่
อย่างไรก็ตาม ด้วยศรัทธาและปณิธาน พวก
ท่านดำเนินการตามแผน

เนื่องจากได้รับการเลี้ยงดูแบบวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย คุณแม่จึงคุ้นเคยกับหลักธรรม
ของการอดอาหารและการสวดอ้อนวอน
ทั้งคุณพ่อและคุณแม่รู้สึกว่าการพร
จากสวรรค์เพื่อช่วยลูกๆ ของพวกท่าน ด้วย
เจตนารมณ์ดังกล่าว พวกท่านจึงกำหนดวัน
หนึ่งในสัปดาห์เพื่ออดอาหารและสวดอ้อน
วอนให้เรา วิสัยทัศน์ของพวกท่านคือเพื่อ
เตรียมลูกๆ ให้มีอนาคตอันสดใส พวกท่าน
ทำตามวิสัยทัศน์ขณะใช้ศรัทธาของพวกท่าน
โดยแสวงหาพรของพระเจ้า โดยผ่านการอด
อาหารและการสวดอ้อนวอนพวกท่านได้รับความ
มั่นใจ การปลอบโยน และสันติสุขว่า
ทุกอย่างจะดี

ท่ามกลางการทำทนายในชีวิต เราจะได้รับ
วิสัยทัศน์ที่จำเป็นต่อการทำสิ่งเหล่านี้ที่จะ
ทำให้เราเข้าใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร
พูดถึงวิสัยทัศน์ หนังสือสุภาพษิตสอนเราถึง
ความจริงนี้ “ที่ใดๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่ธรรม
ประชาชนก็ละทิ้งความยับยั้งชั่งใจเสีย”
(สุภาพษิต 29:18) ถ้าเราจะรุ่งเรืองมากกว่า
พินาศ เราต้องมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับตนเองดัง
ที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเห็นเรา

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเห็นศักยภาพในชาว
ประมงผู้นอบน้อม ผู้ที่พระองค์ทรงเรียกให้
ตามพระองค์ มากกว่าที่ตัวพวกเขาเองจะมองเห็น
พระองค์ทรงเห็นนิมิตของคนที่พวกเขา
สามารถเป็นได้ พระองค์ทรงรู้ถึงคุณค่า
และศักยภาพของพวกเขา พระองค์ทรงเรียก
พวกเขาในตอนแรกพวกเขาไม่มีประสบการณ์
แต่ขณะที่พวกเขาติดตาม พวกเขาเห็นแบบ
อย่างของพระองค์ สัมผัสถึงคำสอนของพระ
องค์ และกลายเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ มี
ครั้งหนึ่งที่สานุศิษย์ของพระองค์ไปจากพระ
องค์เพราะสิ่งที่พวกเขาฟังนั้นยากสำหรับ
พวกเขา โดยที่พระองค์ทรงตระหนักว่าคน
อื่นอาจจะไปด้วย พระเยซูทรงสอบถามอัคร
สาวกสิบสอง “ท่านทั้งหลายก็จะจากเราไป
ด้วยหรือ” (ยอห์น 6:67) คำตอบของเปโตร
สะท้อนให้เห็นว่าเขาเปลี่ยนแปลงไปและมี
วิสัยทัศน์ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือใคร “พวก
ข้าพระองค์จะจากไปหาผู้ใดเล่า พระองค์มี

ถ้อยคำซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 6:68)
เขาตอบ
ด้วยวิสัยทัศน์นี้ สานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์และ
อุทิศตนเหล่านี้จึงสามารถทำสิ่งที่ยากได้ ขณะที่
พวกเขาเดินทางไปยังสอนพระกิตติคุณ
และสถาปนาศาสนจักรหลังจากที่พระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดทรงจากไป ในที่สุด พวกเขาบางคน
เสียสละอย่างสูงสุดเพื่อประจักษ์พยานของ
พวกเขา

มีแบบอย่างอื่นๆ ในพระคัมภีร์ของผู้ที่มี
วิสัยทัศน์เรื่องพระกิตติคุณและจากนั้นดำเนิน
ตามวิสัยทัศน์นั้น ศาสดาพยากรณ์แอลมา
มีวิสัยทัศน์เมื่อเขาฟังคำสอนและการเป็น
พยานที่ห้องอาของอปีนาโดต่อหน้ากษัตริย์
โนอาห์ แอลมาทำตามคำสอนของอปีนาโด
และออกไปสอนในสิ่งที่เขาเรียนรู้ บัณฑิตมา
ผู้คนจำนวนมากที่เชื่อในถ้อยคำของเขา (ดู
โมไซยาห์ 17:1-4; 18:1-6) ขณะที่ข่มเหงวิสุทธิ
ชนในยุคแรกๆ อัครสาวกเปาโลเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสบนถนนสู่ดามัสกัสและจากนั้นกระทำ
โดยการสอนและเป็นพยานถึงพระคริสต์ (ดู
กิจการ 9:1-6, 20-22, 29)

ในสมัยของเรา ชายหนุ่ม หญิงสาว และ
คู่สามีภรรยาจำนวนมากได้ตอบรับการเรียก
จากศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าให้รับ
ใช้งานเผยแผ่ ด้วยศรัทธาและความกล้าหาญ
พวกเขาละทิ้งบ้านเรือนและทุกสิ่งทุกอย่าง
คุ้นเคยเพราะศรัทธาในความดีอันยิ่งใหญ่ที่
พวกเขาสามารถทำได้ในฐานะผู้สอนศาสนา
ขณะที่พวกเขากระทำตามวิสัยทัศน์ของพวกเขา
เขาที่จะรับใช้ พวกเขาเป็นพรให้แก่ชีวิตผู้คน
จำนวนมาก และในกระบวนการนี้ ชีวิตของ
พวกเขาเปลี่ยนแปลง ในการประชุมใหญ่
สามัญครั้งที่ผ่านมานี้ ประธานโรมัส เอส.
มอนสันขอบขอบคุณเราสำหรับการรับใช้ที่เราทำ
ให้กันและเตือนเราถึงความรับผิดชอบของ
เราที่จะเป็นพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าใน
การเป็นพรให้บุตรธิดาของพระองค์บนแผ่นดิน
โลกนี้ (ดู “จนเราเจอกันอีก” เดียวไฮนา
พ.ย. 2011 หน้า 139) สัมฤทธิผลของหน้าที่
นี้เป็นที่น่าพอใจ ขณะที่สมาชิกของศาสนจักร
กระทำตามวิสัยทัศน์นี้

ก่อนที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะจากไป พระ
องค์ทรงเข้าใจว่าเราต้องการความช่วยเหลือ
พระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลาย
ไว้ให้เปล่าเปลี่ยว” (ยอห์น 14:18) พระองค์มี

ทรงสอนสานุศิษย์ของพระองค์ว่า “องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเจ้านั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว” (ยอห์น 14:26) นี่คือนพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันผู้ที่สามารถให้พลังอำนาจและกระตุ้นให้เราทำสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอด ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในยุคปัจจุบันของเราสอน

ขณะที่เรานำคำสอนของผู้นำเรามาปฏิบัติ เราจะมีความเข้าใจลึกซึ้งขึ้นถึงวิสัยทัศน์ของพระผู้ช่วยให้รอดที่มีให้เรา ตลอดจนการประชุมใหญ่ครั้งนี้ เราได้รับคำแนะนำที่ دلใจจากศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก จงศึกษาคำสอนและไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ในใจของท่านขณะที่แสวงหาพระวิญญาณของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยให้ท่านมีวิสัยทัศน์ของคำสอนเหล่านี้ในชีวิตของท่าน ด้วยวิสัยทัศน์นั้น จงใช้ศรัทธาในการปฏิบัติตามคำแนะนำของพวกเขา

จงค้นคว้าและศึกษาพระคัมภีร์ด้วยใจพร้อมรับความสว่างและความรู้ของข่าวสารของพวกเขา จงไตร่ตรองในใจและปล่อยให้ข่าวสารเหล่านี้ دلใจท่าน จากนั้นทำตามการ دلใจของท่าน

เช่นเดียวกับที่เราเรียนรู้เป็นครอบครัว เรากระทำเมื่อเราอดอาหารและสวดอ้อนวอน แอลมาพูดถึงการอดอาหารและการสวดอ้อนวอนว่าเป็นวิธีที่จะได้รับความมั่นใจเมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อข้าพเจ้าจะรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง.” (แอลมา 5:46) เช่นเดียวกันเราผู้ถึงวิธีที่จะรับมือกับการท้าทายในชีวิตเราผ่านการอดอาหารและสวดอ้อนวอน

เราประสบกับเรื่องยากๆ ในชีวิตที่บางครั้งอาจบดบังวิสัยทัศน์และศรัทธาของเรา ในการทำสิ่งที่เราควรทำ เรากลับยุ่งจนเรามักรู้สึกท้อแท้และทำอะไรไม่ไหว ขณะที่เราแต่ละคนแตกต่างกันไป ข้าพเจ้าแนะนำอย่างนอบน้อมว่าเราจะต้องเน้นวิสัยทัศน์ของเราไปที่พระผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นอะไรในตัวเปโตร ยากอบ และยอห์น และอัครสาวกคนอื่นๆ ที่กระตุ้นเตือนพระองค์ให้ทรงทำโดยเชื่อเชิญพวกเขาให้ติดตามพระองค์ เช่นเดียวกับวิสัยทัศน์ของพระองค์ต่อพวกเขา พระผู้ช่วยให้รอด

ทรงมีวิสัยทัศน์กว้างไกลของคนที่เราสามารถเป็นได้ สิ่งนี้จะใช้ศรัทธาและความกล้าหาญเดียวกันกับอัครสาวกรุ่นแรกๆ เพื่อให้เรามุ่งเน้นอีกครั้งถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดในการนำความสุขอันเป็นนิรันดร์และปิติอันยิ่งใหญ่มาให้

เมื่อเราศึกษาพระชนมชีพของพระผู้ช่วยให้รอดของเราและคำสอนของพระองค์ เราเห็นพระองค์ทรงสั่งสอน สวดอ้อนวอน หนุนใจ และเยียวายอยู่ท่ามกลางผู้คน เมื่อเราทำตามพระองค์และทำสิ่งที่เราเห็นพระองค์ทรงทำ เราเริ่มเห็นวิสัยทัศน์ของคนที่เราจะเป็น ท่านจะได้รับพรด้วยความเข้าใจผ่านทางความ

ช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ทำ ความดีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงจะเริ่มเกิดขึ้นและท่านจะจัดลำดับความสำคัญในชีวิตที่ต่างไปที่จะนำพามาให้ท่านและครอบครัว ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ท่ามกลางชาวนี้ไฟ พระผู้ช่วยให้รอดทรงถามว่า “เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า ?” พระองค์ทรงตอบ “แม้ดังที่เราเป็น” (3 นี้ไฟ 27:27) เราต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์เพื่อเป็นเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงให้เราเห็นวิธีดังนี้ “ฉะนั้น, ขอ, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า; เพราะคนที่ขอ,

ย่อมได้รับ; และกับผู้ที่เคาะ, มันจะเปิดให้.”
(3 นีไฟ 27:29)

ข้าพเจ้ารู้ว่าขณะที่เราได้รับวิสัยทัศน์ของตนเองดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเห็นเรา และขณะที่เรากระทำตามวิสัยทัศน์นั้น ชีวิตของเราจะได้รับพรในวิธีที่คาดไม่ถึง เพราะวิสัยทัศน์ของคุณพ่อคุณแม่ข้าพเจ้า ไม่เพียงชีวิตข้าพเจ้าได้รับพรโดยประสบการณ์ทางการศึกษา แต่ข้าพเจ้าอยู่ในสถานการณ์ที่ข้าพเจ้าพบและเปิดรับพระกิตติคุณ ที่สำคัญไปกว่านั้น ข้าพเจ้าเรียนรู้ถึงความสำคัญของการเป็นบิดามารดาที่ดีและซื่อสัตย์ พุดง่าย ๆ ก็คือชีวิตของข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาล

เหมือนกับที่วิสัยทัศน์นำให้คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนเพื่อความผาสุกของลูกๆ ท่านและเหมือนกับวิสัยทัศน์ของอัครสาวกในยุคแรกๆ ที่นำพวกเขาติดตามพระผู้ช่วยให้รอด วิสัยทัศน์เดียวกันนั้นมีไว้เพื่อ دلใจและช่วยให้เรากระทำ ฟัน้องทั้งหลาย เราคือผู้คนที่ม่ประวัติศาสตร์แห่งวิสัยทัศน์ ศรัทธา และความกล้าหาญที่จะทำ มองดูว่ามาไกลเพียงไรและเราได้รับพรมากเพียงไร จงเชื่อว่าพระองค์จะประทานพรท่านด้วยวิสัยทัศน์นี้ในชีวิตและความกล้าหาญที่จะทำ

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานของข้าพเจ้าถึงพระผู้ช่วยให้รอดและความปรารถนาของพระองค์ที่จะให้เรากลับไปหาพระองค์ เพื่อจะทำสิ่งนั้น เราจะต้องมีศรัทธาที่จะทำ—ในการติดตามพระองค์และเป็นเหมือนพระองค์ ตลอดช่วงเวลาต่างๆ ในชีวิตของเรา พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์และทรงเชื้อเชิญเรา

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพและใจอ่อนน้อม และจิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:29-30)

ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเห็นศักยภาพอันยิ่งใหญ่ในसानุศิษย์ในยุคแรกๆของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นสิ่งเดียวกันในเรา ขอให้เรามองตนเองดังที่พระองค์ทรงมองเห็นเรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะมิวิสัยทัศน์นั้นด้วยศรัทธาและความกล้าหาญที่จะทำ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย **เธิลเคอร์แลร์รี่ วาย. วิลสัน**
แห่งสภาเจ็ดสิบ

ตามหลักธรรม แห่งความชอบธรรม เท่านั้น

บิดามารดาที่ฉลาดเตรียมบุตรธิดาให้พร้อมดำรงชีวิตโดยไม่มีพวกเขา พวกเขาหาโอกาสให้เติบโตขณะลูกๆ เริ่มมีวุฒิภาวะทางวิญญาณเพื่อใช้สิทธิ์เสรีอย่างถูกต้อง

ประมาณหนึ่งเดือนหลังจากเราแต่งงานกัน ข้าพเจ้ากับภรรยาเดินทางไกลโดยรถยนต์ ภรรยาเป็นคนขับ และข้าพเจ้ากำลังพยายามผ่อนคลาย ข้าพเจ้าบอกว่า *พยายาม* เพราะทางหลวงที่เรากำลังใช้ผู้มีชื่อเสียงเรื่องการตรวจจับความเร็ว และในสมัยนั้นภรรยาข้าพเจ้ามีนิสัยชอบขับเร็ว ข้าพเจ้าพูดว่า “คุณขับเร็วเกินไปแล้ว ช้าลงหน่อย”

เจ้าสาวของข้าพเจ้าคิดในใจ “ฉันขับรถมาเกือบ 10 ปี นอกจากครูสอนขับรถแล้ว ไม่มีใครเคยบอกฉันมาก่อนว่าต้องขับยังไง” เธอจึงตอบว่า “คุณมีสิทธิ์อะไรมาบอกฉันว่าต้องขับยังไง”

พูดตามตรง คำถามของเธอทำให้ข้าพเจ้าไม่ทันตั้งตัว ดังนั้น เพื่อก้าวขึ้นมารับหน้าที่ใหม่ให้ดีที่สุดในฐานะชายที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าจึงพูดว่า “ผมไม่รู้—เพราะผมเป็นสามีคุณ และผมดำรงฐานะปุโรหิต”

พี่น้องชายทั้งหลายเคล็ดลับสั้นๆ คือ ถ้า

ท่านอยู่ในสถานการณ์ทำงานนี้ นั่น *ไม่ใช่* คำตอบที่ถูกต้อง ข้าพเจ้ายินดีที่จะรายงานว่ามันเป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่ข้าพเจ้าทำผิดเช่นนั้น

หลักคำสอนและพันธสัญญาอธิบายว่าสิทธิ์การใช้ฐานะปุโรหิตในบ้านหรือที่ใดก็ตามเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับความชอบธรรมในชีวิตเรา “อำนาจแห่งสวรรค์จะถูกบังคับหรือควบคุม *ไม่ได้* นอกจากตามหลักธรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น”¹ ข้อนี้กล่าวต่อไปว่าเราสูญเสียอำนาจนั้นเมื่อเรา “ใช้ *การควบคุม* หรือ *อำนาจการปกครอง* หรือ *การบังคับ* จิตวิญญาณของ [ผู้อื่น], ในความไม่ชอบธรรมระดับ *ใดก็ตาม*”²

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวว่าเราต้องนำโดย “หลักธรรมแห่งความชอบธรรม” หลักธรรมดังกล่าวประยุกต์ใช้กับผู้คนที่ทุกคนในศาสนจักร ตลอดจนบิดาและมารดาทุกคนในบ้าน³ เราเสียสิทธิ์รับพระวิญญาณของพระเจ้า และรับสิทธิ์อำนาจใดก็ตามที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อเราควบคุมอีกคนหนึ่งในวิธีที่ไม่ชอบธรรม เราอาจคิดว่าวิธีนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ “ถูกควบคุม” แต่เมื่อใดที่เราพยายามบังคับใครบางคนให้เป็นคนชอบธรรม ผู้ที่สามารถ และ ควร ใช้สิทธิ์เสรีของเขา เรากำลังกระทำอย่างไม่ชอบธรรม เมื่อกำหนดขอบเขตชัดเจนให้บุคคลหนึ่ง อยู่ใน ระเบียบ ควรใช้ขอบเขตเหล่านั้นด้วยความอดทนและความรักและในวิธีที่สอนหลักธรรมนิรันดร์

เราไม่สามารถบังคับผู้อื่นให้ทำสิ่งที่ถูกต้องได้ พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าไม่ใช่วิธีของพระเจ้าเป็นเจ้าของ การบังคับสร้างใจไม่พอใจ บ่งบอกความไม่ไว้วางใจ และทำให้ผู้อื่นรู้สึกไร้ความสามารถ โอกาสการเรียนรู้เสียไปเมื่อคนควบคุมที่กักอย่างคนจงหวังว่าพวกเขาจะมีคำตอบถูกต้องทั้งหมดให้คนอื่น ๆ พระคัมภีร์กล่าวว่า “นี่คือกมลสันดานและธรรมชาติวิสัยของมนุษย์เกือบทุกคน” ที่จะใช้ “อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรม” ฉะนั้นเราจึงควรรู้ว่าเราอาจติดกับดักได้ง่าย ผู้หญิงก็อาจใช้

อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรมได้ด้วย แม้พระคัมภีร์จะระบุว่าปัญหาเกิดกับผู้ชายเป็นพิเศษก็ตาม

อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรมมักจะมาพร้อมกับกรวิพากษ์วิจารณ์ไม่หยุด ยับยั้งความเห็นชอบและรัก ผู้ที่ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ชอบธรรมรู้สึกว่าตนไม่มีวันทำให้ผู้นำหรือบิดามารดาพอใจได้และพวกเขาล้มเหลวเสมอ บิดามารดาที่ฉลาดต้องขังใจเมื่อบุตรธิดาพร้อมจะเริ่มใช้สิทธิ์เสรีของตนในด้านใดเป็นพิเศษของชีวิต แต่ถ้าบิดามารดาคุมอำนาจการตัดสินใจ ทั้งหมด และมองว่านั่นเป็น “สิทธิ์” ของพวกเขา เท่ากับพวกเขาจำกัดการเติบโตและการพัฒนาของบุตรธิดา

ลูกๆ ของเรามีเวลาอยู่ในบ้านเราจำกัด ถ้าเราอนุญาตพวกเขาเดินออกประตูไปเพื่อยืนบังเทียนแห่งสิทธิ์เสรีให้พวกเขา เราอรอนานเกินไป พวกเขาจะไม่พัฒนาความสามารถในการตัดสินใจอย่างฉลาดได้ทันที ถ้า พวกเขาไม่เคยมีอิสระที่จะทำการตัดสินใจใน

เรื่องสำคัญขณะอยู่ในบ้าน เด็กเช่นนั้นมักต่อต้านการบังคับ หรือ ไม่สามารถทำการตัดสินใจด้วยตนเองได้

บิดามารดาที่ฉลาดเตรียมบุตรธิดาให้พร้อมดำรงชีวิตโดยไม่มีพวกเขา พวกเขาหาโอกาสให้เติบโตขณะลูกๆ เริ่มมีวุฒิภาวะทางวิญญาณเพื่อใช้สิทธิ์เสรีอย่างถูกต้อง และแน่นอนนี้หมายความว่าบางครั้งลูกจะทำผิดและเรียนรู้จากความผิดนั้น

ครอบครัวเรามีประสบการณ์ที่สอนเราเกี่ยวกับการให้ลูกพัฒนาความสามารถในการเลือก แมรี่บุตรสาวของเราเป็นนักฟุตบอลที่โดดเด่นในช่วงที่เธอกำลังเติบโต มีอยู่ปีหนึ่งที่ทีมของเธอเข้ารอบชิงชนะเลิศ และการแข่งขันครั้งนั้นจัดวันอาทิตย์ แมรี่ก็เหมือนวัยรุ่นทั่วไป เธอเรียนรู้มาหลายปีว่าวันสะบาโตเป็นวันพักผ่อนและฟื้นฟูทางวิญญาณ ไม่ใช่วันนั้นทนการ แต่เธอยังรู้สึกถึงแรงกดดันจากครูฝึกและเพื่อนร่วมทีมให้ลงแข่งและไม่ต้องการให้ทีมผิดหวัง

เธอถามเราว่าควรทำอย่างไร ข้าพเจ้ากับภรรยาจะตัดสินใจแทนเธอก็ได้ อย่างไรก็ตามเราก็ได้ เราตัดสินใจหลังจากพิจารณาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนว่าในกรณีนี้บุตรสาวพร้อมจะรับผิดชอบทางวิญญาณสำหรับการตัดสินใจของเธอเอง เราอ่านพระคัมภีร์บางข้อกับเธอ และกระตุ้นให้แมรีสวดอ้อนวอนและใคร่ครวญเรื่องนี้

ไม่กี่วันหลังจากนั้นเธอประกาศการตัดสินใจของเธอ เธอจะลงแข่งวันอาทิตย์ ถึงตอนนี้เราจะทำอย่างไร หลังจากสนทนาเพิ่มเติมและรับการยืนยันจากพระวิญญาณ เราทำตามที่ได้รับอนุญาตไว้และอนุญาตให้เธอทำอย่างที่เราเลือกคือลงแข่ง หลังจากแข่งเสร็จ แมรีสเดินช้าๆ มาหาคุณแม่ที่รออยู่ “แม่คะ” เธอกล่าว “หนู รู้สึก แย่มาก หนูไม่อยากรู้สึกแบบนั้นอีก หนูจะไม่ลงแข่งในวันสะบาโตอีกเด็ดขาด” และเธอไม่ทำอย่างนั้นอีกเลย

แมรีสเข้าใจหลักธรรมของการรักษาวันสะบาโตแล้ว ถ้าเราบังคับเธอไม่ให้ลงแข่ง เราคงทำให้เธอสูญเสียประสบการณ์การเรียนรู้อันล้ำค่าและทรงพลังกับพระวิญญาณ

เท่าที่ท่านเห็น การช่วยให้บุตรธิดาใช้สิทธิ์เสรีอย่างถูกต้องเรียกร้องการสอนพวกเขาให้รู้วิธีสวดอ้อนวอนและรับคำตอบการสวดอ้อนวอน เราจะต้องสอนเกี่ยวกับคุณค่าและจุดประสงค์ของการเชื่อฟัง อีกทั้งสอนเกี่ยวกับหลักธรรมจำเป็นอื่นๆ ทั้งหมดของพระกิตติคุณ⁶

ในการเลี้ยงดูครอบครัว เราตัดสินใจว่าเป้าหมายสำคัญที่สุดของเราคือช่วยลูกๆ สร้างความสัมพันธ์กับสวรรค์ เราทำสำเร็จแล้ว พวกเขาต้องพึ่งพระเจ้า ไม่ใช่เรา บริคัม ยังก็กล่าวว่า “หากข้าพเจ้าต้องแยกแยะหน้าที่ทุกอย่างที่เรียกร้องจากลูกหลานมนุษย์... ข้าพเจ้าจะจัดให้หน้าที่ของการแสวงหาพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรามาเป็นอันดับแรกสุดและสำคัญที่สุดจนกว่าเราจะเปิดเส้นทางของการสื่อสารจากสวรรค์มายังแผ่นดินโลก—จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมาสู่จิตวิญญาณของเรา”⁷

แมรีสเคยได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนของเธอในสถานการณ์อื่นก่อนหน้านี้ ดังนั้นเราจึงวางใจว่าบุตรสาวของเรากำลังพัฒนาเส้นทางสื่อสารกับสวรรค์ในชีวิตของเธอ ด้วยเหตุนี้เธอจึงเรียนรู้สิ่งที่เป็นบวกจากประสบการณ์ของเธอและพร้อมจะทำการเลือกให้ดีขึ้นในอนาคต หากไม่มีการเชื่อมโยงกับพระวิญญาณ บุตรธิดาก็ปฏิบัติตามรอย่อมสามารถอ้างเหตุผลนานัปการให้กับการตัดสินใจไม่ดีทั้งหมดโดยอาศัยการใช้สิทธิ์เสรีของตน สัญญาในพระคัมภีร์คือ “คนที่ฉลาด...และรับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นผู้นำทางของพวกเขา [จะไม่] ถูกหลอก”⁸

ผลข้างเคียงเพิ่มเติมอันน่าเศร้าของการปกครองที่ไม่ชอบธรรมคือการสูญเสียความไว้วางใจในความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้ารู้จักบางคนที่อยู่ใต้อาณัติของผู้นำหรือพ่อแม่ที่คอยควบคุมและเรียกร้องมาก และพวกเขาพบว่ายากจะรู้สึกได้ถึงความรักจากพระบิดาบนสวรรค์ที่จะคำจุนและจูงใจพวกเขาตลอดเส้นทางแห่งความชอบธรรม

ถ้าเราจะช่วยให้คนที่อยู่ในความพิทักษ์ของเราทำการเชื่อมโยงที่สำคัญทั้งหมดกับสวรรค์ เราต้องเป็นพ่อแม่และผู้นำดังอธิบายไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา ภาค 121 เราต้องกระทำ “โดย การชักชวน, โดยความ

อดกลั้น, โดย ความสุภาพอ่อนน้อม และ ความอ่อนโยน, และโดย ความรักที่ไม่เสแสร้ง”⁹ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก็กล่าวว่า “ในบรรดาความช่วยเหลือทั้งหมดที่เราจะให้เยาวชน ... ได้นั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือให้พวกเขาารู้สึกถึงความเชื่อมั่นของเราว่าพวกเขาอยู่บนเส้นทางกลับบ้านไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทำได้”¹⁰

ขณะพิจารณาหลักธรรมที่ควรนำทางเราในศาสนจักรและที่บ้าน ข้าพเจ้าขอจบด้วยตัวอย่างจากชีวประวัติของประธานโรมัส เอส. มอนสัน แอน ดิบบ์ บุตรสาวของครอบครัวมอห์นสันกล่าวว่าจนถึงวันนี้ เมื่อเราเดินเข้าประตูบ้านที่เธอเติบโตมา คุณพ่อจะพูดว่า “โอ้ ดุซึโครมา ดีใจจังเลย ลูกสาวใครสวยที่สุด” เธอกล่าวต่อไปว่า “คุณพ่อคุณแม่กล่าวชมดิฉันเสมอ ไม่ว่าดิฉันจะมีท่าทางอย่างไรหรือทำอะไรมา...เมื่อดิฉันไปเยี่ยมท่าน ดิฉันรู้ว่าท่านรักดิฉัน ท่านชื่นชมดิฉัน ท่านต้อนรับดิฉัน ดิฉันถึงบ้านแล้ว”¹¹

พี่น้องทั้งหลาย นี่คือนิยามของพระเจ้า ถึงแม้มีคณปฏิบัติไม่ดีต่อท่านในอดีต ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ท่านมาหาพระองค์¹² พระองค์ทรงรัก ทุกคน ทรงต้อนรับ ทุกคน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:36
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:37; เน้นด้วยเอน
3. ดู นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ “Put Off the Natural Man, and Come Off Conqueror,” *Tambuli*, ม.ค. 1991, 13–14; *Ensign*, Nov. 1990, 14–16.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:37
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:39
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25–29
7. คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยังก์ (1997) หน้า 50
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:57
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41
10. เฮนรี่ บี. อายริงก์ “ช่วยพวกเขาระหว่างทางกลับบ้าน” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2010 หน้า 30
11. ดู ไอดี เอส. สวินตัน *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), 372.
12. ดู มัทธีว 11:28

โดย **เธิลเตอร์เดวิด เอฟ. อีแวนส์**

แห่งสภาวจีดีลิส

คุ้มค่าหรือไม่

งานของการแบ่งปันพระกิตติคุณตามปกติและเป็นธรรมชาติ
กับคนที่เราห่วงใยและรักจะเป็นงานและปิติของชีวิตเรา

ระหว่างการประชุมใหญ่ครั้งนี้และในการประชุมอื่นเมื่อเร็วๆ นี้ พวกเราหลายคนสงสัยว่าฉันทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเสริมสร้างศาสนจักรของพระเจ้าและเห็นการเติบโตแท้จริงในที่ที่ฉันอยู่

ในเป้าหมายนี้และเป้าหมายสำคัญอื่นๆ งานสำคัญที่สุดของเราอยู่ในบ้านและครอบครัวเราเสมอ^๑ ศาสนจักรได้รับการสถาปนาและการเติบโตแท้จริงเกิดขึ้นในครอบครัว^๒ เราฟังสอนหลักธรรมและหลักคำสอนของพระกิตติคุณแก่บุตรธิดา เราต้องช่วยให้พวกเขามีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบ^๓ เราต้องซื้อสัตย์เพื่อพวกเขาจะเห็นแบบอย่างความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์ สิ่งนี้ช่วยให้บุตรธิดาของเรารู้สึกถึงปิติในการรักษาพระบัญญัติ ความสุขในครอบครัว และความภาคภูมิใจในการรับใช้ผู้อื่น ในบ้านของเรา เราควรทำตามแบบฉบับที่นี้ไฟให้ไว้เมื่อท่านกล่าวว่า

“เราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร ... เพื่อชักชวนลูกหลานเรา ... ให้เชื่อในพระคริสต์, และให้คืนดีกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า...”

“...เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำ

พยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา”^๕

เราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อนำพรเหล่านี้มาให้บุตรธิดาโดยไปโบสถ์กับพวกเขา จัดสังสรรค์ในครอบครัว และอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน เราสวดอ้อนวอนทุกวันกับครอบครัว ยอมรับการเรียก เยี่ยมคนป่วย และคนอ้างว้าง และทำอีกหลายอย่างเพื่อให้บุตรธิดารู้ว่าเรารักพวกเขาและเรารักพระบิดาบนสวรรค์ พระบุตรของพระองค์ และศาสนจักรของพระองค์

เราพูดและพยากรณ์ถึงพระคริสต์เมื่อเราให้บทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวหรือหนึ่งกับลูกคนหนึ่งและบอกรักลูกคนนั้นและแสดงประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

เราเขียนถึงพระคริสต์ได้โดยเขียนจดหมายถึงคนอยู่ห่างไกล ผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้บุตรชายหญิงที่เป็นทหาร และคนที่เรารักล้วนได้รับพรจากจดหมายที่เราเขียน จดหมายจากทางบ้านไม่ใช่แค่อีเมลสั้นๆ จดหมายแท้จริงจะให้บางอย่างที่จับต้องได้ ชวนให้นึกถึง และน่าทะนุถนอม

เราช่วยบุตรธิดาให้พึ่งพาการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและรู้จักการให้อภัยของ

พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก โดยแสดงความรักและการให้อภัยในวิถีทางของการเป็นบิดามารดาของเรา ความรักและการให้อภัยของเราไม่เพียงดึงลูกหลานมาใกล้ชิดเราเท่านั้นแต่สร้างศรัทธาให้พวกเขา “รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักพวกเขาและพระองค์จะทรงให้อภัยเมื่อพวกเขาพยายามกลับใจ ทำดีขึ้น และเป็นคนดีขึ้น พวกเขาวางใจความจริงนี้เพราะได้รับประสบการณ์จากบิดามารดาทางโลกของพวกเขา

นอกจากงานที่เราจะทำในครอบครัวแล้ว นี้ไฟสอนว่า “เราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร...เพื่อชักชวน...พี่น้องเราด้วย, ให้เชื่อในพระคริสต์, และให้คืนดีกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”^๖ ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราทุกคนมีพรและความรับผิดชอบของการแบ่งปันพระกิตติคุณคนที่ต้องการพระกิตติคุณในชีวิตบางคนยังไม่เป็นสมาชิกศาสนจักร บางคนเคยอยู่ในหมู่เราแต่จำเป็นต้องรู้สึกถึงปิติที่เคยรู้สึกเมื่อครั้งน้อมรับพระกิตติคุณในช่วงชีวิตวัยเยาว์อีกครั้ง พระเจ้าทรงรักทั้งคนที่ไม่เคยมีพระกิตติคุณและคนที่กำลังกลับมาหาพระองค์^๗ สำหรับพระองค์และเรา นั่นไม่สำคัญ นี่คือนงานเดียวกัน นั่นคือค่าของจิตวิญญาณ ไม่ว่าจะสภาพของพวกเขาเป็นเช่นไร นั่นสำคัญยิ่งต่อพระบิดาบนสวรรค์ พระบุตร และต่อเรา^๘ งานของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์คือ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์”^๙ ของลูกทุกคนของพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงสภาวะการณปัจจุบันของพวกเขา พรของเราคือช่วยในงานสำคัญยิ่งนี้

ประธานโรมัส เอส. มอนสันอธิบายวิธีที่เราจะช่วยให้ท่านกล่าวว่า “ประสบการณ์เผยแผ่ศาสนาของเราต้องเป็นปัจจุบัน นั่นจึงได้รตรองประสบการณ์ในอดีตเท่านั้นไม่พอเพื่อให้เกิดสัมฤทธิผล ท่านต้องแบ่งปันพระ-

กิตติคุณตามปกติและเป็นธรรมชาติต่อไป”¹⁰ งานของการแบ่งปันพระกิตติคุณตามปกติ และเป็นธรรมชาติกับคนที่เราห่วงใยและรัก จะเป็นงานและปิติของชีวิตเรา ข้าพเจ้าจะเล่าประสบการณ์เช่นนั้นให้ท่านฟังสองเรื่อง

เดฟ ออร์ชาร์ดเติบโตในซอลท์เลคซิตีที่เพื่อนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกศาสนจักร เพื่อนมีอิทธิพลต่อเขามาก นอกจากนี้ ผู้นำศาสนจักรในละแวกบ้านชวนเขาไปกิจกรรมสม่ำเสมอด้วย เพื่อนของเขาก็ชวนเขาเช่นกัน แม้เขาไม่เข้าร่วมศาสนจักรในเวลานั้น แต่อิทธิพลของเพื่อนแอลดีเอสที่ดีและกิจกรรมที่ศาสนจักร

เป็นผู้อุปถัมภ์เป็นพรตลอดช่วงที่เขาเติบโต หลังจากเข้าวิทยาลัย เขาย้ายออกจากบ้าน และเพื่อนส่วนใหญ่ไปเป็นผู้สอนศาสนา เขาจึงไม่มีโอกาสรับอิทธิพลของคนเหล่านั้นในชีวิตเขา

เพื่อนสมัยมัธยมปลายคนหนึ่งของเดฟ ยังอยู่บ้าน เพื่อนคนนี้พบอภิการทุกสัปดาห์ เพื่อพยายามทำให้ชีวิตเขาอยู่ในระเบียบและสามารถรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาได้ เขากับเดฟกลายเป็นเพื่อนร่วมห้อง ทั้งตามปกติ และเป็นธรรมชาติ พวกเขาพูดคุยกันว่าเหตุใดเขาจึงไม่รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาตอนนี้และ

เหตุใดเขาพบกับอภิการบ่อยๆ เพื่อนกล่าวแสดงความขอบคุณและความเคารพต่ออภิการและโอกาสที่ได้กลับใจและรับใช้ จากนั้นเขาถามเดฟว่าอยากไปสัมผัสภาษณ์กับเขาครั้งต่อไปหรือไม่ นั่นเป็นการเชื้อเชิญ! แต่ในความเป็นเพื่อนและสภาวะการณ์ของพวกเขา นั่นเป็นทั้งเรื่องปกติและเป็นธรรมชาติ

เดฟตกลงและไม่นานก็พบกับอภิการด้วยตนเอง นี่นำไปสู่การตัดสินใจพบกับผู้สอนศาสนา เขาได้รับประจักษ์พยานว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง และกำหนดวันรับบัพติศมา อภิการให้บัพติศมาเดฟ และหนึ่งปีต่อมา เดฟ ออร์ชาร์ด และแคเธอรีน อีแวนส์ แต่งงานกันในพระวิหาร พวกเขามีบุตรธิดาห้าคน แคเธอรีนเป็นน้องสาวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะขอบคุณเพื่อนที่ดีคนนี้ตลอดไป เขากับอภิการที่ดีนำเดฟมาสู่ศาสนจักร

เมื่อเดฟพูดถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขาและแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้ เขาถามว่า “แล้วคุ้มค่าหรือไม่ ความพยายามของเพื่อนๆ ผู้นำเยาวชน และอภิการตลอดหลายปีนั้นคุ้มค่ากับการที่เด็กหนุ่มคนหนึ่งรับบัพติศมาหรือไม่” เขากล่าวพลางชี้ไปที่แคเธอรีนกับบุตรธิดาห้าคนของเขา “อย่างน้อยสำหรับภรรยาผมกับลูกๆ ห้าคนของเรา คำตอบคือ คุ้มค่า”

เมื่อใดก็ตามที่มีการแบ่งปันพระกิตติคุณ ไม่ใช่ “แค่เด็กหนุ่มคนเดียว” เมื่อใดก็ตามที่มีการเปลี่ยนใจเลื่อมใสหรือมีคนหันมาหาพระเจ้า นั่นคือครอบครัวได้รับการช่วยเหลือเมื่อลูกๆ ของเดฟกับแคเธอรีนโตขึ้น ทุกคนน้อมรับพระกิตติคุณ บุตรสาวคนหนึ่งและบุตรชายสองคนรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและอีกคนเพิ่งได้รับการเรียกให้ไปคณะเผยแผ่อัลไพน์ที่พูดภาษาเยอรมัน คนโตสองคนแต่งงานในพระวิหาร และคนเล็กกำลังเรียนชั้นมัธยมปลาย ชื่อสัตย์ในทุกด้าน คุ้มค่าหรือไม่ แน่แน่นอน นั่นคุ้มค่า

ซิสเตอร์โอลีน เวทเข้าร่วมการประชุมใหญ่สเตคครั้งเดียวกับที่เดฟ ออร์ชาร์ดเล่าประสบการณ์การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขา ตลอดการประชุมใหญ่ เธอคิดถึงแต่ครอบครัว โดยเฉพาะมิเชลล์พี่สาวที่ห่างศาสนาจักรไปนาน

มิเชลล์หย่าร้างและพยายามเลี้ยงลูกสี่คน ไอลีนรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ส่งหนังสือ *Our Search for Happiness* ของเอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดไปให้พี่สาว พร้อมประจักษ์พยานของเธอ สัปดาห์ต่อมาเพื่อนคนหนึ่งบอกไอลีนว่าเธอรู้สึกเช่นกันว่าควรติดต่อมิเชลล์ เพื่อนคนนี้เขียนข้อความแบ่งปันประจักษ์พยานและแสดงความรักต่อมิเชลล์ ไม่นานนักจรรยาหรือที่พระวิญญาณมักจะทรงทำงานกับคนหลายคนเพื่อช่วยคนทุกที่ยากเดือดร้อน

เวลาผ่านไป มิเชลล์โทรศัพท์ขอคุณไอลีนสำหรับหนังสือ เธอบอกว่าเธอเริ่มตระหนักถึงความว่างเปล่าทางวิญญาณในชีวิตเธอ ไอลีนบอกเธอว่าสันติที่เธอกำลังแสวงหาพบได้ในพระกิตติคุณ เธอบอกว่าเธอรักมิเชลล์และอยากให้มีเชลล์มีความสุข มิเชลล์เริ่มทำการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ไม่นานก็พบชายแสนดีที่แข่งขันในศาสนจักร พวกเขาแต่งงานกันและหนึ่งปีต่อมาได้รับการผึกในพระวิหารออกเดิน ยูทาห์ เมื่อเร็ว ๆ นี้บุตรชายวัย 24 ปีของเธอรับบัพติศมา

ข้าพเจ้ากล่าวแก่คนอื่น ๆ ในครอบครัวของมิเชลล์และคนอื่นทั้งหมดที่ยังไม่รู้ว่าศาสนจักรนี้แท้จริง ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้พิจารณา ร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าศาสนจักรแท้จริงหรือไม่ จงยอมให้ครอบครัวท่าน มิตรสหาย และผู้สอนศาสนาช่วย เมื่อท่านรู้ว่าจริง และมันก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ จงมาร่วมกับเราโดยเดินตามขั้นตอนเดียวกันในชีวิตท่าน

ตอนจบของเรื่องไม่ได้เขียนไว้ แต่สตรีที่แสนดีคนนี้และครอบครัวเธอได้รับพรเพราะคนที่รักเธอทำตามการกระตุ้นเตือนและแบ่งปันประจักษ์พยานตามปกติและเป็นธรรมชาติ และชวนเธอกลับมา

ข้าพเจ้าคิดถึงประสบการณ์ทั้งสองนี้มาก ชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังพยายามใช้ชีวิตให้อยู่ในระเบียบได้ช่วยชายหนุ่มอีกคนหนึ่งที่กำลังแสวงหาความจริง สตรีคนหนึ่งแบ่งปันประจักษ์พยานและความเชื่อกับพี่สาวที่ห่างจากศาสนจักรไป 20 ปี ถ้าเราจะสวดอ้อนวอนและทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าเราจะช่วยใครได้บ้างและสัญญาจะทำตามการกระตุ้นเตือนที่พระองค์ประทานให้เรา เราจะ

ช่วยได้อย่างไร พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนและเราจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อทำงานนี้ การทำตามการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณด้วยความรักคือตัวเร่ง¹¹

เมื่อได้ฟังประสบการณ์เหล่านี้ของการแบ่งปันพระกิตติคุณตามปกติและเป็นธรรมชาติกับคนที่เราห่วงใย หลายท่านคงเคยมีประสบการณ์แบบเดียวกับไอลีน เวท ท่านนึกถึงคนที่ท่านควรเอื้อมออกไปหาและชวนเขากลับมาหรือบอกความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ คำเชื้อเชิญของข้าพเจ้าคือทำตามการกระตุ้นเตือนโดยไม่ชักช้า พุดคุยกับเพื่อนหรือสมาชิกครอบครัว ทำตามปกติและเป็นธรรมชาติ ให้พวกเขาเห็นว่าท่านรักพวกเขาและรักพระเจ้า ผู้สอนศาสนาช่วยได้ คำแนะนำของข้าพเจ้าเหมือนกับที่ประธานมอนสันให้ไว้หลายครั้งจากแท่นพุดแห่งนี้ “อย่าถ่วงเวลาทำตามการกระตุ้นเตือน”¹² เมื่อท่านทำตามการกระตุ้นเตือนและทำด้วยความรัก จงเฝ้าดูเมื่อพระบิดาบนสวรรค์ทรงใช้ความเต็มใจของท่านทำให้เกิดปาฏิหาริย์ในชีวิตท่านและชีวิตคนที่ท่านห่วงใย¹³

พี่น้องชายหญิงที่รัก เราเสริมสร้างศาสนจักรและเห็นการเติบโตแท้จริงได้เมื่อเราทำงานเพื่อนำพรของพระกิตติคุณมาสู่ครอบครัว

และคนที่เรารัก นี่คือนามของพระบิดาบนสวรรค์และของพระบุตรพระองค์ ข้าพเจ้ารู้ว่าทั้งสองพระองค์ทรงพระชนม์และทรงตอบคำสวดอ้อนวอน เมื่อเราทำตามการกระตุ้นเตือนเหล่านั้น โดยมีศรัทธาว่าพระองค์ทรงสามารถทำให้เกิดปาฏิหาริย์ ปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้นและชีวิตจะเปลี่ยน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู การประชุมบรมผู้นำทั่วโลก 11 ก.พ. 2012, LDS.org
2. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี (2000), หน้า 137
3. ดู บอยด์ เอ. แพคเกอร์ “อำนาจฐานะปุโรหิตในบ้าน” การประชุมบรมผู้นำทั่วโลก 11 ก.พ. 2012, LDS.org
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25-28
5. 2 นีไฟ 25:23, 26
6. 2 นีไฟ 25:23
7. ดู ลูกา 15:4-7
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10
9. โมเสส 1:39
10. “Status Report on Missionary Work: A Conversation with Elder Thomas S. Monson, Chairman of the Missionary Committee of the Council of the Twelve,” *Ensign*, ต.ค. 1977, 14.
11. ดู โธมัส เอส. มอนสัน “จงชวนชาย” *เลียโฮนา* พ.ย. 2004 หน้า 70-74; “ออกไปช่วยชีวิต” *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 67-71; *Ensign*, พ.ค. 2001, 48-50; “The Doorway of Love,” *Liahona and Ensign*, ต.ค. 1996, 2-7.
12. ดู แอนน์ เอ็ม. คิบป์ “My Father Is a Prophet” (Brigham Young University–Idaho devotional, ก.พ. 19, 2008), byui.edu/devotionalsandspeeches; โธมัส เอส. มอนสัน “ยืนในที่ซึ่งกำหนดไว้ให้ท่าน” *เลียโฮนา* พ.ค. 2003 หน้า 67-91; “จงเจียบสบ” *เลียโฮนา* พ.ย. 2002 หน้า 65-69; “Priesthood Power,” *Ensign*, พ.ย. 1999, 49-51; “The Spirit Giveth Life,” *Ensign*, พ.ค. 1985, 68-70.
13. นอกจากประธานโธมัส เอส. มอนสันแล้ว ศาสดาพยากรณ์อีกหลายท่านได้สอนหลักธรรมเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ สอนความสำคัญของการทำตามการกระตุ้นเตือนผ่านพระวิญญาณ เมื่อท่านกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงสนพระทัยเรา และพระองค์ทรงดูแลเรา แต่ปกติพระองค์ทรงสนองความต้องการของเราผ่านผู้อื่น ด้วยเหตุนี้การรับใช้กันในอาณาจักรจึงสำคัญยิ่ง” (*คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์* [2006] [2006] หน้า 90)

โดย เฮลเตอร์พอล บี. ไพเพอร์

แห่งสภาวจีตลิว

ธำรงความศักดิ์สิทธิ์

สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะได้รับการปฏิบัติด้วยความระมัดระวังมากกว่า ได้รับความเคารพมากกว่า และได้รับความคารวะลึกซึ้งกว่า

ประมาณ 1,500 ปีก่อนพระคริสต์ประสูติ คนเลี้ยงแกะคนหนึ่งสนใจฝูงไม้ที่ลูกเป็นไฟบนเนินเขาโฮเรบ ประสพการณ์ศักดิ์สิทธิ์ครั้งนั้นเริ่มแปลงสภาพของโมเสสจากคนเลี้ยงแกะไปเป็นศาสดาพยากรณ์และงานของเขาจากการต้อนรับผู้แกะไปรวบรวมอิสราเอล หนึ่งในสามร้อยปีต่อมา บุโรหิตหนุ่มผู้ได้รับสิทธิพิเศษในราชสำนักประทับใจคำให้การเป็นพยานของศาสดาพยากรณ์ผู้ถูกกล่าวหา ประสพการณ์ครั้งนั้นเป็นจุดเริ่มต้นการเติบโตของแอลมาจากข้าราชการไปเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เกือบ 2,000 ปีต่อมา เด็กหนุ่มอายุ 14 ปีเข้าไปในป่าเพื่อแสวงหาคำตอบต่อคำถามอันจริงจัง ประสพการณ์ของโจเซฟ สมิธในป่าทำให้เขาอยู่บนเส้นทางสู่การเป็นศาสดาพยากรณ์และการฟื้นฟู

ชีวิตของโมเสส แอลมา และโจเซฟ สมิธ ล้วนเปลี่ยนแปลงเพราะประสพการณ์ศักดิ์สิทธิ์ ประสพการณ์เหล่านี้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขายังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า และงานของพระองค์ไปจนถึงตลอดชีวิต แม้ต้องเผชิญการต่อต้านที่หนักหนาสาหัสและการทดลองอันยากลำบากก็ตามมา

ประสพการณ์ศักดิ์สิทธิ์ของเราอาจไม่ตรงหรือตื่นตาตื่นใจเท่า และการทำทนายของเราก็ไม่หนักหนาสาหัสเท่า อย่างไรก็ตามความเข้มแข็งในการอดทนอย่างซื่อสัตย์ขึ้นอยู่กับ

การจดจำรำลึกและธำรงความศักดิ์สิทธิ์ในสิ่งที่เราได้รับจากเบื้องบนเหมือนกับศาสดาพยากรณ์

วันนี้ สิทธิอำนาจ กุญแจ และศาสนพิธีได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลก มีพระคัมภีร์และพยานพิเศษเช่นกัน ผู้ที่แสวงหาพระเจ้าเป็นเจ้าจะรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาปและการยืนยัน “โดยการวางมือเพื่อบัพติศมาด้วยไฟและพระวิญญาณบริสุทธิ์” (คพ. 20:41) โดยมีของประทานอันล้ำค่าที่ได้รับการฟื้นฟูเหล่านี้ ประสพการณ์ศักดิ์สิทธิ์ของเราส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าเป็นเจ้าสามพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์

*“ผ่านเสียงสงบแผ่วเบา พระวิญญาณตรัสกับฉัน
นำทางฉัน พระองค์ทรงช่วยให้ฉันรอด”*
 (“The Still Small Voice,” *Children’s Songbook*, 106)

*“ให้พระวิญญาณทรงนำทาง
สอนทุกอย่างสิ่งไหนถูกผิด
พระจะเป็นพยานพระคริสต์
ให้ดวงจิตเราเห็นสวรรค์”*
 (“ให้พระวิญญาณทรงนำ” เพลงสวดบทเพลงที่ 64)

ขณะที่เราแสวงหาคำตอบจากพระเจ้าเป็นเจ้า เรารู้สึกถึงเสียงสงบแผ่วเบากระซิบต่อ

วิญญาณของเรา ความรู้สึก—ความประทับใจเหล่านี้—เป็นธรรมชาติและละเอียดอ่อนมากจนเราอาจมองข้ามหรือคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลหรือประสาทสัมผัส ข่าวสารที่มีให้แต่ละบุคคลเหล่านี้เป็นพยานถึงความรักส่วนพระองค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและความห่วงใยที่พระองค์ทรงมีให้ลูกๆ ของพระองค์ และพันธกิจส่วนตัวของพวกเขาบนโลกนี้ การไตร่ตรองและบันทึกความรู้สึกประทับใจที่มาจากพระวิญญาณทุกวันมีจุดประสงค์สองอย่างคือช่วยให้เรา (1) จดจำประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ของเราเป็นการส่วนตัวและ (2) เก็บบันทึกเรื่องเหล่านี้ไว้ให้ตนเองและลูกหลานของเรา การบันทึกสิ่งเหล่านี้เป็นการยอมรับและการสำนึกคุณพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเป็นทางการ เพราะ “ไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงขุนเคื่อง, หรือความกริ้วของพระองค์จะไม่ดาลเดือดกับผู้ใดเลย, นอกจากคนเหล่านั้นที่มีได้สารภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง” (คพ. 59:21)

เนื่องจากสิ่งที่เราได้รับนั้นมาจากพระวิญญาณ พระเจ้าตรัสว่า “จำไว้ว่าสิ่งซึ่งมาจากเบื้องบนย่อมศักดิ์สิทธิ์” (คพ. 63:64) พระดำรัสของพระองค์เป็นมากกว่าพระดำรัสเตือน เป็นนิยามและคำอธิบายเช่นกัน แสงสว่างและความรู้จากสวรรค์นั้นศักดิ์สิทธิ์ เพราะสวรรค์เป็นที่มาของความศักดิ์สิทธิ์

ศักดิ์สิทธิ์ หมายถึงคู่ควรแก่การเคารพนับถือ โดยที่จะกำหนดว่าสิ่งใดศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าทรงระบุว่าสิ่งที่มีคุณค่าสูงกว่าและมีความสำคัญเหนือกว่าสิ่งอื่น สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะได้รับการปฏิบัติด้วยความระมัดระวังมากกว่า ได้รับความเคารพมากกว่า และได้รับความคารวะลึกซึ้งกว่า ความศักดิ์สิทธิ์จัดอยู่ในคุณค่าแห่งสวรรค์ระดับสูง

ความศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเจ้าเป็นเจ้าจะกลายเป็นความศักดิ์สิทธิ์ต่อเราที่ต่อเมื่อผ่านการใช้สิทธิเสรีเท่านั้น แต่ละคนต้องเลือกยอมรับและธำรงความศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงนิยามว่าศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงส่งความเข้าใจและความรู้จากสวรรค์ พระองค์ทรงเชิญเราให้รับและปฏิบัติต่อสิ่งนั้นในฐานะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

แต่ “มีการตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 นิไฟ 2:11) สิ่งตรงกันข้ามกับความศักดิ์สิทธิ์คือ

ความหยาบคายหรือเรื่องทางโลก—ซึ่งเป็นฝ่ายโลกหรือโลกียวิสัย โลกียวิสัยแข่งขันกับความศักดิ์สิทธิ์อยู่ตลอดเวลาเพื่อแย่งความสนใจและความสำคัญ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องทางโลกจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน พระเจ้าทรงแนะนำเราให้แสวงหาการเรียนรู้และปัญญาโดยศึกษาและเรียนรู้จากบรรดาหนังสือที่ดีที่สุด ค้นเคาะกับ ภาษา คำพูด และผู้คน (ดู คพ. 88:118; 90:15) ด้วยเหตุนี้การเลือกที่จะให้ความสำคัญศักดิ์สิทธิ์เหนือเรื่องทางโลกจึงเป็นการเลือกตามลำดับความสำคัญไม่ใช่เป็นการเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง “การเป็นผู้คงแก่เรียนย่อมดี หาก [เรา] สดับฟังคำแนะนำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.” (2 นีไฟ 9:29; เน้นตัวเอน)

การช่วงชิงลำดับความสำคัญระหว่างความศักดิ์สิทธิ์กับเรื่องทางโลกในใจมนุษย์แต่ละคนสามารถเห็นได้จากประสบการณ์ของโมเสสที่พุ่มไม้ลุกเป็นไฟ ที่นั่นโมเสสได้รับการเรียกศักดิ์สิทธิ์จากพระยะโฮวาห์เพื่อปลด

ปล่อยลูกหลานอิสราเอลจากความเป็นทาสอย่างไรก็ตามในเบื้องต้นความรู้ทางโลกของเขาเกี่ยวกับอำนาจของอียิปต์และฟาโรห์ทำให้เขาสงสัย ในที่สุดโมเสสใช้ศรัทธาในพระวาระของพระเจ้ากำราบความรู้ทางโลกและวางใจความศักดิ์สิทธิ์ ความวางใจนั้นให้พลังอำนาจเขาเอาชนะการทดลองฝ่ายโลกและนำอิสราเอลออกจากอียิปต์

หลังจากหลบหนีกองทัพโชนันเพื่อจะตกไปสู่เงื้อมมือของอิมวอลอน แอลมาสามารถสงสัยพยานทางวิญญาณที่เขาได้รับขณะฟังออบินาโด แต่เขาวางใจความศักดิ์สิทธิ์และได้รับพลังให้อดทนจนหนีออกมาจากความยากลำบาก

โจเซฟ สมิธ เผชิญวิกฤตที่คล้ายกันในช่วงแรกๆ ของการแปลพระคัมภีร์มอรมอน เขารู้ถึงธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของแผ่นจารึกและงานแปล แต่เขาถูกมาร์ติน แฮร์ริสชักจูงให้เห็นความสำคัญของข้อกังวลทางโลกในเรื่องมิตรภาพและการเงินมากกว่า ซึ่งขัดกับ

คำแนะนำศักดิ์สิทธิ์ ผลก็คือต้นฉบับงานแปลหายไป พระเจ้าทรงดำหนิโจเซฟเพราะมอบ “สิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์, ไว้กับความชั่วร้าย” (คพ. 10:9) ทรงนำแผ่นจารึกและของประทานในการแปลไปจากท่านชั่วคราว เมื่อลำดับความสำคัญของโจเซฟกลับคืนสู่ปกติ สิ่งศักดิ์สิทธิ์กลับมาและงานดำเนินต่อไป

พระคัมภีร์มอรมอนมีตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งของความพยายามให้ความสำคัญแก่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พระคัมภีร์พูดถึงผู้เชื่อที่ศรัทธานำพวกเขาไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิตเพื่อรับส่วนผลไม้ศักดิ์สิทธิ์ ความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จากนั้นการเยาะเย้ยของผู้ที่อยู่ในอาคารใหญ่และกว้างทำให้ผู้เชื่อเบนความสนใจจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปสู่เรื่องทางโลก (ดู 1 นีไฟ 8:11, 24-28) ต่อมาชาวนีไฟเลือกความจงหองและปฏิเสธวิญญาณแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย “ล้อเลียนสิ่งศักดิ์สิทธิ์” (ฮีลามัน 4:12) กระทั่งบางคนไม่เห็นเครื่องหมายและสิ่งอัศจรรย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระสุติของพระเจ้ายังเลือก

ปฏิเสธปรากฏการณ์ศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์ กลับไปเห็นด้วยกับคำอธิบายทางโลก (ดู 3 นี้ไฟ 2:1-3)

ทุกวันนี้ความพยายามยังคงดำเนินต่อไป เสี่ยงทางโลกดั่งขึ้นและรุนแรงขึ้น สิ่งเหล่านั้นกระตุ้นให้ผู้เชื่อละทิ้งความเชื่อที่โลกคิดว่าไร้สาระและไม่มีเหตุผล เพราะ “เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก” (1 โครินธ์ 13:12) และ “ไม่รู้ความหมายของเรื่องทั้งหมด” (1 นี้ไฟ 11:17) บางครั้งเราอาจรู้สึกอ่อนแอ และต้องการความมั่นใจทางวิญญาณมากกว่านี้ พระเจ้าตรัสกับออลิเวอร์ คาวเดอริว่า

“หากเจ้าปรารถนาพยานอีก, จงทวนระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเราในใจเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รู้เกี่ยวกับความจริงของสิ่งเหล่านี้.

“เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้? เจ้าจะมีพยานใดดีไปกว่าจากพระเจ้าเป็นเจ้าเล่า?” (คพ. 6:22-23)

พระเจ้าทรงเตือนออลิเวอร์และเราให้พึ่งพาพยานส่วนตัวอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับแล้ว เมื่อเราถูกทดลองศรัทธา เช่นเดียวกับโมเสส แอลมา และโจเซฟ ประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นสมอทางวิญญาณที่ช่วยให้เราปลอดภัยและอยู่บนเส้นทางในยามมีการทดลอง

เราไม่สามารถเลือกละทิ้งความศักดิ์สิทธิ์ได้ตามอำเภอใจ ผู้ที่เลือกละทิ้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์แม้เพียงอย่างเดียวก็นำให้มีติดบอดทางความคิด (ดู คพ. 84:54) เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ แสงสว่างที่มีจะถูกนำไปจากพวกเขา (ดู คพ. 1:33) การไม่ยึดเหนี่ยวความศักดิ์สิทธิ์จะทำให้พวกเขาารู้สึกตัวว่าล่องลอยอยู่ในทะเลทางโลกอย่างแท้จริง ในทางกลับกัน ผู้ธำรงสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะได้รับคำสัญญา “สิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์.” (คพ. 50:24)

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่านให้จดจำ ว่าลึกและถาวรความศักดิ์สิทธิ์ในสิ่งที่เราได้รับจากเบื้องบนตลอดกาล ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราทำเช่นนั้นเราจะมีพลังอดทนการทดลองและเอาชนะการทำทายนในยุคสมัยของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

เนลเคอร์เนล แอล. แอนเดอร์สัน
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

พระคริสต์ทรงคิด อย่างไรด้วยเรื่องฉัน

เมื่อท่านรักพระองค์ วางใจพระองค์ เชื่อพระองค์ และทำตามพระองค์ ท่านจะรู้สึกถึงความรักและความเห็นชอบของพระองค์

นี่ ข้าพเจ้าคนหนึ่งจากนิตยสารชั้นนำของบราซิลศึกษาเรื่องศาสนจักรเพื่อนำไปเขียนบทความข่าวสำคัญ¹ เขาสำรวจหลักคำสอนของเราและไปเยี่ยมศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาและศูนย์เพื่อมนุษยธรรม เขาพูดคุยกับคนที่เปี่ยมศรัทธาและกับคนอื่นที่ไม่เป็นมิตรกับเรา ในการสัมภาษณ์ข้าพเจ้า นักข่าวคนนี้มีท่าทางสับสนจริงๆ ขณะถามว่า “คนอื่นคิดได้อย่างไรว่าคุณไม่ใช่ชาวคริสต์” ข้าพเจ้ารู้ว่าเขากำลังพูดถึงศาสนจักร แต่ข้าพเจ้ากลับคิดถึงตนเองและกำลังถามตนเองในใจว่า “ชีวิตข้าพเจ้าสะท้อนความรักและการอุทิศตนที่ข้าพเจ้ารู้สึกต่อพระเจ้าผู้ช่วยหรือหรือไม่”

พระเยซูตรัสถามพวกฟาริสีว่า “พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์”² ในการประเมินครั้งสุดท้าย เพื่อนหรือศัตรูจะไม่ตัดสินการเป็นสาวกของเรา แต่ตั้งเป้าโลกแล้ว “เราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า”³ วันนั้นคำถามสำคัญสำหรับเราแต่ละคนคือ “พระคริสต์ทรงคิดอย่างไรด้วยเรื่องฉัน”

แม้ด้วยความรักต่อมวลมนุษย์ พระเยซูยังตรัสถึงคนรอบข้างบางคนเป็นเชิงตำหนิ

ว่าคนหน้าชื่อใจคด⁴ คนโหดเขลา⁵ และคนกระทำความชั่ว⁶ พระองค์ทรงเห็นควรเรียกคนอื่น ๆ ว่าพลเมืองแห่งแผ่นดินของพระเจ้า⁷ และความสว่างของโลก⁸ พระองค์ไม่ทรงเห็นชอบที่บางคนตาบอด⁹ และไม่เกิดผล¹⁰ พระองค์ทรงชมเชยคนที่ใจบริสุทธิ์¹¹ และหิวกระหายความชอบธรรม¹² พระองค์เสียพระทัยที่บางคนขาดศรัทธา¹³ และเป็นของโลก¹⁴ แต่หลายคนพระองค์ทรงถือว่าได้รับเลือก¹⁵ เป็นสาวกศิษย์¹⁶ มิตรหลาย¹⁷ ด้วยเหตุนี้เราแต่ละคนจึงถามว่า “พระคริสต์ทรงคิดอย่างไรด้วยเรื่องฉัน”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันพูดถึงยุคสมัยของเราที่กำลังออกห่าง “จากเรื่องทางวิญญาณ ... [ด้วย] ลมแห่งการเปลี่ยนแปลง [พัด] อยู่รอบตัวเราและมาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมถูกทำลายต่อหน้าต่อตาเรา[อย่างต่อเนื่อง]”¹⁸ นับวันคนก็ยิ่งไม่เชื่อและไม่นับถือพระคริสต์และคำสอนของพระองค์

ในสภาพแวดล้อมที่วุ่นวายนี้ เราชื่นชมยินดีในการเป็นสาวกศิษย์ของพระเยซูคริสต์ เราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้ารอบตัวเรา จุดหมายของเราวางไว้สวยงามตรงหน้าเรา “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์” พระเยซูทรงสวดอ้อน

วอน “คือที่เขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”¹⁹ การเป็นสานุศิษย์ในช่วงเวลานี้จะเป็นเข็มเกียรติดียศชั่ววันรันดร

ข่าวสารที่เราได้ยินในช่วงการประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นป้ายบอกทางจากพระเจ้าบนช่วงวิถีการเป็นสานุศิษย์ของเรา เมื่อฟังในช่วงสองวันที่ผ่านมา พลังสวดอ้อนวอนขอการขึ้นนำทางวิญญาณ และขณะศึกษาและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับข่าวสารเหล่านี้ในวันต่อไป พระเจ้าจะทรงอวยพรเราด้วยการนำทางส่วนตัวผ่านของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรู้สึกเหล่านี้ทำให้เราหันไปหาพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้น โดยกลับใจ เชื่อฟัง เชื่อ และวางใจ พระผู้ช่วยให้รอดทรงขนานรับภาระท่าแห่งศรัทธาของเรา “ถ้า [ชายหรือหญิง] รักเรา [เขา] จะประพฤติตามคำของเราและพระบิดาจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา”²⁰

การเรียกของพระเยซู “จงตามเรามา”²¹ ไม่เพียงสำหรับคนที่พร้อมจะลงแข่งโอลิมปิกทางวิญญาณเท่านั้น โดยแท้แล้วการเป็นสานุศิษย์ไม่ใช่การแข่งขันเลย แต่เป็นการเชื่อเชิญทุกคน วิถีของการเป็นสานุศิษย์ของเราไม่ใช่วิ่งวนรอบลู่วิ่งหรือเทียบไม่ได้เลยกับการวิ่งมาราธอนระยะไกล แท้จริงแล้วคือการเดินทางชั่วชีวิตไปสู่โลกซีเลสเชียล

การเชื่อเชิญของพระองค์คือการเรียกให้ทำหน้าที่ประจำวัน พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่าน

ทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”²² “ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรา มา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวัน และตามเรา”²³ เราอาจไม่ได้ทำดีที่สุดในทุกวัน แต่ถ้าเราพยายาม การเชื่อเชิญของพระเยซูย่อมเต็มไปด้วยกำลังใจและความหวัง “บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลาย หายเหนื่อยเป็นสุข”²⁴

ไม่ว่าเวลานี้ท่านจะพบตนเองอยู่ที่ใดบนถนนแห่งการเป็นสานุศิษย์ ท่านกำลังอยู่บนถนนที่ถูกต้อง ถนนสู่ชีวิตนิรันดร เราสามารถหนุนใจและให้กำลังใจกันได้ในวันสำคัญและยิ่งใหญ่ที่อยู่ข้างหน้า ไม่ว่าเรากำลังเผชิญความยากลำบากเรื่องใด ความอ่อนแอควบคุมเรา หรือความเป็นไปได้ล้อมรอบเรา ขอให้เรามีศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้ทรงประกาศว่า “ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง”²⁵

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างการเป็นสานุศิษย์ในการกระทำสองตัวอย่าง ตัวอย่างแรกมาจากชีวิตของประธานโรมัส เอส. มอนสัน แสดงให้เห็นพลังแห่งความเมตตาอันเรียบง่ายและคำสอนของพระเยซู “ผู้ใดที่เป็นนายใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นย่อมต้องรับใช้ท่านทั้งหลาย”²⁶

ราว 20 ปีที่แล้ว ประธานมอนสันพูดในการประชุมใหญ่สามัญเกี่ยวกับเยาวชนหญิงอายุ 12 ขวบที่ป่วยเป็นมะเร็ง ท่านพูดถึงความกล้าหาญและความเมตตาของเพื่อนๆ

เพื่อแบกเธอขึ้นไปบนภูเขาทิมพาโนกอสทางภาคกลางของยูทาห์

ไม่กี่ปีก่อนข้าพเจ้าพบเจมี พอลเมอร์ บรินตัน และได้ยินเรื่องราวอีกมุมหนึ่ง—มุมที่ประธานมอนสันทำเพื่อเธอ

เจมีพบประธานมอนสันในเดือนมีนาคมปี 1993 หนึ่งวันหลังจากทราบข่าวก่อนเนื้อเนื้อเข้าขวาของเธอคือมะเร็งกระดูกที่โตเร็วด้วยความช่วยเหลือของบิดาเธอ ประธานมอนสันให้พรฐานะปุโรหิตแก่เธอโดยสัญญาว่า “พระเยซูจะทรงอยู่ข้างขวาและข้างซ้ายของเธอเพื่อให้กำลังใจเธอ”

“ขณะออกจากห้องทำงานของท่านวันนั้น” เจมีกล่าว “ดิฉันปลดลูกโป่งที่มัดติดเก้าอี้ขึ้นของดิฉันมอบให้ท่าน ที่ลูกโป่งมีตัวอักษรสีสดใสเขียนว่า ‘คุณยอดเยี่ยมที่สุด!’”

ตลอดการรักษาด้วยเคมีบำบัดและการผ่าตัดขา ประธานมอนสันไม่ลืมเธอ เจมีกล่าว “ประธานมอนสันเป็นแบบอย่างให้เห็นว่าการเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์หมายถึงอะไร [ท่าน] ยกดิฉันขึ้นจากความเศร้าโศกสู่ความหวังอันยิ่งใหญ่และยั่งยืน” สามปีหลังจากการพบกันครั้งแรก เจมีนั่งอยู่ในห้องทำงานของประธานมอนสันอีกครั้ง เมื่อการพบปะสิ้นสุด ท่านทำบางอย่างที่เจมีไม่มีวันลืม ตามแบบฉบับความมีน้ำใจของประธานมอนสัน ท่านทำให้ดิฉันประหลาดใจด้วยลูกโป่งเหมือนกันมากกับที่ดิฉันให้ท่านเมื่อสามปีก่อน ลูกโป่งใบนั้นเขียนว่า “คุณยอดเยี่ยมที่สุด!” ท่านเก็บมันไว้ โดยรู้ว่าเธอจะกลับมาที่ห้องทำงานของท่านเมื่อหายจากโรคมะเร็ง สิบสี่ปีหลังจากการพบเจมีครั้งแรก ประธานมอนสันประกอบพิธีแต่งงานให้เธอกับเจสัน บรินตันในพระวิหารซอลท์เลค²⁷

เราสามารถเรียนรู้ได้มากจากการเป็นสานุศิษย์ของประธานมอนสัน ท่านมักเตือนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ให้นึกถึงคำถามเรียบง่ายนี้เสมอ “พระเยซูจะทรงทำอย่างไร”

พระเยซูทรงบอกนายธรรมศาลาว่า “อย่าวิตกเลย จงเชื่อท่านนั้นเถิด”²⁸ การเป็นสานุศิษย์คือการเชื่อพระองค์ในยามสงบและเชื่อพระองค์ในยามยากลำบาก เมื่อความเจ็บปวดและความกลัวของเราบรรเทาได้ด้วยวิธีการเพียงแต่เชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงรักเราและทรงรักษาสัญญาของพระองค์

แอนจี้ กังซซี่ และแกนสลีย์ เซนเดิ้ล

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพบครอบครัวหนึ่งผู้เป็นแบบอย่างที่ดีของการเชื่อพระองค์ โอลแกนกับโซลีน เซนเตลัสจากพอร์ตแปรงซ์ ประเทศเฮติ เล่าให้ข้าพเจ้าฟัง

วันที่ 12 มกราคม 2010 โอลแกนอยู่ที่ทำงานส่วนโซลีนอยู่ที่โบสถ์ตอนเกิดแผ่นดินไหวที่เฮติ ลูกๆ สามคนคือ—กังซซี่ ห้าขวบ แองจี สามขวบ และแกนสลีย์ หนึ่งขวบ—อยู่บ้านในพอร์ตแมนต์ของพวกเขากับเพื่อนคนหนึ่ง

มหันตภัยเกิดขึ้นทุกที่ ท่านคงจำได้ หลายหมื่นคนเสียชีวิตในเดือนมกราคมปีนั้นที่เฮติ โอลแกนกับโซลีนรีบไปหาลูกๆ ที่อพาร์ทเมนต์อพาร์ทเมนต์สามชั้นที่ครอบครัวเซนเตลัสอาศัยอยู่ถล่มลงมาแล้ว

เด็กๆ หนีไม่รอด ไม่มีการพยายามช่วยชีวิตคนในตึกที่พังราบคาบนั้น

โอลแกนกับโซลีน เซนเตลัสเคยรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลามาแล้วทั้งคู่และแต่งงานในพระวิหาร พวกเขาเชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและ

ในสัญญาของพระองค์ แต่ใจพวกเขาแหลกสลาย พวกเขาร้องไห้อย่างควบคุมไม่อยู่

โอลแกนบอกข้าพเจ้าว่าในช่วงมีดมนที่สุด เขาเริ่มสวดอ้อนวอน “พระบิดาบนสวรรค์ หากเป็นพระประสงค์ของพระองค์ ถ้าจะมีลูกสักคนรอดชีวิต โปรดเถิด ขอโปรดช่วยพวกข้าพระองค์ด้วย” เขาเดินวนรอบตึกหลายรอบ พลังสวดอ้อนวอนขอการดลใจ เพื่อนบ้านพยายามปลอบเขาและช่วยให้เขายอมรับการสูญเสียลูกๆ โอลแกนยังคงเดินรอบซากตึกที่ถล่มลงมาพลังหวังและสวดอ้อนวอน จากนั้นก็มีปาฏิหาริย์บางอย่างเกิดขึ้น โอลแกนได้ยินเสียงทารกที่แทบไม่ได้ยิน เป็นเสียงร้องของลูกน้อยของเขาเอง

เพื่อนบ้านเสียชีวิตช่วยกันขุดเศษอิฐเศษปูนหลายชั่วโมง ในความมืดยามราตรี ท่ามกลางเสียงกระหน่ำของค้อนและสิ่ว เจ้าหน้าที่ที่ช่วยชีวิตได้ยินอีกเสียงหนึ่ง พวกเขาหยุดทุบและฟัง พวกเขาแทบไม่เชื่อสิ่งที่ได้ยินเป็นเสียงเด็กเล็กคนหนึ่ง—กำลังร้องเพลง กังซซี่วัยห้าขวบเล่าในเวลาต่อมาว่าเขารู้ว่าพ่อจะได้ยินเสียงของเขาถ้าเขาร้องเพลง ได้น้ำหนักของซากคอนกรีตที่ส่งผลให้เขาต้องตัดแขนในเวลาต่อมา กังซซี่ร้องเพลงโปรดของเขา “ฉันลูกพระเจ้า”²⁹

หลายชั่วโมงผ่านไป ท่ามกลางความมืด ความตาย และความสิ้นหวังของบุตรธิดาที่ล้ำค่าอีกมากมายของพระเจ้าในเฮติ ครอบครัวเซนเตลัสมีปาฏิหาริย์ พวกเขาพบว่ากังซซี่ แองจี และแกนสลีย์มีชีวิตรอดอยู่ที่พังราบคาบ³⁰

ปาฏิหาริย์ไม่ได้เกิดขึ้นทันทีเสมอไป บางครั้งเราคุ่นคิดอย่างสงสัยว่าเหตุใดสิ่งอัศจรรย์ที่เราเฝ้าสวดอ้อนวอนขอไม่เกิดขึ้นที่นี่เวลานี้ แต่เมื่อเราวางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ปาฏิหาริย์ที่สัญญาไว้จะเกิดขึ้น ไม่ว่าในชีวิตนี้หรือชีวิตหน้า ทุกอย่างจะดี พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่างกลัวเลย”³¹ “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิดเพราะเราได้ชนะโลกแล้ว”³²

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อท่านรักพระองค์ วางใจพระองค์ เชื่อพระองค์ และทำตาม

พระองค์ ท่านจะรู้สึกถึงความรักและความเห็นชอบของพระองค์ ขณะถามว่า “พระคริสต์ทรงคิดอย่างไรด้วยเรื่องฉัน” ท่านจะรู้ว่าท่านเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ ท่านเป็นเพื่อนของพระองค์ โดยพระคุณของพระองค์ พระองค์จะทรงทำให้ท่านในสิ่งที่ท่านไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง

เราขอฟังคำปราศรัยปิดประชุมของศาสตราจารย์ริกของเรา ประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์เมื่อข้าพเจ้าอายุ 12 ขวบ เป็นเวลากว่า 48 ปีที่เราได้ฟังท่านกล่าวคำพยานถึงพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเวลานี้ท่านเป็นอัครสาวกอาวุโสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดบนแผ่นดินโลก

ด้วยความรักและความชื่นชมอย่างมาก ต่อสานุศิษย์มากมายของพระเยซูคริสต์ผู้ไม่เป็นสมาชิกของศาสนจักรนี้ เราประกาศอย่างอ่อนน้อมว่าเหล่าเทพกลับมาแผ่นดินโลกในสมัยของเรา ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ตั้งพระองค์ทรงสถาปนาไว้แต่โบราณได้รับการฟื้นฟู พร้อมด้วยพลัง ศาสนพิธี และพรของสวรรค์ พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พระองค์ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพราะบาปของเรา และคืนพระชนม์ในวันที่สาม พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ในอนาคต ทุกเราจะย่อลงและทุกสิ่งจะสารภาพว่าพระองค์คือพระคริสต์³³ วันนั้น เราจะไม่หวังว่า “คนอื่นคิดว่าฉันเป็นคริสเตียนหรือไม่ เวลานั้น สายตาเราจะจับจ้องที่พระองค์ และจิตวิญญาณเราจะจดจ่อกับคำถามที่ว่า “พระคริสต์ทรงคิดอย่างไรด้วยเรื่องฉัน” พระองค์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คู อังเคร เพทรีย์, “Entre a Fé e a Urna,” *Veja*, พ.ย. 2, 2011, 96.
2. มัทธิว 22:42
3. โรม 14:10
4. คู มัทธิว 6:2
5. คู มัทธิว 23:17
6. คู มัทธิว 7:23
7. คู มัทธิว 13:38
8. คู มัทธิว 5:14
9. คู มัทธิว 15:14
10. คู มัทธิว 13:22

11. คู มัทธิว 5:8
12. คู มัทธิว 5:6
13. คู มัทธิว 17:17
14. คู ยอห์น 8:23
15. คู ยอห์น 6:70
16. คู ยอห์น 13:35
17. คู ยอห์น 15:13
18. โรนัลด์ เอส. มอนตัน “ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” *เลียโฮนา* พ.ย. 2011 หน้า 106, 109
19. ยอห์น 17:3
20. ยอห์น 14:23
21. ลูกา 18:22
22. ยอห์น 14:15
23. ลูกา 9:23
24. มัทธิว 11:28
25. มาระโก 9:23
26. มัทธิว 23:11
27. เจมี บริตัน, *จดหมายถึงผู้เขียน*, 27 ม.ค. 2012
28. มาระโก 5:36
29. “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก* หน้า 2–3
30. จากกรรณทนาการกับโอลแกนและโซลีน เซนเคลส์เมื่อวันที่ 10 ก.พ. 2012; คู เจนนิเฟอร์ แซมวเอลส์ “Family Reunited in Miami after Trauma in Haiti,” *Church News*, Jan. 30, 2010, 6.
31. ยอห์น 14:27
32. ยอห์น 16:33
33. คู โรม 14:11

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

เมื่อเราปิดการประชุมใหญ่ครั้งนี้

ขอให้ท่านไตร่ตรองความจริงที่ท่านได้ยิน และขอให้ความจริงเหล่านั้นช่วยทำให้ท่านเป็นคนดีกว่าเมื่อสองวันที่แล้วก่อนการประชุมใหญ่

เช้าพเจ้าอิมเอบขณะเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของการประชุมใหญ่ที่ยอดเยี่ยมครั้งนี้ เราได้รับพรมากมายเมื่อได้ฟังคำแนะนำและประจักษ์พยานของผู้พูด ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่าเรารู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าขณะใจเราเกิดความซาบซึ้งและประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งขึ้น

อีกครั้งที่เราได้ฟังบทเพลงไพเราะ ซึ่งจรรโลงใจและเพิ่มคุณค่าให้การประชุมใหญ่แต่ละภาค ข้าพเจ้าขอบคุณทุกท่านที่แบ่งปันพรสวรรค์กับเราในครั้งนี้

ความขอบคุณด้วยใจจริงมอบให้ทุกท่านที่เป็นผู้พูดและกล่าวคำสวดอ้อนวอนในแต่ละภาค

มีบุคคลอีกนับไม่ถ้วนที่ทำงานอยู่หลังจากหรือในตำแหน่งที่ไม่ค่อยมีคนเห็นในการประชุมใหญ่แต่ละครั้ง เราคงจัดการประชุมเหล่านี้ไม่ได้หากปราศจากความช่วยเหลือของบุคคลเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอบคุณทุกท่านเช่นกัน

ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งพร้อมกับท่านสำหรับพี่น้องชายหญิงที่ได้รับการปลดปล่อยในช่วงการประชุมใหญ่ครั้งนี้ เราจะคิดถึงคนเหล่านั้น พวกเขาทำคุณประโยชน์

ใหญ่หลวงเพื่องานของพระเจ้าและจะเป็นที่รับรู้ไปจนถึงอนุชนรุ่นหลัง

เรายกมือสนับสนุนพี่น้องชายหญิงที่ได้รับเรียกสู่ตำแหน่งใหม่ในช่วงการประชุมใหญ่ครั้งนี้เช่นกัน เราขอต้อนรับและต้องการให้พวกเขาเชื่อว่าเราเฝ้ารอรับใช้กับพวกเขาในอุดมการณ์ของพระอาจารย์ พวกเขาได้รับ

มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-โอดาโฮ

เรียกด้วยการดลใจจากสวรรค์

เราถ่ายทอดการประชุมใหญ่ครั้งนี้ครอบคลุมพื้นที่มากกว่าเดิม ข้ามทวีปและมหาสมุทรไปถึงผู้คนทุกแห่งหน แม้เราจะอยู่ไกลจากหลายท่าน แต่เราสัมผัสได้ถึงวิญญาณและการอุทิศตนของท่านไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดก็ตาม เราขอส่งความรักและความขอบคุณไปถึงทุกท่าน

พี่น้องทั้งหลาย เราได้รับพรมากเหลือเกินที่มีพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ในชีวิตเราและในใจเรา พระกิตติคุณให้คำตอบแก่คำถามสำคัญที่สุดของชีวิต ให้ความหมาย จุดประสงค์ และความหวังแก่ชีวิตเรา

เราอยู่ในช่วงเวลาที่น่าทึ่ง ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบการทำหน้าที่เราพบเจอ พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนและทรงปรารถนาจะอวยพรและช่วยเหลือเรา ขอให้เราเรียกหาพระองค์ในการสวดอ้อนวอน ดังพระองค์ทรงเตือนเมื่อตรัสว่า “จงสวดอ้อนวอนเสมอ และเราจะเทพระวิญญาณของเจ้าลงมาให้เจ้า และพรของเจ้าจะยิ่งใหญ่นัก—แท้จริงแล้ว, แม้ยิ่งกว่าที่เจ้าจะได้ทรัพย์สินของแผ่นดินโลก”¹

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ขอให้บ้านเราเปี่ยมด้วยความรัก ความเชื่อเพื่อ และด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า จงรักครอบครัวของท่าน ถ้ามีความไม่เห็นพ้องหรือความขัดแย้ง

ในหมู่พวกท่าน ขอให้ท่านแก้ไขเสียแต่เดี๋ยวนี้ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสดังนี้

“จะไม่มีการโต้เถียงในบรรดาพวกเจ้า...

“เพราะตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขาย์วิญญูใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ, ต่อกัน.

“[แต่] ดูเถิด, นี่ไม่ใช่หลักคำสอนของเรา...; แต่ นี่ เป็นหลักคำสอนของเรา, ว่าเรื่องเช่นนั้นจะหมดไป.”²

ในฐานะผู้รับใช้ที่ต่ำต้อยของท่าน ข้าพเจ้านับสนุนถ้อยคำของกษัตริย์เป็นjamin ในการปราศรัยต่อผู้คน เมื่อเขากล่าวว่า

“ข้าพเจ้าไม่ได้สั่งท่านให้... คิดว่าตัวข้าพเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามนุษย์อันเป็นมรรตัย.

“แต่ข้าพเจ้าก็เหมือนตัวท่าน, ต้องอยู่ภายใต้ความอ่อนแอทุกอย่างทางร่างกายและจิตใจ; กระนั้น, ข้าพเจ้าได้รับเลือก ... โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า... และได้รับการดูแลและการปกป้องรักษาโดยเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, ให้รับใช้ท่านด้วย

สุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังซึ่งพระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า.”³

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาสุดหัวใจจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและรับใช้ท่าน

บัดนี้เมื่อเราออกจากการประชุมนี้ ข้าพเจ้าขอพรจากสวรรค์มาสถิตกับท่านแต่ละคน ขอให้ท่านที่อยู่ไกลบ้านกลับบ้านอย่างปลอดภัย ขอให้ท่านได้ร่รองความจริงที่ท่านได้ยิน และขอให้ความจริงเหล่านั้นช่วยให้ท่านเป็นคนดีก่เมื่อสองวันที่แล้วก่อนการประชุมใหญ่

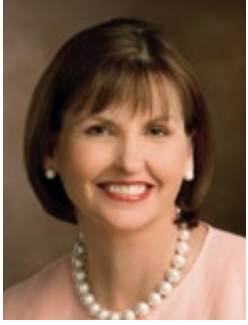
จนกว่าเราจะพบกันอีกหกเดือน ข้าพเจ้าขอพรจากพระเจ้ามาสถิตกับท่าน และเราทุกคน ข้าพเจ้าทูลขอสิ่งนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์—แม้พระเยซูคริสต์ พระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา—เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:38
2. 3 นิโไฟ 11:28-30; เน้นตัวเอน
3. โมไซยาห์ 2:10-11

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

โดย แอน เอ็ม. คิมบี้
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

จงลุกขึ้นและ ฉายส่องออกไป

วิธีสำคัญที่สุดวิธีหนึ่งที่เราสามารถลุกขึ้นและฉายส่องออกไปคือเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างมั่นใจ

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้อยู่ตรงนี้กับท่านทั้งหลาย ทุกเดือนมกราคมดิฉันตั้งตาคอยการประกาศแจ้งหัวข้อสหกิจกรรมของปีใหม่ ดิฉันมักใช้เวลาครุ่นหนึ่งเสมอเพื่อประเมินว่าดิฉันเชี่ยวชาญบทเรียนจากหัวข้อของปีที่ผ่านมา หรือไม่

เราจะทบทวนหัวข้อที่ผ่านมา มาสักครู่ “ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย” “แนวแน่และไม่หวั่นไหว, เต็มไปด้วยงานที่อยู่เสมอ” “จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง” “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด” และหลักแห่งความเชื่อข้อสิบสาม “เราเชื่อในการเป็นคนซื่อสัตย์, แน่วแน่, บริสุทธิ์, มีเมตตา, มีคุณธรรม, และในการทำดีต่อมนุษย์ทั้งปวง”⁵

การศึกษาและมุ่งเน้นพระคัมภีร์ข้อดังกล่าวตลอดปีช่วยให้พระคัมภีร์เหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของใจเรา จิตวิญญาณของเรา และประจักษ์พยานของเรา เราหวังว่าท่านจะยังคงปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้นต่อไปขณะหันมามุ่งเน้นหัวข้อสหกิจกรรมปี 2012 ที่พบในหลักคำสอนและพันธสัญญา

หัวข้อของภาค 115 อธิบายว่า ปีนั้นคือ

ปี 1838 และสถานที่คือฟาร์เวสต์ รัฐมิสซูรี โจเซฟ สมิท “ทราบถึงพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเกี่ยวกับการเสริมสร้างสถานที่นั้นและพระนิเวศน์ของพระเจ้า” ท่านศาสดาพยากรณ์มองโลกในแง่ดีและกล้าหาญ ในข้อ 5 ที่เราพบหัวข้อของปีนี้ พระเจ้ารับสั่งกับท่านว่า “ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าทุกคน: จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป, เพื่อแสงสว่างของเจ้าจะเป็นธงให้ประชาชาติ”

ท่านนึกถึงอะไรเมื่อได้ยินคำว่า ลุกขึ้น โดยส่วนตัวแล้วดิฉันนึกถึงท่าน—เยาวชนผู้สูงส่งของศาสนจักร ดิฉันนึกภาพท่านกำลังลุกขึ้นจากเตียงอย่างขยันขันแข็งทุกเช้าเพื่อเข้าชั้นเรียนเซมินารีเข้าครู่ ดิฉันนึกภาพท่านกำลังลุกขึ้นอย่างซื่อสัตย์หลังจากสวดอ้อนวอนประจำวันเสร็จ ดิฉันนึกถึงท่านกำลังลุกขึ้นอย่างกล้าหาญเพื่อแบ่งปันประจักษ์พยานและปกป้องมาตรฐานของท่าน ดิฉันได้รับแรงบันดาลใจจากคำมั่นสัญญาต่อพระกิตติคุณและแบบอย่างที่ดีของท่าน หลายท่านยอมรับคำเชื่อเชิญให้ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป แสงสว่างของท่านกระตุ้นผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน

วิธีสำคัญที่สุดวิธีหนึ่งที่เราสามารถลุกขึ้นและฉายส่องออกไปคือเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างมั่นใจ เราเรียนรู้พระบัญญัติเหล่านี้ในพระคัมภีร์ จากศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน และในหน้าหนังสือ เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน แต่ละท่านควรมีหนึ่งเล่ม ในเล่มของดิฉัน ดิฉันวงกลมคำว่า สำหรับ และ ท่าน ตามแบบเพื่อนที่เคารพคนหนึ่งสอนดิฉัน การกระทำที่เรียบง่ายนี้เตือนดิฉันว่ามาตรฐานเหล่านี้ไม่เพียงเป็นแนวทางทั่วไปเท่านั้น แต่มีไว้ สำหรับดิฉัน โดยเฉพาะ ดิฉันหวังว่าท่านจะใช้เวลาวงกลมคำเหล่านี้ในหนังสือของท่าน อ่านตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย และรู้สึกถึงพระวิญญาณซึ่งเป็นพยานว่ามาตรฐานมีไว้ สำหรับท่าน เช่นกัน

อาจมีพวกท่านบางคนถูกล่อลวงให้ไม่สนใจใจดีมาตรฐานใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน พวกเธออาจมองดูหนังสือและพูดว่า “คุณคิดคุณแม่ หนังสือไม่ได้พูดถึง *เดิ*ม *ประ*เด็น*ปัจจุบัน*” หรือพวกเธออาจเข้าข้างตนเองว่า “สิ่งที่ฉันทำไม่ได้เลวร้ายอะไร ฉันไม่ได้เหลวไหลอย่าง *ใ*ส*ชื่อเพื่อนหรือคนรู้จัก* สักหน่อย”

ประธานฮาโรลด์ บี. ลีสอนว่า “พระบัญญัติข้อสำคัญที่สุดของพระเจ้าคือพระบัญญัติที่ท่านรักษาได้ยากที่สุดเวลานี้”⁶ กษัตริย์เป็นjaminอธิบายว่า “ข้าพเจ้าบอกท่านไม่ได้ทุกเรื่องที่ท่านจะกระทำบาป; เพราะมีหนทางและวิธีต่างๆ, แม้มากจนข้าพเจ้านับไม่ได้”⁷ ถ้าท่านกำลังพยายามรักษามาตรฐานและพระบัญญัติเหล่านี้ ดิฉันกระตุ้นท่านให้มองหากการสนับสนุนในพระกิตติคุณ อ่านพระคัมภีร์ ใช้เวลากับเว็บไซต์ทางการของศาสนจักร LDS.org เพื่อหาคำตอบให้คำถามของท่าน พูดคุยกับบิดามารดา ผู้นำศาสนจักร และคนที่ส่องแสงเจิดจ้าขณะพวกเขาดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ สวดอ้อนวอน ระบายความในใจต่อพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักท่าน ใช้ของประทานแห่งการกลับใจทุกวัน รับใช้

ผู้อื่น และสำคัญที่สุดคือ ฟังและเชื่อฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ประธานโรมัสต์ เอส. มอนสันกระตุ้นเราด้วยถ้อยคำเหล่านี้ “เพื่อนเยาวชนทั้งหลาย จงเข้มแข็ง ... ท่านรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด และไม่มี การปลอมแปลงใดจะเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ว่าจะดิ่งดูใจเพียงใด... ถ้าคนที่ท่านเรียกว่าเพื่อนขอให้ท่านทำสิ่งที่ท่านรู้ว่าผิด ท่านต้องยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง แม้ต้องยืนเดียวดาย”⁹

พระบิดาบนสวรรค์มีทรงต้องการให้เราหวังพึ่งโลกและ ทำตาม แนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของโลก พระองค์ทรงต้องการให้เราหวังพึ่งพระองค์และทำตามการนำทางที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์ พระองค์ทรงต้องการให้เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและ นำ ผู้อื่นมาสู่พระกิตติคุณโดยซื่อตรงให้สูง

พระคัมภีร์ให้แบบอย่างที่ดีมากมายเพื่อ

อธิบายแนวคิดดังกล่าว ในหนังสือผู้วินิจฉัย ในพันธสัญญาเดิม เราเรียนรู้เกี่ยวกับแซมสัน แซมสันเกิดมาพร้อมศักยภาพยิ่งใหญ่ มารดาเขาได้รับสัญญาว่า “เขาจะเป็นคนเริ่มช่วยกู้คนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟิลิเตีย”⁹ แต่เมื่อแซมสันโตขึ้น เขาหวังพึ่งการล่อลวงของโลกมากกว่าการนำทางของผู้เป็นเจ้า เขาเลือกเพราะสิ่งเหล่านั้น “พอใจ [เขา] มาก”¹⁰ ไม่ใช่เพราะการเลือกนั้นถูกต้อง พระคัมภีร์ใช้วลี “แซมสันก็ลงไป”¹¹ ซ้ำหลายครั้งเมื่อพูดถึงการเดินทาง การกระทำ และการเลือกของแซมสัน แทนที่จะลุกขึ้นและฉายส่องออกไปเพื่อให้มีสัมฤทธิ์ผลในศักยภาพยิ่งใหญ่ของตน แซมสันกลับแพ้โลก สูญเสียพลังที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทาน และตายอย่างอนาถก่อนวัยอันควร

อีกด้านหนึ่ง พระคัมภีร์ให้แบบอย่างของดาเนียล ดาเนียลเกิดมาพร้อมศักยภาพยิ่งใหญ่เช่นกัน ในหนังสือดาเนียลบทที่ 6 เรา

อ่านว่า “ดาเนียลคนนี้ก็มิชื่อเสียงกว่าอภีร์มุนตรีอื่นๆ และอุปราชเพราะวิญญาณเลิศสถิตกับท่าน”¹² เมื่อการทำทนายทางโลกมาถึงดาเนียล ท่านไม่ได้มองลงไปทั่วโลก—ท่านลุกขึ้นมองฟ้าสวรรค์ แทนที่จะทำตามพระราชกฤษฎีกาทางโลกของพระราชารว่า 30 วันนี้ต้องไม่สวดอ้อนวอนถึงใครนอกจากพระราชาร ดาเนียลกลับ “ไปยังเรือนของท่านที่มีหน้าต่างห้องชั้นบนของท่าน เปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเขาลงวันละสามครั้ง อธิษฐานและโมทนาพระคุณต่อพระเจ้าของท่าน ดังที่ท่านได้เคยกระทำมาแต่ก่อน”¹³

ดาเนียลไม่กลัวที่จะลุกขึ้นและฉายส่องออกไปในการทำตามพระบัญญัติของผู้เป็นเจ้า แม้จะอยู่ไม่สะดวกสบายในถ้ำสิงห์ตอนกลางคืนเพราะท่านยืนหยัดเพื่อสิ่งถูกต้อง แต่ท่านได้รับความคุ้มครองและพรสำหรับการเชื่อฟัง เมื่อพระราชารอิฮัสนำดาเนียลออกจากถ้ำสิงห์เข้าวันรุ่งขึ้น จึงมีพระราช

กฤษฎีกาให้ทุกคนยำเกรงพระเจ้าเป็นเจ้าของดาเนียลและทำตามแบบอย่างความซื่อสัตย์ของดาเนียล โดยแท้แล้วดาเนียลแสดงให้เห็นว่าการเป็นธงให้ประชาชาติและไม่ลดหย่อนมาตรฐานของเราขณะเผชิญการล่อลวงทางโลกหมายความว่าอย่างไร

ดิฉันได้รับพรเมื่อได้ฟังแบบอย่างยุคปัจจุบันมากมายของเยาวชนเช่นท่านผู้ไม่กลัวแม้ต้องลุกขึ้นและฉายส่องออกไป และยอมให้แสงสว่างของพวกเขาเป็นธงในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน โจอันนาเป็นสมาชิกศาสนจักรหนึ่งในสามคนที่โรงเรียนมัธยมปลายของเธอและเป็นเยาวชนหญิงคนเดียวในวอร์ด เธอให้คำมั่นกับตนเองและพระเจ้าว่าจะไม่ใช่คำพูดหยาบค้าย เมื่อเธอจับคู่ทำโครงการหนึ่งที่โรงเรียนกับเยาวชนชายที่ไม่ได้ทำคำมั่นสัญญาเดียวกัน เธอไม่ลดหย่อนมาตรฐาน เธอขอให้เขาเคารพและให้เกียรติคุณค่าของเธอ ที่ผ่านมา ด้วยคำเตือนสติมากมายทั้งสุขภาพและรุนแรงบ้าง เพื่อนของเธอสร้างนิสัยใหม่และใช้ภาษาสุภาพขึ้น หลายคนสังเกตเห็นความแตกต่าง รวมทั้งบิดาของเขารู้ขอบคุณโจอันนาสำหรับการเป็นอิทธิพลดีในชีวิตลูกชายเขา¹⁴

ระหว่างทำงานมอบหมายเมื่อเร็วๆ นี้ในฟิลิปปินส์ ดิฉันพบคาเร็น เธอเล่าประสบการณ์สมัยเป็นกุลสตรีขณะศึกษาปริญญาตรีด้านการบริหารโรงแรมและภัตตาคาร ครูต้องการให้นักศึกษาทุกคนเรียนรู้และชิมเครื่องดื่มหลากหลายชนิดที่จะต้องเสิร์ฟในภัตตาคาร เครื่องดื่มบางชนิดมีแอลกอฮอล์ และคาเร็นรู้ว่าเธอชิมมันจะขัดกับพระบัญญัติของพระเจ้า คาเร็นกล้าลุกขึ้นและฉายส่องออกไปแม้ต้องประสบผลร้ายแรง และเธอไม่ตี

คาเร็นอธิบายว่า “ครูของดิฉันเดินมาถามว่าทำไมไม่ดื่ม เขาพูดว่า ‘คุณคาเร็น คุณจะรู้สึกและผ่านวิชาสำคัญนี้ได้อย่างไรถ้าคุณไม่ชิมเลยแม้แต่หยด’ ดิฉันบอกเขาว่าดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และในฐานะสมาชิก เราไม่ดื่มสิ่งที่เป็นอันตรายต่อเรา ไม่ว่าเขาจะคาดหวังอะไรจากดิฉัน แม้นั้นหมายถึงเกรดตก ดิฉันก็เข้าใจ แต่ดิฉันจะไม่ตกเรื่องการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานส่วนตัวของดิฉัน”

หลายสัปดาห์ผ่านไปและไม่มีอะไรต้องพูดถึงวันนั้นอีก ตอนปลายภาค คาเร็นรู้ว่า

เกรดตกเพราะเธอไม่ยอมชิมเครื่องดื่ม เธอลังเลไม่กล้าดูเกรด แต่เมื่อเธอดู เธอพบว่าเธอได้เกรดสูงสุดในชั้น

เธอกล่าวว่า “ดิฉันเรียนรู้ผ่านประสบการณ์นี้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้า... จะประทานพรเราแน่นอนเมื่อเราทำตามพระองค์ ดิฉันรู้เช่นกันว่าถึงแม้เกรดตก ดิฉันก็จะไม่เสียใจในสิ่งที่ทำลงไป ดิฉันรู้ว่าดิฉันจะไม่สอบตกในสายพระเนตรของพระเจ้าเมื่อดิฉันเลือกทำสิ่งที่รู้ว่าถูกต้อง”¹⁵

เยาวชนหญิงที่รักทั้งหลาย ทุกท่านเกิดมาพร้อมศักยภาพยิ่งใหญ่ ท่านเป็นธิดาที่รักของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงรู้จักและรักท่าน พระองค์ทรงเชื่อเชิญท่านให้ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” และทรงสัญญาว่าเมื่อท่านทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงสนับสนุนและประทานพรท่าน ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้ทุกท่านพบความกล้าที่จะยอมรับพระคำรับเชื่อเชิญของพระองค์และรับคำสัญญาของพระ-

องค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45
2. โมไซยาห์ 5:15
3. 1 ทิโมธี 4:12
4. โยชูวา 1:9
5. หลักแห่งความเชื่อ 1:13
6. คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี (2000) หน้า 28
7. โมไซยาห์ 4:29
8. โทมัส เอส. มอนสัน “แบบอย่างของความชอบธรรม” *เลียวไฮมา* พ.ศ. 2008 หน้า 79
9. ผู้วินิจฉัย 13:5
10. ผู้วินิจฉัย 14:3
11. ผู้วินิจฉัย 14:7
12. ดาเนียล 6:3
13. ดาเนียล 6:10
14. คู่ส่วนหนึ่งของเรื่องนี้ได้จาก โจอันนา เอห์ริสแมน “The Thing about Being Mormon,” in Katilin Medlin and others, eds., *Going on 15: Memoirs of Freshmen* (2010), 93–96.
15. จดหมายโต้ตอบส่วนตัวผู้เขียน 2012

โดย แมรี เอ็น. กุก

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

แสวงหาการเรียนรู้: ท่านมีงานต้องทำ

จงเป็นพรแก่บุตรธิดาและครอบครัวในอนาคตของท่านโดยเรียนรู้ให้มาก
เท่าที่จะทำได้เวลานี้

เยาวชนหญิงที่รักทั้งหลาย เรายกแต่ละท่านมาก เราเห็นท่านลุกขึ้นอย่างกล้าหาญและฉายส่องความสว่างในโลกที่การทำทนายมากมายมาพร้อมโอกาสมากมาย นี่อาจทำให้ท่านสงสัยว่า “อนาคตของฉันจะเป็นอย่างไร” ดิฉันรับรองว่าเมื่อท่านเป็นธิดาที่มีคุณธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้า อนาคตของท่านสดใสแน่นอน! ท่านอยู่ในเวลาที่ความจริงของพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟู และความจริงเหล่านี้พบได้ในพระคัมภีร์ของท่าน ท่านได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อครั้งรับบัพติศมา และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนความจริงแก่ท่านและเตรียมท่านให้พร้อมรับการทนายของชีวิต

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมและโอกาสให้ท่านเรียนรู้ขณะอยู่บนแผ่นดินโลก และพระองค์ทรงมีงานให้ท่านทำ เพื่อให้งานดังกล่าวสำเร็จลุล่วง ท่านมีความรับผิดชอบส่วนตัวที่ต้องแสวงหาการเรียนรู้ กุญแจสู่อนาคตของท่าน “รังสีเจิดจ้าของความหวัง” พบได้ในหนังสือ เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เล่มใหม่ภายใต้หัวข้อมาตรฐานของการศึกษาและในคุณค่าของความรู้อีก

“การศึกษา...จะเปิดประตูแห่งโอกาส”¹

เมื่อท่านทำตามพระคำรัสเตือนของพระเจ้าให้ “แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย”² ท่านจะได้ไม่เพียงความรู้จากการศึกษาเท่านั้นแต่ได้ความสว่างเพิ่มขึ้นด้วยขณะเรียนรู้โดยศรัทธา

จงแสวงหาการเรียนรู้โดยหมั่นศึกษาท่านอาจจะไม่สามารถทุ่มเทเวลาเรียนรู้ได้มากเท่าเวลานี้ก็แล้ว ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ แนะนำเยาวชนของศาสนจักรไว้อย่างชาญฉลาดว่า “รูปแบบการศึกษาที่ท่านสร้างในช่วงเรียนหนังสือตามเกณฑ์ส่วนใหญ่จะส่งผลให้ท่านกระหายความรู้ชั่วชีวิต”³ “ท่านต้องศึกษาหาความรู้ให้มากเท่าที่ท่านจะทำได้...เสียสละสิ่งใดก็ตามที่ต้องเสียสละเพื่อให้ตัวท่านมีคุณสมบัติเหมาะสมจะทำงานของโลก [นี้]...ฝึกสมองและมือท่านให้เป็นอิทธิพลดีขณะที่ท่านก้าวหน้าไปกับชีวิต”⁴

ในการพูดเฉพาะกับสตรี ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “บ่อยครั้งเราไม่รู้อนาคตด้วยเหตุนี้เราจึงต้องพร้อมรับความไม่แน่นอน... ข้าพเจ้าขอให้ท่านศึกษาหาความรู้และเรียนรู้ทักษะซึ่งเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานเพื่อท่านจะพร้อมจัดหาให้ครอบครัวหากเกิดสถานการณ์เช่นนั้น”⁵

เยาวชนหญิงทั้งหลาย จงทำตามคำแนะนำของศาสตราจารย์ชาวอิตาลีและได้รับการดลใจเหล่านี้ จงเป็นนักเรียนที่ดี ลุกขึ้นและฉายส่องในโรงเรียนของท่านด้วยความขยันขันแข็ง ความซื่อสัตย์ และความสุจริต ถ้าท่านกำลังหนักใจและท้อแท้กับการแสดงออกในโรงเรียน จงขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ครู และสมาชิกศาสนจักรที่ช่วยได้ อย่าย่อมนแพ้!

จงเขียนสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้ จากนั้น “บอกเป้าหมายการศึกษาของท่านกับครอบครัว มิตรสหาย และผู้นำเพื่อพวกเขาจะสนับสนุนและให้กำลังใจท่านได้”⁶ นี่คือนโยบายของความก้าวหน้าส่วนบุคคล

ด้วยเทคโนโลยี ท่านกำลังเห็นการระเบิดความรู้ ท่านถูกระดมยิงไม่ขาดสายด้วยเสียงวิดีโอและเน็ตเวิร์ค จงเลือกให้ดีและอย่ายอมให้คลื่นยักษ์ของข้อมูลรบกวนหรือชะลอความก้าวหน้าของท่าน จงลุกขึ้น เยาวชนหญิงทั้งหลาย! ท่าน กำหนดเป้าหมายของท่าน ท่าน ตัดสินใจจะให้อะไรเข้ามาในความคิดและจิตใจท่าน

การเรียนรู้สำคัญที่สุดของท่านบางครั้งจะอยู่นอกห้องเรียน จงแวดล้อมตัวท่านด้วยสตรีที่เป็นแบบอย่างผู้สามารถสอนทักษะงานบ้าน งานศิลป์ ดนตรี ประวัติครอบครัว กีฬา การเขียน หรือการพูดแก่ท่านได้ จงทำความรู้จักพวกเธอและขอให้พวกเธอสอนท่าน เมื่อท่านเรียนรู้สิ่งใหม่ จงสอนที่สหกิจกรรมหรือเป็นครูพี่เลี้ยงให้เยาวชนหญิงคนอื่นๆ อันเป็นข้อกำหนดส่วนหนึ่งของกฎระเบียบ

นอกจากมารดาที่ยอดเยี่ยมของดิฉันแล้ว ดิฉันยังมีครูพี่เลี้ยงหลายคนในชีวิตด้วย ดิฉันคุ้นเคยกับขั้นตอนการเป็นครูพี่เลี้ยงครั้งแรกเมื่ออายุเพียงเก้าขวบ ครูปฐมวัยสอนดิฉันปกป้องประโยคที่ว่า “ดิฉันจะนำความสว่างของพระกิตติคุณเข้ามาในบ้าน” เป็นภาพที่ชวนใน

ห้องของดิฉันช่วงดิฉันเป็นวัยรุ่น ครูแนะนำ แก้ว และให้กำลังใจดิฉันเรื่อยมา ดิฉันมีครูที่เลี้ยงอีกหลายคน ช่วงเย็บผ้าที่เก่งมาก สองคนในเวิร์ดสอนดิฉันเย็บผ้า ด้วยคำแนะนำ ความอดทน และกำลังใจของพวกเธอ ดิฉันส่งชุดเข้าประกวดการตัดเย็บเมื่ออายุ 14 ปีและดิฉันได้รับรางวัล! ขั้นตอนเหล่านี้เพิ่มความกระหายใคร่รู้และความเป็นเลิศในด้านอื่นๆ เช่นกัน

การตั้งตวงความรู้เวลานี้จะเกิดประโยชน์มหาศาลเมื่อท่านเป็นมารดา “ระดับการศึกษาของมารดาเมื่อมีอิทธิพลลึกซึ้งต่อการเลือกศึกษาของ [บุตรธิดา]”⁸ การศึกษาของมารดาเป็น “กุญแจหยุดยั้งวัฏจักรความยากจน”⁹ เพราะ สตรีที่มีการศึกษา “มักให้กำเนิดทารกที่สุขภาพดีกว่า มีบุตรธิดาที่สุขภาพดีกว่า มั่นใจ ร่าเริง มีเหตุผลและวิจารณ์ญาณดีกว่า”¹⁰

เราเรียนรู้ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ว่า “มารดารับผิดชอบต่อต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดา”¹¹ การให้การศึกษากับบุตร

ธิดาเป็นส่วนหนึ่งของการเลี้ยงดู และเป็นความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ดังนักรบหนุ่มซึ่ง “ได้รับการสอนจากมารดา”¹² ท่านจะเป็นครูคนสำคัญที่สุดเท่าที่บุตรธิดาของท่านจะเคยมี ดังนั้นจึงเลือกการเรียนรู้ของท่านอย่างรอบคอบ จึงเป็นพรแก่บุตรธิดาและครอบครัวในอนาคตของท่านโดยเรียนรู้ให้มากเท่าที่จะมากได้เวลานี้

จงแสวงหาการเรียนรู้โดยศรัทธา เราเรียนรู้โดยศรัทธาเมื่อเราหมั่นตั้งตวงความรู้ทางวิญญาณผ่านการสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ และการเชื่อฟัง และเมื่อเราแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นพยานถึงความจริงทั้งปวง ถ้าท่านทำส่วนของท่านเพื่อตั้งตวงความรู้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำให้ความคิดของท่านสว่าง เมื่อท่านพยายามดำรงตนมีค่าควร พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทานการนำทาง และเพิ่มความสว่างแก่การเรียนรู้ของท่าน

สมัยเป็นเยาวชนหญิง ดิฉันยิ้มสักที่ยาวเกินตัว รongเท้าบุทที่ใหญ่เกินเท้า และเพื่อน

คนหนึ่งสอนดิฉันเล่นสกี! เราออกไปเล่นในวันฤดูใบไม้ผลิที่สดใส มีแดดจ้า หิมะตกกำลังดี ท้องฟ้าสีคราม และไม่มีเมฆเลย ความกังวลกับเนินลาดชันเปลี่ยนเป็นความสุขใจขณะเรียนรู้ ถึงแม้จะหกล้มบนสกียาวๆ บ้าง แต่ดิฉันก็ลุกขึ้นและพยายามต่อไป ดิฉันรักกีฬานี้เสียแล้ว!

แต่ไม่นานดิฉันก็พบว่าวันเล่นสกีและสภาพอากาศไซ้จะดีแบบนั้นทุกวัน ในวันที่เมฆครึ้ม เราจะสกีในสภาพที่เรียกว่า “แสงระนาบ” แสงระนาบเกิดขึ้นเมื่อเมฆทำให้แสงแดดกระจายกว้าง เวลาออกไปที่หิมะสีขาวท่านจะพบว่าการมองเห็นแนวลึกจะหายไป และท่านจะมองไม่เห็นความชันของเนินลาดหรือทางสูงต่ำบนเนินเขา

เยาวชนหญิงทั้งหลาย ท่านอาจกำลังตั้งตาคอยอนาคตเหมือนดิฉันมองเนินสกีลาดชัน บางครั้งท่านอาจรู้สึกที่ท่านอยู่ในแสงระนาบ มองไม่เห็นสิ่งที่อยู่ข้างหน้า การเรียนรู้โดยศรัทธาจะให้ความเชื่อมั่นและจะช่วยให้ท่านพบทางผ่านช่วงเวลาของความ

ไม่แน่นอน

ในบทที่ 25 ของมัทธิว อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนสอนเราว่าการเตรียมพร้อมทางวิญญาณสำคัญยิ่ง และแต่ละคนต้องเตรียมด้วยตนเอง ท่านคงจำได้ว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิบได้รับเชิญให้ไปเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวในงานเลี้ยงสมรส แต่มีเพียงห้าคนที่นั่นที่เตรียมน้ำมันใส่ตะเกียง

“พวกที่โง่นั้นก็พูดกับพวกที่มีปัญญาว่า ขอแบ่งน้ำมันของท่านให้เราบ้าง ตะเกียงของเราจะดับอยู่แล้ว

“พวกที่มีปัญญาจึงตอบว่า น่ากลัวน้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและเจ้า จงไปหาคนขายซื้อสำหรับตัวเองจะดีกว่า

“เมื่อกำลังไปซื้อน้ำมันเจ้าบ่าวก็มาถึง ผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้ไปกับท่านในการเลี้ยงเนื่องในงานสมรสแล้วประตูก็ปิด”¹³

ท่านอาจคิดว่าหญิงที่มีปัญญาห้าคนเห็นแก่ตัวไม่ยอมแบ่งน้ำมัน แต่นั่นไม่อยู่ในวิสัยที่ทำได้ แต่ละคนต้องเตรียมทางวิญญาณเอง ที่ละหยด และแบ่งให้กันไม่ได้

ถึงเวลาแล้วที่ท่านจะต้องหมั่นเพิ่มพูนความรู้ทางวิญญาณให้ตนเอง ที่ละหยด ผ่าน

การสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ และการเชื่อฟัง ถึงเวลาแล้วที่ท่านจะศึกษาหาความรู้—ที่ละหยด ความคิดและการกระทำที่บริสุทธิ์แต่ละอย่างจะเพิ่มน้ำมันให้ตะเกียงของท่าน ทำให้ท่านมีคุณสมบัติคู่ควรรับการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ครอบงำเบื่องบน

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางท่านตลอดการเดินทางในความเป็นมรตัยนี้ แม้เมื่อท่านรู้สึกว่าคุณอยู่ในแสงระนาบ ไม่มั่นใจกับสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ท่านไม่ต้องกลัว ขณะอยู่บนเส้นทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางท่านในการตัดสินใจและการเรียนรู้ของท่าน

ดิฉันเป็นพยานจากประสบการณ์ส่วนตัวว่าถ้าท่านจะแสวงหาการเรียนรู้ไม่เพียงโดยการศึกษาเท่านั้นแต่โดยศรัทธาด้วย ท่าน จะได้รับการนำทางในสิ่งที่ “พระเจ้า...จะทรงต้องการให้ท่านทำและสิ่งที่ท่านจะต้องรู้”¹⁴

ดิฉันได้รับปีติพรเมื่อเป็นเยาวชนหญิงและได้รับคำแนะนำให้เตรียมตัวด้วยการตั้งใจศึกษาและเรียนรู้คุณธรรมเหล่านั้นแต่เนิ่นๆ ในชีวิตซึ่งนำไปสู่การทำงานบ้านและการเลี้ยงดูครอบครัว ดิฉันต้องการพรของครอบครัว แต่พรนั้นไม่มาถึงจนดิฉันอายุ 37 ปี เมื่อดิฉันแต่งงานในท้ายที่สุด สามิดิฉันเป็นพอมาย ด้วยเหตุนี้วันที่เราได้รับการนิกในพระวิหาร ดิฉันจึงได้รับพรอย่างจับพลัดให้มิไม่เพียงสามีมเท่านั้นและมีลูกสี่คนด้วย

นานก่อนหน้านั้น มีหลายวันที่ดิฉันรู้สึกเหมือนกำลังเล่นสกีในแสงระนาบ พลังถามว่า “อนาคตของฉันจะเป็นอย่างไร” ดิฉันพยายามทำตามคำตักเตือนในปีติพร ดิฉันหมั่นศึกษาจนได้เป็นครูและยังคงศึกษาจนเป็นครูใหญ่โรงเรียนประถม ดิฉันสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดิฉันเชื่อมั่นในคำสัญญาของศาสนพยากรณ์ผู้รับรองกับดิฉันว่าถ้าดิฉัน “ยังคงแน่วแน่และซื่อสัตย์รักษาพันธสัญญา [ของดิฉัน] รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า และรักพระบิดาในสวรรค์และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ [ดิฉัน] จะไม่ได้รับการปฏิเสธพรนิรันดร์ทุกประการที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีให้บุตรธิดาที่ซื่อสัตย์ของพระองค์”¹⁵

ดิฉันรู้ว่าการศึกษาเตรียมดิฉันให้พร้อมรับชีวิตที่ดิฉันมองไม่เห็นเมื่อครั้งเป็นเยาวชนหญิง ดิฉันคิดว่าดิฉันกำลังศึกษาเพื่อสอนนักเรียนและลูกๆ ในอนาคต แต่ดิฉันไม่รู้ว่าจะเจ้าทรงเตรียมดิฉันให้พร้อมสอนภาษาอังกฤษในมองโกเลียในงานเผยแผ่กับสามีและสอนเยาวชนหญิงของศาสนจักรทั่วโลกและสอนหลานๆ ของดิฉันให้รู้คุณค่าของความรู้—พรพิเศษสุดทั้งหมดที่ดิฉันไม่นึกไม่ฝันมาก่อน

ดิฉันเป็นพยานว่าพระบิดาในสวรรค์ทรงรู้จักและรักท่าน พระองค์ทรงวางใจท่านมากและมีงานที่ ท่าน เท่านั้นจะทำได้ ดิฉันต้องการรับรองกับท่านว่าท่าน จะ พร้อมทำงานใหญ่ นั่นถ้าท่านแสวงหาการเรียนรู้โดยการศึกษาศึกษาและโดยศรัทธาด้วย ดิฉันเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. สังกัสตี “Reaching Down to Lift Another,” *Liahona*, ม.ค. 2002, 67; *Ensign*, Nov. 2001, 54
2. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (จูฬสาร 2011) หน้า 9
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:118
4. กอร์ดอน บี. สังกัสตี *Way to Be! Nine Ways to Be Happy and Make Something of Your Life* (2002), 28
5. กอร์ดอน บี. สังกัสตี “Seek Learning,” *New Era*, ก.ย. 2007, 2, 4
6. โธมัส เอส. มอนตัน “หากเจ้าพร้อม เจ้าจะไม่กลัว” *เลียโฮนา* พ.ย. 2004 หน้า 143
7. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน หน้า 9
8. เซอร์ลี เฮนวิกซ์ และซูซาน อาร์. แมคเซ็น “The Influence of a Mother on a Daughter’s College Decision,” *Utah Women and Education Project, Research Snapshots*, no. 3, (ม.ค. 2011):1
9. มาร์จอรี คอร์ทเซ “Mom’s Education Key to Halt Poverty Cycle,” *Deseret News*, ก.ย. 23, 2011, A1.
10. โอลีน วอล์คเกอร์ “More Utah Women Need to Finish College,” *Salt Lake Tribune*, ต.ค. 30, 2011, O4
11. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เลียโฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165
12. แอลมา 56:47
13. มัทธิว 25:8–10
14. เฮนรี่ บี. อายริงก์ “Education for Real Life,” *Ensign*, ต.ค. 2002, 18.
15. เอ็ม. รัสเชลล์ บัลลาร์ด “Preparing for the Future,” *Ensign*, ก.ย. 2011, 27.

โดย อีเลน เอส. ตัลตัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

บัดนี้ถึงเวลาลุกขึ้น และฉายส่อง!

ในฐานะธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ท่านเกิดมาเพื่อนำ

จากหน้าต่างในสำนักงานเยาวชนหญิง ดิฉันเห็นวิวพระวิหารซอลท์เลคแคมป์ จัปตา ทุกวันดิฉันเห็นเทพโมโรไน ยืนอยู่บนยอดพระวิหาร เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกไม่เพียงศรัทธาของท่านเท่านั้นแต่ของเราด้วย ดิฉันรักโมโรไนเพราะในสังคมที่เสื่อมทรามมาก ท่านยังคงบริสุทธิ์และแน่วแน่ ท่านเป็นวีรบุรุษของดิฉัน ดิฉันรู้สึกที่ท่านยืนอยู่บนยอดพระวิหารเวลานี้ ร้องเรียกเราให้มีความกล้าหาญ จดจำว่าเราเป็นใครและทำตัวให้มีค่าควรเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ให้ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” ยืนอยู่เหนือเสียงวุ่นวายของโลก และดังอิสยาห์พยากรณ์ไว้ “มา...ภูเขษของพระเจ้า”²—พระวิหารศักดิ์สิทธิ์

ผู้มารวมกันที่วันนี้คือธิดาที่เลือกสรรของพระเจ้า ไม่มีกลุ่มอิทธิพลใดยื่นหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรมในโลกมากกว่าเยาวชนหญิงและสตรีของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันเห็นความสง่างามของท่านและรู้ถึงอัตลักษณ์และจุดหมายอันสูงส่งของท่าน ท่านโดดเด่นในการดำรงอยู่ก่อนเกิด เชื้อสายของท่านมาพร้อมพันธสัญญาและสัญญาต่างๆ ท่านสืบทอดคุณลักษณะทางวิญญาณของเหล่าบิดาที่ชื่อ-

สตีลย์ อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเคยกล่าวถึงท่านผู้มาชุมนุมกันที่นี้คืนนี้ว่าท่านเป็น “ความหวังอันเจิดจ้า”³ ของอนาคต ดิฉันเห็นด้วย! ในโลกที่ทำทลายมาก แสงสว่างของท่านเจิดจ้า นี่คือ “ยุคสมัยที่ไม่อาจลืมเลือน”⁴ นี่คือนยุคสมัย ของท่าน และ บัดนี้ ถึงเวลาที่เยาวชนหญิงทุกแห่งหนจะ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป, เพื่อแสงสว่างของเจ้าจะเป็นธงให้ประชาชาติ”⁵

“ธง (มาตรฐาน) คือเกณฑ์วัดที่ใช้ตัดสินความถูกต้องหรือความสมบูรณ์แบบ”⁶ เราต้องเป็นมาตรฐานของความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ให้ชาวโลกเห็น! จุลสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ฉบับปรับปรุงใหม่ไม่เพียงบอกมาตรฐานให้ดำเนินตามเท่านั้น แต่สัญญาพรไว้ด้วยถ้าท่านทำตาม ถ้อยคำในจุลสารสำคัญเล่มนี้เป็นมาตรฐานสำหรับโลก และการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้จะทำให้ท่านรู้ว่า จะทำอะไรเพื่อเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นและมีความสุขในโลกที่มีดমনลงทุกที การดำเนินชีวิตตามมาตรฐานในจุลสารเล่มนี้จะช่วยให้ท่านมีคุณสมบัติรับความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในโลกที่ท่านอยู่ ท่านต้องการความเป็นเพื่อน

ดังกล่าวเพื่อทำการตัดสินใจในเรื่องสำคัญซึ่งจะกำหนดอนาคต ความสำเร็จ และความสุขส่วนใหญ่ของท่าน การดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้จะช่วยให้ทุกท่านมีคุณสมบัติเข้าไปในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและรับพรและพลังที่รอท่านอยู่เมื่อท่านทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์⁷

เมื่อเอมีบุตรสาวของเรายังเป็นเด็ก เธอชอบมองตามดิฉันทุกฝีก้าวขณะดิฉันเตรียมไปโบสถ์ หลังจากสังเกตกิจกรรมของดิฉัน เธอจะหิวผม แต่งตัว จากนั้นก็จะขอให้ดิฉันทา “ครีมหน้าใส” “ครีมหน้าใส” ที่เธอหมายถึงคือครีมเข้มข้นที่ดิฉันใช้ทาหน้ารอยย่น ดิฉันทาที่แก้มและริมฝีปากให้เอมีตามที่เราขอ จากนั้นเธอจะยิ้มและพูดว่า “ตอนนี้เราก็ไปได้แล้ว!” สิ่งที่มีไม่ทราบคือเธอ “หน้าใส” อยู่แล้ว ใบหน้าเธอส่องสว่างเพราะเธอบริสุทธิ์ ไร้เดียงสา และดี เธอมีพระวิญญาณอยู่กับเธอ และสิ่งนี้ฉายส่องออกมา

ดิฉันปรารถนาให้เยาวชนที่มาชุมนุมกันคืนนี้รู้และเข้าใจว่าความสวยงามของท่าน—“ความส่องใส” ของท่าน—ไม่ได้อยู่ที่เครื่องสำอาง ครีมเข้มข้น หรือเสื้อผ้าหรือทรงผมแบบล่าสุด แต่อยู่ที่ความบริสุทธิ์ส่วนตัว เมื่อท่านดำเนินชีวิตตามมาตรฐานและมีคุณสมบัติคู่ควรกับความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะมีอิทธิพลแรงกล้าในโลก แบบอย่างแม่แสงสว่างในดวงตาท่านจะส่งผลให้ผู้อื่นเห็น “ความส่องใส” ของท่าน และพวกเขาจะอยากเป็นเหมือนท่าน ท่านได้แสงสว่างนี้มาจากไหน พระเจ้าคือความสว่าง “และพระวิญญาณทรงให้ความสว่างมนุษย์ทุกคนทั่วโลก, ผู้ที่สดับฟังเสียงของพระวิญญาณ”⁸ แสงสวรรค์เข้ามาในดวงตาและสีหน้าของท่านเมื่อท่านใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ นั่นคือวิธีที่เราจะมี “หน้าใส”! นอกจากนี้ เท่าที่ทุกท่านเห็น “ครีมหน้าใส” ไม่

ได้ผลกับรอยยิ้มของดิฉันเลย!

คำร้องขอให้ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” เป็นคำร้องขอถึงทุกท่านให้นำชาวโลกในอุดมการณ์อันเกรียงไกร—ยกมาตราบฐาน—และนำคนรุ่นนี้ในคุณธรรม ความบริสุทธิ์ และความมีค่าควรเข้าพระวิหาร ถ้าท่านปรารถนาจะสร้างความแตกต่างในโลก ท่านต้องต่างจากโลก ดิฉันกล่าวซ้ำถ้อยคำของประธาน โจเซฟ เอฟ. สมิธผู้กล่าวแก่สตรีสมัยนี้ว่า “ไม่ใช่เป็นองค์การที่ถูกรำโดย [เยาวชนหญิง] ของโลก แต่เป็นองค์การที่ท่านจะนำ... [เยาวชนหญิง] ของโลก ในทุกเรื่อง... ทำให้ลูกหลานมนุษย์บริสุทธิ์”⁹ ถ้อยคำเหล่านี้เป็นจริงในทุกวันนี้ ในฐานะธิดาของพระเจ้า เป็นเจ้า ท่านเกิดมาเพื่อนำ

ในโลกที่เราอยู่ ความสามารถในการนำเรียกร่องการนำทางและความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้จะบอก “สิ่งทั้งปวงที่ท่านควรทำ”¹⁰ เมื่อท่านยอมรับและฟังพาดำเนินทางและการกระตุ้นเตือนของพระองค์ เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สถิตในวิหารที่ไม่สะอาด เราแต่ละคนจึงต้องสำรวจจิตสำนึกและใจของเรา เราทุกคนต้องเปลี่ยนแปลงอย่าง—กลับใจ ดังบิดาของกษัตริย์ลาโมไนกล่าวในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “ข้าพระองค์จะทิ้งบาป ทั้งหมด ของข้าพระองค์ เพื่อรู้จักพระองค์”¹¹ เรา ท่านและดิฉัน ยินดีทำเช่นเดียวกันหรือไม่

เยาวชนกลุ่มหนึ่งในควีนครีก แอริโซนา ตั้งใจว่าจะ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” และนำเยาวชนในชุมชนดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน ในเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน พวกเขาแต่ละคนเขียนบางอย่างในบันทึกส่วนตัวที่พวกเขา รู้สึกว่ากำลังดึงดูดพวกเขาหรือบางอย่างที่พวกเขาต้องการเปลี่ยนแปลงในชีวิต และจากนั้นก็ชุดหลุมๆ หนึ่ง พวกเขาพากันพร้อมหน้า ชักบันทึกร้านั้นทิ้งลงไปในหลุม เจกเช่นผู้คนของแอมันในพระคัมภีร์มอรมอน ผิงอาวุธสงครามของพวกเขา¹² ต่อจากนั้นก็ ผิงกระดาษเหล่านั้น และวันนั้นพวกเขาให้คำมั่นสัญญาว่าจะเปลี่ยน พวกเขากลับใจ พวกเขาตั้งใจจะลุกขึ้น!

ท่านมีบางอย่างในชีวิตที่ต้องเปลี่ยนหรือไม่ ท่านทำเช่นนี้ได้ ท่านกลับใจได้เพราะ

เหตุการณ์เสียสละเพื่อการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระเจ้าช่วยให้รอด พระองค์ทรงทำให้ท่านและดิฉันเปลี่ยนได้ บริสุทธิ์และสะอาดอีกครั้ง และเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าเมื่อเราทำเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงจดจำบาปและความผิดของเราอีก¹³

บางครั้งดูเหมือนการฉายส่องตลอดเวลาไม่อยู่ในวิสัยที่ท่านทำได้ ท่านเผชิญกับการทำทายนามากมายซึ่งอาจบดบังแหล่งความสว่างทั้งหมด ซึ่งคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บางครั้งหนทางยากลำบาก และบางครั้งเหมือนมีหมอกหนาบดบังความสว่าง กรณีเช่นนี้เกิดกับเยาวชนหญิงชื่อฟลอเรนซ์ แซตวิก ฟลอเรนซ์ค้นพบตั้งแต่อายุ 10 ขวบว่าเธอเป็นนักว่ายน้ำที่มีพรสวรรค์ เธอว่ายข้ามช่องแคบอังกฤษด้วยสถิติ 13 ชั่วโมง 20 นาที ฟลอเรนซ์ชอบความท้าทาย และต่อมาเธอพยายามว่ายน้ำระหว่างชายฝั่งแคลิฟอร์เนียกับเกาะคาตาลินา—ประมาณ 21 ไมล์ (34 กิโลเมตร) ในการว่ายน้ำครั้งนี้เธอเหนื่อยมากหลังจากว่ายน้ำไปได้ 15 ชั่วโมง หมอกหนาทำให้เธอมองไม่เห็นชายฝั่ง มารดาเธอนั่งเรือลำหนึ่งตีคู่ไปกับเธอ และฟลอเรนซ์บอกว่ามารดาว่าเธอคิดว่าคงว่ายน้ำไม่ถึงฝั่ง มารดาเธอกับครูฝึกกระตุ้นเธอให้ว่ายน้ำต่อไป แต่ทั้งหมดที่เธอเห็นคือหมอก เธอเล็กลง แต่ทันทีที่ขึ้นเรือ เธอพบว่าเธอเหลืออีกเพียงหนึ่งไมล์ (1.6 ไมล์) ก็จะถึงฝั่งคาตาลินา

ต่อมาเมื่อมีคนสัมภาษณ์และถามเธอว่าทำไมเธอเล็กลงกลางคัน เธอสารภาพว่าไม่ใช่เพราะน้ำเย็นและระยะทาง เธอกล่าวว่า “ดิฉันพ่ายแพ้เพราะหมอก”¹⁴

ต่อมาเธอลองว่ายน้ำอีกครั้ง และคราวนี้หมอกหนาเหมือนเดิม แต่เธอยังคงว่ายน้ำต่อไปจนถึงฝั่ง คราวนี้เมื่อถามว่าอะไรทำให้ต่างจากครั้งก่อน เธอตอบว่าเธอนึกภาพชายฝั่งไว้ในใจตลอดขณะผ่านหมอกหนาและตลอดระยะทางที่ว่าย¹⁵

สำหรับฟลอเรนซ์ แซตวิก ชายฝั่งคือเป้าหมาย สำหรับเราแต่ละคน พระวิหารคือเป้าหมาย เยาวชนหญิงทั้งหลาย จงจับตามองอย่าละสายตาจากเป้าหมายของท่าน อย่าปล่อยให้หมอกหนาของมลพิษทางศีลธรรมและเสียงรบกวนของโลกทำให้ท่านไม่บรรลุเป้าหมาย ไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน ไม่ได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และไม่มีค่าควรเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ จงมีภาพพระวิหาร—พระนิเวศศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—อยู่ในใจและความคิดท่านเสมอ

หลายสัปดาห์ก่อนดิฉันยืนอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมของพระวิหารรีโน เนวาดา แสงที่ลอดเข้ามาในห้องนั้นเจิดจ้าและเจิดจ้ายิ่งขึ้นเพราะโคมระย้าแก้วเจียรระโนสะท้อนแสงออกมาทุกด้านจนกลายเป็นแสงสีรุ้งกระจายทั่วห้อง

ดิฉันตื่นตื่นขณะตระหนักว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเป็น “แสงสว่างและชีวิตของโลก”¹⁶ แสงสว่างของพระองค์นั้นเองที่เราต้องชูและสะท้อนออกมา เรา เป็นแก้วเจียรไนในเล็ๆ ที่สะท้อนแสงของพระองค์ และเพื่อทำเช่นนั้น เราต้องสะอาดและไม่เป็นฝุ่นของโลก ขณะดิฉันยืนอยู่ในพระวิหารวันนั้น ดิฉันได้ยินคำร้องขอของโมโรในอีกครั้งในใจดิฉันให้เรา — เหล่าธิดาของไซอัน “ตื่น, และลุกขึ้นจากภัสมรูลี”¹⁷ “และไม่แตะต้องของชั่ว, หรือสิ่งไม่สะอาด”¹⁸ “ตื่น, และลุกขึ้น... และสวมอาการงดงามของท่าน, ใ้อธิดาของไซอัน... เพื่อพันธสัญญาของพระบิดาในรันดรซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับท่าน, ใ้อีเสื้อสายแห่งอิสราเอล, จะเกิดสัมฤทธิ์ผล”¹⁹

พระพรวิหารที่สัญญาไว้ไม่เพียงขยายมาถึงท่านเท่านั้นแต่ถึงคนทุกยุคทุกสมัยด้วย เมื่อท่านมีพระวิหารเป็นเป้าหมาย อิทธิพลเพื่อความดีของท่านจะอยู่เหนือกาลเวลาและสถานที่งานที่ท่านทำให้คนเหล่านั้นผู้ล่องลပ်ไปก่อนท่านจะเป็นสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์!

การประชุมใหญ่สามัญที่ผ่านมาดิฉันตื่นตื่นขณะฟังเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์เชื้อเชิญทุกท่านให้ทุ่มเททำงานพระวิหารและประวัติครอบครัวของท่านสำหรับคนที่ล่องลပ်โดยปราศจากพรของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์²⁰ ขณะเอ็ลเดอร์เบดนาร์กล่าวคำเชื้อเชิญนี้ถึงท่าน ใจดิฉันลิ่งโลดอยู่ภายใน ในหลักคำสอนและพันธสัญญาเราอ่านเกี่ยวกับ “วิญญาณเลิศเลออื่นๆ ผู้ที่ทรงเก็บไว้รอให้ออกมาในความสมบูรณ์แห่งเวลาเพื่อมีส่วนร่วมในการวางรากฐานของงานยุคสุดท้ายอันสำคัญยิ่ง, รวมทั้งการสร้างพระวิหารทั้งหลายและการประกอบศาสนพิธีในนั้นเพื่อการโค่นตาย”²¹ นี่เป็นยุคสมัยของท่านและงานของท่านเริ่มต้นแล้ว! บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่จะมีค่าควรและได้ไปรับรองพระวิหาร เมื่อท่านทำงานนี้ท่านจะกลายเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอัน²²

เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสันกล่าวถึงท่านว่า “อิทธิพลของเยาวชนหญิงของศาสนจักร เหมือนยักษ์ที่หลับใหล จะตื่น ลุกขึ้น และเป็นแรงใจให้ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก

ประดุจกองทัพเกรียงไกรสนับสนุนความชอบธรรม”²³ เยาวชนหญิงทั้งหลาย จงลุกขึ้นและเข้าประจำที่ของท่านในงานอันรุ่งโรจน์ที่จะหล่อหลอมอนาคตของท่านและอนาคตของโลก บัดนี้ถึงเวลาแล้ว!

“สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา ธงทิวพลิวปลิวไสว ประชาชาติต่างค้นหา ทิวหล้าธงทิวปลิวไป!”²⁴ เยาวชนหญิงทั้งหลาย ท่านคือธงนั้น! จงมีคุณธรรมและบริสุทธิ์ แสวงหาความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผังบาปและการล่องล่เมิดของท่าน จับตามองและอย่าให้หมอกแห่งมลพิษทางศีลธรรมบดบังเป้าหมายของท่าน จงมีค่าควรเข้าพระวิหารตั้งแต่บัดนี้ ทา “ครีมหน้าใส” ของท่าน! ดิฉันเป็นพยานสุดหัวใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระชนม์และพระองค์จะทรงทำให้ชีวิตเราสว่างเมื่อเราใกล้ชิดพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ — พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ดิฉันสวดอ้อนวอนเจกเช่นโมโรในขอให้เรา “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป, เพื่อแสงสว่าง [ของเรา] จะเป็นธงให้ประชาชาติ”²⁵ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5
2. อีสยาห์ 2:3; 2 Nephi 12:3
3. กอร์ดอน บี. ینگคัลลี “จงยืนหยัดและไม่หันไปหา” *การประชุมบรมผู้นำทั่วโลก 10 ม.ค. 2004* หน้า 23
4. ออลิวอร์ ทาวเดอร์ ในโจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:71, หมายเหตุ
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5
6. Ezra Taft Benson, “Strengthen Thy Stakes,” *Tambuli*, Aug. 1991, 4; *Ensign*, Jan. 1991, 2.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:22
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:46
9. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ* (1998) หน้า 204
10. 2 นีไฟ 32:5
11. แอลมา 22:18; เน้นตัวเอน
12. ดู แอลมา 24:17
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42
14. ดู สเตอร์ลิงก์ คับเบิลยู. ซิลล์ ใน Conference Report, Apr. 1955, 117
15. ดู แรนดี อัลคอม Florence Chadwick and the Fog,” epm.org/resources/2010/Jan/21/florence-chadwick-and-fog. ดู “Florence Chadwick” ใน *Encyclopedia of World Biography*, vol. 19 (2004): 64-66; “Navigation Information” และ “Swim Successes,” Catalina Channel Swimming Federation, swimcatalina.com, accessed Mar. 27, 2012 มีเรื่องราวเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ฟลอเรนซ์ แชนด์วิก
16. 3 นีไฟ 9:18
17. โมโรไน 10:31
18. โมโรไน 10:30
19. โมโรไน 10:31
20. ดู เดวิด เอ. เบคนาร์ “ใจของลูกหลานจะหันไป” *เลียโฮนา พ.ศ. 2011* หน้า 29-33
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:53-54
22. ดู โอบาดีห์ 1:21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 103:9; และ *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007) หน้า 505
23. Russell M. Nelson, “Daughters of Zion,” *New Era Young Women Special Issue*, YW Nov. 1985, 9
24. “สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา” *เพลงสวด บทเพลงที่ 4*
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5

โดย ประธานโทมัส เอส. มอนสัน

เชื่อ เชื่อฟัง และอดทน

เชื่อว่าการเป็นคนหนักแน่นและซื่อสัตย์ต่อความจริงของพระกิตติคุณ มีความสำคัญสูงสุด ข้าพเจ้าเป็นพยานเช่นนั้น!

เยาวชนหญิงทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติในความรับผิดชอบที่จะปราศรัยกับท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนทูลขอความช่วยเหลือเพื่อให้ข้าพเจ้าคู่ควรกับโอกาสเช่นนี้

ราว 20 ปีก่อนท่านยังไม่ได้เริ่มการเดินทางผ่านชีวิตมรตัย ท่านยังอยู่ในบ้านบนสวรรค์ ที่นั่นท่านอยู่ในหมู่คนที่รักท่านและห่วงใยความผาสุกนิรันดรของท่าน ชีวิตบนแผ่นดินโลกจึงจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของท่าน แน่หนอนว่ามีกรกล่าวลาและแสดงความเชื่อมั่น ท่านได้รับร่างกายและเป็นมรตัยตัดขาดจากที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ แต่การต้อนรับอันน่ายินดีรอคอยท่านบนแผ่นดินโลก ช่วงปีแรกๆ ของท่านมีค่าและพิเศษ ซาตานไม่มีอำนาจล่อลวงท่าน เพราะท่านยังรับผิดชอบไม่ได้ ท่านไร้เดียงสาต่อพระพักตร์พระเจ้า

ไม่นานท่านจึงเข้าสู่ช่วงที่บางคนเรียกว่า “วัยรุ่นตัวแสบ” แต่ข้าพเจ้าชอบเรียกว่า “วัยรุ่นเยียมยอ” มากกว่า นี่เป็นเวลาของโอกาส ฤดูกาลของการเติบโต ช่วงเวลาของการพัฒนา—เห็นได้จากการศึกษาหาความรู้และการแสวงหาความจริง

ไม่มีใครเรียกช่วงวัยรุ่นว่าเป็นช่วงสบาย

ช่วงนี้มักเป็นช่วงปีของความไม่มั่นคง ของความรู้สึกประหนึ่งท่านไม่ดีพอ ของความพยายามหาตำแหน่งทางสังคมในกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ของความพยายามเข้ากับคนอื่นให้ได้ นี่เป็นเวลาที่ท่านกำลังจะพึ่งตนเองมากขึ้น—และอาจปรารถนาอิสรภาพมากกว่าที่พ่อแม่จะยอมให้ในเวลานี้ เป็นช่วงสำคัญที่สุดที่ซาตานจะล่อลวงท่านและจะทำได้ที่สุดความสามารถเพื่อชักจูงท่านออกจากเส้นทางซึ่งจะนำท่านกลับไปบ้านบนสวรรค์ที่ท่านจากมา เส้นทางที่จะกลับไปหาบุคคลที่ท่านรักและพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน

โลกรอบข้างท่านไม่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่ท่านต้องการเพื่อผ่านการเดินทางที่มักมีอันตรายแฝงอยู่ ด้วยเหตุนี้คนมากมายในสังคมปัจจุบันจึงดูเหมือนลื่นหลุดจากทุนของความปลอดภัยล่องลอยไปจากท่าของสันติสุข

การยอมให้เกิดความไม่ชอบธรรม การผิดศีลธรรม สื่อลามก ยาเสพติด พลังกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกัน—ทั้งหมดนี้และอีกมาก—ทำให้หลายคนโคลงเคลงอยู่ในทะเลแห่งบาป หลายคนติดอยู่กับแนวหินโสโครกขรุขระของโอกาสที่สูญสิ้น พรที่สูญเสีย และฝันที่สูญสลาย

มีทางสู่ความปลอดภัยหรือไม่ มีทางหนี จากความพินาศที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ คำตอบ ดังก้องคือ มี! ข้าพเจ้าแนะนำท่านให้มองไป ทางประกาศการของพระเจ้า ข้าพเจ้าเคยพูด เรื่องนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะพูดอีกครั้ง ไม่มีหมอก หนา คินมืดมืด พายุแรงกล้า ลูกเรือสูญหาย จนประกาศการของพระเจ้าไม่สามารถช่วย ไว้ได้ ประกาศการดังกล่าวส่งสัญญาณผ่าน มรสุมชีวิตโดยบอกเราว่า “ทางนี้ไปสู่ความ ปลอดภัย ทางนี้พากลับบ้าน” ประกาศการ ส่งสัญญาณแสงไฟที่เห็นได้ง่ายและไม่ผิดพลาด สัญญาณเหล่านั้นจะนำทางท่านกลับ บ้านบนสวรรค์

ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดกับท่านคือนี่เกี่ยวกับ สัญญาณจำเป็นสามอย่างจากประกาศการ ของพระเจ้าซึ่งจะช่วยท่านกลับไปหาพระบิดา ผู้ทรงรอคอยการกลับบ้านอย่างมีชัยชนะของ ท่านด้วยพระทัยร้อนรน สัญญาณสามอย่าง

ได้แก่ *เชื่อ เชื่อฟัง และ อุดหนุน*

หนึ่ง ข้าพเจ้ากล่าวถึงสัญญาณพื้นฐาน และจำเป็น คือ *เชื่อ* เชื่อว่าท่านเป็นธิดาของ พระบิดาบนสวรรค์ ว่าพระองค์ทรงรักท่าน และท่านอยู่ที่นั่นเพื่อจุดประสงค์อันรุ่งโรจน์— เพื่อรับความรอดนิรันดร์ของท่าน เชื่อว่าการ เป็นคนหนักแน่นและซื่อสัตย์ต่อความจริง ของพระกิตติคุณมีความสำคัญสูงสุด ข้าพ- เจ้าเป็นพยานเช่นนั้น!

เพื่อนเยาวชนทั้งหลาย จงเชื่อในถ้อยคำ ที่ท่านกล่าวทุกสัปดาห์ขณะท่องสาระสำคัญ เยาวชนหญิง ใคร่ครวญความหมายของถ้อย คำเหล่านั้น มีความจริงอยู่ที่นั่น พยายาม ดำเนินชีวิตตามคุณค่าที่นำเสนออยู่เสมอ จงเชื่อตามที่สาระสำคัญกล่าวว่าถ้าท่าน ยอมรับและปฏิบัติตามคุณค่าเหล่านั้น ท่าน จะพร้อมเสริมสร้าง ความเข้มแข็งให้บ้าน และครอบครัว ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์-

สิทธิ์ รับศาสนพิธีแห่งพระวิหาร และมีสิทธิ์ ได้รับพรแห่งความสูงส่งในท้ายที่สุด นี่คือ ความจริงของพระกิตติคุณที่สวยงาม และโดย การทำตาม ท่านจะมีความสุขตลอดชีวิตที่นี่ และหลังจากนี้มากกว่าที่ท่านจะมีถ้าท่านไม่ นำพาความจริง

พวกท่านส่วนใหญ่ได้รับการสอนความ จริงของพระกิตติคุณตั้งแต่ท่านเป็นเด็กหัด เดิน ท่านได้รับการสอนจากบิดามารดาที่รัก ท่านและครูที่ห่วงใยท่าน ความจริงที่คนเหล่านั้ นแบ่งปันช่วย给您เกิดประกายปัญญา ท่านเชื่อสิ่งที่ท่านได้รับการสอน แม้ประกาย ญานนั้นจะยังคงสามารถรับอาหารทางวิญญานและเติบโตขณะท่านศึกษา ขณะท่าน สวดอ่อนน้อนขอการนำทาง และขณะท่าน เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรทุกสัปดาห์ แต่การทำให้ประกายปัญญาดำรงอยู่ขึ้นอยู่ กับท่าน ชาตานจะพยายามสุดกำลังเพื่อ

ทำลายประจักษ์พยานนั้น ตลอดชีวิตท่าน ท่านจะต้องบำรุงเลี้ยง แจกเงินเปลวไฟที่ลุกโชติช่วง ประจักษ์พยานของท่าน—ถ้าไม่ให้อาหารอย่างต่อเนื่อง—จะเลื่อนหายไปเป็นถ่านที่ค่อยๆ มอดจนดับสนิท ท่านต้องไม่ปล่อยให้เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น

นอกจากเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์และกิจกรรมในคืนวันธรรมดาของท่านแล้ว เมื่อท่านมีโอกาสเข้าชั้นเรียนเซมินารี ไม่ว่าจะในชั้นเรียนเช้าตรู่หรือช่วงพัก จงใช้โอกาสนั้นให้เป็นประโยชน์ หลายท่านกำลังเรียนเซมินารีตอนนี้ เนื่องด้วยบางอย่างในชีวิต ส่วนมากสิ่งที่คุณได้จากประสบการณ์เซมินารีจะขึ้นอยู่กับเจตคติและความยินดีรับการสอนของท่าน ขอให้เจตคติของท่านเป็นเรื่องของความอ่อนน้อมถ่อมตนและความปรารถนาจะเรียนรู้ ข้าพเจ้าซาบซึ้งยิ่งกับโอกาสที่มีสมัยเป็นวัยรุ่นเมื่อได้เรียนเซมินารีเช้าตรู่ เพราะนั่นมีบทบาทสำคัญยิ่งในพัฒนาการและการพัฒนาประจักษ์พยานของข้าพเจ้า เซมินารีเปลี่ยนชีวิตได้

หลายปีก่อนข้าพเจ้าอยู่ในคณะกรรมการบริหารที่มีคนดีหลายคนซึ่งผู้ประสบความสำเร็จอย่างสูงในชีวิต ข้าพเจ้าประทับใจความสุจริตและความภักดีที่เขามีต่อศาสนจักร ข้าพเจ้าทราบมาว่าเขาได้รับประจักษ์พยานและเข้าร่วมศาสนจักรเพราะเซมินารี เมื่อเขาแต่งงาน ภรรยาเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรมาทั้งชีวิต แต่เขาไม่มีศาสนา ตลอดหลายปีและทั้งที่เขาพยายาม เขาก็ไม่ทำสมาธิจะไปโบสถ์กับภรรยาและลูกๆ ต่อมาเขาเริ่มขับรถพาภรรยาและลูกๆ ไปเรียนเซมินารีตอนเช้าตรู่ เขาจะอยู่ในรถขณะลูกสาวเข้าเรียน จากนั้นก็จะขับไปส่งที่โรงเรียน วันหนึ่งฝนตก ลูกสาวคนหนึ่งพูดว่า “เข้ามาสิคะคุณพ่อ นั่งตรงห้องโถงก็ได้” เขายอมรับคำชวน ประตูห้องเรียนเปิดอยู่ และเขาเริ่มฟัง เขาเกิดความซาบซึ้งใจ เวลาที่เหลือของปีการศึกษานั้นเขา

เข้าเรียนเซมินารีกับลูกสาว ซึ่งนำไปสู่การเป็นสมาชิกและความแข็งขันในศาสนจักร ตลอดชีวิตเขา จงให้เซมินารีช่วยสร้างและเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่าน

มีบางเวลาที่ท่านจะเผชิญการทำทนายซึ่งอาจเป็นภัยต่อประจักษ์พยานของท่าน หรือท่านอาจจะเลวใจเรื่องอื่น ข้าพเจ้าขอรับรองท่านจงรักษาประจักษ์พยานให้เข้มแข็ง นี่เป็นความรับผิดชอบของท่าน ของท่านแต่ผู้เดียว ทำให้เปลวประจักษ์พยานลุกโชติช่วง สิ่งนี้เรียกร้องความพยายาม แต่เป็นความพยายามที่ท่านจะไม่มีวันเสียใจ ข้าพเจ้านึกถึงเนื้อเพลงที่จูลี เดอ อชเวโด แองคัสเขียนไว้ เธอเขียนถึงประจักษ์พยานของเธอว่า

ฝ่าลมแห่งการเปลี่ยนแปลง

รายล้อมด้วยเมฆแห่งความเจ็บปวด

ฉันรักษาประจักษ์พยานด้วยชีวิต

ฉันต้องการความอบอุ่น—ฉันต้องการ

แสงสว่าง

แม้พายุจะคำราม

ฉันยืนด้านสายฝนกระหน่ำ

ฉันยังคง

เป็นผู้รักษาเปลวเพลิง!

ขอให้ท่านเชื่อ และจากนั้นขอให้ท่านรักษาเปลวประจักษ์พยานของท่านให้ลุกโชติช่วง ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในชีวิต

ต่อไป เยาวชนหญิงทั้งหลาย ขอให้ท่านเชื่อฟัง เชื่อฟังบิดามารดา เชื่อฟังกฎของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ กฎที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เรา เมื่อเราเชื่อฟัง ชีวิตเราจะเกิดสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ขับขี่บนล้อของ เราจะแบกรับการทำทนายและปัญหาได้ง่ายขึ้น เราจะได้รับพรที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ พระองค์ตรัสไว้ว่า “พระเจ้าทรงเรียกหรือใจและความคิดที่เต็มใจ; และคนเต็มใจและคนเชื่อฟังจะกินสิ่งดีของแผ่นดินแห่งไซอันในวันเวลาสุดท้ายนี้”²

ท่านมีเพียงชีวิตเดียว จงทำให้ชีวิตปลอดภัย

เรื่องเดือดร้อนเท่าที่ท่านจะทำได้ ท่านจะถูกล่อลวง บางครั้งจากคนที่ท่านคิดว่าเป็นเพื่อน

หลายปีก่อนข้าพเจ้าพูดคุยกับผู้ให้คำปรึกษาชั้นยูนาริคนหนึ่ง เธอเล่าประสบการณ์ให้ฟังเกี่ยวกับเยาวชนหญิงคนหนึ่ง ในชั้นเรียนของเธอ เยาวชนหญิงคนนั้นถูกล่อลวงครั้งแล้วครั้งเล่าให้ออกจากเส้นทางแห่งความจริงไปตามทางวทวนของบาป โดยผ่านการชักชวนไม่หยุดหย่อนของเพื่อนบางคนที่ยังเรียน ในที่สุดเธอก็ยอมไปตามทางวทวนนั้น เธอวางแผนบอกพ่อแม่ว่าจะไปคืนกิจกรรมสำหรับเยาวชนหญิง แต่เธอจะอยู่ที่นั่นเพียงเพื่อให้เพื่อนหญิงและคู่เดทของพวกเขามารับเธอ ต่อจากนั้นพวกเขาจะไปงานเลี้ยงที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีพฤติกรรมขัดกับสิ่งที่เยาวชนหญิงคนนั้นรู้ว่าถูกต้อง

ครูสวดอ้อนวอนขอการตัดสินใจในการช่วยเด็กสาวทุกคนโดยเฉพาะเยาวชนหญิงคนนั้น ผู้ดูเหมือนไม่แน่ใจในคำมั่นสัญญาต่อพระกิตติคุณของเธอ ครูได้รับการตัดสินใจคืนนั้นให้ยกเลิกสิ่งที่เธอวางแผนไว้และพูดกับเด็กสาวทั้งหลายเกี่ยวกับการดำรงอยู่อย่างสะอาดทางศีลธรรม ขณะครูเริ่มแบ่งปันความคิดและความรู้สึก เยาวชนหญิงคนดังกล่าวดูน่าพิการขมขื่นบ่อยครั้งเพื่อเธอจะไม่พลาดการนัดหมายกับเพื่อนๆ ของเธอ แต่การสนทนาดำเนินไป เธอเกิดความซาบซึ้งใจในธรรมถูกปลุกให้ตื่น และปณิธานกลับมาอีกครั้ง เมื่อเพื่อนมา เธอไม่สนใจเสียงแรกรถยนต์ที่เรียกซ้ำหลายครั้ง เธอยังคงอยู่กับครูและเด็กสาวคนอื่นๆ ในชั้นเรียนตลอดค่านั้น การล่อลวงไปสู่ทางวทวนเปลี่ยนเป็นทางที่พระเจ้าเป็นเจ้าของเห็นชอบ ซาตานล้มเหลว เยาวชนหญิงคนนี้อยู่ต่อหลังจากคนอื่นไปแล้วเพื่อขอบคุณครูสำหรับบทเรียนและบอกให้เธอทราบว่าบทเรียนนั้นช่วยเธอหลีกเลี่ยงสิ่งที่อาจส่งผลอันน่าโศกสลด คำสวดอ้อน

มินนี่แอโพลิส มินนี่โซดา สหรัฐอเมริกา

วอนของครูได้รับตอบ

ข้าพเจ้าทราบในเวลาต่อมาว่าเพราะเธอตัดสินใจไม่ไปกับเพื่อนๆ คือนั้น—กับเด็กหนุ่มเด็กสาวคนดังที่โรงเรียน—พวกเขาจึงไม่คบเธอและเป็นเวลาหลายเดือนที่เธอไม่มีเพื่อนที่โรงเรียน พวกเขาจับไม่ได้ที่เธอไม่ยอมทำสิ่งที่พวกเขาทำ นั่นเป็นช่วงที่ยากยิ่งและโดดเดี่ยวสำหรับเธอ แต่เธอยังคงแน่วแน่และสุดท้ายก็ได้เพื่อนที่มีมาตรฐานเดียวกับเธอเวลานี้ หลายปีต่อมา เธอแต่งงานในพระวิหารและมีบุตรธิดาที่น่ารักสี่คน ชีวิตเธออาจต่างไปจากนี้ การตัดสินใจของเรากำหนดจุดหมายของเรา

เยาวชนหญิงที่ล้ำค่า จงทำให้การตัดสินใจทุกเรื่องผ่านการทดสอบนี้ “การตัดสินใจนั้นให้อะไรฉัน การตัดสินใจนั้นมีผลอะไรต่อฉัน” และให้เกณฑ์ความประพฤติของท่านไม่เน้นว่า “คนอื่นจะคิดอย่างไร” แต่เน้นว่า “ฉันจะคิดอย่างไรกับตนเอง” จงให้สุรเสียงสงบแผ่วเบา มีอิทธิพลต่อท่าน ฟังจำไว้ว่าผู้มีสิทธิอำนาจวางมือบนศีรษะท่านเมื่อครั้งรับการยืนยันและกล่าวว่า “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์” จงเปิดใจ แม้เปิดจิตวิญญาณของท่านรับฟังเสียงที่พิเศษนั้นซึ่งเป็นพยานถึงความจริง ดังที่ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์สัญญาว่า “หูของเจ้าจะได้ยินวอนนะ...ว่า นี่เป็นหนทาง

จงเดินในทางนี้”³

แนวโน้มนิยมยุคสมัยของเราคือการทำตามใจตนเอง นิตยสารและรายการโทรทัศน์แสดงภาพดาวรุ่งในจอภาพยนตร์ วีรบุรุษในสนามกีฬา—คนที่เยาวชนมากมายอยากเลียนแบบ—โดยไม่นำพากฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและทำบาปกันอย่างเปิดเผย ซึ่งดูเผินๆ เหมือนไม่มีผลเสีย ท่านอย่าเชื่อ! มีเวลาของการคิดบัญชี—แม้การทำให้บัญชีสมดุล ชินเดอเรลลาทุกคนมีเที่ยงคืน—ถ้าไม่ในชีวิตนี้ก็ในชีวิตหน้า วันพิพากษาจะมาถึงทุกคน ท่านพร้อมหรือไม่ ท่านพอใจกับการกระทำของท่านหรือไม่

ถ้าใครก้าวพลาดระหว่างเดินทาง ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่ามีทางกลับ กระบวนกรนั้นเรียกว่าการกลับใจ พระผู้ช่วยให้รอดสิ้นพระชนม์เพื่อให้ของประทานอันเป็นพรนั้นแก่ท่านและข้าพเจ้า แม้เส้นทางจะลำบาก แต่สัญญาเป็นจริง พระเจ้าตรัสว่า “ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้มก็จะเป็นขาวอย่างหิมะ”⁴ “และจะไม่จดจำบาปของเขาทั้งหลายอีกต่อไป”⁵

เยาวชนหญิงที่รัก ท่านมีของประทานล้ำค่าแห่งสิทธิ์เสรี ข้าพเจ้าขอให้ท่านเลือกเชื่อฟังสุดท้าย ขอให้ท่าน *อดทน* อดทนหมายถึงอะไร ข้าพเจ้าขอบนิยามนี้ *ทนด้วยความกล้าหาญ* ความกล้าหาญอาจจำเป็นต่อการ

เชื่อ บางครั้งจะจำเป็นเมื่อท่านเชื่อฟัง และแน่นอนที่สุดว่าท่านต้องกล้าหาญเมื่อท่านอดทนจนถึงวันที่ท่านจะจากการดำรงอยู่ในชีวิตมรรตัยนี้

ข้าพเจ้าเคยพูดเมื่อหลายปีก่อนกับหลายคนที่ยกข้าพเจ้าว่า “ผมมีปัญหามากมายกังวลหลายเรื่อง ผมหนักใจกับการทำทนายของชีวิต ผมจะทำอย่างไรดี” ข้าพเจ้าให้ข้อเสนอแนะพวกเขาและเวลานี้จะให้ท่านดังนี้ จงแสวงหาการนำทางจากสวรรค์วันละครั้ง อย่ากังวลกับอนาคต จงอยู่กับปัจจุบันเราแต่ละคนแน่วแน่เพียงหนึ่งวันได้—จากนั้นก็อีกหนึ่งวัน และอีกหนึ่งวันหลังจากนั้น—จนกว่าเราได้ดำเนินชีวิตตามการนำทางของพระวิญญาณ ใกล้ชิดพระเจ้าทั้งชีวิตประกอบคุณงามความดีและความชอบธรรมทั้งชีวิต พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “จงดูที่เรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, และเจ้าจะมีชีวิต; เพราะแก่คนที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราจะให้ชีวิตนิรันดร์.”⁶

ด้วยจุดประสงค์นี้เราจึงมาสู่ความเป็นมรรตัย เพื่อนเยาวชนทั้งหลาย ไม่มีสิ่งใดล้ำค่ากว่าเป้าหมายที่ท่านพยายามไปให้ถึง—แม้ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรแห่งพระบิดาของท่าน

ท่านเป็นธิดาที่ล้ำค่า ล้ำค่าของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงส่งท่านมาในวันและเวลานี้ เพราะมีจุดประสงค์ ท่านได้รับการสงวนไว้จนถึงโมงนี้ สิ่งล้ำเลิศและวิเศษสุดเตรียมไว้ให้ท่าน เพียงขอให้ท่านเชื่อ เชื่อฟัง และอดทนเท่านั้น ขอให้สิ่งนี้เป็นพรของท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. Julie de Azevedo Hanks, “Keeper of the Flame,” *Treasure the Truth* (compact disc, 1997).
2. หลีกคำสอนและพันธสัญญา 64:34
3. อิสยาห์ 30:21
4. อิสยาห์ 1:18
5. เชมีย์ 31:34
6. 3 นีไฟ 15:9

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

ให้การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา

ท่านอาจพิจารณาใช้กิจกรรมและคำถามเหล่านี้เพื่อเปิดประเด็นการสนทนาเป็นครอบครัวหรือไว้ไตร่ตรองส่วนตัว

หมายเลขที่ให้ไว้คือหน้าแรกของคำปราศรัย

สำหรับเด็ก

- ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟบอกคำสำคัญสองคำที่ต้องการให้เราจดจำเมื่อรู้สึกถูกล่วงให้ขาดเมตตาคือผู้อื่น (หน้า 70) ท่านจำได้ไหมว่าสองคำนั้นคืออะไร พูดคุยกับบิดามารดาเกี่ยวกับพฤติกรรมบางอย่างที่ท่านแนะนำให้เราหยุดทำ นึกถึงที่ท่านจะเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ได้อย่างไรในวิธีที่ท่านปฏิบัติต่อผู้อื่น
- เอ็ดเดอร์วีสเชลล์ เอ็ม. เนลสันพูดเกี่ยวกับสมรรถภาพอันน่าอัศจรรย์หลายอย่างของร่างกายเรา (หน้า 77) และเอ็ดเดอร์ไวน์ลด์

เอ. ราสแบนด์สอนว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราแม้ร่างกายเราจะไม่สมบูรณ์พร้อม (หน้า 80) การมีร่างกายทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร นึกถึงสิ่งต่างๆ ทุกอย่างที่ทำร่างกายท่านทำได้ เมื่อท่านสวดอ้อนวอนให้นึกถึงคำพูดที่ท่านสามารถกล่าวกับพระบิดาบนสวรรค์เพื่อขอพระทัยพระองค์สำหรับของท่านนี้

สำหรับเยาวชน

- ท่านรู้จักใครหรือไม่ที่ถามคำถามสามข้อซึ่งศาสดาพยากรณ์ระบุในคำปราศรัยของท่านระหว่างการประชุมภาคเช้าวันอาทิตย์ (หน้า 90) “เรามาจากไหน เราอยู่ที่นี้ทำไม เราไปไหนหลังจากชีวิตนี้” อ่าน

คำตอบที่ศาสดาพยากรณ์ให้ไว้ต่อคำถามเหล่านี้และนึกถึงวิธีที่ท่านจะสามารถแบ่งปันความจริงเหล่านั้นกับผู้ที่ยังไม่รู้ความจริง

- บางคนไม่เข้าใจว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อในพระเยซูคริสต์และทำตามพระองค์ อ่านคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์วัลลีน เอช. ไฮคส์เรื่อง “การเสียสละ” และนึกถึงคำถามว่า “ชีวิตแห่งการรับใช้และการเสียสละของเราเป็นการแสดงออกที่เหมาะสมที่สุดถึงคำมั่นสัญญาที่เราจะรับใช้พระอาจารย์และเพื่อนมนุษย์” (หน้า 19) วิธีที่ท่านดำเนินชีวิตบอกถึงประจักษ์พยานที่ท่านมีต่อพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร
- เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. คูคสอนว่า “เมื่อคนหนึ่งฟังท่วงทำนองแห่งศรัทธาไม่ออก เขาย่อมไม่สอดคล้องกับพระวิญญาณ” (หน้า 41) นึกถึงเสียงเครื่องดนตรีเพียงว่าเป็นอย่างไรและอะไรเป็นเหตุให้เครื่องดนตรีเสียงเพียง ท่านทำอะไรได้บ้างเพื่อกันไม่ให้ตนเอง “ฟังท่วงทำนองแห่งศรัทธาไม่ออก”

- ผู้พูดหลายท่านในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ พูดถึงครอบครัวของตน—มีทั้งครอบครัวที่ไม่ได้เป็นสมาชิกทั้งหมด ครอบครัวพ่อแม่ตัวคนเดียว และครอบครัวที่เผชิญความทุกข์นานาชนิด ผู้พูดเหล่านี้เรียนรู้อะไรจากครอบครัวและซาบซึ้งใจเรื่องใดเกี่ยวกับพวกเขา ท่านรักและซาบซึ้งใจเรื่องใดบ้างเกี่ยวกับครอบครัวท่าน ท่านจะส่งเสริมและหนุนใจสมาชิกครอบครัวท่านอย่างไร

สำหรับผู้ใหญ่

- ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์สอนว่า “การค้นพบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการเป็นบิดามารดาคือ เราเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งสำคัญจริงๆ จากบุคลิกของเรามากกว่าที่เราเรียนรู้จากบิดามารดาของเรา” (หน้า 6) หากท่านเป็นบิดามารดา ให้นึกถึงบทเรียนสำคัญบางอย่างที่ท่านได้จากบุคลิกของท่าน หรือหากท่านไม่ใช่บิดามารดา ให้นึกถึงบทเรียนที่ท่านเรียนรู้จากเด็กที่ท่านรู้จัก ท่านอาจเล่าบทเรียนเหล่านั้น—และสภาวะการณ์ที่ท่านเรียนรู้บทเรียนดังกล่าว—ให้คู่ครอง เพื่อน บุตรธิดา หรือคนอื่นๆ ฟัง
- เราสามารถหลุดพ้นจากความชั่วร้ายเมื่อเราหันไปพึ่งคำสอนจากพระคัมภีร์ เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่สอน (หน้า 94) คำสอนจากพระคัมภีร์ช่วยปลดปล่อยท่านอย่างไร และช่วยท่านเลือกสิ่งถูกต้องอย่างไร
- คำปราศรัยหลายเรื่องเน้นถึงพันธสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธสัญญาพระวิหาร นึกถึงคำพูดของเอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ที่ว่า “ขอให้เราพูดกับตนเองในกระจกและถามว่า ‘ฉันอยู่ที่จุดใดในการรักษาพันธสัญญาของฉัน’” (หน้า 34) นึกคำตอบของท่านและอาจจะนึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาให้ดียิ่งขึ้น—และเพื่อเชิญให้ผู้อื่นทำและดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาของพวกเขา

- เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ (หน้า 31) เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น (หน้า 111) และท่านอื่นๆ พูดถึงความเป็นศาสนิกษย์และขั้นตอนการมาสู่พระคริสต์ ขั้นตอนการเป็นศาสนิกษย์ของท่านเป็นอย่างไร ท่านเรียนรู้อะไรบ้างจากคำปราศรัยเหล่านี้และคำปราศรัยอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินต่อไปในการมาสู่พระผู้ช่วยให้รอด
- “พันธกิจพื้นฐานของเรา” เอ็ดเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันสอน “คือสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หรือหลักคำสอนของพระองค์ไปทั่วโลก” (หน้า 86) ทบทวนคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันและเอ็ดเดอร์โดนัลด์ แอล. ฮอลล์-สตรอม (หน้า 13) และพิจารณาว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คืออะไร ท่านมีโอกาสใดบ้างที่จะสอนพระกิตติคุณในบ้าน ในการเรียก และในการคบหาสมาคมของท่าน ■

พระคัมภีร์ในการประชุมใหญ่สามัญ

พูดในการประชุมใหญ่สามัญสอนเราจากพระคัมภีร์ ท่านอาจศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่อ้างอิงบ่อยที่สุดต่อไปนี้

- ยอห์น 13:35
- 2 ทิโมธี 2:11
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10*;
68:25–28*;
88:118; 115:5; 121:37
- โมเสส 1:39*

* ข้อผู้เผยวาทย์พระคัมภีร์ของเซมินารี

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์ที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้คือหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องเล่า
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์	(6) ผู้สอนศาสนาให้ข่าวสารแห่งความหวังแก่บิดามารดาผู้โศกเศร้า (6) บอยด์ เค. แพคเกอร์ได้รับการเลี้ยงดูโดยบิดามารดาผู้ซื่อสัตย์ แม้อบิดาของท่านแข็งขันน้อยในศาสนจักร
เซอร์ริล เอ. เอสพลิน	(10) หลานสาวของเซอร์ริล เอ. เอสพลินสวดอ้อนวอนขอให้น้องชายแบ่งปัน
เอ็ดเดอร์โดนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม	(13) สมัยเด็กโดนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอมฟังประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ในไฮโนลูลูแทเบอร์นาเคิล
เอ็ดเดอร์พอล อี. โคลลิเคอร์	(16) ผู้สอนศาสนาที่ถูกปฏิเสธให้กำลังใจกัน ทำให้ชายคนหนึ่งเกิดความประทับใจ
เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. อดัมส์	(19) ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีเยียมสมาชิกใหม่คนหนึ่งว่าเขาเต็มใจเสียสละมากมายเพื่อพระกิตติคุณอย่างนั้นหรือ (19) น้องชายวัย 16 ปีของผู้สอนศาสนาชาวบราซิลทำงานเพื่อจุนเจือครอบครัว
เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์	(48) บิดาของเดวิด เอ. เบตনার์ถามว่าเหตุใดผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจึงไม่ทำงานสอนประจำบ้าน
อธิการริชาร์ด ซี. เอชลีย์	(52) สมัยเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานสเตค ริชาร์ด ซี. เอชลีย์เรียกสตรีแข็งขันน้อยคนหนึ่งให้เป็นผู้สอนศาสนาสเตค (52) หน่วยกู้ชีพสวดอ้อนวอนให้เหล่านักโทษสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งพวกเขาจะไปช่วยชีวิต
เอเดรียน โอซาว	(55) ปุโรหิตหนุ่มคนหนึ่งแอฟริกาได้กระตุ้นให้ปุโรหิตอีกคนกลับมาโบสถ์ (55) ปุโรหิตหนุ่มหนึ่งในชิลีได้บำบัดศมาเพื่อนของเขา
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน	(66) นาวิกโยธินคนหนึ่งให้พรคู่ที่บาดเจ็บในสงครามโลกครั้งที่ 2 (66) สมัยเป็นอธิการ โรมัส เอส. มอนสันเขียนจดหมายส่วนตัวไปหาทหารประจำการทุกเดือน (90) หลังจากทราบปัญหาสุขภาพ สตรีผู้หนึ่งตัดสินใจเปลี่ยนชีวิต (90) การเสียชีวิตของภรรยาของผู้ไม่เชื่อเปลี่ยนข้อกังขาในใจเขา
เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่	(94) สมาชิกศาสนจักรแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนที่นั่งติดกันบนเครื่องบิน
เอ็ดเดอร์โอ. วินเซนต์ ฮาลีก	(101) บิดามารดาของโอ. วินเซนต์ ฮาลีกอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้ลูกๆ
เอ็ดเดอร์แลร์รี่ วาย. วิลสัน	(103) บุตรสาวของแลร์รี่ วาย. วิลสันรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับการเล่นฟุตบอลในวันอาทิตย์
เอ็ดเดอร์เดวิด เอฟ. อีแวนส์	(106) ชายหนุ่มคนหนึ่งเข้าร่วมศาสนจักรหลังจากเห็นแบบอย่างของเพื่อนๆ และเพื่อนร่วมห้อง
เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(111) ประธานโรมัส เอส. มอนสันเก็บลูกโป่งไว้ถึงสามปีเพื่อคืนให้แก่เด็กผู้รอดชีวิตจากโรคมะเร็ง (111) เด็กสามคนในครอบครัวแซนเดิลส์รอดชีวิตหลังจากแผ่นดินไหวเฮติ
แอน เอ็ม. ดิบบ์	(117) ยาวชนหญิงคนหนึ่งขอให้เพื่อนร่วมชั้นหยุดสวด (117) ยาวชนหญิงคนหนึ่งรักษาพระคำแห่งปัญญาต่างๆ ที่มีแรงกดดัน
อีเลน เอส. ดัลตัน	(123) ฟลอเรนซ์ แซตวิกช่วยนำจนถึงฝั่งต่างๆ ที่มีหมอกหนา
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน	(126) บิดาคคนหนึ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระกิตติคุณหลังจากเข้าชั้นเรียนเซมินารีกับบุตรสาว (126) ยาวชนหญิงคนหนึ่งเอาชนะการล่อลวงเพราะไปร่วมสหกิจกรรม

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

บทเรียนของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ในอาทิത്യที่สี่จะใช้ “คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา” แต่บทเรียนจะเตรียมจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของผู้นำหนึ่งท่านหรือมากกว่านั้น (ดูตารางด้านล่าง) ประธานสวดหรือประธานท้องถิ่นจะเลือกว่าควรนำคำปราศรัยใดมาใช้ หรืออาจมอบหมายความรับผิดชอบนี้แก่อธิการและประธานสาขา ผู้นำควรเน้นคุณค่าของการที่พี่น้องชายฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์จะศึกษาคำปราศรัยเดียวกันในอาทิത്യเดียวกัน

ขอให้ผู้ที่เข้าเรียนบทเรียนในอาทิത്യที่สี่ศึกษาและนำนิตยสารฉบับล่าสุดของการประชุมใหญ่สามัญมาในชั้นเรียน

คำแนะนำสำหรับการเตรียมบทเรียนจากคำปราศรัย

สวดอ้อนวอนให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับท่านขณะศึกษาและสอนคำปราศรัย ท่านอาจอยากเตรียมบทเรียนโดยใช้เนื้อหาอื่น

แต่คำปราศรัยของการประชุมใหญ่เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติ งานมอบหมายของท่านคือช่วยเหลือผู้อื่นให้เรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณตามที่สอนไว้ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของศาสนจักร

ทบทวนคำปราศรัย โดยมองหาหลักการและหลักคำสอนที่ตรงกับความต้องการของสมาชิกชั้นเรียน นอกจากนี้ควรมองหาเรื่องเล่า ข้ออ้างอิงจากพระคัมภีร์ และข้อความจากคำปราศรัยที่จะช่วยท่านสอนความจริงเหล่านี้

เขียนโครงร่างว่าท่านจะสอนหลักการและหลักคำสอนอย่างไร โครงร่างของท่านควรมีคำถามที่จะช่วยสมาชิกชั้นเรียนให้ทำดังนี้

- มองหาหลักการและหลักคำสอนจากคำปราศรัย
- นึกถึงความหมายของสิ่งเหล่านั้น
- แบ่งปันความเข้าใจ แนวคิด ประสบการณ์ และประจักษ์พยาน
- ประยุกต์ใช้หลักการและหลักคำสอนเหล่านี้ในชีวิต ■

เดือนที่สอนบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน
บทเรียนวันอาทิത്യที่สี่

เมษายน 2012—ตุลาคม 2012

คำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนเมษายน 2012*

ตุลาคม 2012—เมษายน 2013

คำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนตุลาคม 2012*

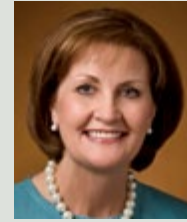
* สำหรับบทเรียนวันอาทิത്യที่สี่ของเดือนเมษายนและตุลาคม อาจใช้คำปราศรัยจากการประชุมใหญ่ครั้งก่อนหรือครั้งล่าสุด คำปราศรัยมีหลายภาษาที่ conference.lds.org

ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ

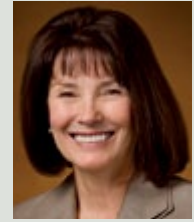
สมาคมสงเคราะห์

แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธาน

ลินดา เอส. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สอง

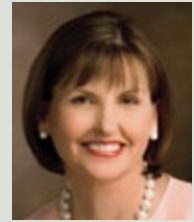
เยาวชนหญิง

แมรี่ เอ็น. คูก
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

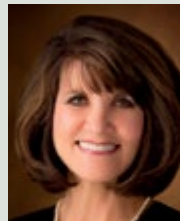

อิลเลน เอส. ดัลตัน
ประธาน

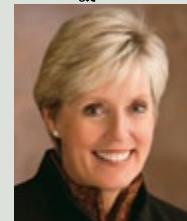

แอน เอ็ม. ดิบป์
ที่ปรึกษาที่สอง

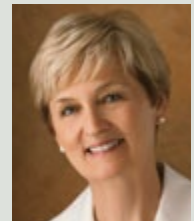
ปฐมวัย

จิน เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรสแมรี่ เอ็ม. วิคฮอม
ประธาน

เชอริล เอ. เอสเทป
ที่ปรึกษาที่สอง

เยาวชนชาย

แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เดวิด แอล. เบค
ประธาน

เอเดรียน โอชาวา
ที่ปรึกษาที่สอง

โรงเรียนวันอาทิത്യ

เดวิด เอ็ม. แมคคอกกิต
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

รัสเซลล์ ที. ออสเตอร์ฟ
ประธาน

แมททิว โอ. ริชาร์ดสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 รวมถึงการเปลี่ยนแปลงผู้นำในสาวกเจ็ดสิบ ฝ่ายอธิการ และสมาคมสงเคราะห์

เราทุกคนไม่สามารถอยู่ใต้หลังคาเดียวกันได้” ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ประธานศาสนจักรกล่าวในภาคเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 2012 “แต่ปัจจุบันเราสามารถมีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่ผ่านความน่าพิศวงของโทรทัศน์ วิทยุ เคเบิล การถ่ายทอดผ่านดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต—แม้กระทั่งอุปกรณ์มือถือ เรามาอยู่รวมกันเป็นหนึ่งเดียว พูดหลายภาษา อาศัยอยู่ในหลายประเทศ แต่เราทุกคนต่างมีศรัทธาเดียวกัน หลักคำสอนเดียวกัน และจุดประสงค์เดียวกัน”

คำกล่าวข้างต้นเป็นความจริงสำหรับผู้เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญภาคต่างๆ กว่า 100,000 คนที่ศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์-เลคซิตี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 31 มีนาคม และ 1 เมษายน—และอีกหลายล้านคนที่รับชมหรือรับฟังผ่านทีวี วิทยุ ดาวเทียม และการถ่ายทอดทางอินเทอร์เน็ต ระหว่างการถ่ายทอดสดและการถ่ายทอดซ้ำ สมาชิกและคนอื่นๆ ทั่วโลกได้รับชมหรือจะได้รับการชมเป็นภาษาต่างๆ 94 ภาษา

ตั้งแต่ก่อนการประชุมใหญ่สามัญจะเริ่มขึ้น สมาชิกจำนวนมากของศาสนจักรได้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เหล่านี้เชื่อมต่อคนอื่นๆ มาเข้าร่วมการประชุมใหญ่ ชุดคำสั่งโปรแกรมตัวใหม่ พาดหัว และภาพกราฟิกข้อมูลที่น่าสนใจในเดือนมีนาคมและมีอยู่หลายภาษาจะนำมาไว้ที่ conference.lds.org สองสามสัปดาห์ก่อนการประชุมใหญ่สามัญแต่ละครั้ง

มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำศาสนจักรหลายท่านในช่วงภาคบ่ายวันเสาร์ ส่วนหนึ่งที่ได้รับปลดคือสมาชิกในฝ่ายอธิการควบคุม

และฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เอ็ลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ได้รับการปลดจากฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ สาวกเจ็ดสิบภาค 37 ท่านได้รับการปลดเช่นกัน ดูข้อมูลทั้งหมดของการสนับสนุนและการปลดในหน้า 27

ผู้ได้รับเรียกให้อยู่ในฝ่ายอธิการควบคุมคือ แกร์รี่ อี. สตีเวนสัน อธิการควบคุม; เจวาลด์ คอสเซ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และติน เอ็ม. เดวิส ที่ปรึกษาที่สอง ผู้ได้รับเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคือ ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธาน; แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และลินดา เอส. รัฟส์ ที่ปรึกษาที่สอง

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด เจ. เมนส์ จากโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกให้รับใช้ในฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

ผู้ได้รับเรียกเป็นสมาชิกโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบคือ เอ็ลเดอร์แลร์รี่ เอ็กโคฮอว์ค เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ซี. เกย์ และเอ็ลเดอร์สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์ ผู้ได้รับเรียกจากโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบมาอยู่โควรัมที่หนึ่งคือ เอ็ลเดอร์แครก เอ. คาร์ดอน และเอ็ลเดอร์สแตนลีย์ จี. เอลลิส

อธิการเอช. เดวิด เบอร์ตันและที่ปรึกษาของท่านรับใช้ด้วยกันในฝ่ายอธิการควบคุมมานานกว่า 16 ปี แม้จะมีอธิการควบคุมที่รับใช้มานานกว่า แต่ไม่มีฝ่ายอธิการควบคุมชุดใดรับใช้ด้วยกันนานเท่านี้มาก่อน

อ่านชีวประวัติของผู้ได้รับเรียกใหม่ตั้งแต่วันที่ 135 ■

ดูคลังข้อความ เสียง และวิดีโอของการประชุมใหญ่สามัญได้หลายภาษาที่ conference.lds.org

ที่การประชุมใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำศาสนจักรหลายท่านในช่วงภาคบ่ายวันเสาร์ ส่วนหนึ่งที่ได้รับเรียกคือสมาชิกในฝ่ายอธิการควบคุมและฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เอ็ลเดอร์ริชาร์ด เจ. เมนส์ได้รับเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ สาวกเจ็ดสิบภาค 40 ท่านได้รับการเรียกเช่นกัน

เอ็ลเดอริชาร์ด เจ. เมนส์
แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

ทุคนทั่วโลกเป็นบุตรธิดาของพระองค์เป็นเจ้า พระองค์ทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์เท่าเทียมกัน” เอ็ลเดอริชาร์ด จอห์น เมนส์ผู้ได้รับเรียกใหม่ให้อยู่ในฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบกล่าว ท่านกล่าวว่านี่เป็นหลักการพระกิตติคุณข้อแรกที่เข้ามาในใจท่านขณะที่ใคร่ครวญการรับใช้ของท่านในประเทศต่างๆ รวมทั้งงานมอบหมายในอูรุกวัย ปารากวัย เม็กซิโก เอกวาดอร์ เปรู และฟิลิปปินส์

“พรนิรันดร์ที่มาจากกรยอมรับแล้วดำเนินชีวิตตามหลักการที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนจะยกบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ขึ้นสู่ความสูงส่งในท้ายที่สุดไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดหรือเผชิญการทำลายอะไรก็ตามในสภาพการทดลองนี้” ท่านเพิ่มเติม

เอ็ลเดอริชาร์ดเกิดเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 1950 ในเมืองเบิร์กลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรของสแตนและเบทที เมนส์ ท่านเริ่มการรับใช้ต่างประเทศในปี ค.ศ. 1969 เมื่อรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาที่ปารากวัยและอูรุกวัยจนถึง ค.ศ. 1971

ท่านพบกับแนนซี เพอร์ริงตันขณะทำงานที่รีสอร์ทแห่งหนึ่งในไอดาโฮ ทั้งสองท่านแต่งงานกันเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1974 ในพระวิหารแมนไท ยูทาห์ มีบุตรสี่คน

เอ็ลเดอริชาร์ดสำเร็จการศึกษาในปีเดียวกันจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์สาขาบริหารธุรกิจและต่อมาได้รับปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิตจาก Thunderbird School of Global Management ท่านประกอบอาชีพเป็นเจ้าของและผู้บริหารสูงสุดของบริษัทที่เกี่ยวข้องชาญในด้านเครื่องจักรกลโรงงาน

เอ็ลเดอริชาร์ดรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่มอนเตรเรย์ เม็กซิโก ตั้งแต่ปี 1989 ถึง ปี 1992 ท่านได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในปี ค.ศ. 1997 นับแต่นั้นเป็นต้นมาท่านรับใช้ในฝ่ายประธานภาคตะวันตกเฉียงเหนือของอเมริกาใต้ ภาคตะวันตกของอเมริกาใต้ และภาคฟิลิปปินส์ ท่านรับใช้ในสภาพบริหารฐานะปุโรหิตของศาสนจักรด้วย ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหารในแผนกผู้สอนศาสนาและผู้อำนวยการบริหารแผนกประวัติครอบครัว

ท่านได้รับเรียกเมื่อวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2012 ให้รับใช้ในฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบต่อจากเอ็ลเดอริชาร์ด สตีเวน อี. สโนว์ผู้ได้รับเรียกเป็นผู้บันทึกและนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ■

เอ็ลเดอริชาร์ด เอ. คาร์ดอน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เอ็ลเดอริชาร์ด อีลเลน คาร์ดอน ผู้ที่เพิ่งได้รับเรียกจากโครัมที่สองเข้าสู่โครัมที่หนึ่งของสาวกเจ็ดสิบ ยอมรับอิทธิพลของพระวิญญาณในเรื่องสิ่งต่างทุกอย่างในชีวิตท่าน

“คุณพ่อคุณแม่ช่วยผมเมื่อยังเด็กให้เริ่มรู้จักสุรเสียงของพระวิญญาณ รู้ว่าผมกำลังรู้สึกอย่างไร” ท่านจำได้ “การสื่อสารจากพระเจ้ามาถึงทุกคนที่พากเพียรแสวงหาและขาดไม่ได้ในงานใหญ่นี้”

หลังจากงานเผยแผ่ในอิตาลี เอ็ลเดอริชาร์ดแต่งงานกับเดโบราห์ หลุยส์ ดานาเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1970 ในพระวิหารเมซา แอริโซนา 13 ปีต่อมา เอ็ลเดอริชาร์ดดอนเป็นประธานคณะเผยแผ่โรมอิตาลี ในช่วงเวลาดังกล่าวทั้งสองท่านมีบุตรเจ็ดคนในแปดคนอายุตั้งแต่เก้าเดือนถึง 11 ขวบ

“เพียงเท่านั้นก็บอกคุณได้มากแล้วเกี่ยวกับซิสเตอร์คาร์ดอน” เอ็ลเดอริชาร์ดดอนกล่าว “ศรัทธา ความรัก ความอดทน และความเมตตาของเธอเป็นพรอันน่าอัศจรรย์สำหรับผม ครอบครัวเรา และทุกคนที่รู้จักเธอ”

ตั้งแต่ ค.ศ. 2006 ถึง 2011 เอ็ลเดอริชาร์ดดอนรับใช้ในฝ่ายประธานภาคแอฟริกาตะวันตก ประสบการณ์ที่ท่านเรียกว่าเป็น “พรอันล้ำเลิศของการได้ทำงานในหมู่คนที่เรารักอย่างสุดซึ้ง”

ตลอดชีวิตท่าน เอ็ลเดอริชาร์ดดอนอุทิศเวลาส่วนใหญ่ทำงานการกุศลกับองค์กรครอบครัวและเยาวชนทั้งในและต่างประเทศ

เอ็ลเดอริชาร์ดดอนเป็นบุตรของวิลฟอร์ด แพทท์และไวเลต อีลเลน คาร์ดอน จากเมืองเมซา รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1948 หลังจากได้รับปริญญาตรีสาขาการบัญชีจากมหาวิทยาลัยรัฐแอริโซนา ท่านประกอบอาชีพอิสระที่ให้ผลประโยชน์หลากหลายด้านธุรกิจ ต่อมาท่านได้รับปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจากโรงเรียนเคนเนดีของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

ก่อนการเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ท่านเคยรับใช้เป็นประธานโครัมเอ็ลเดอริ ผู้สอนศาสนาสเตค ประธานคณะเผยแผ่ อธิการประธานสเตค ครูหลักคำสอนพระกิตติคุณ และครูสถาบัน

“พระเจ้าทรงกำลังรวบรวมบุตรธิดาของพระองค์ทั่วโลก” เอ็ลเดอริชาร์ดดอนกล่าว “ไม่ว่าสภาพการณ์ส่วนตัวเป็นอย่างไร พระคุณของพระเยซูคริสต์เพียงพอสำหรับทุกคนที่มาหาพระองค์” ■

**เอลเดอร์แลร์รี่
เอ็กโค ฮอว์ค**
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

๕ แต่วันนั้นในปี ค.ศ. 1972 เมื่อเอลเดอร์แลร์รี่ เอ็กโค ฮอว์ค ได้ยื่นเอลเดอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) พูดถึงการเห็นชนพื้นเมืองอเมริกันเป็นผู้นำที่มีการศึกษา ท่านจึงอุทิศชีวิตเพื่อ “ยกฐานะผู้คน” ตลอดมา

เอลเดอร์เอ็กโค ฮอว์คเป็นสมาชิกคนหนึ่งของ Pawnee Nation ท่านเกิดที่เมืองโคดี รัฐไวโอมิง สหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1948 เป็นบุตรของเอร์เนสต์และเจน เอ็กโค ฮอว์ค ท่านเติบโตในเมืองฟาร์มิงตัน รัฐนิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา ที่ซึ่งผู้สอนศาสนาแอลดี เอสสอนและให้บัพติศมาท่านกับครอบครัวในปี ค.ศ. 1962

เมื่ออายุ 17 ปีหลังจากดวงตาข้างหนึ่งถูกลูกเบสบอล ท่านสัญญา กับพระเจ้าว่าถ้าท่านไม่เสียการมองเห็น ท่านจะอ่านพระคัมภีร์ มอรมอน ท่านใช้ตาได้อีกครั้งและอ่านพระคัมภีร์ 10 หน้าทุกวันเป็นเวลาเกือบสามเดือน

“นั่นเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณที่ทรงพลังที่สุดเท่าที่ผมเคยมี เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อผมว่าพระคัมภีร์มอรมอน เป็นความจริง” เอลเดอร์เอ็กโค ฮอว์คกล่าว “ประสบการณ์ครั้งนี้ให้พลังผมชีวิตเพื่อช่วยผมปรับปรุง”

ท่านเข้าเรียนมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-โพรโวด้วยทุนฟุตบอล ได้รับปริญญาสาขาพลศึกษาและสัตววิทยา ในปี ค.ศ. 1970 ท่านปลดประจำการอย่างสมเกียรติจากนาวิกโยธินสหรัฐหลังจากรับใช้สองปี ท่านสำเร็จปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยแห่ง ยูทาห์ในปี ค.ศ. 1973

เอลเดอร์เอ็กโค ฮอว์คทำหน้าที่เป็นทนายความ สมาชิกสภานิติบัญญัติ อัยการสูงสุดของรัฐ ศาสตราจารย์วิชากฎหมายของปีวายู และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยฝ่ายกิจการชาวอินเดียนแดง—ตำแหน่งที่ท่านลาออกเพื่อมารับการเรียกสู่โครัมที่หนึ่งแห่ง สาวกเจ็ดสิบ

เอลเดอร์คิมบัลล์ประกอบพิธีแต่งงานให้เอลเดอร์เอ็กโค ฮอว์คกับ เทอริรี่ พรายส์ภรรยาในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1968 เธอยื่นเคียงข้างท่านเมื่อท่านรับใช้เป็นครุ อธิการ สมาชิกสภาสูง และประธานสภาค ทั้งสองท่านมีบุตรหกคน ■

**เอลเดอร์สแตนลีย์
จี. เอลลิส**
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

๖ อีลเดอร์สแตนลีย์ กาเรลด์ เอลลิส รู้ว่าไม่มีใครพิสูจน์การดำรง อยู่ของพระผู้เป็นเจ้าผ่านเครื่องมือวิทยาศาสตร์ได้ แต่ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดท่านเรียนรู้ว่าท่านสามารถพิสูจน์พระผู้เป็นเจ้า โดยทดสอบสัญญาของพระองค์ หลังจากเรียนปีแรกได้ครึ่งปี ท่าน ใช้เงินหมดและได้งานหนึ่งมาช่วยค่าใช้จ่าย ถึงแม้ไม่แน่ใจว่าจะยังมี เงินครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดเมื่อจ่ายส่วนสิบ แต่ท่านตัดสินใจ “พิสูจน์” พระเจ้า (ดู มาลาคีย์ 3:10)

“ผมจ่ายส่วนสิบก่อน และปาฏิหาริย์เกิดขึ้น” เอลเดอร์เอลลิสที่ เพิ่งได้รับเรียกจากโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบมาสู่โครัมที่หนึ่งกล่าว “ผมอยู่ได้จนรับเงินเดือนงวดต่อไป และนั่นเกิดขึ้นทุกสองอาทิตย์ ตลอดเทอมนั้น โดยพิสูจน์พระเจ้า ผมมีประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้น ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่จริงและทรงรักษาสัญญาของพระองค์”

เอลเดอร์เอลลิสเป็นบุตรของสติเฟินและฮาเซล เอลลิส เกิดเมื่อ เดือนมกราคม ค.ศ. 1947 ในเมืองเบอร์ลี รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา เติบโตในไร่และฟาร์มปศุสัตว์ที่นั่น หลังจากเรียนที่ฮาร์วาร์ดหนึ่งปีท่าน รับใช้ในคณะเผยแผ่บราซิลตั้งแต่ ค.ศ. 1966 ถึง ค.ศ. 1968 หลัง กลับจากงานเผยแผ่ท่านแต่งงานกับแคธริน โคลเอฟเฟอร์เมื่อเดือน มิถุนายน ค.ศ. 1969 ในพระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย ท่าน มีบุตรเก้าคน

หลังจากรับปริญญาตรีสาขาการปกครองจากฮาร์วาร์ด ท่านรับ ปริญญานิติศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เอลเดอร์ เอลลิสทำงานด้านการวางแผนภาษีและเป็นผู้บริหารสูงสุดของบริษัท ให้คำปรึกษาด้านการเงิน

ก่อนการเรียกสู่โครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ เอลเดอร์เอลลิสรับ ใช้ในฝ่ายประธานภาคตะวันตกเฉียงใต้ของอเมริกาเหนือ ภาคบราซิล เหนือ ภาคบราซิล และเป็นสมาชิกในคณะกรรมการการเปลี่ยนเขต และผู้นำ ท่านรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่เฮาปาลูเหนือ บราซิล ตั้งแต่ ค.ศ. 1999 ถึง ค.ศ. 2002 ท่านเคยเป็นประธานสภาค ที่ ปริกษาในฝ่ายประธานสภาค สมาชิกสภาสูง ที่ปริกษาในฝ่ายอธิการ ประธานโครัมเอลเดอร์ ประธานเยาวชนชายวอร์ด และประธาน เยาวชนชายสภาคด้วย ■

**เอลเดอร์โรเบิร์ต
ซี. เกย์**
แห่งสภาเจ็ดสิบ

งานมอบหมายต่างๆ ของศาสนจักร เอลเดอร์โรเบิร์ต คริสโตเฟอร์ เกย์มักจะพูดว่าชาวสวรรค์ของพระเยซูคริสต์คือ “พระกิตติคุณแห่งการปลดปล่อย”

“นั่นคือสิ่งที่เราเห็นและประสบมาในชีวิตเรา” เอลเดอร์เกย์กล่าวขณะพูดถึงตัวท่านและลีเนตต์ นีลเซ็น เกย์ภรรยา “เราไม่มีสการพระผู้เป็นเจ้าแห่งการปลดปล่อย ทางวิญญาณ ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ ภาระทั้งหมดของเราถูกยกไป โดยผ่านพระองค์ เราพบพละกำลัง สันติสุข และพระคุณที่ต้องมีเพื่อออกทนต่อการทดลองของชีวิตและกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์”

เอลเดอร์เกย์ชื่นชมยินดีที่สุดจากการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรมที่ท่านกับซิสเตอร์เกย์ดำเนินงานทั้งต่างแดนและใกล้บ้าน ตัวอย่างเช่น ก่อนและหลังจากรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่อัครอภิกษานาตั้งแต่ปี 2004 ถึงปี 2007 ท่านกับซิสเตอร์เกย์ทำงานในหมู่บ้านชาวแอฟริกันและอีกหลายแห่งเพื่อสร้างโรงเรียนและคลินิกแพทย์ตลอดจนช่วยพัฒนาการอ่านออกเขียนได้และโปรแกรมกู้ยืมเงินด่วนจำนวนน้อย องค์กรที่ทั้งสองก่อตั้งกับเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ได้ช่วยยกฐานะคนยากจนหลายล้านคนทั่วโลก

เอลเดอร์เกย์เกิดเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1951 ในเมืองลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรของบิลล์และแมรีเกย์ เพื่อนักเรียนสมัยมัธยมปลายของทั้งสองแนะนำท่านให้รู้จักภรรยาในอนาคตและต่อมาท่านกับภรรยาได้ช่วยเขาเข้ามาในศาสนจักร พวกท่านแต่งงานกันในพระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนียเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1974 และมีบุตรเจ็ดคน

เอลเดอร์เกย์รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์และปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งท่านสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ที่นั่นด้วย

โดยเกี่ยวข้องกับกลุ่มลงทุนในตลาดหุ้นมานานกว่า 25 ปี เอลเดอร์เกย์จึงทำงานระหว่างประเทศเพื่อลงทุนและดำเนินธุรกิจให้เติบโต

เมื่อครั้งรับการเรียกสู่โครัมที่หนึ่งแห่งสภาเจ็ดสิบ ท่านกำลังรับใช้เป็นสภาเจ็ดสิบภาคในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอเมริกาเหนือ นอกจากรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในสเปนตั้งแต่ปี 1971 ถึงปี 1973 แล้วเอลเดอร์เกย์ยังเคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาของอัครอภิกษาสภาสูง หัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิต ครูหลักคำสอนพระกิตติคุณ หัวหน้าเผยแผ่เวอร์ต และประธานเยาวชนชายเวอร์ตด้วย ■

**เอลเดอร์สก็อตต์
ดี. ไวทิงก์**
แห่งสภาเจ็ดสิบ

เอลเดอร์สก็อตต์ ดูเน ไวทิงก์เชื่อว่าโอกาสในชีวิตที่ท่านได้รับใช้พระผู้เป็นเจ้ามีพื้นฐานจากการตัดสินใจประเด็นสำคัญบางประเด็น

เอลเดอร์ไวทิงก์เกิดเมื่อเดือนเมษายน เป็นบุตรของดูเนและเบเวอร์ลีย์ ไวทิงก์ ท่านเติบโตในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ท่านรู้ลึกว่าการตัดสินใจครั้งสำคัญมากครั้งแรกของท่านคือการรับใช้งานเผยแผ่ ตามมาติดๆ ด้วยการตัดสินใจว่าจะรับใช้นานเท่าใด เนื่องจากด้วยสภาวะการณ์ด้านเวลา เอลเดอร์ไวทิงก์จึงต้องเลือกว่าจะรับใช้ 18 เดือนหรือสองปี “การตัดสินใจรับใช้เพิ่มอีกหกเดือนมีผลลึกซึ้งต่อการเตรียมผมให้พร้อมรับใช้ศาสนจักรในเวลาต่อมา” ท่านกล่าว

หลังจากสิ้นสุดการรับใช้ในคณะเผยแผ่โตเกียวเหนือ ญี่ปุ่น ท่านพบกับเจริ โอลสันภรรยาในอนาคตผ่านเพื่อนของคนที่ทั้งสอง การเลือกแต่งงานกับเธอเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญมากอีกครั้ง พวกท่านได้รับการผนึกในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1984

หลังจากเรียนจบปริญญาตรีภาษาญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็ตามเอลเดอร์ไวทิงก์ได้รับปริญญานิติศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตจากโรงเรียนกฎหมายแม็คคอร์จ มหาวิทยาลัยแห่งแบชฟิสิก

การตัดสินใจครั้งสำคัญอีกครั้งของเอลเดอร์ไวทิงก์คือเมื่อท่านยอมรับการเรียกที่เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสภาสิบสองให้ท่านรับใช้เป็นอัครอภิกษ เอลเดอร์บัลลาร์ดถามว่าท่านอยากทำหน้าที่รับผิดชอบของท่านให้สำเร็จหรือไม่ ท่านขานรับอัครสภาแม้จะมีโอกาสทำงานที่ให้ผลตอบแทนมากกว่าและก้าวหน้าแน่นอน แต่เอลเดอร์ไวทิงก์รักษาสัญญาของท่าน

การรับใช้ของท่านช่วยให้ท่านเกิดความปรารถนาแรงกล้าในการ “เข้าไปในบ้านของสมาชิกที่แข็งขันน้อยและช่วยพวกเขาต่อหรือทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า”

ครอบครัวไวทิงก์มีบุตรห้าคน ก่อนการเรียกสู่โครัมที่หนึ่งแห่งสภาเจ็ดสิบ ท่านทำงานให้บริษัทลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในฮาวาย เอลเดอร์ไวทิงก์เคยรับใช้เป็นประธานโครัมเอลเดอร์ อัครอภิกษาสภาสูง ประธานเยาวชนชายสเตค ประธานสเตค และสภาเจ็ดสิบภาค ■

**อธิการแกรีรี่ อี.
สติเวนสัน**
อธิการควบคุม

อธิการแกรีรี่ อีวาน สติเวนสันกล่าวว่าท่านใช้ชีวิตส่วนใหญ่สังเกตงานที่อธิการทั่วโลกจำเป็นต้องทำ ท่านกล่าวว่าบิดาท่านเป็น “อธิการในวัยเยาว์ของผม การรับใช้ของท่านมีผลลึกซึ้งต่อตัวผม”

หลายครั้งที่บิดาของอธิการสติเวนสันชวนท่านไปเยี่ยมหญิงม่ายคนหนึ่งที่อยู่ในวอร์ดของพวกเขามากกว่า 60 คน อธิการสติเวนสันเรียนบทเรียนเรื่องการรับใช้เจกเช่นพระคริสต์และการดูแลคนขัดสนจากบิดาท่าน ท่านกล่าวว่าบทเรียนเหล่านั้นจะช่วยให้ท่านรับใช้ได้ดีในการเรียกเป็นอธิการควบคุมของศาสนจักร

“อธิการของศาสนจักรคือวีรบุรุษตัวจริงของผม” ท่านกล่าว “ทุกๆวันพวกเขามีผลต่อสมาชิกศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กๆเยาวชนชาย และเยาวชนหญิง”

อธิการสติเวนสันเกิดเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1955 เป็นบุตรของอีวาน เอ็น. และเวรา จีน สติเวนสัน ท่านเติบโตในครอบครัวที่มาจากบรรพชนผู้บุกเบิกในแคซวัลเลย์ของยูทาห์

สมัยหนุ่ม ท่านยอมรับการเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ในญี่ปุ่น งานมอบหมายดังกล่าวทำให้อธิการสติเวนสันมีความรักเป็นทวีคูณให้เอเชียและการแบ่งปันพระกิตติคุณซึ่งดำรงอยู่ตลอดมาในชีวิต

หลังกลับจากงานเผยแผ่ ท่านลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยรัฐยูทาห์ ที่นั่นท่านพบ (และหลงรัก) ลีซา จีน ฮิกลีย์ทันที ทั้งสองแต่งงานกันเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1979 ในพระวิหารโอดาโฮฟอลส์โอดาโฮ ครอบครัวสติเวนสันมีบุตรสี่คน

อธิการสติเวนสันสำเร็จการศึกษาปริญญาสาขาบริหารธุรกิจ ต่อมาได้ร่วมก่อตั้งและทำหน้าที่เป็นประธานบริษัทผลิตรายการออกกำลังกาย

ท่านเคยรับใช้ในการเรียกต่างๆ ของศาสนจักร อาทิ ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสเตค อธิการ และประธานคณะเผยแผ่เนโงะ ญูโปน (ค.ศ. 2004–2007) ท่านได้รับเรียกสู่โครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบในปี ค.ศ. 2008 รับใช้เป็นที่ปรึกษาและประธานภาคเอเชียเหนือ ■

**อธิการเจราร์ด
คอสเซ**
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง ในฝ่ายอธิการ
ควบคุม

อตั้งแต่เด็ก อธิการเจราร์ด จอง คอสเซ ผู้ได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง ในฝ่ายอธิการควบคุมเมื่อเร็วๆ นี้พบความสุขในการรับใช้ศาสนจักรเสมอ นั่นเป็นเรื่องดี ท่านกล่าว เพราะในสาขาเล็กๆ ของท่านที่บอร์โด ฝรั่งเศส ต้องการให้ทุกคนช่วยเพื่อให้หน่วยเดินทางต่อไป นอกจากรับใช้ในโครัมฐานะบรูโรหิตแห่งอาโรนตลอดวัยเยาว์ของท่านแล้ว ท่านยังรับใช้เป็นผู้เล่นเปียโนปรัมวัยเมื่ออายุ 12 ปี เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์เมื่ออายุ 14 ปี และเป็นประธานโรงเรียนวันอาทิตย์เมื่ออายุ 16 ปี

“การรับใช้ในศาสนจักรช่วยให้ผมมีประสบการณ์” ท่านกล่าว บิดาท่านซึ่งรับใช้เป็นประธานสาขาและอธิการหลายครั้งเป็นเครื่องมือที่พิเศษยิ่งในการช่วยให้อธิการคอสเซมีโอกาสประสบการณ์เชิงบวก

“สมัยผมเป็นวัยรุ่น ท่านจะให้ผมมีส่วนในการสอนประจำบ้านหรือการเยี่ยมครอบครัวที่ขัดสน” อธิการคอสเซกล่าว “การเฝ้าดูท่านนำจะเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุดในการเตรียมเป็นผู้นำฐานะบรูโรหิต”

ต่อมา อธิการคอสเซรับใช้เป็นพนักงานวอร์ด ประธานโครัมเอิลเดอร์ หัวหน้ากลุ่มมหาบรูโรหิต ที่ปรึกษาอธิการ ที่ปรึกษาประธานสเตค ประธานสเตค สวากเจ็ดสิบภาค และล่าสุดคือเป็นสมาชิกโครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ

อธิการคอสเซเกิดที่เมืองบอร์โด ฝรั่งเศส เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1963 เป็นบุตรของจองและมารี-บลองซ์ คอสเซ ท่านประจำการกองทัพอากาศฝรั่งเศสหนึ่งปีสมัยหนุ่ม ที่นั่นท่านได้รับมอบหมายเป็นตัวแทนนาโต

ท่านสำเร็จการศึกษาปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิตจากอีเอสเอสอีซีในปี 1987 ท่านเริ่มอาชีพให้คำปรึกษาด้านกลยุทธ์โดยใช้เวลาหกปีทำงานในสำนักงานปารีสและลอนดอนของบริษัทให้คำปรึกษา ต่อมาท่านทำงานให้กลุ่มค้าปลีกกลุ่มใหญ่ในยุโรป ก่อนการเรียกสู่โครัมที่หนึ่งของสวากเจ็ดสิบในปี 2008 ท่านทำงานเป็นผู้จัดการใหญ่และสมาชิกในคณะกรรมการตัวแทนจำหน่ายอาหารรายใหญ่ที่สุดของฝรั่งเศส

ท่านกับวาเลรี ลูซีนี บาบิเนแต่งงานกันเมื่อเดือนสิงหาคมปี 1986 ในพระวิหารเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์ มีบุตรห้าคน ■

อธิการบดี เอ็ม. เดวิส
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอภิศการ
ควบคุม

เมื่อประธานศาสนจักรขอให้อธิการบดี เดวิสบอกรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ก่อสร้างพระวิหารในอนาคต เช่น ใช้เวลาเดินทางเท่าใดจากป้ายรถประจำทางใกล้สุด บราเดอร์เดวิสไม่ได้บอกเพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น แต่ท่านรู้ประสบการณ์นี้ด้วยตนเองโดยไปเดินเส้นทางนั้นมาแล้ว

“คุณทำได้อย่างไร” ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีเคยถามท่าน การทุ่มเทและใส่ใจในรายละเอียดคือวิธีที่อธิการบดี มายรอน เดวิส—ผู้ได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอภิศการควบคุมเมื่อเร็วๆ นี้—ดำเนินชีวิต

อธิการบดีเกิดในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1951 เป็นบุตรของอลิเวอร์ ที. และมายรา เดวิส ท่านได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่ความรักและการทำงานเป็นหลักธรรมนำทาง ถ้าท่านต้องการบางสิ่งบางอย่าง ท่านต้องทำงานให้ได้มา เมื่อการรบบร่ำมารดาเพื่อขอของเล่นที่ท่านอยากได้มานานไม่เป็นผล ท่านพิจารณาทางเลือกของท่าน ท่านยังจำความขัดแย้งทางกายและความพึงพอใจอันเป็นผลจากการเซ็นเครื่องตัดหญ้าแบบเก่าเข้าไปตัดหญ้าสูงๆ ของเพื่อนบ้าน

หลังจากรับใช้ในคณะเผยแผ่อุรุกวัย/ปารากวัยตั้งแต่ปี 1970 ถึง 1972 ท่านกลับบ้านมาแต่งงานกับคาร์ลา เจมส์ เพื่อนสมัยเด็กของท่านในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1973 ในพระวิหารซอลท์เลค อธิการบดีได้รับปริญญาตรีสาขาเศรษฐศาสตร์การเกษตรจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เมื่อปี ค.ศ. 1976 และต่อมาได้รับการอบรมการบริหารขั้นสูงที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดและมหาวิทยาลัยนอร์เวสเทิร์น

ตลอดหลายปีมานี้ ท่านกับภรรยาและบุตรห้าคนอยู่มาแล้วหกรัฐเนื่องด้วยอาชีพของท่านวนเวียนอยู่กับอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ ท่านรับใช้ประธานสแตต ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสแตต อยู่ในสภาสูงห้าวาระ ในฝ่ายอภิศการ และในงานมอบหมายต่างๆ ของวอร์ด ท่านรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ซานฮวน เปอร์โตรโกตั้งแต่ปี 1998 ถึง 2001 เมื่อครั้งรับการเรียกครั้งสุดท้ายของท่าน ท่านทำงานเป็นผู้อำนวยการบริหารแผนกโครงการพิเศษของศาสนจักร

บทเรียนบทหนึ่งที่ท่านประทับใจคือ “พระเจ้าทรงรักและทรงนำทางลูกๆ ของพระองค์” ■

ลินดา เค. เบอร์ดัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

สมัยเป็นวัยรุ่น ลินดา จาร์ เบอร์ดันตระหนักขึ้นมาอย่างฉับพลันในช่วงการประชุมครั้งหนึ่งของศาสนจักรที่โครสต์เซิร์ช นิวซีแลนด์ “ดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง” เธอจำได้ “ดิฉันทราบเช่นกันว่าดิฉันรู้มาตลอด” ประจักษ์พยานนั้นจะประดับประดาของเธอเมื่อเธอรับใช้ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ซิสเตอร์เบอร์ดันเกิดในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เป็นบุตรของมาร์จอรี ซี. และมอริส เอ. จาร์ เธออายุ 13 ปีเมื่อครอบครัวออกจากยูทาห์เพื่อให้บิดาเธอไปเป็นประธานดูแลคณะเผยแผ่ในนิวซีแลนด์ได้ ซิสเตอร์เบอร์ดัน—เป็นบุตรคนที่สองในจำนวนบุตรหกคน—เรียนที่เซิร์ชคอลลีเจออฟนิวซีแลนด์และคบกับวัยรุ่นนิวซีแลนด์ที่ขยันที่สุดท้ายทั่วแปซิฟิก เธอไม่เพียงกลับมาซอลท์เลคซิตีพร้อมความรักที่มีต่อวัฒนธรรมชนบทประเพณีหลากหลายเท่านั้นแต่มีความรักเป็นพิเศษต่อพระเจ้าและครอบครัวของเธอด้วย

ซิสเตอร์เบอร์ดันเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์เมื่อเธอพบและแต่งงานกับเครก พี. เบอร์ดันเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1973 ในพระวิหารซอลท์เลค ชายหญิงคู่นี้ตัดสินใจไม่เลื่อนเวลาสร้างครอบครัว ด้วยเหตุนี้บุตรคนแรกในจำนวนหกคนจึงเกิดในปีต่อมา

เธอทำงานกับสามี เธอจึงสามารถอยู่บ้านกับลูกๆ ขณะที่เขาประกอบอาชีพด้านอสังหาริมทรัพย์ ปัญหาการเงินในช่วงแรกสอนสามีภรรยาทั้งคู่ให้มองอนาคตด้วยความมั่นใจ “เพราะเรารู้ว่าเราได้ทำเรื่องยากบางอย่างสำเร็จด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า” เธออธิบาย

ครอบครัวใช้ช่วงเวลาวันหยุดที่เรียบง่ายและมีความสุขในการอยู่ด้วยกัน ซิสเตอร์เบอร์ดันรับใช้ในเยาวชนหญิง ปฐมวัย และโรงเรียนวันอาทิตย์ เป็นคณะกรรมการปฐมวัยและสมาคมสงเคราะห์สามัญ เธอรับใช้กับสามีเมื่อเขาเป็นประธานคณะเผยแผ่ไฮลิตตะวันตก เกาหลีตั้งแต่ปี ค.ศ. 2007 ถึง 2010 ในสนามเผยแผ่ ซิสเตอร์เบอร์ดันตระหนัก—เอกเช่นที่เธอตระหนักมาแล้วเมื่อหลายปีก่อนในนิวซีแลนด์—ว่าความรักอยู่เหนือภาษาและวัฒนธรรม

เธอหวังในงานมอบหมายใหม่ว่าสิ่งที่เธอเรียนรู้จากเพื่อนในเกาหลีจะนำมาใช้ได้อีกครั้ง นั่นคือ “พวกเขาจะรู้สึกถึงความรักของคุณ” ■

แคโรล เอ็ม.
สติเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

แคโรล แมนเชล สติเฟนส์มีความเคารพต่อสิ่งบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์เสมอ ความเคารวะเช่นนั้นเริ่มขึ้นในวัยเด็กขณะที่ครอบครัวได้รับการฝึกในพระวิหารหลังจากมารดาเธอเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ

“ดิฉันไม่เข้าใจทั้งหมดที่เกิดขึ้น” ที่ปรึกษาที่หนึ่งคนใหม่ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว “แต่ดิฉันรู้นั่นเป็นเหตุการณ์พิเศษ ดิฉันโตพอจะจำได้ว่าพระวิหารเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์”

ซิสเตอร์สติเฟนส์เกิดเมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1957 เป็นบุตรของคาร์ล แอล. และฟอเรสต์ แมนเชล เธอเป็นบุตรคนที่สามในจำนวนเก้าคนและเติบโตในออกเดน ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เธอจำแบบอย่างที่บ้านมารดาวางไว้ได้อย่างแม่นยำเกี่ยวกับการรับใช้ การเสียสละ และความหมายของการให้ครอบครัวและศาสนจักรมีความสำคัญสูงสุด

“พระกิตติคุณเป็นทุกอย่างสำหรับพวกท่าน และพวกท่านแสดงแบบอย่างให้เราเห็นว่าการรับใช้เช่นพระคริสต์เป็นอย่างไร” เธอกล่าว “พวกท่านสอนเราว่าการรับใช้หมายถึงอะไร—การรับใช้จริงๆ เป็นอย่างไร”

เมื่อบิดามารดาได้รับใช้ในตำแหน่งต่างๆ พวกท่านจะให้บุตรธิดามีส่วนรับใช้ด้วยกัน ในช่วงเวลาเหล่านั้นเองที่พวกท่านพัฒนามิตรภาพต่อกัน—สิ่งที่เธอกับมาริติน “มาริตี” สติเฟนส์ สามีนเธอพยายามทำกับบุตรธิดาทุกคนของพวกเขา

เธอกับมาริตีพบกันขณะเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยวีเบอร์สเตทในออกเดน ยูทาห์ เธอเรียนด้านการศึกษาก่อนวัยเรียนที่นั่น พวกท่านแต่งงานกันเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1976 ในพระวิหารโลแกน ยูทาห์ ซิสเตอร์สติเฟนส์กล่าวว่าเธอกับสามีเป็น “ทีมคู่หู” ที่ยอดเยี่ยมมาหลายปีขณะที่พวกท่านสนับสนุนกันในงานมอบหมายต่างๆ รวมถึงการเรียกของเธอในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์วอร์ดและสเตค ที่ปรึกษา และครู ประธานเยาวชนหญิงวอร์ด ที่ปรึกษาปฐมวัยวอร์ด ครู และหัวหน้าเนตรนารี ครูเซมินารี และผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ของศาสนจักร

“ในภาวะยุ่งยากทั้งหลาย เราพบปีติและความสุขมากมาย” เธอกล่าว “เราสวมลูกหลานไว้ในการใช้ของเราด้วย เพราะเหตุนี้เราจึงมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นในครอบครัวเมื่อเรารับใช้ด้วยกัน” ■

ลินดา เอส. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

ลินดา เซฟฟีลด์ รีฟส์เรียนรู้ในวัยเยาว์จากมารดาที่เด็ดเดี่ยวผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าเป็นเจ้าในยามยากลำบากและพยายามเพื่อความดีเลิศตามที่บิดาเธอสอน

“ดิฉันมีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งตั้งแต่อายุยังน้อยเนื่องด้วยการทำทายซึ่งช่วยให้ดิฉันมีวุฒิภาวะทางวิญญาณอย่างรวดเร็ว” เธอกล่าว ซิสเตอร์รีฟส์เกิดที่เมืองลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1951 เป็นบุตรของเอลเบิร์ต จอห์นลี่ กับบาร์บารา เวลซ์ เซฟฟีลด์ เธอจำได้ขณะแห่งมองดาวดารดาขบบท้องฟ้าเมื่ออายุ 13 ปีที่ค่ายเยาวชนหญิงพลางกล่าวคำสวดอ้อนวอนเรียบง่ายจากใจว่า “พระบิดา พระองค์อยู่ที่นั่นไหม”

“ดิฉันถูกห้อมล้อมด้วยพระวิญญาณ ความรู้เรื่องพระสิริและการดำรงอยู่จริงของพระองค์ และความรักที่ทรงมีต่อดิฉัน” เธอกล่าว

ซิสเตอร์รีฟส์พบเมลวิน เคมพ์ รีฟส์ในวอร์ดของเธอที่แพซาดีนา ทั้งสองออกเดทขณะเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยิ่งก้หลังจากงานเผยแผ่ของเขา พวกท่านแต่งงานกันเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1973 ในพระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย มีบุตร 13 คน

ท่ามกลางการทดลอง ซิสเตอร์รีฟส์ยึดมั่นประจักษ์พยานของเธอเกี่ยวกับการชดใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากเอมิลี มิเชลล์บุตรสาววัย 17 ปีเสียชีวิตในอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่อปี ค.ศ. 2005

“ความยากลำบากเป็นครูที่ยิ่งใหญ่” เธอกล่าว “ความยากลำบากเสริมสร้างและเตรียมเราให้พร้อมรับใช้ในอนาคต ในอาณาจักรในบ้าน ในชุมชนของเรา และกลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า”

ก่อนการเรียกเข้าสู่ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ซิสเตอร์รีฟส์รับใช้กับสามีขณะเป็นประธานคณะเผยแผ่ริเวอร์ไซด์ แคลิฟอร์เนียตั้งแต่ปี 2008 ถึง 2011 เธอเคยรับใช้เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สเตค ประธานเยาวชนหญิงวอร์ด ผู้นำคณะนักร้องปฐมวัย และครูโรงเรียนวันอาทิตย์

ซิสเตอร์รีฟส์สำเร็จการศึกษาจากปีวายูในปี ค.ศ. 1974 พร้อมปริญญาตรีสาขาการศึกษาพิเศษ เธอหลงใหลหลายด้าน อาทิ ศิลปะ ดนตรี การถ่ายภาพ ประวัติครอบครัว และงานเผยแผ่ศาสนา เธอไม่กลัวเมื่อต้องพูดแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์กับทุกคนที่เธอพบ ■

เพิ่มคลังเสียงและวีดิทัศน์การประชุมใหญ่ ย้อนหลังไปถึงปี 1971

โดย เฮเธอร์ วิทเทล ริกลีย์

ข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักร

ศาสนจักรพยายามช่วยให้สมาชิกเข้าถึงคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกทั้งในอดีตและปัจจุบันได้มากขึ้นโดยเพิ่มคลังเสียงและวีดิทัศน์ในหมวดการประชุมใหญ่สามัญของ LDS.org.

ราวเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2012 คลังออนไลน์เป็นภาษาอังกฤษจะรวมเสียงและวีดิทัศน์การประชุมใหญ่สามัญทุกครั้งตั้งแต่เดือนเมษายน ค.ศ. 1971 จนถึงปัจจุบัน ก่อนหน้านี้มีเฉพาะข้อความการประชุมใหญ่ย้อนหลังไปถึง ค.ศ. 1971 และวีดิทัศน์ภาษาอังกฤษย้อนหลังไปถึง ค.ศ. 2002 เท่านั้น นอกจากนี้ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2012 ศาสนจักรจะจัดทำรูปแบบเสียงและวีดิทัศน์คำปราศรัยการประชุมใหญ่ย้อนหลังไปถึง ค.ศ. 2008 เพิ่มอีก 70 กว่าภาษา

“ถึงแม้สมาชิกศาสนจักรส่วนใหญ่เข้ามาในหมวดการประชุมใหญ่ของ LDS.org เพื่ออ่าน ชม และฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่ครั้งล่าสุด แต่สมาชิกจำนวนมากสนใจจะเข้าไปดูการประชุมใหญ่ที่ผ่านมาด้วย” เอ็ดเดอร์ แพทริก เคียรอนแห่งสวากเจ็ดสิบกล่าว “จุดประสงค์ของการดำเนินงานครั้งนี้คือเพื่อให้ข่าวสารการประชุมใหญ่ไปถึงสมาชิกศาสนจักรทั่วโลกมากขึ้น”

ศาสนจักรกำลังเพิ่มเพลงในคลังการประชุมใหญ่ด้วย ปัจจุบันสมาชิกสามารถฟังคอนเสิร์ตประสานเสียงมอรมอนแทเบอรันาเคิลย้อนหลังไปถึง ค.ศ. 2008 โดยคลิกที่ Show Music ตรงด้านบนสุดของหมวดการประชุมใหญ่ใน LDS.org คลังเพลงใหม่ (GCmusic.lds.org) เนื้อหาบรรยายเรื่องการค้นหาคลังและการประชุมใหญ่ที่มีอยู่มากมาย

แผนที่วางไว้ช่วยให้เข้าถึงเหล่านี้ได้ไม่เพียงผ่าน LDS.org เท่านั้น แต่ผ่านโปรแกรมมือถือของศาสนจักรด้วย เช่น โปรแกรม Gospel Library และสื่ออื่นๆ รวมไปถึง Mormon Channel ใน Roku และ YouTube ■

เพลงจากภาคการประชุมใหญ่ทั้งหมดย้อนหลังไปถึงปี 2008 มีให้ฟังหรือดาวน์โหลดได้จาก GCmusic.lds.org

การประชุมอบรม องค์การช่วย ออนไลน์เป็นภาษา อังกฤษและสเปน

เพื่อช่วยผู้นำเรียนรู้น้ำที่ของตนและแนะนำแหล่งช่วยที่สามารถใช้อบรมผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์การช่วย ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญสื่อองค์การของศาสนจักรจึงได้จัดอบรมผู้นำองค์การช่วยสเตคและวอร์ดเมื่อปลายเดือนมีนาคมที่ผ่านมา (การอบรมผู้นำเยาวชนชายจะจัดในวันที่ 10 พฤษภาคม) ศาสนจักรจัดทำแล้วและจะจัดทำเว็บแคสต์ ทั้งสดและตามคำขอ ให้องค์การช่วยทั้งห้าเป็นภาษาอังกฤษและสเปน ใจความสำคัญของภาคการอบรมทั้งสี่ซึ่งจัดในเดือนมีนาคมมีให้ที่นี้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถรับชมด้วยวิธีอื่น

ปฐมวัย

จุดประสงค์ของปฐมวัยคือเพื่อช่วยเด็กๆ ตามเส้นทางสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส โรสแมรี เอ็ม. วิทคอมประธานปฐมวัยสามัญกล่าวในระหว่างการอบรมองค์การช่วยสำหรับผู้นำปฐมวัยเมื่อวันที่ 28 และ 29 เดือนมีนาคม

“เราต้องการให้ [เด็กปฐมวัย] รู้สึก รัก กระทำ” เธอกล่าว “เราต้องการให้พวกเขามีประสิทธิภาพ ... ประสิทธิภาพหมายถึงคำประกาศ เราต้องไปอีกขั้น การเปลี่ยนใจเลื่อมใสหมายถึงกระทำ เราต้องการให้เด็กเหล่านี้มีและรู้สึกถึงเมล็ดพันธุ์แห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใสในชีวิตพวกเขา”

ซิสเตอร์วิทคอมกับที่ปรึกษาของเธอคือ จิน เอ. สตีเวนส์และเซอร์วิล เอ. เอสพลิน บอกผู้นำปฐมวัยวอร์ดและสเตคว่าพวกเขาสามารถช่วยบิดามารดาหว่านเมล็ดพันธุ์ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเหล่านั้นได้ ซิสเตอร์วิทคอมกล่าวว่ากระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเริ่มตั้งแต่อายุน้อยมาก “ตามหลัก

แล้วต้องเริ่มในบ้าน ที่บิดามารดารักพระเจ้า สุดหัวใจ สุดจิตวิญญาณ และสุดพลังของพวกเขา จากนั้นจึงสอนบุตรธิดาของตน”

เธอกล่าวว่าเด็กๆ จะเข้าใจว่าเปลี่ยนใจ เลื่อมใสหมายถึงอะไร “ก็ต่อเมื่อเราใช้เวลา สอนพวกเขา” เธอเสริมว่า ถ้าบิดามารดา และครูปฐมวัยไม่สอนพวกเขา “โลกจะสอน”

สมาชิกคณะกรรมการปฐมวัยสามัญให้การนำเสนอเช่นกันเกี่ยวกับการใช้เพลงสอนหลักธรรมพระกิตติคุณและแหล่งช่วยสำหรับผู้นำปฐมวัยที่มีอยู่ใน LDS.org

สมาคมสงเคราะห์

“ท่านนางงานใหญ่!” จูลีบี. เบคผู้ได้รับการปลดจากการเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญในการประชุมใหญ่ภาคบ่ายวันเสาร์ บอกผู้นำสมาคมสงเคราะห์ในช่วงการอบรม ผู้นำองค์การช่วยเมื่อวันที่ 27 และ 28 มีนาคม “นี่คืองานของพระเจ้า ... เรามีความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่ง”

ซิสเตอร์เบคพูดหลายหัวข้อ รวมถึงจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ บทบาทสำคัญของสตรีในครอบครัวของพวกเธอ การสอน (โดยเฉพาะพี่น้องสตรีคนใหม่ของศาสนจักร) การทำงานในคณะกรรมการ และหลักธรรมการเป็นผู้นำ

จงยึดมั่นพื้นฐาน ซิสเตอร์เบคกล่าว “นี่เป็นงานที่เรียบง่าย จากนั้นพระเจ้าจะทรงนำแนวคิดต่างๆ มาอยู่ตรงศูนย์กลาง ถ้าเราขบคิดสิ่งที่เราต้องทำ พระองค์จะทรงช่วยให้เราได้รับตั้งแต่การเปิดเผยจนถึงการนำมาปฏิบัติ เราจะได้รับการเปิดเผยตลอดทาง”

ในการสอนทั้งหมดของพวกเธอ ฝ่ายประธานและสมาชิกคณะกรรมการสมาคมสงเคราะห์สามัญเน้นเรื่องการหาคำตอบใน *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร และใน Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*

โรงเรียนวันอาทิตย์

Leadership Training Library ใหม่มใหม่ใน LDS.org คือเรื่องที่น่าเน้นเป็นพิเศษในการประชุมอบรมผู้นำองค์การช่วยโรงเรียนวันอาทิตย์เมื่อวันที่ 28 มีนาคม

มีการฉายคลิปวิดีโอที่คัดสรรมาบางส่วนจากคลังห้องสมุดเพื่อสนับสนุนการอภิปรายที่ริสเชลล์ที. ออสกูธอร์พ ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญสรุปเป็นหัวข้อหลักสี่ข้อในการประชุมคือ

- บทบาทของผู้นำโรงเรียนวันอาทิตย์เวิร์ดหรือสเตค
- วิธีช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจบทบาทของฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ในการปรับปรุงการสอนในทุกองค์การของเวิร์ดและสเตค
- วิธีปรึกษาหารือกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในฝ่ายประธาน
- วิธีนิเทศครูและให้การสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

“ท่านจะพบว่า Leadership Training Library จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดชิ้นหนึ่งที่ท่านต้องใช้ช่วยอบรมสมาชิกในองค์การช่วยอื่นๆ และโรงเรียนวันอาทิตย์ในหน้าที่รับผิดชอบของพวกเขา” เดวิด เอ็ม. แมคคองกีที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

กล่าว “คลังห้องสมุดดังกล่าวจัดทำโดยองค์การช่วยทั้งหมดในศาสนจักร สมาชิกสาวกเจ็ดสิบ [และ] สมาชิกโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสองนี้เป็นโครงการที่ทำมาหลายปี และขยายออกไปหลายทวีป”

ท่านสามารถเข้าถึงห้องสมุดได้ที่ LDS.org โดยคลิกที่ Menu ในหน้าหลักก่อน จากนั้นคลิกตรงลิงก์ Leadership Training Library ในคอลัมน์ Service

เยาวชนหญิง

“มาตรฐานไม่เปลี่ยน แต่โลกเปลี่ยน” อีเลน เอส. ดัลตันประธานเยาวชนหญิงสามัญกล่าวในช่วงการประชุมอบรมองค์การช่วยเยาวชนหญิงเมื่อวันที่ 27 และ 28 มีนาคม เธอกระตุ้นผู้นำให้ “เปลี่ยนโลก” ผ่านการเป็นแบบอย่างที่ดีของการดำเนินชีวิตที่มีคุณธรรม

“การเรียกของท่านไม่ใช่การสู้” เธอกล่าว “ลักษณะท่าทาง การแต่งกาย และรอยยิ้มของท่านจะมีผลต่อเยาวชนหญิงเหล่านี้... เพียงแค่อุบัติกับพวกเธอและสอนพวกเธอให้รู้ปีติของการเป็นสตรีและการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ... เราต้องสุขภาพเรียบร้อย เราต้องพร้อมเสมอ เราต้องสอนโดยแบบอย่างและด้วยความรักอย่างมาก”

ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ แมรี เอ็น. คุกและแอน เอ็ม. ดิบบ์ พูดถึงความสำคัญของ “การให้กุลสตรีนำ” ที่ปรึกษาใช้คำเยาวชนหญิง—ซึ่งฉลองครบรอบ 100 ปีในปีนี้เป็นตัวอย่างของโอกาสให้กุลสตรีนำ แต่กล่าวว่ามีโอกาสให้ผู้นำกระจายความรับผิดชอบอยู่เสมอ โดยให้เยาวชนหญิงมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

ผู้นำเสนอเน้นแหล่งช่วยมากมายเช่นกัน—เว็บไซต์ บทความ วิดีทัศน์ คู่มือ และเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชนฉบับแก้ไขปรับปรุง—ที่มีให้ผู้นำมองหาแนวคิดและความช่วยเหลือ ■

เอื้อเฟื้อโดย Church News

เพิ่มข้อมูลใหม่ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านคุณภาพใน LDS.org

โดย เมลิสซา เมอร์ริลล์

ข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของศาสนจักร

จี บริงค์จากรัฐอินเดียนา สหรัฐอเมริกา เลี้ยงดูบุตรสาวคนหนึ่งและรับใช้เป็นล่ามภาษามืออเมริกันมาหลายปีในสแตตของเธอ อีเลน อัลลิสันจากรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกาประกอบอาชีพครูในโรงเรียนรัฐบาลมานาน ที่นั่นเธอมีปฏิสัมพันธ์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมกับนักเรียนที่มีความพิการ นอกจากนี้เธอยังมีหลานชาย

เป็นดาวนซินโดรมและเพื่อนสนิทที่เป็นโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงและเอแอลเอสหรือโรคของลู กูริก

ทั้งซิสเตอร์บริงค์และซิสเตอร์อัลลิสันไม่ถือว่าตนเป็น “ผู้เชี่ยวชาญ” เรื่องคุณภาพทั้งหลาย แต่ทั้งสองรับใช้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพสแตต การเรียกให้เพิ่มข้อมูลใหม่ในหมวด Serving in the Church ของLDS.org ใน 10 ภาษา (การเรียกอาจอยู่ในระดับสแตตหรือวอร์ด หรือทั้งสองอย่างหากต้องการ)

ถึงแม้การเรียกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพวอร์ดหรือสแตตจะมีกล่าวไว้พอสังเขปใน *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* แต่ผู้นำบางคนยังสงสัยว่าการเรียกดังกล่าวต้องทำอะไรบ้าง

“มีสถานการณ์ที่ผู้นำวอร์ดอาจไม่ทราบความต้องการหรือไม่รู้วิธีตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านเมื่อพวกเขาได้รับทราบ”

ข้อมูลใหม่ใน LDS.org 10 ภาษาช่วยคนที่ได้รับเรียกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพสแตตเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกคุณภาพของศาสนจักร

คริสโตเฟอร์ ฟิลลิปส์ผู้จัดการด้าน Disability Services สำหรับศาสนจักรกล่าว “มีหลายสถานการณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพอาจช่วยได้ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะรู้ว่ามีการเรียกนี้

“หมวดออนไลน์ Serving in the Church หมวดใหม่นี้ไม่ได้ลงรายละเอียดทุกอย่างที่ผู้อยู่ในการเรียกดังกล่าวควรทำ” เขากล่าวต่อ “แต่ให้แนวคิดและแหล่งช่วยเพื่อบุคคลที่กำลังรับใช้ตำแหน่งนี้จะสามารถช่วยผู้นำครู และครอบครัวที่มีปัญหาเกี่ยวกับความพิการ”

ข้อมูลที่โพสต์ 10 ภาษาใน LDS.org เน้นวิธีที่ผู้เชี่ยวชาญจะช่วยผู้นำวอร์ดและสแตตในเรื่องต่อไปนี้

- บอกชื่อและทำความเข้าใจผู้พิการแต่ละคนและครอบครัวของพวกเขาในวอร์ดหรือสแตต
- ให้สมาชิกคุณภาพมีส่วนร่วมในการประชุมและกิจกรรมต่างๆ
- ตอบคำถามเกี่ยวกับความพิการและข้อกังวลจากพ่อแม่ ผู้นำ และคนอื่นๆ
- หาโอกาสที่มีความหมายให้สมาชิกที่พิการได้รับใช้
- ระบุความต้องการเฉพาะด้านของครอบครัว (ตลอดจนความต้องการด้านการดูแล) และ หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ให้ระบุแหล่งช่วยที่มีอยู่ในชุมชน วอร์ด และสแตตเพื่อช่วยสนองความต้องการเหล่านั้น

“เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทราบว่าผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้คนเดียว แต่บทบาทของผู้เชี่ยวชาญคือช่วยให้ผู้นำคนอื่นๆ เข้าใจและรับใช้ผู้พิการได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพยัง “ช่วยให้แต่ละคนและบิดามารดาที่ได้รับผลกระทบจากความพิการแบ่งปันข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับสมาชิกและผู้นำวอร์ด” ■

อ่านข้อมูลเพิ่มเติมของบทความเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพที่ news.lds.org

ประกาศชื่อผู้รับ รางวัลในนิทรรศการ ศิลปะนานาชาติ เปิดนิทรรศการ

วันศุกร์ที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2012 ณ พิธีเปิดนิทรรศการการประกวดศิลปะนานาชาติครั้งที่เก้า ศิลปินจากทั่วโลก มารวมตัวกันเพื่อรับรางวัลผลงานศิลปะหัวข้อแอลดีเอส

รางวัล Merit Award มอบให้ศิลปิน 20 คนที่มีผลงาน “โดดเด่น” ส่วนศิลปินอีก 15 คนได้รับรางวัล Purchase Award ซึ่งหมายความว่าพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรซึ่งอุปถัมภ์การประกวดครั้งนี้จะรับงานศิลปะมาเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์

เอลเดอร์มาร์ลิน เค. เจนเซ็นแห่งสวากเจ็ดสิบ ผู้บันทึกและนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร มาร่วมงานและกล่าวสั้นๆ ก่อนมอบรางวัล

นิทรรศการผลงานศิลปะเปิดตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2012 จนถึงวันที่ 14 ตุลาคม ค.ศ. 2012 ที่พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

การประกวดปีนี้ ทำให้งานอันน่าพิศวงของพระองค์เป็นที่รู้ (คพ. 65:4) ผลงานที่ส่งเข้าประกวดมีทั้งหมด 1,149 ชิ้นจากทั่วโลก ในสื่อหลากหลายรูปแบบ อาทิ ประติมากรรม ผ้าห่มนวมและผ้าทออื่นๆ งานกระดาษ และภาพจิตรกรรม พิพิธภัณฑ์จะจัดแสดงผลงาน 198 ชิ้น

ตามคำกล่าวของริตา อาร์. ไรท์ภักษารักษ์ศิลปกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่พิพิธภัณฑ์ ผลงานที่ส่งเข้าประกวดตัดสินตามคุณค่าด้านศิลปะและความสอดคล้องต้องกันกับหัวข้อ ผลงานสะท้อนความหลากหลายของสื่อและวัฒนธรรมประเพณีที่แสดงประจักษ์พยานถึงงานอันน่าพิศวงของพระเจ้า เธอกล่าว และมักใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายและสอน

ตัวอย่างเช่น พระวิหารเคียฟ ยูเครนของวาเลนทีนา มูซีเอนโก ชาวยูเครนซึ่งได้รับ

I Will Send Their Words Forth (Jacob the Teacher) โดย เอ็ดสเฟีย เกลทิน ยังก์, สหรัฐ

Matriarch โดย แบรินดอน แดเนียล ฮาร์ตี, แคนาดา

รางวัล Purchase Award สร้างสรรค์จากกระดาษสีบ่งบอกสัญลักษณ์บางอย่างที่พบในพระวิหาร

แบรินตัน ดาเนียล ฮาร์ตีที่—ผู้รับรางวัล Merit Award จากแอลเบอร์ตา แคนาดา—ใช้ภาพสีน้ำมันครึ่งตัวของคุณทวดของเขา (Matriarch) สื่อความหมายของประวัติครอบครัวและความสัมพันธ์ระหว่างรุ่น

อเล็กซานดรา โกเมซ ชาวเอส จากโบโกตา โคลอมเบียกล่าวว่าการประกวดเป็นวิธีแสดง

ประจักษ์พยาน เธอสร้างสรรค์ผลงาน Living Waters, ซึ่งได้รับรางวัล Merit Award ด้วยความช่วยเหลือของมารดาที่ถึงแก่กรรมก่อนนิทรรศการเปิดไม่นาน

“คนที่เห็นงานศิลปะชิ้นนี้... จะเห็นประจักษ์พยานว่าพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์เป็นแหล่งน้ำอภัยชีวิต” เธอกล่าว “ในผลงานชิ้นนี้ พวกเขาจะเห็นความรักทั้งหมดที่บ่งบอกว่ามารดาสามารถสอนบุตรธิดาได้เพราะมารดาผู้นี้ถือเหยือกน้ำและสอนบุตรสาวให้สอนพระกิตติคุณ”

นิทรรศการเปิดให้ชมฟรีและขอให้ผู้เข้าชมพาครอบครัวมาด้วย พวกเขาสามารถลงคะแนนให้งานศิลปะที่พวกเขาชื่นชอบได้ และจะมอบรางวัล Visitors' Choice หกรางวัลในเดือนกันยายนตามการลงคะแนนของผู้เข้าชม

เร็วๆ นี้ทุกท่านจะได้ชมการสัมภาษณ์ศิลปิน 11 คนเกี่ยวกับการประกวดครั้งนี้ทางเว็บไซต์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรเป็นภาษาอังกฤษ และจะฉายวิดีโอทัศน์ที่พิพิธภัณฑ์ด้วย

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรกำลังวางแผนงานนิทรรศการออนไลน์ที่ historylds.org/artcompetition.

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับนิทรรศการที่ historylds.org หรือโทร 801-240-4615 ■

ขอบทความ

บาย: เยาวชนชายต้องการแบบอย่างที่ดี ไม่เฉพาะจากบิดามารดาเท่านั้น แต่จากผู้นำด้วย บางครั้งผู้นำเยาวชนชาย ครูโรงเรียนวันอาทิตย์ หรือหัวหน้าลูกเสือที่ดีก็สามารถสร้างสรรค์สิ่งพิเศษได้ เมื่อท่านอายุยังน้อย ท่านมีผู้นำในวอร์ดที่เปลี่ยนชีวิตท่านโดยเป็นเพื่อนกับท่านและเป็นแบบอย่างที่ดีให้ท่านหรือไม่เล่าเรื่องเกี่ยวกับบุคคลนี้ให้เราฟัง กรุณาจำกัดประสบการณ์ไม่เกิน 500 คำ เขียนหัวข้อว่า “Good Example” และส่งมาที่ liahona@ldschurch.org ก่อนวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ■

งานศิลปะ เอ็ดสเฟีย โดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักร

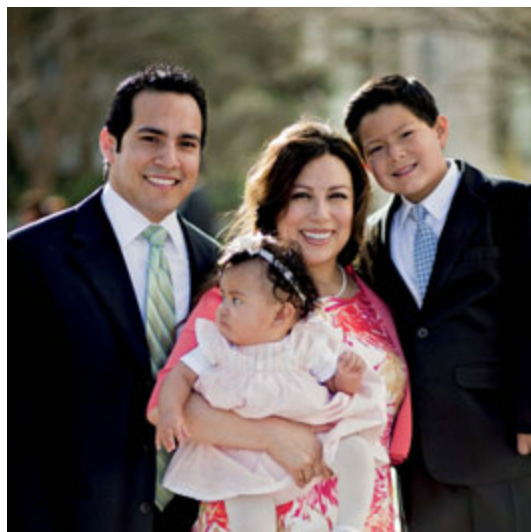

Garden Tomb (อุโมงค์ฝังพระศพในสวน) โดย ลินดา เคอร์สีย์ คริสเตนเซิน

“โยเซฟก็เชิญพระศพ [ของพระผู้ช่วยให้รอด] เอาผ้าพันที่สะอาดพันหุ้มไว้

“แล้วเชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ที่อุโมงค์ใหญ่ของตน ซึ่งเขาได้สกัดไว้” (มัทธิว 27:59-60)

พระศพของพระเจ้าวางอยู่ในอุโมงค์เป็นเวลาสามวัน จากนั้นพระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความตาย พระเยซูคริสต์ทรงเป็นบุคคลแรก
บนแผ่นดินโลกที่ฟื้นคืนชีวิต โดยการชดใช้ของพระองค์ คนทั้งปวงจะฟื้นคืนชีวิต (ดู 1 โครินธ์ 15:3-4, 20-22)

“**ฟ**ี น้องทั้งหลาย เราได้รับพรมากมาย
เหลือเกินที่มีพระกิตติคุณที่ได้รับการ
ฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ในชีวิตเรา
และในใจเรา พระกิตติคุณให้คำตอบแก่คำถามสำคัญ
ที่สุดของชีวิต ให้ความหมาย จุดประสงค์ และความ
หวังแก่ชีวิตเรา” ประธานโธมัส เอส. มอนสันกล่าว
ในช่วงปิดภาคการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่
182 “เราอยู่ในช่วงเวลาที่วุ่นวาย ข้าพเจ้ารับรอง
กับท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบการทำหาย
ที่เราพบเจอ พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนและทรง
ปรารถนาจะอวยพรและช่วยเหลือเรา”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

